கடவுள்துணை. இ. சுந்தரமூர்த்

நாலடியார் மூலமும் உரையும்

G. JESUDOSS.
UDAMALPET.

இஃது
தமிழ்ப்புலவர்
களத்தூர். வேதகிரிமுதலியார் அவர்கள்
உரையிட்ட பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை:
வித்தியா ரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1936

ஒசன். விலை] [ரூபா 3-8-0.

உ

கடவுள் துணை

நாலடியார்

"நாலடியார்" என்பதற்கு நான்கடிகளையுடைய வெண்பாவா லாகிய நூல் என்பது பொருள். ஈரடிகளையுடைய குறள் வெண்பாக் கள் திருக்குறளை யுணர்த்தினவாறுபோல நாலடிகளையுடைய வெண் பாக்கள் இந்நூலை யுணர்த்திநின்றது. இப்பெயர்க் காரணத்தாலும் திருக்குறளோடு இதற்கு ஒற்றுமை தோன்றுமாறு காண்க. நாலடி - பண்புத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப் பெயர். நான்காகிய அடிகளையுடையது என விரியும்; இது வெண் பாவை யுணர்த்திற்று; அவ்வெண்பா தன்னாலாகிய நூலுக்குக் கருவி யாகுபெயர். 'நாலடி' என்பது இங்கு நாலடிகளையுடைய பிற பாக் களைக் குறியாமற் சிறப்புப்பற்றி வெண்பாவையே குறித்துநின்றது; சிறப்பாவது - வெண்பாக்களுள், அந்தணர் 'சாதிப்பா' என முதன் மையாக எடுத்தோதப்பட்டமையும், நீதி நூல்களில் மிகுதியும் பயின்று வருந் தன்மையும், திருக்குறளுக்கு இரண்டாவதாக எண்ணப்படும் பெருமையு முதலாயின என்க. நாலடி எனப் பொதுப்படக் கூறின மையால் இதனுட் பயின்றுள்ள நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களைக் கொள்க. நாலடியார் என்பதில் ஆர் விகுதி திருக்கோவையார், திரு வுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானசித்தியார் என்பவற்றிற் போல உயர்வு குறிக்கவந்தது. நாலடி வெண்பாக்களை யுடைமையே யன்றி, வையை நதியில் விடப்பட்ட ஏடுகளுள் இந் நானூறு பாடல் களும் நீர் நிலைக்குமேல் நாலடி உயரம் நின்றன என்னுங் காரணம் பற்றியும், நாலடியார் என்னும் பெயர் இந்நூலுக்கு வந்ததெனவுங் கூறுவர். இது சாதாரணமாய் நாலடி நானூறு எனவும் வேளாண் வேதம் எனவும் வழங்குப.

இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றென்பதை, "நாலடி நான்மணி நானாற்பதைந்திணைமுப் பால்கடுகங்கோவை பழமொழி மாமூலம் மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு" என்ற செய்யுளா லறிக. பதினெண் கீழ்க் கணக்கின் நூல்களாவன:—1. நாலடியார். 2. நான்மணிக்கடிகை நானாற்பது. 3. இனியவை நாற்பது. 4. இன்னாநாற்பது. 5. கார்.

நாற்பது. 6. களவழி நாற்பது, ஐங்கிணை. 7. ஐந்திணை ஐம்பது. 8. ஐந்திணை எழுபது. 9. திணைமொழி ஐம்பது. 10. திணை மாலை நூற்றைம்பது. 11.——12. முப்பால் திருக்குறள். 13. திரிகடுகம். 14. கோவை ஆசாரக்கோவை. 15. பழமொழி. 16. மாமூலம் சிறுபஞ்சமூலம். 17. காஞ்சி முதுமொழிக்காஞ்சி. 18. ஏலாதி.

கீழ்க்கணக்கி னிலக்கணம்; "அடிநிமிர் வில்லா வெள்ளைத் தொகுதி - யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கிய வாயவை - திறம்படவுரைப் பது கீழ்க்கணக்காகும்"—பன்னிரு பாட்டியல். இவற்றுள் கோவை, காஞ்சி என்பன திருக்கோவையாரும், மதுரைக்காஞ்சியும் எனவும்; முப்பால் - திருக்குறளல்லாத மற்றொருநூல் எனவும் 'ஐந்தொகை' எனப் பாடங்கொண்டு, அவை வேறு ஐந்து நூல்களெனவுங்கூறிப் பதினெண்கீழ்க் கணக்குத் தொகையை முடிப்பாராயினும், அவ்வாறு கூறுதல் பொருந்தாமை மேற்போந்த சூத்திரத்தான் உய்த்துணர்க. இவை கீழ்க்கணக்கு என்றதனால் மேற்கணக்கும் உளதென்றறிக: விரிப்பிற் பெருகும்.

பொருள் அட்டவணை

முகவுரை

நூலாசிரியர்:— சமண முனிவர்கள் இவர்கள் பாண்டிநாட்டின்கண் மதுரைமாநகரத்து உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் அரசனால் ஆதரிக்கப்பட்ட புலவர்கள்.

இவரது சமயம்:— ஆருகதம். அஃதாவது அருகக்கடவுளை வழிபடும் மதம். இஃது இந்நூலுள் ஆருகதமதத்துக்கு இன்றியமையாததாய் துறவறவியலை முதற்கண் கூறியுள்ளமையாலும் இனிது விளங்கும்.

இவர்களிருந்த காலம்:— சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு முதலிய சிறந்த காப்பியங்கட்கு உரைசெய்தருளிய நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர் முதலிய ஆசிரியர் தத்தமுரைகளில் இந்நூலினின்று மேற்கோள் எடுத்தாண்டமையாலும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூற்றொகையுள் இதனைச் சங்கத்தார் சிறப்பாகக் கொண்டிருத்தலானும், இந்நூலியற்றியோர் காலம் கடைச்சங்கத்தார் காலமெனல் வேண்டும்; எனவே, இற்றைக்குச் சற்றேறத்தாழ இரண்டாயிரவருடங்களிற் குறையாது.

இவரது காலத்திருந்த புலவர்கள்:— கடைச் சங்கத்து நூலாராய்ந்த புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் பிறருமாம்.

நாலடியாரின் வரலாறு:— ஒருகாலத்தில் ஜயின முனிவர் எண்ணாயிரவர்கள் கொடிய பஞ்சத்தால் தேசம்விட்டுப் பாண்டி நாடடைந்து அந்நாட்டரசனால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தனரென்றும், அவர்கள் சிலகாலம் சென்றபின்பு பஞ்சம் நீங்கித் தேசஞ் செழிப்படைந்ததறிந்து, தங்கள் ஊருக்குப்போக விடைதரல் வேண்டுமென்று பாண்டியனைக் கேட்டனரென்றும், மகாராஜா பல சாஸ்திரங்களிலும் வல்ல புலவர்கள் இருப்பது தன்னிராஜசபைக்கு ஓர் அணியெனக்கருதி யிருந்தனனாதலால் அவர்கள் தன்னை விட்டுநீங்க மனமில்லாதவனாய் அவர்கள்வேண்டுகோளுக் கிணங்கவில்லையென்றும், அதனால் முனிவர்கள் ஒருநாள் இரவில் யாருமறியாதபடி பாண்டி நாட்டைவிட்டு அகன்றனரென்றும், பொழுதுவிடிந்தபின் அம்முனிவர்கள் போனவழி தெரியாமல் திகைத்து அவர்கள் உறைவிடங்களைச் சோதனை செய்யும்போது ஒவ்வொரு முனிவர்களின் ஆசனத்தின்கீழ்

ஒவ்வொரு பாடலெழுதிய சீட்டு வைக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், அப்பாடல்கள் அநேகமாயும், ஒன்றுக்கொன்று கருத்தில் பொருத்தமில்லாமல் முரணுமிருந்தமையால், அரசனது உத்தரவின்படி வைகையில் எறியப்பட்டனவென்றும், அவற்றுள் நானூறு பாடல்கள் எதிர் ஏறிக் கரைசேர்ந்தன வென்றும், அவற்றைப் பாண்டியன் ஒரு நூலாக்கி நாலடியார் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினனென்றும், எஞ்சிய பாடல்களில் கரை சேர்ந்தனவாகிய சில பழமொழி அறநெறிச்சாரம் என்கிற பெயர்களால் வழங்கி வருகின்றன வென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

"மன்னன் வழுதியர்கோன் வையைப்பே ராற்றின்
எண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவ—ருன்னி
யெழுதியிடு மேட்டி னெதிரே நடந்த
பழுதிலா நாலடியைப் பார்."

எனும் பழைய வெண்பாவா னறியத்தகும்.

இனி இவ்வாறன்றி, மூன்றுஞ்சங்கம் ஸ்தாபித்ததற்கு முன்பு ஒருகாலத்தில், "எட்டு மலைச்சாரலில் சமணமுனிவர்கள் எண்ணாயிரவர்கள் வசித்துவந்தார்கள். அவர்கள் தனித்தனி ஒவ்வொரு வெண்பாப்பாட அவை பற்பலவாயின, அவற்றைச் சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது அவைகள் ஒரேவிஷயத்தை ஒரே கருத்தால் விரித்துக் காட்டுகிற பலபாடல்கள் காணப்பட்டன. அவற்றுள் ஒரே விஷயத்தினை ஒவ்வொரு கருத்தால் தனித்தனி கூறும் நானூறு பாடல்களைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நாற்பது அதிகாரமாக முடித்ததாம்" எனக் கூறுவதுமுண்டு.

இந்நூல் நுதலும்பொருள் — இவ்வுலகத்தில் இல்வாழ்க்கையில் நின்றடையலாகும் இம்மைப் பயன்களையும், இந்திராதிதேவர்களுடைய பதவிகளாகிய சுவர்க்காதி லோகங்களில் நுகராலாகும் மறுமைப்பயன்களையும் அடைதற்குரிய உயிர்கட்கு உறுதியென உயர்ந்தோரால் கொள்ளப்பட்டபொருள் நான்கு; அவை, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. இவையே தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்று வடநூலார் கூறும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்கள். இவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத்தாதலின், "நன்றாஞாலங் கடந்துபோய் நல்லிந்திரிய மெலாநீந்தித், தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா லழும்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து, சென்றாங்கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசை

யற்றால், அன்றே யப்போதேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே" "அற்றது பற்றெனி லுற்றதுவீடு" எனவும், "பாவிநினைந் திம்மூன்றும்— விட்டதே பேரின்பவீடு" எனவும் அறிந்தார் உரைத்தருளியபடி, துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதேயன்றி இலக்கண வகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன அஃ தொழிந்த வினைய மூன்றுமேயாம். அவற்றுள் அறமாவது—இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மும்மையும் தரும் முறையுடையதாய், மநு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூவகைப்படும். இம்மூன் றனையும் முறையே ஆசாரம், வியவகாரம், பிராயச்சித்தம் என்பது வடநூலார். அவற்றுள் ஒழுக்கமானது—அந்தணர் முதலிய வரு ணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியம் முதலிய நிலைகளி னின்று நிலை—ஆசிரமம், அவை, பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப் பிரஸ்தம், ஸந்யாஸம் என்பன அவ்வவற்றிற்கு ஓதிய அறங்களின் வழுவாது ஒழுகுதல். வழக்காவது - ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்போர், அது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் செல்வது, அது - கடன்கோடன் முதற் பதினெட்டுப் பதத்தாம்.

விவகாரம் பதினெட்டாவன:—கடன் கோடல், உபநிதி, கூடி மேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, ஒப்பிப் பணிசெய்யாமை, கூலி கொடாமை, உடையனல்லான் விற்றல், விற்றுக் கொடாமை, கொண் டுள்ள மொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராட வர் தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக் கொடுமை, சூது, ஒழிபு என இவை, இவற்றின் விவரங்களைக் கேட் டுணர்க.

தண்டமாவது—அவ்வொழுக்க நெறியினின்றும் தவறினோரை அந்நெறியில் நிறுத்துதற்பொருட்டு நடுவுநிலைமையாய் ஆராய்ந்து அந்தந்தக் குற்றத்திற்குத் தக்கவாறு தண்டித்தல், இவை மூன்றனுள், வழக்குந் தண்டமும் உலகத்தை நல்வழியில் நடத்துதற்கே பயன் படுவனவல்லது, ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு நன்மைசெய்யுஞ் சிறப்புடையன ஆகாமையாலும், அவை தாம் நூல்களாலேயன்றி, அறிவின் மிகுதியாலும் தேசத்தின் இயற்கையாலும் அறியப்படுத லாலும் அவ்வழக்குத் தண்டங்களையொழித்து, நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக்குறுதி, எனவும்.

நாலடிவள்ளுவ ராமேபிப்பாலே நடந்தபெருங்
காலடிமேலடி மானடியேகட் டூரலிற்—பட்ட
பாலடிசில் வெண்ணெயுண்டோ னரங்கன் பனிவரையில்
வேலடிமுள்ளுக் குபாயமிட்டேகும் விரகுநன்றே.

என்னும் உடன்போக்குத் துறை செய்யுளில், தலைவியை உடன் கொண்டுசென்ற தலைவன் அவளது காலில் முட்கள் தாக்குறுவண்ணம் தான் முன்னேசெல்லத் தனது அடிச்சுவட்டின்மீது தலைவி அடிவைத்து நடக்க, அந்காலடியும் ஈரடியாய்த் தோன்றியதற்கு நாலடியாரையும் திருக்குறளையும் உவமமெடுத்து, அவரது உள்ளன்பின் ஒற்றுமைநிலை கூறவந்தகவி, அவரது நாலடியும் ஈரடியாயின எனச் சாதுரியம்பட வுரைத்து, நாலடிவள்ளுவராமே, எனவும், நாலடியாருக்கும் திருக்குறளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமையைக் குறிப்பாய்க் குறிப்பாற் கூறினமையாலும், அத்திருக்குறளிற்போல அதனோடு ஒற்றுமைப்பட்ட இந்நூலிலும் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வறமும் பிரமசரிய முதலிய நால்வகை நிலையினையுடையதாய், வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையாற் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை யொழித்து, எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலின் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறம் துறவறமென இருவகைநிலையாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள் இல்லறமாவது இம்மை மறுமை பின்பங்களைப் பயத்தற்கு உரிய இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறியில்நின்று அவ்வில்வாழ்க்கை நல்வாழ்க்கை யாமாறு அதற்குத் துணையாகிக் கற்புடைய நல்லவளாகிய இல்லவளோடுஞ் செய்யப்படும் தருமமாம். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி, மெய்யுணர்வு உடையராய், பல்வகைத் துன்பத்திற் கிடனுய பிறப்பையஞ்சி அந்தமில் பேரின்பத்தாய வீடுபெறற் பொருட்டு இருவகைப்பற்றும் முற்றும் அற்றுநின்ற துறவிகட்குரித்தாகிய தருமமாம். இல்லறம் துறவறம் என்னும் இவ்விரு வகை நிலையுள் இல்லறம், துறவறம்போல உண்டி சுருக்கல் முதலிய துன்ப முடையதாகாமல் துறவறத்திற்கும் ஒருவகைக் காரணமாயிருத்தல்பற்றி இல்லறம் முன்னும் துறவறம் பின்னுமாகத் திருக்குறளில் வைத்துக் கூறப்பட்டிருப்பினும், இந்நூலில் அவ்வாறின்றித் துறவறம் அழிவில்லாததும் அழிவிலின்ப முடையதுமான முத்திபெறுதற்கு ஏதுவாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அது முன்னும் இல்லறம் துறவறம்போல வீடுபேற்றிற்குக் காரணம் ஆகாமையால்

அச்சிறப்பின்மைபற்றி அது பின்னுமாக நிறுத்திக் கூறப்பட்டன. இந்நூலில் அறத்துப்பாலை முதற் பதின்மூன்று அதிகாரங்களாற் கூடத்தொடங்கி (இந்நூலை ஆக்கியோர் சமணராதலின் அவரது சமயக் கோட்பாட்டுக் கிணங்க) முத்திக்குக் கருவியான துறவறத்தை முதலேழதிகாரங்களாலும், அதற்கு எதிர்நிலையாகிய இல்லறத்தை அதன்பின் ஆறதிகாரங்களாலுங்கூறி, பதினொன்கா மதிகாரந்தொடங்கி இருபத்தாறதிகாரங்களாற் பொருட்பாலைக் கூறப் புகுந்து, கல்வி முதல் கற்புடைமகளி ரீறாக அதனைமுடித்து, காமத்துப்பாலை ஓரதி காரத்தா லமைத்தனர். இது காரண காரிய முறைப்படி ஒத்து முறைவைக்கப்பட்டது.

இந்நூலின்: — அரசர், அந்தணர், தாய், தந்தை, ஆசிரியர், நட்பினர், உறவினர், மேலோர், கீழோர் முதலாயினோருடைய தன் மைகளையறிந்து அவர்மாட்டுத் தக்கவாறொழுகி இம்மையில் இன் பம்பெறுதலும், உடல் பொருள் நிலையாமையையுணர்ந்து அவற்றில் நசையற்றுத் துறவொழுக்க நெறியறிந்து முத்தி பெறுதற்கு உபாயந் தேடிக்கொள்ளலுமாம்.

வேறு குறிப்புகள்

இந் நாலடியாரிற் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் பலதேயத்தாரும் பல மதத்தாரும் கொண்டொழுகலாம்படி பொதுவாயிருத்தலால் இந்நூல் வேறு பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்கு கின்றது. இது மநு முதலிய ஸ்மிருதிகளிற் கூறியுள்ள நீதிகளையும் சமண நூல்களிற் கூறியுள்ள நீதிமுறைகளையுந் தழுவியிருக்கின்றது. திருக்குறளிற் பகுக்கப்பட்டுள்ளதுபோல இந்நூலில் இயலதிகாரங் களின் பாகுபாடுசெய்தவர் பதுமனார் என்னும் ஒரு சமணவித்வான்; அவர் இந்நூலுக்கு உரையுஞ் செய்துள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. அவருடைய உரையென இக்காலத்து வழங்குமொரு பொழிப் புரையின்போக்கை நோக்குமிடத்து அஃது அவரதுதான் என்று துணிவதற்குக் கூடவில்லை. இஃதன்றி அக்காலத்திருந்த மற்றொரு சமணவித்வானும் ஓருரை செய்திருப்பதாகக் கேள்வி. இந்நூலை யியற்றியோர் சமணராதலின் அவர் மதத்திற்கு இன்றியமையாத னவாகிய யாக்கை நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, செல்வ நிலை யாமை, பிறர்மனை நயவாமை முதலியவை இதனுள் வற்புறுத்திக் கூறப்படுகின்றன. இந்நூலினது பெருமை, உலகுய்யத்தோன்றி நிரம்பிய புலமைத்திறம் படைத்த நச்சினார்க்கினியர் பரிமேலழகர்

முதலிய பண்டையுரை யாசிரியர்கள் தாம் தாம் இயற்றிய சிறந்த காப்பிய உரைகளில் இந்நூலைப் பலவிடங்களில் எடுத்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளமையானும் திருக்குறளோடு ஒரு கோவையாக வைத்து வழங்கப்படலானு முணர்க. இது நானூறு பாடல்களை யுடைய தென்பதையும், இதனை இயற்றினோர் எண்ணாயிரவ ரென்பதையும், மற்று மிதன் பெருமைகளையும் அடியில்வரும் செய்யுட்களானு மறிக.

எண்ணாயிரவ ரிசைத்தவெண்பா நானூறும்
கண்ணாயிர் நாலடியைக் கற்றுணாத்—தண்ணார்
திருக்குருகூர் மாறனையே தேர்ந்துமறை தேர்ந்த
திருக்குருகூர் மாறனையே, தேர்.

நானூறும்வேதமா நானூறு நானூறும்
நானூறுங்கற்றற்கு நற்றுணையா—நானூறும்
பண்மொழியாள்பாகம் பகிர்ந்து சடைக்கரந்த
கண்ணுதலான் பெற்ற களிறு.

வெள்ளாண்மரபுக்கு வேதமெனச் சான்றோர்கள்
எல்லாருங்கூடி யெடுத்துரைத்த—சொல்லாய்ந்த
நாலடிநானூறு நன்கினிதா வென்மனத்தே
சீலமுட னிற்க தெளிந்து.

உ

கடவுள் துணை

NALADIYAR.

நாலடியார்

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

நேரிசை - வெண்பா

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை—யாநிலஞ்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

இ-ள். வான் - மேகத்தில், இடு - இடப்பட்ட, வில்லின் - இந்திரவில்லினது (காட்சியொத்த), வரவு - பிறப்புவரவை, அறியா - அறிந்து, வாய்மையால் - உண்மையினால், கால் - திருவடிகள், நிலம் - பூவுலகில், தோயா - படியாத, கடவுளை - முதற்கடவுளை, யாம் - நாம், நிலம் - பூமியில், சென்னி - சிரசானது, உற - பொருந்த, வணங்கி - பணிந்து, எம் - எம்முடைய, உள்ளத்து - இருதயத்தில், முன்னியவை - நினைந்தனவாகிய (அறம் பொரு ளின்பமென்னு முப்பால்களும்), முடிகவென்று - முடியவேண்டுமென்று நினைத்து, சேர்தும் - அடைவோம். என்றவாறு.

முன்னியவையென்றது—உள்ளத்து நினைந்தவை யாவுமெனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். மேகத்தில்—வில்லிடுகிறதும் கெடுகிறதுந் தெரியாமைபோலப் பிறப்புண்டாதலும் இறப்புண்டாதலுந் தெரியாது. ஆதலால், வில்லைப் பிறப்புக்கு உவமை கூறினார்.

இதன் தாற்பரியம் வானவில்லினது தோற்றமும் அழிவு நிகர்த்த பிறப்பையும் இறப்பையுமறிந்து என்மனதில் நினைந்தவை முடிகவென்று நினைத்துக் கடவுளை வணங்குவோம் என்பதாம்.

யாம் - எழுவாய்; சேர்தும் - பயனிலை, கடவுளை - செயப்படு பொருள். நாலடியார் இதில் ஆர் விகுதி உயர்வுப்பொருட்கண் வந்தது. குறள்வெண்பா இரண்டடி, சிந்தியல்வெண்பா மூன்றடி, பஃறொடைவெண்பா பலவடி, இவைபோலாகாமை, இந்நூல் வெண்பா நானூறும் நாலடியாக வந்தமையால் நாலடியென்று காரணப்பெயர் பெற்றது.

அகத்தியம், "தொகுத்தகவியைச் சொற்சொல்லாகப் பகுத்துப் பொருள்சொலல் பதவுரையாமே" "கவிப்பொருள் சுருக்கிக்காட்ட லுற்பரியம்."

1. அறத்துப்பால்

அஃதாவது விதித்தவை கொள்ளலும், விலக்கியவை தள்ளலும்.

1 - ஆம் - அதிகாரம். செல்வநிலையாமை

அஃதாவது செல்வமானது நிலைநில்லாமையாம்

அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா ளூட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும்—வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூழெனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

இ-ள். அறுசுவை - அறுவகைருசியாகிய, உண்டி - உணவை, அமர்ந்து - விரும்பி, இல்லாள் - மனைவி, ஊட்ட - ஊட்டுதல்செய்ய, மறு - மறுக்கப்பட்ட, சிகை-(வன்மையான) பதார்த்தங்களை, நீக்கி-தள்ளி, உண்டாரும் - (மென்மையான பதார்த்தங்களை) உண்டாரும், வறிஞராய் - தரித்திரராய், ஓரிடத்து - ஒருவிடத்தில், சென்று-போய், கூழ் - கூழினை, இரப்பரெனில் - யாசிப்பாராகில், செல்வம் - ஐசுவரிய மானது, ஒன்றுண்டாக-ஒருபொருளுள்ளதாக, வைக்கல்-வைக்கும், பாற்று - பகுதியுடையது, அன்று - அல்ல. எ-று.

அரும்பதக்கொத்து "சிகையென்பதுவே பதார்த்தமாகு-மதுவே வன்மை மென்மை யெனப்படும்" இவ்விதியால் சிகையென்பது பொதுப்படப் பதார்த்தமாம், செல்வர்கள் வன்மையான பதார்த் தங்களை வருத்தமுற்றுக் கடித்து உண்ணுத லரிதாகலின் மறுசிகை நீக்கியென்றார். இளமை நிலையாமையில் "பருவமெனைத்துள பல்லின் பாலேனை இருசிகையுமுண்டீரோ" என்றதில் வயதினளவையும், பற்களின் வலியினளவையும் வினவிய விடத்தும், இருசிகையென்ற தற்குப் பொருள் வன்மையான பதார்த்தங்களும் மென்மையான பதார்த்தங்களுமேயாம், சிகைபடைத்த சாதமெனினும் ஒருபிடிசோ றெனினும் பொருந்தும், முற்சிகை நீக்கிப் பிற்சிகை யுண்டாருமெனக் கொள்ளினுமமையும்.

இதன் தாற்பரியம் அறுசுவைப் போசன பதார்த்தங்களை மனையா ளூட்டுதல் செய்ய உண்ட செல்வர்களும் ஓரிடத்திற் போய்க் கூழை இரந்துண்பாரானால் செல்வமானது ஒரு பொருளாக வைக்கும் பகுப்

புடைய தல்ல என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், வைக்கற்பாற்றன்று- பயனிலை. 1

துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ—டுண்க
அகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும்.

இ-ள். அகடு - நடுநிலைமை, உற - பொருந்த, யார்மாட்டும் யாவரிடத்தும், செல்வம்-ஐசுவரியம், நில்லாது நிற்காது, சகடம்-தேரின், கால்போல் - உருளையைப்போல, வரும் - (கீழ்மேலாய் மேல்கீழாய்) வருமாதலால், துகள் - குற்றம், தீர் - நீங்கிய, பெரும் - பெரிய, செல்வம் - சம்பத்தானது, தோன்றியக்கால் - கிடைத்தால், தொட்டு- (கிடைத்தகாலந்) தொடங்கி, பகடு - ஏர், நடந்த - உழுத, கூழ் - உணவை, பல்லாரோடு-பற்பலருடன், உண்க - நீயுண்பாயாக எ-று.

தோன்றியக்காலென்பது வினையெச்சமே பெயரெச்சமாகில் ஒற்றுமிகாது.

இ-ள். செல்வமானது யாவரிடத்து நில்லாது தேர்ச்சக்கரம் போலக் கீழ்மேலாய் மேல்கீழாய் வருமாதலால் செல்வங்கிடைத்தால் பலருடனுண்ணக்கடவாய் என்பதாம். நீ தோன்றா எழுவாய், உண்க - பயனிலை, கூழ் - செயப்படுபொருள், இதில் ஐயுருபு தொக்கியது, நல்வழியில் வந்த செல்வமென்றறிதற்குத் துகடீர் பெருஞ் செல்வமென்றார். 2

யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு—மேனை
வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வர்தாங் கொண்ட
மனையாளை மாற்றார் கொள.

இ-ள். யானை - யானையினது, எருத்தம் - பிடரியில், பொலிய- பிரகாசிக்க, குடை-வெண்குடையின், நிழற்கீழ்-நீழலின்கீழே, சேனை- சதுரங்கசேனைக்கும், தலைவராய் - முதல்வராய், சென்றோரும் - சென்ற வரசர்களும், ஏனைவினை - தீவினை, உலப்ப - கெடுக்க, வேறாகி - வேறு பட்டு, தாம் - தாங்கள், கொண்ட - இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகக் கொண்ட, மனையாளை - மனையவளை, மாற்றார் - பகைவர், கொள - கைக்கொள்ள, வீழ்வர் - கெடுவர். எ-று.

இ-ம். சதுரங்க சேனைக்குத் தலைவராய்ச் சென்றவரசர்களும், தீவினைகெடுக்க வேறுபட்டுத் தங்கள் மனைவிகளைப் பகைவர் கைக் கொள்ளக்கெடுவர்கள் என்பதாம். சென்றோர்-எழுவாய், வீழ்வர்-பயனிலை, உம்மை - சிறப்பும்மை. 3

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லேசெயிற்—செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.

இ-ள். வாழ்நாள் - ஆயுள்கள், சென்றன சென்றன - போயின போயின, செறுத்து - கோபித்து, உடன் - உடனே, கூற்று - இயமன், வந்தது வந்தது - வந்தான் வந்தான் (ஆதலால்), நின்றன நின்றன - நின்றனவாகிய நின்பொருள்கள், நில்லாவென - நிற்காவென, உணர்ந்து - அறிந்து, ஒன்றினவொன்றின - பொருந்திய ஒருவகை (தருமத்தை), செயின்-செய்வையாகில், வல்லே-சீக்கிரத்தில், செய்க-செய்யக்கடவாய். எ-று.

இலக்கணத்திரட்டு [உயர்திணை யீறுபோ லஃறிணைவருதலு-மஃறிணை யீறுபோ லுயர்திணை வருதலு-மருகல் விதியென வறைந் தன ரான்றோர்] இவ்விதியால் கூற்று என்னும் அஃறிணையீறு உயர்திணைக்கு வந்தது, சென்றனசென்றன - வந்தனவந்தன, இவை விரவின்கண் இரட்டித்தன.

இ-ம். ஆயுள்கள்போயின. இயமன் வந்தான்வந்தான் - நின்றனவான செல்வங்கள் நில்லாவெனவறிந்து, பொருந்திய தருமங்களை நீ செய்தால் சீக்கிரஞ் செய்யக்கடவாய் என்பதாம். நீ-தோன்றா எழுவாய், செய்க - பயனிலை. 4

என்னானு மொன்றுதங் கையுறப் பெற்றக்காற்
பின்னாவ தென்று பிடித்திரா—முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவர் கோடிறீக் கூற்றந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்.

இ-ள். என்னானும் - யாதாகிலும், ஒன்று - ஒருபொருள், தம் - தமது, கை - கையில், உற - பொருந்த, பெற்றக்கால் - பெற்றால், பின்னாவதென்று - பின்கொடுப்போமென்று, பிடித்திரா - பிடித்திராமல், முன்னே-முற்காலத்தில், கொடுத்தார்-கொடுத்தவர்கள், கோடு-தன் செய்கையிற் கோட்டம், இல்-இல்லாத, தீ-பொல்லாத, கூற்றம்-

இயமன், தொடுத்து - பாசத்தாற்கட்டி, செல்லும் - போகும், சுரம் - பாலைவனத்தினது, ஆறு - வழியை, நீக்கி உயப்போவர் - பிழைத்துப் போவார்கள். எ-று.

யாதாகிலும் ஒருபொருள் தன் கையிற் பெற்றால், பின்கொடுப்போமென்று வைத்திராது முன்கொடுத்தவர்கள், இயமன் கொண்டுபோம் வழியை நீங்கிப் பிழைத்துப்போவார்கள் என்பதாம். கொடுத்தார் - எழுவாய், உயப்போவர் - பயனிலை, ஆறு - செயப்படுபொருள். இதில் ஐயுருபுதொக்கியது, காலையின் மலர்ந்த மலர்மாலையி னுலர்ந்தழியுமாறுபோற் செல்வமழிதல்பற்றி முன்னே கொடுத்தாரென்றார்.

இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் குதித்துய்ந்தா ரீங்கில்லை—யாற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னாளைத்
தழீஇந்தழீஇந் தண்ணம் படும்.

இ-ள். இழைத்த - தமக்களவுசெய்த, நாள் - நாள்கள், எல்லை - தம்மளவை, இகவா - கடவா, கூற்றம் - இயமனை, பிழைத்து - தப்பி, ஒரீஇ - நீங்கி, குதித்து - அவன் குறிப்பைக்கடந்து, உய்ந்தார் - பிழைத்தவர்கள், ஈங்கு - இவ்வுலகத்து, இல்லை - இல்லை, நாளை - நாளையே, தழீஇந் தழீஇம் - தழீஇந் தழீஇமென்னுமோசையுடனே, தண்ணம் - பிணப்பறை, படும் - சாற்றப்படுமாகையால், ஆற்ற - மிகவும், பெரும் - பெரிய, பொருள் - பொருளை, வைத்தீர் - தேடிவைத்தவர்களே, வழங்குமின் - அப்பொருளைக் கொடுங்கள். எ-று.

தமக்களவுசெய்த நாள்கள் தம்மெல்லையைக் கடவா இயமனைக் கடந்து பிழைத்தவர்கள் இவ்வுலகத்திலில்லை நாளையே பிணப்பறை சாற்றப்படும், பொருளைத் தேடிவைத்தவர்களே நீங்கள் கொடுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - எழுவாய், வழங்குமின் - பயனிலை, பொருள் - செயப்படு பொருள் இதில் ஐயுருபு தொக்கு நின்றது. 6

தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்
கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணு—மாற்ற
அறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதா ரில்.

இ-ள். தோற்றம் - உதயம், சால் - மிகுந்த, ஞாயிறு - சூரியனை, நாழியா - அளவுக் கருவியாக, வைகலும் - தினந்தோறும், கூற்றம் - இயமன், அளந்து - அளவிட்டு, நும் - உங்களுடைய, நாள் - ஆயுளை,

உண்ணும் - உண்பானுகையால், யாரும் - யாவரும், பிறந்தும்-மக்கட் பிறப்பாய்ப் பிறந்தும் (வீணுகாமல்), பிறவாதாரில் - பிறவாது மோட்சத்திலிருப்பவரைப்போல, ஆற்ற-மிகவும், அறம்-தருமத்தை, செய்து-பண்ணி, அருளுடையீராகுமின் - கிருபையுடையீராகுங்கள். எ-று.

யாரும் - யாவரும், பிறந்தும்-மனிதப் பிறப்பிற் பிறந்தும் அறஞ் செய்யாராகில், பிறவாதாரில் - பிறவாதவர்களில் வைத்தெண்ணப் படுவர் எனினு மமையும். இ-ம். இயமன் சூரியனைப் படியாகக் கொண்டு உங்கள்நாளையளந்து உண்ணுகிருன் ஆகையால் தருமத்தைச்செய்து கிருபையுடையீராகுங்கள் என்பதாம். நீங்கள்-தோன்ருஎழுவாய், அருளுடையீராகுமின் பயனிலை, ஆண்பாலும் பெண்பாலுமென் றறிதற்கு யாருமென்ருர். 7

செல்வர்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணுத
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வ—மெல்லிற்
கருங்கொண்மூ வாய்திறந்த மின்னுப்போற் ருேன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும்.

இ-ள். செல்வர் - செல்வமுள்ளோர், யாமென்று - நாமென்று, தாம் - தாங்கள், செல்வழி - போமிடத்து, எண்ணுத - நினையாத, புல்-அற்ப, அறிவாளர்-அறிவுடையாரது, பெரும்-பெரிய, செல்வம்-ஐசுவரியம், எல்லில் - இராக்காலத்தில், கரும் - கரிய, கொண்மூ - மேகமானது, வாய்திறந்த - வாய்விடப்பட்ட, மின்னுப்போல்-மின்னலைப்போல, தோன்றி - உண்டாகி, மருங்கு - வழி, அற - முற்ருக, கெட்டு விடும் - கெட்டுப்போம். எ-று.

செல்வமானது மின்னலைப்போலத் தோன்றி யழியும் என்பதாம். செல்வம் - கெட்டுவிடும். 8

உண்ணு னொளிநிரு னோங்கு புகழ்செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழந்தானென் றெண்ணப் படும்.

இ-ள். உண்ணுன் - உண்ணுதவனுக, ஒளி - பிரகாசத்தை, நின்ருன் - நிறுத்தாதவனுக, துன் - பெறுதற்கு, அரும் - அரிய, கேளிர்-சுற்றத்தாருடைய, துயர் - துன்பத்தை, களையான் - நீக்காதவனுக, வழங்கான் - கொடாதவனுக, கொன்னே - பயனில்லாமல், பொருள்-திரவியத்தை, காத்து - காத்துக்கொண்டு, இருப்பானேல் - இருப்பா

னால், அஃது - ஐயோ, இழந்தானென்று - இவன்பொருளை யிழந்தானென்று, எண்ணப்படும் - யாவராலும் எண்ணப்படுவான். எ-று.

இ-ம். பொருளைத் தேடிச் செலவிடாது வைத்துக்காத்திருந்தவன் பொருளை யிழந்தானென்று யாவராலும் நினைக்கப்படுவான் என்பதாம். இவன் - தோன்றா எழுவாய் எண்ணப்படும் ப, பொருள்செ, இதில் - ஐயுருபு தொக்கது. அஃது வென்றது - அருளின் கட் குறிப்பு, நெருங்கிய வுறவினரென்று தோன்றற்குத் துன்னருங் கேளிரென்றார். 9

உடாஅது முண்ணாதுந் தம்முடம்பு செற்றுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார்—கொடாஅது
வைத்தீட்டி னாரிழப்பர் வான்றோய் மலைநாட
உய்த்தீட்டுந் தேனீக் கரி.

இ-ள். உடாஅதும் - உடுக்காமலும், உண்ணாதும் - உண்ணாமலும், தம் - தங்களுடைய, உடம்பு - உடலை, செற்றும் - வருத்தியும், கெடாஅத - கெடுதலில்லாத, நல் - நன்மையாகிய, அறமும் - தருமங்களையும், செய்யார் - செய்யாதவர்களாய், கொடாஅது - யாதுங்கொடாது, வைத்தீட்டினார் - பொருளைத் தேடிவைத்தவர்கள், இழப்பர் - இழப்பார்கள், வான் - ஆகாயத்தை, தோய் - அளாவும், மலை - மலைகளடங்கிய, நாட - நாட்டையுடைய (பாண்டியனே), தேன் - மலர்த்தேனை, உய்த்து - ஆராய்ந்து, ஈட்டும் - சம்பாதிக்கும், ஈ - ஈயல்லவோ, கரி - சாட்சி. எ-று.

இ-ம். பொருளைத்தேடிக் கொடாதுவைத்தவர்கள் தேன் ஈயைப் போல இழந்துவிடுவார்கள் என்பதாம். ஈட்டினார் - எ, இழப்பர் - ப, பொருளை - செயப்படுபொருள். 10

செல்வநிலையாமை முற்றிற்று.

---

2 - ஆம். அதிகாரம். இளமைநிலையாமை

அஃதாவது இளமைப்பருவமானது நிலை நில்லாமையாம்

நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார்—புரைதீரா
மன்னா விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூன்றி
இன்னாங் கெழுந்திருப் பார்.

இ-ள். நரை-நரைதிரை, வருமென்று - வருமென்று, எண்ணி - நினைத்து, நல் - நல்ல, அறிவாளர் - விவேகிகள், குழவியிடத்தே - இளமைப்பருவத்தில், துறந்தார் - மனைவாழ்க்கையை விட்டார், புரை - குற்றம், தீரா - நீங்காத, மன்னா - நிலைபெறாத, இளமை - இளமைப் பருவத்தை, மகிழ்ந்தார் - இச்சித்தார், கோல் - தடியை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டு, இன்னாங்கு - துன்பத்துடன், எழுந்திருப்பார் - எழுந்திருப்பார். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையவர்கள் நரைதிரை வருமென்று இளமைப் பருவத்தில் இல்வாழ்க்கையை விட்டார்கள், இளமைப்பருவத்தை விரும்பினவர்கள் துன்பத்துடன் தடியூன்றி எழுந்திருப்பார் என்பதாம். அறிவாளர் - எழுவாய்; துறந்தார் - பயனிலை, மகிழ்ந்தார் - எழுவாய், எழுந்திருப்பார் - பயனிலை, ஏ-அசை, தீயிற்புகை தோன்றி யழிதல்போல இளமையு மழிதலான் - மன்னா இளமையென்றார். 1

நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகினா
ரற்புத் தளையு மவிழ்ந்தன—வுட்காணாய்
வாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே
ஆழ்கலத் தன்ன கலி.

இ-ள். நட்பு-உறவாகிய, நார் - பாசங்களும், அற்றன - நீங்கின, நல்லாரும் - மகளிரும், அஃகினர் - அன்பிற் குறைந்தார், அற்பு - அன் பாகிய, தளையும் - பந்தங்களும், அவிழ்ந்தன-நெகிழ்ந்தன, உள் - உன் னுள்ளே, காணாய் - பாராய், ஆழ் - முழுகும், கலத்தன்ன - கப்ப லோசைபோல், கலி - உறவினாழுமோசை, வந்ததே - வந்ததல்லவோ (ஆதலால்), வாழ்தலின் - வாழ்தலினால், ஊதியம் - இலாபம், என் - யாது, உண்டாம் - உண்டாகும். எ-று.

இ-ம். கப்பலோசைபோலச் சுற்றத்தார் அழுகுரலோசை வந்த தல்லவோ ஆதலால், இல்வாழ்க்கையின் வாழ்தலினாற் பயனென்ன

உண்டாகும் என்பதாம். ஊதியம் - எழுவாய், என்னுண்டாம் - பயனிலை. 2

சொற்றளர்ந்து கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்
பற்கழன்று பண்டம் பழிகாறு—மிற்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினார்க் கில்லையே
ஏம நெறிபடரு மாறு.

இ-ள். சொல் - சொற்கள், தளர்ந்து - குழறி, கோல் - தடியை, ஊன்றி - ஊன்றிக்கொண்டு, சோர்ந்த - தள்ளாடிய, நடையினராய்-நடையையுடையவராய், பல் - பற்கள், கழன்று - உதிர்ந்து, பண்டம் - உடலாகியபண்டம், பழிகாறும் - பழிக்கப்படுமளவும், இல் - இல் வாழ்க்கையில், செறிந்து - நெருங்கி, காமநெறி-ஆசைவழியே, படரும்-நடக்கும், கண்ணினார்க்கு - அறிவுடையார்க்கு, ஏமம் - தமக்குக் கோட்டையாகிய, நெறி - நல்வழியில், படரும் - நடக்கும், ஆறு - வழி, இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம். இல்வாழ்க்கை வழியிலே நடப்பவர்கள் உயிர்க்கு நல் வாழ்க்கை வழியில்லை என்பதாம். ஆறு - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 3

தாழாத் தளராத் தலைநடுங்காத் தண்டூன்றா
வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டுங்—காழிலா
மம்மர்கொண் மாந்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோ
லம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று.

இ-ள். அம்மனைக்கோல் - தன்தாய் கைக்கோலானது, தன்கைக் கோல் - தன்கையின்கோல், ஆகியஞான்று - ஆனகாலத்தில், தாழா - தாழ்ந்து, தளரா - தளர்ந்து, தலை - தலையை, நடுங்கா - நடுங்கி, தண்டு-அத்தடியை, ஊன்றா - ஊன்றி, வீழா - வீழ்ந்து, இறக்கும் - மரணமாகும், இவண்மாட்டும் - இவளிடத்தும், காழ் - உறுதி, இலா - இல்லாத, மம்மர் - மயக்கம், கொள் - கொண்ட, மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அணங்கு - துன்பம், ஆகும் - உண்டாகும். எ-று.

இ-ம். தன் தாய்கைக்கோலானது தன்கைக்கோலானகாலத்து வருத்தமுற்று இறக்குமிவளிடத்து மயக்கங்கொண்டவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகும் — என்பதாம். அம்மனைக்கோல் - இவ்விடத்து உயிர்திணைக்கண் ணொற்று மிகுந்தது செய்யுள்விகாரம். அணங்கு-

எழுவாய், ஆகும் - பயனிலை, இவண் மாட்டும் என்பதை இவ்விடத்தெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். 4

எனக்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்று—டனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானாற் றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு.

இ-ள். எனக்கு - எனக்கு, தாயாகியாள் - தாயானவள், என்னை - என்னை, ஈங்கு - இவ்விடத்து, இட்டு - பெற்று வைத்து, தனக்கு - தனக்கொரு, தாய் - தாயை, நாடி - தேடி, சென்றாள் - இறந்தாள், தனக்கு - அவிடனுக்கு, தாயாகியவளும் - தாயானவளும், அதுவானால் - அத்தன்மையளானால், தாய்த்தாய்க்கொண்டு - தாயைத் தாயைத் தேடிக்கொண்டு, ஏகும் - போகும், இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, அளித்து - ஏழைமையுடையது. எ-று.

இவ்வுலகமானது தாயைத்தாயைத் தேடிக்கொண்டுபோகும் ஏழைமையுடையது என்பதாம். [தாய்த்தாய்க்கொண்டு இவ்விடத்துயர்திணை மெய்யீறு ஒன்றுக்கண்மிக்கன செய்யுள் விகாரம்] உலகு - எழுவாய், அளித்து - பயனிலை, ஏ - அசை, அளித்து - பெற்றுவைத்தெனினுமாம். 5

வெறியயர் வெங்களத்து மேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த்—தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னு மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில்.

இ-ள். வெறி - வெறியாடலை, அயர் - செய்கின்ற, வெம் - வெய்ய, களத்து - பலிக்களத்து, மேன்மகன் - பூசாரி, பாணி - கையில், முறி - தளிர், ஆர் - நிறைந்த, நறும் - மணக்கும், கண்ணி - மாலை, முன்னர் - தன்முன்னாக, தயங்க - அசைந்துதொங்க, மறி - ஆடு, குளகு - உணவாக, உண்டன்ன - உண்டாற்போலும், மன்னா - நிலைபெறாத, மகிழ்ச்சி - இளமையி னாகுமகிழ்ச்சி, அறிவுடையாளர்கண் - விவேகிகளிடத்தில், இல் - இல்லை. எ-று.

ஆடுகொண்டமகிழ்ச்சி அறிவுடையாளர்க ளிடத்திலில்லை என்பதாம். மகிழ்ச்சி - எழுவாய், இல் - பயனிலை, மறியின் மகிழ்ச்சி கணப் போதேனு நில்லாமைபற்றி மன்னாவென்றார். 6

பனிபடு சோலைப் பயன்மா மெல்லாங்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை—நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளுங்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து.

இ-ள். இளமை - இளமைப் பருவமானது, பனி - குளிர்ச்சி, படு - பொருந்திய, சோலை - சோலையில், பயன் - பலனைத்தரும், மா மெல்லாம் - எல்லாமரங்களிலும், கனி - பழங்கள், உதிர்ந்து - உதிர்ந்து, வீழ்ந்தற்று - விழுந்தாற்போலுமாதலால், நனி - மிக, பெரிதும் - பெரிய, வேல் - வேலைநிகர்த்த, கண்ணளென்று - கண்களையுடையவ ளென்று, இவளை - இப்பெண்ணை, வெஃகன்மின் - இச்சியாதிருங்கள், மற்றிவளும் - பின்பிப்பெண்ணும், குனிந்து - கூனியாகி, கோல் - கோலையே, கண்ணளாகும் - கண்ணுக வுடையவளாவாள். எ-று.

தொல்காப்பியம். [வினைபின்றொகுதி காலத்தியலும்,] இளமைப் பருவமானது - மரங்களிற் பழங்களுதிர்ந்தாற்போலும் ஆதலால் வேலொத்த கண்களையுடையவ ளென்றிவளை யிச்சியாதிருங்கள். இவ ளும் கூனியாகிக் கோலையே கண்ணுகக்கொண்டு திரிவாள் என்பதாம். நீவிர் - தோன்று எழுவாய், வெஃகன்மின் - பயனிலை, இவளை - செயப் படுபொருள். 7

பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை
இருசிகையு முண்டீரோ வென்று—வரிசையா
லுண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோ
ளெண்ணு ரறிவுடை யார்.

இ-ள். பருவம் - வயது, எனைத்து - எவ்வளவு, உள - உண்டா யிருக்கின்றன, பல்லின் - பற்களினுடைய, பால் - வலிமைப் பகுதி, ஏனை - எவ்வளவு, இருசிகையும் - வன்மையான பதார்த்தங்களையும் மென்மையான பதார்த்தங்களையும், உண்டீரோவென்று - புசித்தீரோ வெனக்கேட்டு, வரிசையால் - முறைமையாக, உள் - உங்களுள்ளம், நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, கொள்ளப்படுதலால் - பிறரால் செய்யப்படுத லால், யாக்கை - உடலினது, கோள் - கொள்கையை, அறிவுடையார்- விவேகமுடையார், எண்ணூர் - பொருளாக நினையார். எ-று.

வயதெவ்வளவு பற்களின் பலனெவ்வளவு வலியபதார்த்தங் களையும் உண்டீரோவென்று கிரமமாயுங்களுள்ளம் பிறாலராய்ச்சி

கொள்ளப்படுதலா லுடலின்கொள்கையை விவேகிகள் பொருளாக வெண்ணூர்கள், என்பதாம் அறிவுடையார் - எழுவாய், எண்ணூர்- பயனிலை, கோள் - செயப்படுபொருள். 8

மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே காவாதறஞ்—செய்ம்மின்
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா
னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். முற்றி - முதிர்ந்து, இருந்த - இருந்த, கனி - பழங்கள், ஒழிய - நீங்க, தீவளியால் - தீக்காற்றால், நல் - நல்ல, காய் - காய்கள், உதிர்தலும் - விழுதலும், உண்டு - உண்டாதலால், நல்வினை - தரு மத்தை, மற்று - இனிமேல், அறிவாம் - அறிந்துசெய்வோம், யாம்- நாம், இளையம் - இளமை வயதுடையோம், என்னாது - என்று நினை யாது, கைத்து - திரவியம், உண்டாம் - உண்டாயிருக்கும், போழ்தே- காலத்திலேயே, காவாது - ஒளிக்காமல், அறம் - தருமத்தை, செய்ம் மின் - செய்யுங்கள். எ-று.

இ-ம். தீக்காற்றால் பழங்களன்றிக் காய்க ளுதிர்தலுமுண்டு. ஆகையால் தருமத்தைப் பின் செய்வோமென்று நினையாது பொரு ளுள்ளபொழுதே செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழு வாய், செய்ம்மின் - பயனிலை, அறம் - செயப்படுபொருள். 9

ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின்—பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று.

இ-ள். ஆள் - ஆளை, பார்த்து - பார்த்து, உழலும் - திரியும், அருள் - தயை, இல் - இல்லாத, கூற்று - இயமன், உண்மையால்- இருக்கின்றாதலால், தோட்கோப்பு - கட்டமுதாகிய (தருமத்தை), காலத்தில் - இளமைப்பருவத்தில், கொண்டு - தேடிக்கொண்டு, உய்ம் மின் - பிழையுங்கள், பீள் - கருப்பத்தை, பிதுக்கி - பிதுங்கச்செய்து, தாய் - தாயானவள், அலற - அழ, பிள்ளையை - சிசுவை, கோடலால்- கொள்ளுதலால், மற்றதன் - அவ்வியமனது, கள்ளம் - வஞ்சத்தை, கடைப்பிடித்தல்-உறுதியா யறிந்துகொள்ளுதல், நன்று-நல்லது. எ-று.

(அகத்தியம்) [பின்னீறு பலர்பால் வினையொடு முடிமே.]

இ-ம். இயமனிருக்கிறபடியால் தருமத்தை இளமைப் பருவத்திற் செய்து பிழையுங்கள். தாயழப் பிள்ளையைக் கொண்டுபோதலா லவன் வஞ்சத்தை யுறுதியா வறிந்துகொள்ளுத லுத்தமம் என்பதாம். கடைப்பிடித்தல் - எழுவாய், நன்று - பயனிலை. 10

இளமைநிலையாமை முற்றிற்று.

3 - ஆம். அதிகாரம். யாக்கைநிலையாமை

அஃதாவது - சரீரமானது நிலைநில்லாமையாம்

மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்—நிலமிசைத்
துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லா
லெஞ்சினா ரிவ்வுலகத் தில்.

இ-ள். மலை - மலையின், மிசை - மேல், தோன்றும் - உதிக்கும், மதியம்போல் - சந்திரனைப்போல, யானை - யானையின், தலைமிசை - தலைமேல், கொண்ட - கவியக்கொண்ட, குடையர் - குடையை யுடைய மன்னர்களும், நிலமிசை - பூமிமேல், துஞ்சினாரென்று - இறந்தாரென்று, எடுத்து - பிறராலெடுத்து, தூற்றப்பட்டார் - தூறுசொல்லப்பட்டார்கள், அல்லால் - அல்லாமல், எஞ்சினார் - உயிரோடிருந்தார், இவ்வுலகத்து - இந்தவுலகத்தில், இல் - ஒருவருமில்லை. எ-று.

இ-ம். யானைமேலேறிய வரசர்களும் இறந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டார்களே யல்லாம லிவ்வுலகத் துயிரோடு வாழ்ந்தவர்க ளொருவருமில்லை என்பதாம். எஞ்சினார் - எழுவாய், இல் - பயனிலை. 1

வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅ தெழுதலால்—வாழ்நா
ளுலவாமு னொப்புர வாற்றுமின் யாரு
நிலவார் நிலமிசை மேல்.

இ-ள். வாழ்நாட்கு - வாழும் நாள்களுக்கு, அலகாய் - அளவு மரக்காலாக, வயங்கு - பிரகாசிக்கும், ஒளி - கிரணங்களையுடைய, மண்டிலம் - சூரியனானவன், வீழ்நாள் - வீழுங்காலம், படாஅது- உண்டாகாமல், எழுதலால் - உதயமாதலால், வாழ்நாள் - வாழுநாள், உலவாமுன் - கெடாமுன், ஒப்புரவு - தருமத்தை, ஆற்றுமின் - செய்

யுங்கள், யாரும் - யாவரும், நிலமிசைமேல் - நிலத்தின்மேல், நில வார் - நிலைக்கமாட்டார். எ-று.

இ-ம். யாருமுலகத்தில் நிலைநிற்க மாட்டார்கள், உங்க ளாயுள் கெடுமுன்னமே தருமத்தைச் செய்யுங்கள், என்பதாம். நீங்கள்- தோன்றா எழுவாய், ஆற்றுமின் - பயனிலை, ஒப்புரவு - செயப்படு பொருள். 2

மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின
அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
ஒலித்தலு முண்டாமென் றுய்ந்துபோ மாறே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம்.

இ-ள். மன்றம் - சபையில், கறங்க - சத்திக்க, மணப்பறை யாயின - மணக்கோலத்திற்கான பறைகள், அன்று - அன்றைக்கே, அவற்கு - அம்மாப்பிள்ளைக்கு, ஆங்கே - அவ்விடத்தே, பிணப்பறை யாய் - பிணக்கோலத்திற்குக் கொட்டும்பறையாய், பின்றை - பின்பு, ஒலித்தலும் - சத்தித்தலும், உண்டாமென்று - உண்டாகுமென்று நினைத்து, உய்ந்துபோம் - பிழைத்துப்போகிற, ஆறு - வழியை, வலிக் கும் - துணிந்துநிற்கும், மாண்டார் - பெரியோர்கள், மனம் - இரு தயம். எ-று.

இ-ம். மணத்திற்குக் கொட்டும் பறைகளே பிணத்திற்குக் கொட் டும் பறைகளாமென்று நினைத்துப் பெரியோர்கள் மனம் பிழைக்கும் வழியைத்துணிந்து நிற்கும் என்பதாம். மனம் - எழுவாய், வலிக் கும் - பயனிலை, ஆறு செயப்படுபொருள். 3

சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை—நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுண் மூடித்தீக் கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.

இ-ள். சென்று - போய், பறையினை - பிணப்பறையை, ஒரு கால் - ஒருமுறை, எறிப - அடிப்பார்கள், சிறுவரை - சற்றுநேரம், நின்று - நிறுத்தி, (அப்பறையினை) எறிப - இரண்டாமுறை யடிப்பார் கள், முக்காலை - மூன்றுமுறை, கொட்டின் - அடித்தமாத்திரத்தில், உள் - பாடையிடத்து, மூடி - பிணத்தைச் சீலையால்மூடி, தீ-நெருப்பை, கொண்டு - சட்டியிற்கொண்டு, செத்தாரை - இறந்தவரை, சாவார்- இனியிறப்பவர்கள், சுமந்து - தோள்களிற்சுமந்து, எழுவர் - மயா னத்திற்கெழுவர், நன்றேகாண் - நன்றாகப்பார். எ-று.

(தொல்காப்பியம்) அர் ஆர் ப என வரூஉ மூன்றும் பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இ-ம். மூன்றுமுறை பறையறைந்தமாத்திரத்தில் பிணத்தைப் பாடையில்வைத்துச் சீலையால்மூடித் தீயுடன் சுடலைக்குக் கொண்டு போவார்கள் என்பதாம். சாவரர் - எழுவாய், எழுவர் - பயனிலை, செத்தாரை - செயப்படுபொருள், நீ - தோன்ரு எழுவாய், காண்-பய னிலை, ஏ - இரண்டும் அசைகள். 4

கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப்
பிணங்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டு—மணங்கொண்டீண்
டுண்டுண்டுண் டென்னு முணர்வினற் சாற்றுமே
டொண்டொண்டொ ணென்னும் பறை.

இ-ள். கணங்கொண்டு - கூட்டங்கூடிக்கொண்டு, சுற்றத்தார்- இனத்தார், கல்லென்று - கலீலென்னுஞ் சத்தமுண்டாக, அலற- புலம்ப, பிணம் - சவத்தை, கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, காடு - சுடு காட்டில், உய்ப்பார் - செலுத்துபவரை, கண்டும் - பார்த்திருந்தும், மணங்கொண்டு - விவாகஞ்செய்துகொண்டு, ஈண்டு - இவ்விடத்தில், உண்டுண்டுண்டென்னும் (இல்வாழ்க்கை) உண்டு உண்டு உண்டு என் னும், உணர்வினன் - அறிவினனுக்கு, தொண்டொண்டொடென் னும் - தொண்தொண் தொடு என்னும் (ஓசையுள்ள) பறை - சாப் பறை, சாற்றும் - (சரீரநில்லாமையை) அறிவிக்கும். எ-று.

இ-ம். இனத்தாரழப் பிணத்தைக்கொண்டு போவாரைக்கண்டிருந் தும் இல்வாழ்க்கையை விரும்பினவனுக்குச் சரீரநில்லாமையைச் சாப் பறையறிவிக்கும் என்பதாம். பறை - எழுவாய், சாற்றும்-பயனிலை.

நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலெ னன்ருய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர்—பழிக்கிலென்
தோற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.

இ-ள். தோற்பை - உடலாகிய பை, உள் - உள்ளே, நின்று- இருந்து, தொழில் - எத்தொழில்களையும், அற - முற்ருக, செய்து- பண்ணி, ஊட்டும் - உண்பிக்கும், கூத்தன் - ஆத்துமாவானது, புறப் பட்டக்கால் - வெளிப்பட்டால், நார் - நாரினல், தொடுத்து - (அவ் வுடலைக்) கட்டி, ஈர்க்கிலென் - இழுத்தாலென்ன, பார் - பூமியின்,

துழி - வெட்டுப்பள்ளத்தில், பெய்பிலென் - போட்டாலென்ன, பல்லோர் - பலரும், பழிக்கிலென் - பழித்தாலென்ன. எ-று.

பார்த்துழியென்றதை கண்டுழியென்பாருமுளர்.

இ-ம். உயிர்போனபின்பு உடலை எவ்விதஞ்செய்யினும் பயனென்ன என்பதாம். பிறர் - தோன்றா எழுவாய், இழுத்தல் முதலிய - பயனிலை, உடல் - செயப்படுபொருள் (தொல்காப்பியம் வினையியல், 32 சூ) பின்முன்கால் கடைவழியிடத்தென்னு, மன்னமரபிற் காலங்கண்ணியவென்ன கிளவியுமவற்றியல்பினவே இவ்விதியால் புறப்பட்டக்கால் வினையெச்சம். 6

படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக்
கெடுமிதோர் யாக்கையென் றெண்ணித்—தடுமாற்றந்
தீர்ப்பேம்யா மென்றுணருந் திண்ணறி வாளரை
நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்.

இ-ள். படு - பெய்கிற, மழை - மழையினது, மொக்குளில்-குமிழியைப்போல, பல்காலும் - பலகாலமும், தோன்றி - உண்டாகி, கெடும் - அழியும், இது - இஃது, ஓர் - ஒரு, யாக்கையென்று - உடலென்று, எண்ணி - நினைத்து, தடுமாற்றம் - பிறவித்துன்பத்தை, தீர்ப்போம் - நீக்குவோம், யாமென்று - நாமென்று, உணரும் - அறியும், திண் - வலிய, அறிவாளரை - விவேகிகளை, நீள் - நீண்ட, நிலத்தின் மேல் - பூமியிடத்து, நேர்ப்பார் - நேரானவர், யார் - எவர். எ-று.

இ-ம். குமிழியைப்போற் றோன்றி யழியு முடலென் றெண்ணிப் பிறவித் துன்பத்தை நீக்கும் விவேகிகளை யொப்பானவர் யார் என்பதாம். நேர்ப்பார் - எழுவாய், யார் - பயனிலை. 7

யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற
யாக்கையா லாய பயன்கொள்க—யாக்கை
மலையாடு மஞ்சுபோற் றோன்றிமற் றாங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்.

இ-ள். யாக்கையை - உடலை, யாப்புடைத்தா - பலமுடைத்தாக, பெற்றவர் - அடைந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், பெற்ற - அடைந்த, யாக்கையால் - அவ்வுடலால், ஆய - ஆகிய, பயன் - தருமப்பிரயோசனத்தை, கொள்க - கொள்ளக்கடவர்கள், யாக்கை - உடலானது, மலை - மலையில், ஆடும் - சஞ்சரிக்கும், மஞ்சுபோல் - மேகம்போல,

தோன்றி - தோற்றமாகி, நிலையாது - நில்லாமல், நீத்துவிடும் - கெட்டு விடும். எ-று.

இ-ம். உடலைப்பெற்றவர்கள் தங்களுடலாலாகிய தருமப்பயனைக் கொள்ளக்கடவர்கள் உடலோ மலைமேற்றோன்று மேகம்போற் றோன்றியழியும் என்பதாம். பெற்றவர் - எழுவாய், கொள்க - பயனிலை, பயன் - செயப்படுபொருள். 8

புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமை யென்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க வறவினை—யின்னினியே
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்
சென்றா னெனப்படுத லால்.

இ-ள். இன்னினியே - இப்பொழுதே, நின்றான் - நின்றிருந்தான், இருந்தான் - வீற்றிருந்தான், கிடந்தான் - படுத்திருந்தான், தன் - தன்னுடைய, கேள் - இனத்தவர், அலற - புலம்ப, சென்றான் - இறந்தான், எனப்படுதலால் - என்று சொல்லப்படுதலால், புல் - புல்லின், நுனிமேல் - நுனியிடத்து, நீர்போல் - பனிநீரைப்போல, நிலையாமையென்று - சரீர நில்லாதென்று, எண்ணி - நினைத்து, இன்னினியே - இப்பொழுதே, அறவினை - தருமத்தை, செய்க - செய்யக் கடவீர். எ-று.

(தொல்காப்பியம்) தானென்கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இ-ம். இப்பொழுதிருந்தா னிறந்தானென்று சொல்லப்படுதலால் சரீரநில்லாதென்றெண்ணி யிப்பொழுதே தருமஞ்செய்யக்கடவீர்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றாவெழுவாய், செய்யக்கடவீர் - பயனிலை, அறவினை - செயப்படுபொருள். 9

கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி
வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள்—வாளாதே
சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து.

இ-ள். மாந்தர்கள் - மனிதர்கள், கேளாது - கேளாமல், வந்து - வந்து, கிளைகளாய் - உறவினர்களாய், இல் - மனைவாழ்க்கையில், தோன்றி - பிறந்து, வாளாது - சொல்லாது, மரன் - மரத்தில், சேக்கை - கூட்டை, ஒழிய - விட்டு, சேண் - தூரத்தில், நீங்கு - நீங்கும், புட்போல - பறவையைப்போல, யாக்கை - உடலை, தமர்க்கு - உறவினர்களுக்கு, ஒழியநீத்து - ஒழித்துவிட்டு, வாளாது - சொல்லாது, போவர் - இறந்துபோவார்கள். எ-று.

இ-ம். மனிதர்கள் மனைவாழ்க்கையிற்பிறந்து தங்களுடலை உற வின்முறையார்களுக் கொழித்துவிட் டிறந்துபோவார்கள் என்பதாம். மாந்தர்கள் - எழுவாய், போவார்கள் - பயனிலை. 10

யாக்கைநிலையாமை முற்றிற்று.

4 - ஆம். அதிகாரம். அறன்வலியுறுத்தல்

அஃதாவது தருமத்தின் பலனையறிவித்தலாம்

அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை—பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்.

இ-ள். மேலை - முற்பிறப்பில், தவத்தால் - தவங்காரணமாக, தவம் - நற்றவம், செய்யாதார் - செய்யாதவர்கள், அகத்தாரே - இல் வாழ்க்கையாரே, வாழ்வாரென்று - வாழ்பவர்களென்று, அண்ணாந்து - தலைநிமிர்ந்து, நோக்கி - பார்த்து, புகத்தாம் - தாமுள்ளே நுழைய, பெறாஅர் - பெறாதவர்களாய், புறங்கடை - தலைவாயிலை, பற்றி - பிடித்து நின்று, மிக - மிகவும், தாம் - தாங்கள், வருந்தி - வருத்தப்பட்டு, இருப்பர் - இருப்பார்கள். எ-று.

இ-ம். முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்யாதார் இப்பிறப்பில் இல் வாழ்க்கையாரே வாழ்பவர்களென்று தலைவாயிலைப்பற்றி உள்ளே நுழையாதவர்களாய் வருத்தப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதாம் தவஞ் செய்யாதார் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை, அண்ணார்த்தலென் னுந் தொழிற்பெயர் வினையாங்கால் - அண்ணாருகிறதென்றும் அண் ணார்ந்து இதிலொற்றுக்கெட்டது (தொல்காப்பியம் பெயரியல் 30 சூ) "தாமென்கிளவி பன்மைக்குரித்தே" 1

ஆவாநா மாக்க நசைஇ யறமறந்து
போவாநா மென்னாப் புலைநெஞ்சே—யோவாது
நின்றுஞற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வ துரை.

இ-ள். ஆவாம் - வாழக்கடவோம், நாம் - யாமென்று, ஆக் கம் - செல்வத்தை, நசை இ - இச்சித்து, அறம் - தருமத்தை, மறந்து - மறந்துவிட்டு, போவாம் - இறந்துபோவோம், நாமென்னா - நாமென்

றெண்ணாத, புலை - இழிவான, நெஞ்சே - மனமே, ஓவாது - இடைவிடாது, நின்று - நிலைபெற்று, உஞற்றி - முயற்சி செய்து, வாழ்தியெனினும் - வாழ்வாயானாலும், நின் - உன்னுடைய, வாழ்நாள்கள்- ஆயுள்கள், சென்றன - போயின, செய்வது இனி நீ - செய்வதென்ன, உரை - சொல். எ-று.

இ-ம். மனமே பல முயற்சிசெய்து வாழ்வாயானாலும் உன்னுடைய ஆயுள்கள்போயின இனி நீசெய்வதென்ன சொல் என்பதாம். நீ - எழுவாய், உரை - பயனிலை, செய்வது - செயப்படுபொருள். 2

வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா
மனத்தி னழியுமாம் பேதை—நினைத்ததனைத்
தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்
தெல்லை யிகந்தொருவு வார்.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவன், வினைப்பயன் - தீவினைப் பலன், வந்தக்கால் - வந்தால், வெய்ய - கொடிதாக, உயிரா - பெருமூச்செறிந்து, மனத்தின் - மனத்தினால்நினைத்து, அழியும் - அழிவான், அதனை - அத்தீவினைப்பலனை, நினைத்து - ஆராய்ந்து, தொல்லையதென்று - முற்பிறப்பிற் செய்ததென்று, உணர்வாரே - அறிபவர்களே, தடுமாற்றத்து - பிறவித் துன்பத்தின், எல்லை - பிரமாணத்தை, இகந்தொருவுவார் - கடந்துபோவார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லாதவன் தீவினைவந்தால் மனத்தினினைத்தழிவான் அத்தீவினை முன்வினையென் றறிந்தவர்களே பிறவித்துன்பத்தளவைக் கடப்பார்கள் என்பதாம். பேதை - எழுவாய், அழியும்- பயனிலை, உணர்வார் - எழுவாய், ஒருவுவார் - பயனிலை, (யாப்பருங் கலமேற்கொள்.) தொன்னூல் விளக்கத்திலுங்காண்க. வெண்பா முதலா நால்வகைப்பாவு, மெஞ்சாகாற்பால் வருணர்க்குரிய இவ்விதியால் வெண்பா பிராமணசாதியாம். 3

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தாற்
பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க—கரும்பூர்ந்த
சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்
கோதுபோற் போகு முடம்பு.

இ-ள். பெறல் - பெறுதற்கு, அரும் - அரிய, யாக்கையை- உடலை, பெற்ற - அடைந்த, பயத்தால் - பலனால், பெரும் - பெரிய,

யானும் - தருமப்பலனையும், ஆற்றவே - மிகவே, கொள்க - கொள்ளக் கடவீர்கள், கரும்பு - கரும்பிலிருந்து, ஊர்ந்த - (ஆலையாற்) பாவிய, சாறுபோல் - சாற்றைப்போல, சாலவும் - மிகவும், பின்னுதவி - (அத் தருமப்பலன்) பிற்காலத்துதவியாம், அதன் - அக்கரும்பின், கோது போல் - சக்கைபோல, உடம்பு - உடல், போகும் - அழிந்துபோகும்.

இ-ம். பெறுதற்கரிய உடலடைந்தபலனால் தருமப்பலனைக்கொள் ளக்கடவீர்கள். அப்பலன் கருப்பஞ்சாற்றைப்போலாம் உடலதன் சக்கைபோலாம் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், கொள்க - பயனிலை, பயன் - செயப்படுபொருள். மற்று அசை. எவ்வகைப் பிறப்பினும் மக்கட்பிறப்பு மேலாகையால், அரும்பெறல் யாக்கை யென்றார். 4

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண்—டுழவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்.

இ-ள். கரும்பு - கரும்பை, ஆட்டி - ஆலையிலாட்டி, கட்டி - வெல் லக்கட்டியை, சிறுகாலை - முற்காலத்தில், கொண்டார் - கொண்டவர் கள், துரும்பு - அக்கரும்பின் துரும்பு, எழுந்து - தீயாலெழுந்து, வேங் கால் - வேவுங்காலத்தில், ஆண்டு - அவ்விடத்து, துயர் - துன்பத் தால், உழவார் - வருந்தாதுபோல, உடம்பின் - உடம்பாலாகிய, பயன் - தருமப்பலனை, வருந்தி - பிரயாசப்பட்டு, கொண்டார் - கைக் கொண்டவர்கள், கூற்றம் - இயமன், வருங்கால் - வரும்போது, பரி வது - வருந்துவது, இலர் - இல்லாதவர்களாவார்கள். எ-று.

இ-ம். வெல்லக்கட்டியைக் கொண்டவர்கள் கரும்பின் சக்கை வேங்காலத்து விசனப்படார்கள் அதுபோல உடம்பாலாகிய தருமப் பலனைக் கொண்டவர்கள் இயமன் வரும்போது விசனப்படார்கள் என்பதாம். பயன்கொண்டார் - எழுவாய், பரிவதிலர் - பயனிலை. 5

இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென்—றெண்ணி
யொருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்.

இ-ள். இன்றுகொல் - இன்றைக்கோ, அன்றுகொல் - நாளைக்கோ, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, என்னாது - வருமென்றெண்ணாது, பின்றையே - பின்னையே, நின்றது - நிற்கின்றது, கூற்றமென்று - இயமனென்று, எண்ணி - நினைத்து, தீயவை - பாவங்களை, ஒருவுமின் - நீக்குங்கள், மாண்டார் - பெரியோராற் சொல்லிய, அறம் - தருமங்களை, ஒல்லும்வகையால் - கூடியமாத்திரம், மருவுமின் - பொருந்தும்படி செய்யுங்கள். எ-று.

இ-ம். இயமன் பின்னே நிற்கிறானென்றெண்ணி அதருமத்தை நீக்கித் தருமத்தைச் செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், ஒருவுமின் - பயனிலை, அறம் - செயப்படுபொருள். நீங்கள் - எழுவாய், மருவுமின் - பயனிலை: தீயவை - செயப்படுபொருள். (தொல்காப்பியம்) [கொல்லேயையம்.] அன்றுகொலென்றது வாழ் நாளளவு முடிவெனினுமமையும். 6

மக்களா லாய பெரும்பயனு மாயுங்கா
லெத்துணையு மாற்றம் பலவானுற்—றொக்க
உடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.

இ-ள். மக்களால் - மனிதர்களால், ஆய - உண்டாகிய, பெரும் - பெரிய, பயனும் - விளைவும், ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, எத்துணையும் - எவ்வளவும், ஆற்ற - மிக, பலவானுல் - பலவாயிருந்தால், தொக்க - பொருந்திய, உடம்பிற்கே - உடலுக்கே, ஒப்புரவு - தருமத்தை, செய்து - பண்ணி, ஒழுகாது - நடவாமல், உம்பர் - சுவர்க்கத்தில், கிடந்து - இருந்து, உண்ண - அநுபவிக்க, பண்ண - தருமங்கள்செய்ய, படும் - தகும். எ-று.

இ-ம். நீங்களுங்க ளுடலுக்குத் தருமத்தைச் செய்யாது சுவர்க்கத்திலிருந் தநுபவிக்கத் தருமத்தைச் செய்யுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், பண்ணப்படும் - பயனிலை, அறங்களை - செயப்படுபொருள். 7

உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்—கறப்பயனுந்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

இ-ள். உறக்கும் - கிள்ளியெடுக்கும், துணையது - அளவினையுடையது, ஓர் - ஒரு, ஆலம்வித்து - ஆலம்விதையானது, ஈண்டி-

நெருங்கிவளர்ந்து, இறப்ப - மிகவும், நிழல் - நிழலே, பயந்தா அங்கு - கொடுத்தாற்போல, அறம் - தருமத்தின், பயனும் - பலனும், தான் - தான், சிறிதாயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும், தக்கார் - பெரியோர்கள், கைப்பட்டக்கால் - கையிற்பட்டால், வான் - ஆகாயம், சிறிதா - சிறியதாக, போர்த்துவிடும் - மூடிவிடும். எ-று.

இ-ம். ஒரு ஆலம்விதை வளர்ந்து மிகவும் நிழலைக்கொடுத்தாற் போலத் தருமப்பலன் சிறிதானுலும் பெரியோர்கையிற் கொடுக்கப்பட்டால் அப்பலன் வானிலும் பெரிதாயிருக்கும் என்பதாம். அறப்பயன் - எழுவாய், போர்த்துவிடும் - பயனிலை, உறக்கும் என்றது உறங்குமெனக்கூறினும் பொருந்தும், அரும்பதக்கொத்து உறக்கல் கறத்தல் விரலாற்கிள்ளுதல். 8

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் — றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

இ-ள். வைகலும் - நாள்தோறும், வைகல் - நாள்கழிதலை, தம் - தம்முடைய, வாழ்நாண்மேல் - ஆயுள்களின்மேல், வைகுதல்வைத்து - செலவுநாளாகவைத்து, வைகலை - அந்தநாட்களை, உணராதார் - அறியாதார், வைகலும் - நாள்தோறும், வைகல்வா - தம்வாழ்நாள்கழிவுவர, கண்டும் - பார்த்தும், அஃது - அதனை, உணரார் - அறியார், வைகலும் - நாள்தோறும், வைகலை - நாள்களை, வைகுமென்று - கழியுமென்று, இன்புறுவர் - இன்பத்தை யடைவர். எ-று.

இ-ம். நாள்தோறும் நாள் செல்லுதலைத் தம் வாழ்நாள் செலவுவரக் கண்டு மதையறியாமல் நாள்தோறும் நாள்செல்லுதலுக்கின்பத்தைபடைவர் என்பதாம். உணராதார் - எழுவாய், இன்புறுவர் - பயனிலை யாப்பருங்கல மேற்கோள் அணியியலிலுங் காண்க. இஃ தகவல் வெண்பா. அகவல்வெண்பா வடிநிலைபெற்றுச் சீர்நிலை பெறாஉத் தொடைநிலை தெரியாது, நடைவையினேடி நெய்வார்க்தன்ன, நயமுடைத்தாகி பொருளொடுபுணர்ந்த, வெழுத்தறியாதே என்றது யாப்பருங்கல மேற்கோளறிக. 9

மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு
மீன விளிவினல் வாழ்வேன்ம — னீனத்தா
லூட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கு மெனின்.

இ-ள். ஈனத்தால் - இழிவால், ஊட்டியக்கண்ணும் - இரந்தூட்டியவிடத்தும், உறுதி - வலிமை, சேர்ந்து - பொருந்தி, இவ்வுடம்பு - இவ்வுடல், நீட்டித்து - நெடுநாள், நிற்குமெனின் - நிற்குமானால், மானம் - அபிமானமாகிய, அரும் - அரிய, கலம் - ஆபரணத்தை, நீக்கி - தள்ளி, இரவென்னும் - யாசகமென்னும், ஈனம் - கனவீனமான, இளிவினால் - அவமதிப்பால், வாழ்வேன் - உயிர்வாழ்வேன்.

இ-ம். இரந்தூட்டியவிடத் திவ்வுடம்பு நிலைநிற்குமானா லபிமான மென்கிற வாபரணத்தைத்தள்ளிக் கனவீனமாகிய வவமதிப்பினாலுயிர் வாழ்வேன் என்பதாம். யான் - எழுவாய், வாழ்வேன் - பயனிலை, மன் - ஒழியிசை. 10

அறன்வலியுறுத்தல் முற்றிற்று.

---

5 - ஆம். அதிகாரம். தூயதன்மை

அஃதாவது - சுத்தமல்லாத தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

மாக்சேழ் மடநல்லா யென்றாற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னொய்யதோர் துச்சிலை—யாக்கைக்கோ
ரீச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல்.

இ-ள். யாக்கைக்கு - உடலிற்கு, ஓர் - ஒரு, ஈ - ஈயினது, சிறகு - சிறகை, அன்னது - ஒப்பாகியது, ஓர் - ஒரு, தோல் - தோலானது, அறினும் - அறிந்தாலும், காக்கை - காகத்தை, கடிவது - துரத்துதற்கு, ஓர் - ஒரு, கோல் - தடி, வேண்டுமே - வேண்டுமல்லவா ஆதலால், மா - மாமரத்தின், கேழ் - தளிர்நிறத்தையும், மடம் - இளமையையுமுடைய, நல்லாயென்று - பெண்ணேயென்று, அரற்றும் - அறிவினர்பிதற்றும், நொய்யது - அற்பமாகியதாய் விளக்கும், ஓர் - ஒரு, புக்கில்லை - உடலை, சான்றவர் - பெரியோர்கள், நோக்கார் - பார்க்கமாட்டார்கள். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோர்கள் இழிவாகிய உடலைப்பாரார்கள் என்பதாம். சான்றவர் - எழுவாய், நோக்கார் - பயனிலை, புக்கில்லை-செயப்படுபொருள், கொல் - அசை, நோக்கார்கொல் என்றது இழி

வென்றுகாணுரோ வெனினு மமையும், நன்னூல் அரும்பதக் கொத்து கொல்லேயைய மசைநிலைக் கூற்றே. 1

தோற்போர்வை மேலுந் துளைபலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானுன்—மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்.

இ-ள். தோல் - தோலாகிய, போர்வை - போர்வையானது, மேலும் - உடன்மேலும், துளை - நவதுவாரங்கள், பலவாய் - பலவிடமாய், பொய் - மலங்களை, மறைக்கும் - மறைத்துவைத்திருக்கும், மீப்போர்வை - மேற்போர்வையால், மாட்சித்து - பெருமையுடையது, உடம்பானல் - உடலானதால், மீப்போர்வை - மேலேபோர்த்தபோர்வையால், பொய் - மலங்களை, மறையா - மறைக்கும், காமம் - காமநுகர்ச்சியை, புகலாது - இச்சியாது, அதனை - அவ்வுடலை, பைம்மறியா - உட்புறந் திருப்பிய மையைப்போல, பார்க்கப்படும் - நோக்கத்தகும். எ-று.

பைம்மறியாப் பார்க்கப்படும் பாம்பின் கடைவாய்ப் பையுள் மறிபட்ட விடம்போலப் பார்க்கப்படு மென்பாருமுளர்.

இ-ம். மலங்களை மறைத்துத் தோலால் மூடிவைத்திருக்கு முடலையுட்புறத்திருப்பிய பையைப்போலப் பார்க்கவேண்டும் என்பதாம். நீ-தோன்று எழுவாய், பார்க்கப்படும் - பயனிலை, உடம்பினை - செயப்படுபொருள். மற்று அசை. 2

தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே—யெக்காலு
முண்டி வினையு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்.

இ-ள். எக்காலும் - எந்நாளும், உண்டி - உணவால்வரும், வினையுள் - தொழிலால், உறைக்குமென - துர்க்கந்தம் வீசுமென்று, பெரியோர் - பெரியோர்கள், கண்டு - அறிந்து, கைவிட்ட - கைவிட்டுவிட்ட, மயல் - உடலான செத்தைக்கு, தக்கோலந்தின்று - தாம்பூலந்தின்று, தலைநிறைய - சிரசுநிறைய, பூச்சூடி - பூவைத்தரித்து, பொய்க்கோலம் - பொய்யாகியவழகை, செய்ய - செய்தால், ஒழியுமே - உள்ளுள்ள மலநீங்குமோ. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்களுணவுத்தொழிலால் நாறுமென்று வெறுத்த வுடலுக்குத் தாம்பூலந்தின்று பூவைச்சூடினுல் உள்ளிருக்கு மலங்கள்

போய்விடுமோ என்பதாம். மலம் - தோன்று எழுவாய், ஒழியுமே- பயனிலை தொன்னூல் விளக்கம் ஏல மிளகு வெற்றிலை மூன்றுந் தக் கோலமென்றே சாற்றப்படுமே. 3

தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற—விடுவனோ
உண்ணீர் களைந்தக்கா னுங்குசூன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.

இ-ள். உள் - உள்ளிருக்கும், நீர் - சலத்தை, களைந்தக்கால்- எடுத்தால், நுங்கு - நுங்கை, சூன்றிட்டன்ன - தோண்டினாற்போலும், கண் - கண்களுடைய, நீர்மை - குணத்தை, கண்டு - பார்த்து, ஒழுகு வேன் - நடப்பேன், தெள் - தெளிந்த, நீர் - சலத்திலுள்ள, குவளை - நீலோற்பலத்தையும், கயல் - கெண்டைமீனையும், வேல் - வேலாயுதத் தையும், பொருவென்று - ஒப்பென்று, கண்ணில் - ஞானக்கண்ணில் லாத, புல் - அற்பமான, மாக்கள் - மனிதர்கள், கவற்ற - என்மன தைக் கவலைப்படுத்த, விடுவனோ - யான் துறவறத்தைவிடுவனே. எ-று.

இ-ம். நுங்குக் கண்களைப்போலப் பெண்கள் கண்களைக்கண்டு நடப்பேன் அறிவினர் என்மனதைக் கவலைப்படுத்த யான் துற வறத்தை விடுவனோ என்பதாம். யான் - எழுவாய், விடுவனோ - பய னிலை, [தொகுபெயர் வேற்றுமைத் தொடர்பெயரென்ன வியற்றிரி பழிவாக்க மியைந்தாந்தொகையே] இவ்விதியால் நீர்களைந்தக்கால், என்றதில் ஐயுருபுத்தொகையில் இயல்பாயிற்று. 4

முல்லை முகைமுறுவன் முத்தென் றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற—விடுவனோ
எல்லாருங் காணப் புறங்காட் டுதிர்த்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்.

இ-ள். எல்லாரும் - யாவரும், காண - அறிய, புறங்காட்டு - சுடு காட்டில், உதிர்ந்து - உதிர்ந்து, உக்க - மக்கிக்கிடக்கிற, பல்லென்பு - பல்லாகிய எலும்பை, கண்டு - பார்த்து, ஒழுகுவேன் - நடப்பேன், முறுவல் - அப்பற்களை, முல்லைமுகையென்று - முல்லையரும்பென்றும், முத்தென்று - முத்தென்றும், இவை - இவைகளை, பிதற்றும் - ஒப் பாகச்சொல்லும், கல்லா - கல்வியறியாத, புல் - அற்பமான, மாக்கள்- மனிதர்கள், கவற்ற - என்மனதைக் கவலைப்படுத்த, விடுவனோ - யான் துறவறத்தைவிடுவனோ. எ-று.

இ-ம். சுடுகாட்டி லுதிர்ந்து கிடக்கிற பல்லெலும்பைக்கண்டு நடப்பேன் அறிவினர் பெண்கள்வழியி லென்மனதைக் கவலைப் படுத்த யான் துறவறத்தை விடுவனோ என்பதாம். யான் - எழுவாய், விடுவனோ - பயனிலை, மற்றென்கிளவி வினைமாற்றசை நிலையப்பா லிரண்டெனமொழிமனார் புலவர். 5

குடருங் கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலு—மிடையிடையே
வைத்த தடியும் வழும்புமா மற்றிவற்று
ளெத்திறத்தா ளீர்ங்கோதை யாள்.

இ-ள். குடரும் - குடலும், கொழுவும் - மூளையும், குருதியும்- உதிரமும், என்பும் - எலும்பும், தொடரும் - தொடர்ந்த, நரம்பொடு- நரம்புடன், தோலும் - தோலும், இடை இடையே - நடு நடுவாக, வைத்த - வைக்கப்பட்ட, தடியும் - இறைச்சியும், வழும்பும் - நிண மும், ஆம் - ஆகிய, இவற்றுள் - இவைகளுள், ஈர்ங்கோதையாள்- குளிர்ந்தமாலையை யுடையவள், எத்திறத்தாள் - எந்தத்திறத்தை யுடை யவள். எ-று.

இ-ம். குடல் மூளை யுதிர மெலும்பு நரம்பு தோல் இறைச்சி நிணம் இவற்றுள் மாலையணிந்தவள் எத்தன்மையுடையவள் என்பதாம். கோதையாள் - எழுவாய், எத்திறத்தாள் - பயனிலை, மற்று - அசை. 6

ஊறி யுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனுங்
கோதிக் குழம்பலைக்குங் கும்பத்தைப்—பேதை
பெருந்தோளி பெய்வளா யென்னுமீப் போர்த்த
கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவன், ஊறி - மலங்களூறி, உவர்த் தக்க - வெறுக்கத்தக்க, ஒன்பதுவாய்ப்புலனும் - நவதுவாரவிடங்களி லும், கோதி - கொழித்து, குழம்பு - மலக்குழம்பை, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், கும்பத்தை - உடலானகுடத்தை, மீப்போர்த்த - மேலே மூடிய, கரும் - பெருமைபொருந்திய, தோலால் - தோலால், கண்- கண்களுக்கு, விளக்கப்பட்டு - விளக்கம்பொருந்தி, பெரும் - பெரிய, தோளி - தோள்களையுடையவளே, பெய்வளாய் - இடப்பட்ட வளை யல்களையுடையவளே, என்னும் - என்றுசொல்லுவான். எ-று.

இ-ம். அறிவினன் நவதுவாரங்களிலு மலத்தைபொதுக்கும் உடலையுடையவளைப் புகழ்ந்து சொல்லுவான் என்பதாம். பேதை- எழுவாய், என்னும் - பயனிலை, கும்பத்தை - செயப்படுபொருள், (தொல்காப்பியம் இடைச்சொல்லியல் 14-சூ) பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலைத்தன்மை யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச் செய்யு மென்னுங் கிளவியோடுகொள்ளா, இவ்விதியால் என்னும் என்னுவரா னென்றுயிற்று. 7

பண்ட மறியார் படுசாந்துங் கோதையுங்
கண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன்—மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு பேர்த்திட்டுக் குத்தன்
முடைச்சாகா டச்சிற் றுழி.

இ-ள். முடை - நாறுகின்ற, சாகாடு - உடலான பண்டி, அச்சு- உயிரானவச்சு, இற்றுழி - முறிந்தவிடத்து, மண்டி - நெருங்கி, பெடை- பெட்டையும், சேவல் - சேவலுமான, வன்கழுகு - வலிய கழுகுகள், பேர்த்திட்டு - அடிகள் பேர்த்திட்டு, குத்தும் - குத்தாநிற்கும், (ஆகை யால்) பண்டம் - உடலாகிய பொருளினது தன்மையை, அறியார்- அறியாதவர்களாய், படு - பொருந்திய, சாந்தும் - சந்தனத்தையும், கோதை - மாலையையும், கொண்டு - கைக்கொண்டு, பாராட்டுவார்- உடலைப்பாராட்டுவார், கண்டிலர்சொல் - அக்கழுகுகள் குத்துதலைக் காணார்களோ. எ-று.

இ-ம். உயிர்போனவிடத் துடலைக் கழுகுகள், குத்துதலை உடலைப் பாராட்டுவார் காணார்களோ என்பதாம். பாராட்டுவார் - எழுவாய், கண்டிலர்கொல் - பயனிலை. 8

கழிந்தா ரிடுதலை கண்டார்நெஞ் சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி—யொழிந்தாரைப்
போற்றி நெறிமின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.

இ-ள். கழிந்தார் - இறந்தவர்கள், இடு - இடப்பட்ட, தலை- தலைகளானவை, கண்டார் - பார்த்தவர்கள், நெஞ்சு - இதயங்கள், உட்க - பயப்பட, குழிந்தாழ்ந்த - குழிந்தாழ்ந்திருக்கின்ற, கண்ண வாய் - கண்களையுடையனவாக, தோன்றி - தோற்றப்பட்டு, ஒழிந் தாரை - சாவாதிருந்தவரை, போற்றி - பாதுகாத்து, நெறி - நன் மார்க்கத்தில், நின்மின் - நில்லுங்கள், இதன் பண்பு - இவ்வுடலி

னதுதன்மை, இற்றென்று - இத்தன்மையதென்று, சால - மிகவும், சிரித்து - நகைத்து, சாற்றுங்கொல் - சொல்வனபோலும். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்கள் தலைகள் இறவாதவர்களை நல்வழியிலே நில்லுங்களென்று சிரித்துச்சொல்வதுபோலும் என்பதாம். தலைகள்-எழுவாய், சாற்றும் - பயனிலை. 9

உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச் சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச்—செயிர்தீர்ந்தார்
கண்டிற் றிதன்வண்ண மென்பதனாற் றம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலர்.

இ-ள். உயிர்போயார் - இறந்தவர்களுடைய, வெண்டலை - வெண்மையாகிய தலைகள், உட்க - பார்த்தவர்களஞ்ச, சிரித்து - நகைத்து, செம்மாப்பவரை - இல்வாழ்க்கையி லிறுமாந்தவரை, செயிர் - குற்றத்தை, தீர்க்கும் - நீக்கும், செயிர் - குற்றம், தீர்ந்தார் - நீங்கினவர்கள், கண்டு - பார்த்து, இதன்வண்ணம் - இவ்வுடம்பின்வகை, இற்று - இத்தன்மையையுடையது, என்பதனால் - என்று சொல்லப் படுதலால், தம்மை - தங்களை, ஓர்பண்டத்துள் - ஒரு பொருளிலே, வைப்பதிலர் - வைத்தெண்ணார்கள். எ-று.

இ-ம். இறந்தவர்கள் தலைகள் இல்வாழ்க்கையில் இறுமாந்தவர்களைக் குற்றத்தைவிட்டு நீக்கும் இதைக் குற்றமற்றவர்கள் கண்டு தங்களை ஒருபொருளாக வையார்கள் என்பதாம். தலைகள் - எழுவாய், தீர்க்கும் - பயனிலை, செயிர் - செயப்படுபொருள், செயிர் தீர்ந்தார் - எழுவாய், வைப்பதிலர் - பயனிலை, தம்மை - செயப்படுபொருள், தொல்காப்பியம் வினையியல் 30 - ரு, தடுமாறுருபுக டாஞ்சிலவுளவே, இவ்விதியால் ஒவ்வோரிடத்து ஐயுங்குவ்வும் பொருந்தும். 10

தூயதன்மை முற்றிற்று.

---

6 - ஆம். அதிகாரம். துறவு

அஃதாவது - அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் நீக்கலாம்

விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்
றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

இ-ள். விளக்கு - தீபம், புக - பிரவேசிக்க, இருள் - இருட்டு, மாய்ந்தாங்கு - கெட்டாற்போல, ஒருவன் - ஒருவன், தவத்தின் முன்-தவத்திற்குமுன், பாவம் - தீவினை, நில்லாது-நிற்காது, விளக்கு-அத்தீபத்தின், நெய் - தைலம், தேய்விடத்து - குறைந்தபோது, இருள் - இருட்டு, சென்று - போய், பாய்ந்தாங்கு - பாய்ந்தது போல, நல்வினை - புண்ணியம், தீர்விடத்து - நீங்கினபோது, தீது-பாவம், நிற்கும் - வந்துநிற்கும். எ-று.

இ-ம். விளக்கைக்கண்டு இருள் கெட்டாற்போலும் ஒருவன் செய்தவத்தின்முன் பாவங்கெடும், விளக்கு நெய்யற்றபோது இருள் வந்து சம்பவித்தல்போலும் நல்வினை நீங்கியபோது தீவினைவந்து சம்பவிக்கும் என்பதாம். பாவம்-எழுவாய், நில்லாது - பயனிலை, தீது - எழுவாய், நிற்கும் - பயனிலை, ஆ மிரண்டும் அசை (தாது விளக்கம்) விளக்கஞ் செயலால் விளக்கெனப்படுமே. 1

நிலையாமை நோய்மூப்புச் சாக்காடென் றெண்ணித்
தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார்—தொலைவில்லாச்
சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும்
பித்தரிற் பேதையா ரில்.

இ-ள். தலையாயார் - பெரியோர்கள், நிலையாமை - (செல்வ மிளமை சரீரமிவை) நில்லாமை, என்று - என்றும், நோய் - வியாதி யும், மூப்பு - விருத்தாப்பியமும், சாக்காடு - மரணமுமிருக்கின்றன, என்று - என்றும், எண்ணி - நினைத்து, தம் - தமது, கருமம் - காரிய மாகிய தவத்தை, செய்வார் - செய்வார்கள், தொலைவில்லா - அளவில் லாத, சத்தமும் - சத்தசாத்திரமும், சோதிடமும் - சோதிடசாத்திர மும், என்று - என்றுசொல்லிய, இவை - இவைகளை, பிதற்றும் - பல காற்பேசும், பித்தரின் - பித்தர்களைப்போல, பேதையார் - அறிவினர், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் செல்வமிளமை சரீரம் நில்லாவென்றும் பிணி முதுமை மரண முண்டென்றுந் தவத்தைச் செய்வார்கள். சத்த சாத்திரமும் சோதிடசாத்திரமுங் கற்றுப் பிதற்றும் பித்தர்களைப் போலும் அறிவீனர்களில்லை என்பதாம். தலையாயார் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, கருமம் - செயப்படுபொருள், பேதையார் - எழுவாய், இல் - பயனிலை, ஆங்கு அசை, என்று இரண்டிடத்தொட்டுகள் இலக்கணக்கொத்து 43 - ம் சூத்திரம், நீக்கமின்றி நிகழ்த்தலுமின்னே இவ்விதியால் பித்தரின் என்றது ஒப்புப்பொருள் இச்சூத்திரத்திற்கு இச்செய்யுளே உதாரணங்காட்டினர். 2

இல்ல மிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லா—மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு.

இ-ள். தலையாயார் - பெரியோர்கள், இல்லம் - இல்வாழ்க்கையும், இளமை - இளமைப்பருவமும், எழில் - நிறமும், வனப்பு - அழகும், மீக்கூற்றம் - மிகுந்தவினத்தாதாவும், செல்வம் - பாக்கியமும், வலி - பலமும், என்று - என்றுசொல்லிய, இவையெல்லாம் - இவைகளெல்லாம், மெல்ல - ஆராயுமிடத்து, நிலையாமை - நில்லாமையை, கண்டு - பார்த்து, தாம் - தாங்கள், உய்யக்கொண்டு, கடைத்தேறும் வழியைக் கைக்கொண்டு, நெடியார் - தாமதங்கொள்ளாதவர்களாய், துறப்பர் - இருவகைப்பற்றையும் விடுவர். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் - இங்ஙனஞ் சொல்லியயாவும் நில்லாவென்று இருவகைப்பற்றும் விடுவர் என்பதாம். தலையாயார் - எழுவாய், துறப்பர் - பயனிலை. 3

துன்பம் பலநா ளுழந்து மொருநாளை
இன்பமே காமுறுவ ரேழையா—ரின்ப
மிடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா ரான்றமைந் தார்.

இ-ள். ஏழையார் - அறிவில்லார், பலநாள் - பலகாலமும், துன்பம் - துயரத்தை, உழந்து - அநுபவித்தும், ஒருநாளை - ஒருநாளில் வரும், இன்பமே - சுகத்தையே, காமுறுவர் - இச்சிப்பார், ஆன்றமைந்தார் - அறிவுடையார், இன்பம் - இல்வாழின்பத்தின், இடை - வேறுபாட்டை, தெரிந்து - அறிந்து, இன்னாமை - துன்பத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மனையாறு - இல்வாழ்க்கைவழியின், அடைவு - சம்பந்தத்தை, ஒழிந்தார் - நீங்கினர். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் இல்வாழ்க்கை இன்பத்தை இச்சிப்பார். அறிவுடையார் அவ்வில்வாழ்க்கை யின்பத்தைவிட்டு நீங்குவர் என்பதாம். ஏழையர் - எழுவாய், காமுறுவர் - பயனிலை, இன்பம் - செயப்படு பொருள், ஆன்றமைந்தார்-எழுவாய், ஒழிந்தார் - பயனிலை, அடைவு செயப்படுபொருள் காக்கைபாடினியார் சூத்திரம். தனியசையென்று வினையசையென்று விரண்டெனமொழிமனு ரியல்புணர்ந்தோரே, இவ்விதியால் இண்பம் - இணியசை. 4

கொன்னே கழிந்தன் றிளமையு மின்னே
பிணியொடு மூப்பும் வருமாற்—றுணிவொன்றி
என்னொடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு.

இ-ள். துணிவு - துணிதலை, ஒன்றி - பொருந்தி, என்னொடு- என்னுடன், சூழாது - ஆலோசியாது, எழும் - எழுகின்ற, ஓ நெஞ்சே- ஓ மனமே, இளமையும் - இளமைப்பருவமும், கொன்னே - பயனில்லாமல், கழிந்தன்று - நீங்கிது, இன்னே - இப்பொழுதே, பிணியொடு- முப்பிணியுடன், மூப்பும் - தள்ளாமையும், வருமால்-வருமாகையால், நமக்கு - நமக்கு, நன்னெறி - பிறப்பறு நல்வழி, சேர - பொருந்த, போதி - வருதி. எ-று.

இ-ம். எனக் குடன்படாதெழுந்து செல்கின்ற மனமே இளமை நீங்கி முதுமை வருமாகையால், நமக்குப் பிறப்பறும் வழியில் பொருந்துவா என்பதாம். நெஞ்சம் - எழுவாய், போதி - பயனிலை, போதல் வருதல் இதனாற் போதி வருதி யென்றுயிற்று, போதியோ என்றதற்கு போகிறுயா வென்பாரு முளர். 5

மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே றில்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையாற்—பூண்ட
மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

இ-ள். மாண்ட - பெருமைபொருந்திய, குணத்தொடு - நற்குணத்தொடு, மக்கட்பேறு - மக்களைப்பெறுதல், இல்லெனினும் - (மனைவிக்கு) இல்லையானுலும், பூண்டான் - விவாகஞ்செய்தவன், கழித்தற்கு - அவளை விடுதற்கு, அருமையால் - அரிதாதலால், பூண்ட- தான்கொண்ட, மிடியென்னும் - வறுமையென்னும், காரணத்தின்- ஏதுவினல், கற்றறிந்தார் - பெரியோர்கள், மேன்முறைக்கண்ணே- மேலாகிய துறவறவொழுக்கத்தை விரும்பி, கடியென்றார் - (மணஞ் செய்யுமுன்னமே யில்வாழ்க்கையை) விட்டுவிடென்றார்கள். எ-று.

இ-ம். நற்குணமு மக்கட்பேறு மனைவிக்கில்லாதிருந்துங் கொண்டவன் நீக்குதற்கு அரிதாதலால் தரித்திரமென்னுங் காரணத்தாலேனுந் துறவறத்தை விரும்பி இல்லறத்தை நீக்கென்றார்கள் என்பதாம். கற்றறிந்தார் - எழுவாய், கடியென்றார் - பயனிலை. 6

ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்க டாந்தலை—வந்தக்கா
னீக்கி நிறூஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத் தவர்.

இ-ள். ஊக்கி - உறுதிகொண்டு, தாம் - தாங்கள், கொண்ட - நல்லொழுக்கமாகக்கொண்ட, விரதங்கள் - தவங்கள், உள்ளுடைய - இருதயங்கலங்க, தாக்கு - தாங்குதற்கு, அரும் - அரிய, துன்பங்கள் - துயரங்கள், தலை - தம்மிடத்தில், வந்தக்கால் - வந்தால், நீக்கி - தள்ளி, நிறூஉம் - தங்களைத் தவத்திலே நிறுத்தும், உரவோரே - அறிவுடையோரே, * நல்லொழுக்கம் - நற்றவவொழுக்கத்தை, காக்கும் - காப்பாற்றும், திருவத்தவர் - சிறப்பினையுடையார். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோ ரெத்துன்பம்வரினு மத்துன்பத்தைச் சகித்துத் தவத்தைக்காப்பார் என்பதாம். உரவோர் - எழுவாய், திருவத்தவர் - பயனிலை, தாம் - அசை, தாக்கு விகாரம் இலக்கணக்கொத்து ஒழிபியல், 4-ம் சூத்திரம், இயற்கையளபெடை செயற்கையளபெடை, யெழுத்துப்பேறளபெடை யிசைநிறையளபெடை, யொற்றுப்பேறளபெடை யொரோவழிக்கூடி, லைந்தெனமொழிப வளபெடையவைதாம், குற்றெழுத்தளபெடை நெட்டெழுத்தளபெடை, யொற்றெழுத்தளபெடை யெனவொரு மூன்றுப், மொழிமுதலிடைகடை மூன்றினும்வருமே. இவ்விதியால் நிறூஉம் குற்றெழுத் தளபெடை. 7

தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—லும்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

இ-ள். தம்மை - தங்களை, இகழ்ந்தமை - இகழ்ந்து பேசினவற்றை, தாம் பொறுப்பதன்றி - தாங்கள் பொறுப்பதல்லாமல், எம்மை - எங்களை, இகழ்ந்த - இகழ்ந்துபேசிய, வினைப்பயத்தால் - தீவினைப்பலனால், உம்மை - மறுபிறப்பில், எரிவாய் - தீயிடமாகிய, நிரயத்து - நரகத்தில், வீழ்வரென்று - வீழ்வார்களென்று, பரிவதூஉம் - இரக்கங்கொள்வதும், சான்றோர் - பெரியோர்கள், கடன் - கடமை. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் பிறர் வைதலைப் பொறுப்பதன்றியும் வைத வர்கள் நரகத்தில் விழுவார்களென் றிரங்குவார்கள் என்பதாம். சான் றோர் - எழுவாய், கடன் - பயனிலை, மற்று கொல் - அசைகள். 8

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை யவாவினைக்—கைவாய்க்
கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்.

இ-ள். மெய் - உடலும், வாய் - வாயும், கண் - நேத்திரமும், மூக்கு - நாசியும், செவி - காதும், என - என்று சொல்லிய, பேர் பெற்ற - பெயர்கொண்ட, ஐவாய் - ஐந்திடமாகிய, வேட்கை - ஆசை யையும், அவாவினை - உளத்தால்வரு மாசையையும், கைவாய் - ஒழுக்க வழியில், கலங்காமல் - கலக்கமடையாது, காத்து - காப்பாற்றி, உய்க் கும் - தன்னை நடத்தும், ஆற்றலுடையான் - வல்லமையுடையான், விலங்காது - தவறாது, வீடு - மோட்சவீட்டை, பெறும் - அடை வான். எ-று.

இ-ம். ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற் செல்லாமற் காக்கும் வல்லமையுடையவன் மோட்சமடைவான் என்பதாம். ஆற்றலுடை யான் - எழுவாய், பெறும் - பயனிலை, வீடு - செயப்படுபொருள். இலக்கணத்திரட்டு வீடொன் றுமே விளம்பப் படாப்பொருள். 9

துன்பமே மீதூரக் கண்டுந் துறவுள்ளா
ரின்பமே காமுறுவ ரேழையா—ரின்ப
மிசைதொறு மற்றத னின்னாமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதா மேல்.

இ-ள். ஏழையார் - அறிவில்லார், துன்பமே - துன்பத்தையே, மீதூர - மேன்மேலும்வர, கண்டு - பார்த்தும், துறவு - துறவறத்தை, உள்ளார் - நினையார், இன்பமே - இன்பத்தையே, காமுறுவர் - இச் சிப்பார், மேல் - மேலாயினோர், இன்பம் - இன்பம், இசைதோறும்- இசைந்து வருந்தோறும், அதன் - அவ்வின்பத்தால்வரும், இன் னாமை - துன்பத்தை, நோக்கி - பார்த்து, பசைதல் - அவ்வின்பத்திற் பொருந்துதலை, பரியாது - இச்சியார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் இன்பத்தை யிச்சிப்பார் அறிவுள்ளார் இன் பத்தை யிச்சியார் என்பதாம். ஏழையார் - எழுவாய், காமுறுவர்- பயினிலை, இன்பம் - செயப்படுபொருள், மேல் - எழுவாய், பரியாது- பயனிலை, பசைதல் - செயப்படுபொருள், சங்கத்தார் அரிய விதிச்சூத் திரம் விகுதிகுன்றியும் விளங்கு முயர்திணை. இவ்விதியால் மேல் என்றது விகுதி குன்றியது. 10

துறவு முற்றிற்று.

7 - ஆம். அதிகாரம். சினமின்மை

அஃதாவது-கோபமில்லாதிருக்குந் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாரு மிறக்க—மிதித்தேறி
ஈயுந் தலைமே லிருத்தலா லஃதறிவார்
காயுங் கதமின்மை நன்று.

இ-ள். மதித்து - கனஞ்செய்து, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கட்டும், மதியா - மதியாமல், மிதித்து - கனவீனஞ் செய்து, இறப்பாரும் - நடப்பவரும், இறக்க - நடக்கட்டும், மிதித் தேறி - காலால் மிதித்தேறி, ஈயும் - ஈயானதும், தலைமேல் - சிரசின் மேல், இருத்தலால் - இருக்கையால், அஃது - அவ்வியினியல்பை, அறிவார் - அறிபவர்கள், காயும் - கோபிக்கும், கதமின்மை - கோப மில்லாதிருக்கை, நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். மதித்து நடப்பவரும் நடக்கட்டும், மதியாது நடப்பவரும் நடக்கட்டும், அடிமேலேறிய ஈ முடிமேலேறி யிருத்தலா லத்தன்மை யறிபவர் பிறர்மேற் கோபமில்லாதிருக்கை நன்று என்பதாம். கத மின்மை - எழுவாய், நன்று - பயனிலை. 1

தண்டாச் சிறப்பிற்றம் மின்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ—மண்டி
அடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கு முள்ளத் தவர்.

இ-ள். மண்டி - நெருங்கி, அடி - பாதங்களை, பெயராது - பெயர்த்துவையாமல், ஆற்ற - மிகவும், இளி - இழிவு, வந்தபோழ் தில் - வந்தகாலத்தில், முடிகிற்கும் - எண்ணியவற்றை முடிக்கும், உள்ளத்தவர் - மனவலியுள்ளோர், தண்டா - கெடாத, சிறப்பின்- சிறப்புடைய, தம் - தமது, இன்னுயிர் - இனியவுயிரை, தாங்காது- தாக்காமல், கண்டுழியெல்லாம் - கோபங்கண்டவிடமெல்லாம், துறப் பவோ - உயிரை விடுவார்களோ. எ-று.

இ-ம். மிகவு மிழிவுவந்தகாலத்தில் நினைத்தவற்றை முடிக்கு மன வலியுடையோர் கோபங்கொண்டவிடத்தி லுயிரை விடார்கள் என்ப தாம். உள்ளத்தவர் - எழுவாய், துறப்பவோ - பயனிலை, தருக்க சங் கிரகம் உயிர்தானுடனேறும் வெவ்வேறாகும். 2

காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொ
லோவாதே தன்னைச் சுடுதலா—லோவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையாரெஞ்ஞான்றுங்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.

இ-ள். காவாது - (நாவைக்) காக்காமல், ஒருவன் - ஒருவன், தன் - தனது, வாய்திறந்து - வாயைத்திறந்து, சொல்லுஞ்சொல்- சொல்லுங் கடுஞ்சொற்கள், ஓவாது - ஒழியாமல், தன்னை - வைத வனையே, சுடுதலால் - சுடலால், ஓவாது - ஒழியாமல், ஆய்ந்து - பல நூலாராய்ந்து, அமைந்த - நிரம்பிய, கேள்வி - கல்வி, அறிவுடையார்- விவேகமுடையார், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், காய்ந்து - கோபித்து, அமைந்த - கொடுமைநிறைந்த சொற்களை, கறுத்து - சீறி, சொல்வார் - சொல்வார்கள். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் நாவைக்காவாது பிறனை வைதசொல்லானவை தன்னைச் சுடுதலால் கல்வி அறிவுடையார் எக்காலத்திலுங் கோபித்து கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம். அறிவுடையார் - எழு வாய், சொல்லார் - பயனிலை, அமைந்த - செயப்படுபொருள், ஏகார மிரண்டும் அசைகள். 3

நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோ—ரோர்த்ததனை
உள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்துரா யூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ்.

இ-ள். விழுமியோர் - பெரியோரானவர், நிகரல்லார் - ஒப்பில் லார், நேர்த்து - எதிர்த்து, நீரல்ல - குணமில்லாச்சொற்களை, சொல்லி யக்கால் - சொன்னால், வேர்த்து - மனம்புழுங்கி, வெகுளார் - கோபி யார், கீழ் - கீழ்மகன், ஓர்த்து - ஆராய்ந்து, அதனை - வைததனை, உள் ளத்தால் - மனதால், உள்ளி - நினைத்து, உராய் - சென்று, ஊர்- ஊரார், கேட்ப - கேட்க, உரைத்து - சொல்லி, துள்ளி - துடித்து தூண் - தூணில், முட்டும் - முட்டிக்கொள்வான். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் தமக்கொப்பில்லார் கொடுஞ்சொற்களைச் சொன்னால் கோபியார். கீழானவன் பிறன்வைததை நினைத்து ஊரார்க்குச்சொல்லித் தூணில் முட்டிக்கொள்வான் என்பதாம். விழுமியோர் - எழுவாய், வெகுளார் - பயனிலை, கீழ் - எழுவாய், முட்டும் - பயனிலை, நேர்த்து - ஒத்துவிகாரம், நன்னூல் வினையியல் 29 - ம் சூத்திரம் பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே இவ்விதியால் முட்டும் என்றது முட்டு வானென்றாயிற்று. 4

இளையா னடக்க மடக்கங் கிளைபொரு
ளில்லான் கொடையே கொடைப்பய—னெல்லா
மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை.

இ-ள். இளையான் - இளமையுடையவன், அடக்கம் - ஐம்பொறிகளையடக்குதல், அடக்கம் - அடக்கமாவது, கிளை - வளரும், பொருள் - திரவியம், இல்லான் - இல்லாதவன், கொடையே - கொடுத்தலே, பயன் - பிரயோசனமுள்ள, கொடை - கொடையாவது, எல்லாம் - யாவும், ஒறுக்கும் - சங்கரிக்கும், மதுகை - வெற்றியும், உரன் - பலத்தையும், உடையாளன் - உடையசுத்தவீரன், பொறுக்கும் - பொறுக்கின்ற, பொறையே - பொறுமையே, பொறை - பொறுமையாவது.

இ-ம். இளையவன் ஐம்பொறி யடக்குதலே யடக்கமாகும், இல்லாதவன் கொடுக்கிறதே கொடையாகும், சுத்தவீரன் பொறுக்கிறதே பொறுமையாகும் என்பதாம். அடக்கம் - எழுவாய், அடக்கம் - பயனிலை, கொடை - எழுவாய், கொடை - பயனிலை, பொறை - எழுவாய், பொறை - பயனிலை. 5

கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வா யின்னாச்சொ
லெல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்ப—வொல்லை
இடுநீற்றாற் பையவிந்த நாகம்போற் றத்தங்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு.

இ-ள். இடு - மந்திரித்திடும், நீற்றால் - திருநீற்றால், ஒல்லை - சீக்கிரம், பை - படம், அவிந்த - அடங்கிய, நாகம்போல் - நாகத்தைப் போல், தத்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, குடிமையால் - குடிப்பிறப்

பால், வாதிக்கப்பட்டு - ஒறுக்கப்பட்டு, கல் - கல்லே, எறிந்தன்ன - எறிந்தாற்போலும், கயவர் - கீழானவர், வாய் - வாயில்வரும், இன்னுச்சொல் - கொடுஞ்சொற்களே, எல்லாரும்-யாவரும், காண - அறிய, பொறுத்துய்ப்பர் - சகித்துநடப்பர் (பெரியோர்) எ-று.

இ-ம். மந்திரித்த திருநீற்று லடங்கிய நாகம்போலப் பெரியோர் தங்கள் குலவொழுக்கத்திற் கஞ்சிக் கீழ்மக்கள் சொல்லிய கொடுஞ் சொற்களேப்பொறுத்து நடப்பார் என்பதாம். பெரியோர் - தோன்று எழுவாய். உய்ப்பர் - பயனிலே, இன்னுச்சொல் - செயப்படுபொருள்.

மாற்றூய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
ஆற்றுமை யென்னு ரறிவுடையா—ராற்றுமை
நேர்த்தின்னு மற்றவர் செய்தக்காற் றுமவரைப்
பேர்த்தின்னு செய்யாமை நன்று.

இ-ள். மாற்றூய் - பகைவராய், நின்று - நின்று, தம் - தம்மோடு, மாறேற்பார்க்கு - மாறுபடுமவர்க்கு, ஏலாமை - பொருந்தாமையை, ஆற்றுமை - வல்லமையில்லாமை, என்னுர் - என்று சொல்லார், அறிவுடையார் - அறிவுளார், ஆற்றுமை - பொறுத்தற் கரியவை, நேர்த்து - எதிர்த்து, இன்னு - துன்பங்களே, அவர் - அப் பகைவர், செய்தக்கால் - செய்தால், தாம் - தாங்கள், அவரை - அப் பகைவரை, பேர்த்து - மீண்டு, இன்னு - தீங்குகளே, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். தம்முடன் எதிர்ப்பவர்மே லெதிராதிருத்தலே வல்லமையில்லாமையென் றறிவுடையோர் சொல்லார், பகைவர் துன்பஞ்செய்தால் அவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யாதிருத்தலே நல்லது என்பதாம். அறிவுடையார் - எழுவாய், என்னுர் - பயனிலே, மற்று அசை, அவிநயம் நெடின்மிகவருத னெடிற்செய்யுளென்ப. 7

நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பரக்கு—மடுங்காலே
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றுனே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்ருேர் சினம்.

இ-ள். நீசர் - கீழ்மக்களுடைய, வெகுளி - கோபமானது, நெடுங்காலம் - அநேககாலம், ஓடினும் - சென்றாலும், கெடுங்காலம்-

கெட்டுப்போங்காலம், இன்றி - இல்லாமல், பாக்கும் - வளர்ந்துநிற்கும், சீர் - சிறப்பை, கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, சான்றோர் - பெரியோர், சினம் - கோபமானது, அடும் - காய்ச்சும், காலை - காலத்தில், நீர் - நீரானது, கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, வெப்பம்போல் - உஷ்ணம்போல், தானே - தனக்குத்தானே, தணியும் - ஆறும். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் கோபம் நெடுநாட்சென்றாலும் பெருகிநிற்கும், பெரியோர்கோபம் நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றனக்குத்தானே தணியும் என்பதாம். நீசர்வெகுளி - எழுவாய், பாக்கும் - பயனிலை, சான்றோர் சினம் - எழுவாய், தணியும் - பயனிலை, ஏ - அசை. 8

உபகாரஞ் செய்ததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாற்றச் செயினு—முபகாரந்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் றவற்றினாற் றீங்கூக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்.

இ-ள். உபகாரம் - உதவி, செய்ததனை - செய்ததை, ஓராது - அறியாது, தங்கண் - தம்மிடத்து, அபகாரம் - ஒருவரபகாரத்தை, ஆற்ற - மிகவும், செயினும் - செய்தாலும், உபகாரம் - உதவியை, தாம் - தாங்கள், செய்வதல்லால் - செய்வதல்லது, தவற்றினால் - (அவர்செய்த) குற்றத்தால், தீங்கு - பொல்லாங்கை, ஊக்கல் - செய்தல், வான் - பெருமை, தோய் - நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு - நற்குடியிற்பிறந்தார்க்கு, இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். ஒருவர் உபகாரத்தைபறியாது அபகாரத்தைச்செய்தாலும் நற்குடியிற் பிறந்தா ருபகாரஞ் செய்வதேயல்லாது அபகாரஞ்செய்யார் என்பதாம். ஊக்கல் - எழுவாய், இல் - பயனிலை, தீங்கு - செயப்படுபொருள். வான்றோய்குடி - உயர்ந்தகுடி யெனினுமாம். 9

கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை—நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்க டம்வாயான் மீட்டு.

இ-ள். நாய் - நாயானது, கூர்த்து - கோபமிகுந்து, கௌவிக்கொள - கடித்துக்கொள்ள, கண்டும் - பார்த்தும், பேர்த்து - மீண்டு, தம் - தம்முடைய, வாயால் - வாயினால், நாய் - கடித்தநாயை, கௌவினார் - கடித்தவர், ஈங்கு - இவ்வுலகில், இல்லை - இல்லை, நீர்த்தன்றி- து ணமில்லாமல், கீழ்மக்கள் - கீழானவர்கள், கீழாய - இழிவான

சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், மேன்மக்கள் - மேலானவர்கள், தம்வாயால் - தங்கள்வாயால், மீட்டு - மறுத்து, சொல்பவோ - சொல்வார்களோ. எ-று.

இ-ம். நாய் கடிக்கக்கண்டும், தங்கள்வாயாற் கடித்தநாயைக் கடித்தவர்கள் இவ்வுலகிலில்லை, கீழானவர்கள் இழிவானசொற்களைச் சொன்னால், மேலானவர்கள் ஒன்றுஞ்சொல்லார்கள் என்பதாம். மேன்மக்கள் - எழுவாய், சொல்பவோ - பயனிலை, கீழானவற்றை - செயப்படுபொருள் (அவிநயம்) ஒற்றுப்பயிலவொற்றியற்செய்யுள். 10

சினமின்மை முற்றிற்று.

8 - ஆம். அதிகாரம். பொறையுடைமை

அஃதாவது-பொறுமையையுடைத்தாயிருக்குந் தன்மையாம்

கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோ டியாது முரையற்க—பேதை
உரைப்பிற் சிதைத்துரைக்கு மொல்லும் வகையான்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று.

இ-ள். கோதை - மாலைபோல்விழும், அருவி - அருவியாற்றைப் பொருந்திய், குளிர் - குளிர்ந்த, வரை - மலைகளையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, பேதையோடு - அறிவிலானுடன், யாதும் - ஒன்றையும், உறையற்க - சொல்லாதிருப்பாயாக, பேதை - அவ்வறிவில்லான், உரைப்பில் - ஒன்றைச்சொன்னால், சிதைந்து-கெடும்படி, உரைக்கும் - சொல்வான் (ஆதலால்), ஒல்லும் - பொருந்தும், வகையால் - விதத்தால், வழுக்கி - தப்பி, கழிதல் - (அவனைவிட்டு) நீங்குதல், நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே அறிவினனுடன் ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பாயாக, சொன்னால் சிதைவுபடச்சொல்வான் ஆகையால், அவனைவிட்டு நீங்குதல் நன்று என்பதாம். கழிதல் - எழுவாய், நன்று - பயனிலை, அறிவிலான் - செயப்படுபொருள். தொன்னூல் விளக்கம், எதிர்மறை யேவற்கேலேயல்லே, யன்மோவற்கவாகு மொருமை யாமினன்மினற் பிர்பன்மை, இவ்விதியால் அற்கவிகுதி ஏவலொருமைக்கண் வந்தது. 1

நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது
தாரித் திருத்த றகுதிமற்—றோரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலஞ்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்.

இ-ள். நேரல்லார் - ஒப்பில்லாதவர், நீரல்ல - குணமில்லாச்சொற்களை, சொல்லியக்கால் - சொன்னால், தாரித்திருத்தல் - பொருத்திருத்தல், தகுதி - பொறுமை, மற்று - அதைப்பொறுக்காவிட்டால், புகழ்மையா - புகழ்ச்சியாக, கொள்ளாது - கொள்ளாமல், பொங்கு - மிகுந்த, நீர் - நீர்சூழ்ந்த, ஞாலம் - பூமி, சமழ்மையா - தாழ்மையாக, கொண்டுவிடும் - கொள்ளும். எ-று.

இ-ம். தமக்கொப்பில்லார் தாழ்வானவைகளைச் சொன்னால் பொறுத்துக்கொள்ளல் பொறுமை, பொறுவிட்டாலுலகம் புகழ்ச்சியாக் கொள்ளாது இகழ்ச்சியாகக்கொள்ளும் என்பதாம். ஞாலம்-எழுவாய், கொண்டுவிடும் - பயனிலை, மற்று ஒரு - அசைகள். 2

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொ லுவந்துரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ—போதெலா
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற் றண்சேர்ப்ப
ஆவ தறிவார்ப் பெறின்.

இ-ள். போதெலாம் - மலர்களெல்லாம், மாதர் - அழகிய, வண்டு-வண்டுகள், ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், மலி - நிறைந்த, கடல் - கடலையும், தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, ஆவது-ஆகவேண்டிய நன்மையை, அறிவார் - அறிந்தவரை, பெறின் - பெற்றால், காதலார் - தம்மில் விருப்புள்ளோர், சொல்லும் - சொல்கின்ற, கடுஞ்சொல் - கொடுஞ் சொல்லானது, ஏதிலார் - பகைவர், உவந்துரைக்கும் - மகிழ்ந்து சொல்லும், இன்சொல்லின் - இனியசொல்லைப் பார்க்கிலும், தீதாமோ - குற்றமாகுமோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சினேகர் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லானது பகைவர் சொல்லு மினிய சொல்லைப்பார்க்கிலுங் குற்ற மாகுமோ என்பதாம். கடுஞ்சொல் - எழுவாய், தீதாமோ - பயனிலை. 3

அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
உறுவ துலகுவப்பச் செய்து—பெறுவதனா
லின்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான்றுந்
துன்புற்று வாழ்த லரிது.

இ-ள். அறிவது - அறியத்தக்கதை, அறிந்து - தெரிந்து, அடங்கி- அடங்கி, அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதற்கு, அஞ்சி - பயந்து, உறுவது - செய்யத்தகுவதை, உலகு - உலகத்தார், உவப்ப - மகிழ, செய்து - செய்து, பெறுவதனால் - பெரும்பலனால், இன்புற்று - இன்பமடைந்து, வாழும் - வாழுகின்ற, இயல்புடையார் - குணமுடையார், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், துன்புற்று - துன்பமடைந்து, வாழ்தலரிது - வாழ்தலில்லை. எ-று.

இ-ம். அறியத்தகுவதை யறிந்து அஞ்சத் தகுவதற்கஞ்சிச் செய்யத்தகுவதைச் செய்து பெறும்பலனால் இன்பம்பொருந்தி வாழுங் குணமுடையோர் துன்பம்பொருந்தி வாழ்தலில்லை என்பதாம். வாழ்தல் - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை, (அபிநயம்) குறிலேமிகுதல் குறிலியற்செய்யுள், யாப்பருங்கலத்திலுங் காண்க. 4

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்காற்
றேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயி
னாற்றுந் துணையும் பொறுக்க பொறானயிற்
றூற்றாதே தூர விடல்.

இ-ள். வேற்றுமை - வேறுபடுங்குணம், இன்றி - இல்லாது, கலந்து - பொருந்தி, இருவர் - இரண்டுபேர், நட்டக்கால் - சிநேகித்தால், தேற்றா - தெளியாத, ஒழுக்கம் - நடக்கை, ஒருவன்கண்- ஒருவனிடத்து, உண்டாயின் - உண்டானால், ஆற்றும் - (கோபம்) அடங்கும், துணையும் - அளவும், பொறுக்க - பொறுக்கக்கடவன், பொறானயில் - பொறுக்கானயில், தூற்றாது - (அவன்) குற்றத்தைத் தூற்றாமல், தூரவிடல் - அவனட்பைவிடுக. எ-று

இ-ம். வித்தியாசமில்லாமல் இருவர் கலந்து சிநேகஞ் செய்யில் ஒருவனிடத்து நன்னடக்கை இல்லாவிடில் மற்றவன் பொறுக்குமளவும் பொறுக்கக்கடவன், பொறாவிட்டால் தூற்றாமல் சிநேகத்தை விடக்கடவன் என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், தூரவிடல் - பயனிலை, நட்பினை செயப்படுபொருள், ஏ - அசை. 5

இன்னா செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானோவி னல்லது—துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது.

இ-ள். கானகம் - காட்டையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இன்னா - துன்பங்களை, செயினும் - ஒருவர் செய்

தாலும், இனிய - இனியனவாகவெண்ணி, ஒழிகென்று - கோபம் நீங்கென்று, தன்னையேதான் - தன்னைத்தானே, நோவினல்லது- நோவுவதல்லால், துன்னி - நெருங்கி, கலந்தவரை - சினேகித்தவரை, கைவிடுதல் - விட்டுவிடுதல், விலங்கிற்கும் - மிருகத்திற்கும், விள்ளல்- வேறுபடல், அரிது - அருமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் துன்பஞ்செயினும் இன்பமாக நினைத்துத் தன்னை நொந்துக்கொள்வதேயல்லது நேசித்தாரைவிட்டு விடுதலாகாது மிருகத்திற்கும் பிரிதலரிது என்பதாம். கைவிடுதல்- எழுவாய், அரிது - பயனிலை, கலந்தாரை - செயப்படுபொருள். 6

பெரியார் பெருநட்புக் கோடறுஞ் செய்த
அரிய பொறுப்பவென் றன்றே—வரியரோ
ஒல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னாட
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர்.

இ-ள். ஒல்லென் - ஒல்லென்னுஞ் சத்தமுள்ள, அருவி - யாற் றைப்பொருந்திய, உயர் - உயர்ந்த, வரை - மலையையும், நன்னாட - நல்லநாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, தாம் - தாங்கள், செய்த- செய்த, அரிய - அரியகுற்றங்களை, பொறுப்ப - பொறுப்பார்கள், என்றன்றே - என்றல்லவோ, பெரியார் - பெரியோர்களுடைய, பெருநட்பு - பெரியசிநேகத்தை, கோடல் - கொள்ளுதல், நல்ல- நன்மைகளை, செய்வார்க்கு - செய்பவர்களுக்கு, தமர் - சுற்றத்தார், அரியரோ - கிடையார்களோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தாங்கள்செய்த குற்றங்களைப் பொறுப் பார்களென்றல்லவா பெரியோர்கள் சிநேகஞ்செய்தல் நன்மைகளைச் செய்பவர்களுக்குறவினர் கிடையார்களோ என்பதாம். தமர் - எழு வாய், அரியரோ - பயனிலை, (தண்டியலங்காரம்) இடமெனப்படு மவை மலைநாடியாறே. 7

வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய வுரையற்க—வற்ற
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார்.

இ-ள். வற்றி - உடல்மெலிந்து, ஆற்ற - மிகவும், பசிப்பினும்- பசித்தாலும், பண்பிலார்க்கு - நட்புக்குண மில்லாதார்க்கு, அற்றம்- வறுமையை, அறிய - தெரிய, உரையற்க - சொல்லாதிருப்பாயாக,

அற்றம் - வறுமையை, மறைக்கும் - நீக்கும், துணையார்க்கு - அள வினையுடையார்க்கு, தம்மை - தம்முயிரை, துறக்கும் - விட்டுவிடும், துணிவிலாதார் - துணிவுகொள்ளாதார், உரைப்ப - சொல்வார்கள்.

இ-ம். உடல்மெலிந்து மிகப்பசித்தாலும் நட்புக்குணமில்லாத வர்க்கு வறுமையைச் சொல்லாதே உயிர்விடத் துணியாதவர்கள் வறு மையை நீக்குவார்க்குச் சொல்வார்கள் என்பதாம். துணிவிலாதார்- எழுவாய், உரைப்ப - பயனிலை, ஏ - அசை. 8

இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினு
மின்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க—வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருவி நாட
பழியாகா வாறே தலை.

இ-ள். ஓங்கு - உயர்ந்த, அருவி - யாற்றைப் பொருந்திய, நாட- நாட்டையுடையபாண்டியனே, இன்பம் பயந்து - முன்னின்பத்தைக் கொடுத்து, ஆங்கு - பின்னவ்விடத்து, இழிவு - துன்பம், தலைவரி னும் - முதன்மையாகவந்தாலும், இன்பம் - இன்பத்தினது, பக்கம் - பக்ஷம், இருந்தைக்க - நீங்கினாற்போலும், இன்பம் - அவ்வின்ப மானது, ஒழியாமை - நீங்காது, கண்டாலும் - தம்மிடத்து வந்தா லும், பழியாகாத - தமக்குப்பழியாகாத, ஆறே - நெறியே, தலை- தலைமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே முன் னின்பம்வந்து பின் துன்பம் வருமே யானால் அவ்வின்பம் நீங்கினாற்போலும், இன்பமே நீங்காதிருந்தா லுங் குற்றமற்ற வழியிலே வந்தவின்பமே முதன்மை என்பதாம். ஆறு - எழுவாய், தலை - பயனிலை. 9

தான்கெடினுந் தக்கார்க்கே டெண்ணற்க தன்னுடம்பி
னூன்கெடினு முண்ணார்கைத் துண்ணற்க—வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினு முரையற்க
பொய்யோ டிடைமிடைந்த சொல்.

இ-ள். தான்கெடினும் - தான்கெட்டாலும், தக்கார் - தன்னைக் கெடுக்குந் தன்மையாருக்கு, கேடு - பொல்லாங்கை, எண்ணற்க- நினையாதிருப்பாயாக, தன்னுடம்பின் - தன்னுடலின், ஊன்கெடி னும் - மாமிசங்கெட்டாலும், உண்ணார் - உண்ணப்படாதார், கைத்து- கைப்பொருளை, உண்ணற்க - உண்ணாதிருப்பாயாக, வான்கவிந்த-

ஞூகாயமுடிய, வையகமெல்லாம் - உலகமெல்லாம், பெறினும் - பெற்றாலும், பொய்யோடு - பொய்யுடன், இடைமிடைந்த - நெருங்கிய, சொல் - சொல்லை, உரையற்க - சொல்லா திருப்பாயாக. எ-று.

இ-ம். தான் கெட்டாலும் பிறர்க்குக் கேடு செய்யாதே, உண்ணத்தகார் - வீட்டிலுண்ணாதே, உலகமெல்லாம் பெற்றாலும் பொய் சொல்லாதே என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், எண்ணற்க - பயனிலை, கேட்டை - செயப்படுபொருள், ஒருவன் - எழுவாய், உண்ணற்க - பயனிலை, கைத்தை - செயப்படுபொருள், ஒருவன் - எழுவாய், உரையற்க - பயனிலை, சொல்லை - செயப்படுபொருள், (தருக்க சங்கிரகம்) கதிரோன் வரைப்பிற் கட்டன லுடம்பு. 10

பொறையுடைமை முற்றிற்று.

---

9 - ஆம். அதிகாரம். பிறர்மனை நயவாமை

அஃதாவது - பிறருடைய மனைவியை இச்சியாமையாம்.

அச்சம் பெரிதா லதற்கின்பஞ் சிற்றளவா
னிச்ச நினையுங்காற் கோக்கொலையா—னிச்சலுங்
கும்பிக்கே கூர்த்த வினையாற் பிறன்றார
நம்பற்க நாணுடை யார்.

இ-ள். நாணுடையார் - நாணமுள்ளோரே, அச்சம் - பயம், பெரிது - பெரியது, அதற்கு - அப்பயத்திற்கு, இன்பம் - இன்பமானது, சிற்றளவு - சிறியவளவினையுடையது, நிச்சம் - தினமும், நினையுங்கால் - எண்ணுமிடத்து, கோ - அரசனுல்வரும், கொலையால் - ஆக்கினையால், நிச்சலும் - தினமும், கும்பிக்கே - நரகத்திற்கே, கூர்த்த - மிகுந்த, வினையால் - தீவினைவருமாதலால், பிறன் - அயலானுடைய, தாரம் - மனையாளை, நம்பற்க - நம்பாதிருப்பீர்களாக. எ-று.

இ-ம். நாணமுடையவர்களே பயம் பெரியது அப்பயத்தால் வரும் இன்பம் சிறியது இராசதண்டனை வரும் நரகத்துக் கேதுவாம், பாவம் வருமாகையால் பிறர் மனையாளை இச்சியாதிருங்கள் என்பதாம். ஆல் மூன்றும் - அசைகள், நாணுடையார் - எழுவாய், அண்மைவிளி, நம்பற்க - பயனிலை, பிறன்றாரம் - செயப்படு பொருள்,

தொல்காப்பியம் விளிமரபு 10-ம் சூத்திரம், அண்மைச் சொல்லே யியற்கையாகும். 1

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றா நச்சுவார்ச் சேரா—பிறன்றா
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்.

இ-ள். பிறன் - அயலானுடைய, தாரம் - மனைவியை, நச்சுவார் - இச்சிப்பவர்களை, அறம் - தருமமும், புகழ் - கீர்த்தியும், கேண்மை - சிநேகமும், பெருமை - மேன்மையும், இந்நான்கும் - இந்த நாற் பொருளும், சேரா - அடையாவாம், பிறன் - பிறனுடைய, தாரம் - மனைவியை, நச்சுவார் - இச்சிப்பவர்களை, பகை - விரோதமும், பழி - இகழ்ச்சியும், பாவம் - அதருமம், என்று - என்று சொல்லிய, அச்சத்தோடு - பயத்தோடு, இந்நாற்பொருள் - இந்நாற்பொருள்களும், சேரும் - அடையும். எ-று.

இ-ம். பிறன் மனைவியை இச்சிப்பவரை, புண்ணியம், கீர்த்தி, சிநேகம், மேன்மை, இந்நான்குஞ் சேராவாம். பிறன் மனைவியை இச்சிப்பவரை பகை பழி பாவம் பயம் இந்நான்குஞ் சேரும் என்பதாம். நான்கும் - எழுவாய், சேரா - பயனிலை, நாற்பொருள் - எழுவாய், சேரும் - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் விரவத்தொடுப்பது சமநிலையாகும், இது மூவினங்கலந்த சமநிலையணி. 2

புக்க விடத்தச்சம் போதரும் போதச்சந்
துய்க்கு மிடத்தச்சந் தோன்றாமற்—காப்பச்ச
மெக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொலோ
உட்கான் பிறனில் புகல்.

இ-ள். புக்கவிடத்து - பிறன் மனையாளிடத்திற் போகும்போது, அச்சம் - பயம், போதரும்போது - வரும்போது, அச்சம் - பயம், துய்க்குமிடத்து - அநுபவிக்கும் போது, அச்சம் - பயம், தோன்றாமல் - புணர்ச்சி தோன்றாமல், காப்பு - காத்தல், அச்சம் - பயம், எக்காலும் - எந்நாளும், அச்சம் - பயத்தை, தருமால் - கொடுக்கும் ஆகையால், உட்கான் - அஞ்சாதவனாய், பிறனில் - பிறன் மனையாளிடத்து, புகல் - பிரவேசித்தல், எவன்கொல் - என்னபலன் குறித்தோ.

இ-ம். பிறன்மனையாளிடத்துப் போகும்போது பயம், வரும் போது பயம் அநுபவிக்கும்போது பயம் புணர்ச்சி தோன்றாது

காத்தலும் பயம் எந்நாளும் பயமாகையால் அஞ்சாது பிறன் மனையா ளிடத்துப் பிரவேசித்த லென்னபயன் என்பதாம். புகல் - எழுவாய், எவன்கொல் - பயனிலை, பிறனில் செயப்படுபொருள். 3

காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் கால்குறையு
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி நீகண்ட
இன்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு.

இ-ள். துச்சாரி - காமுகனே, காணில் - பிறன் மனையாளைக் கூடு கையிற் கண்டால், குடி - தன்குடிக்கு, பழியாம் - இகழ்ச்சியாம், கையுறில் - அகப்படில், கால் குறையும் - கால் வெட்டப்படும், மாண்-பெருமை, இன்மை - இல்லாமை, செய்யுங்கால் - செய்யுமிடத்து, அச்சமாம் - பயமாகும், நீள் - நீண்ட, நிரயத்து - நரகத்தில், துன் பம் - துயரத்தை, பயக்குமால் - கொடுக்குமாகையால், நீகண்ட - நீ யறிந்த, இன்பம் - இன்பமானது, எனைத்து - எத்தன்மையுடையது, எனக்கு - என்றனுக்கு, கூறு - சொல்லு. எ-று.

இ-ம். காமுகனே பிறன் மனைவியைக் கூடுகையிற் கண்டால் தன்குடிக்குப் பழிப்பாம், அகப்படில் கால்குறைந்துபோம், அநு பவிக்கும்போது பயமாகும் நரகத்தில் துயரத்தைக் கொடுக்கும் நீ கண்ட இன்பம் எத்தன்மையுடையது எனக்குச்சொல்லு என்பதாம் நீ - எழுவாய், கூறு - பயனிலை, இன்பம் - செயப்படுபொருள், ஆல் - அசை. 4

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியா ரினத்தராய்க்
கொம்மை வரிமுலையா டோண்மரீஇ—யும்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றாரே யிம்மை
அலியாகி யாடியுண் பார்.

இ-ள். செம்மை - செவ்வையானமனம், ஒன்றின்றி - ஒன்றில் லாது, சிறியார் - சிறியார்கள், இனத்தராய் - இனமுடையவராய், கொம்மை - திரட்சியும், வரி - தேமலும்பொருந்திய, முலையார் - முலை களையுடைய பெண்களின், தோள் - தோள்களை, மரீஇ - பொருந்தி, உம்மை - முற்பிறப்பில், வலியால் - தமது வல்லமையால், பிறர் - அந்நிய ருடைய, மனைமேல் - மனையவ ளிடத்தில், சென்றார் - போனவர்கள், இம்மை - இப்பிறப்பில், அலியாகி - பேடிகளாகி, ஆடி - கூத்தாடி, உண்பார் - உண்பார்கள். எ-று.

இ-ம். நன்மனமில்லாது சிறியவர்கள் இயல்பினையுடையவர்களாய் முற்பிறப்பில் தமது வல்லமையால் பிறர்மனைவியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்பிறப்பில் பேடிகளாய்க் கூத்தாடி உண்பார்கள் என்பதாம். சென்றார் - எழுவாய், உண்பார் - பயனிலை, ஏ - அசை. 5

பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்க—மெல்லியற்
காதன் மனையாளு மில்லாளா வென்னொருவ
னேதின் மனையாளை நோக்கு.

இ-ள். நாள் - சுபதினத்தை, கேட்டு - கேட்டு, பல்லார் - பலரும், அறிய - அறியும்படி, பறை யறைந்து - மணப்பறையடித்து, கல்யாணஞ்செய்து - விவாகம் பண்ணி, கடி - காவலில், புக்க - புகுந்த, மெல் - மெல்லிய, இயல் - இயல்பினையுடைய, காதல் - இச்சிக்கப்பட்ட, மனையாளும் - மனைவியும், இல்லாளா - மனைவியை, ஒருவன் - ஒருவன், ஏதில் - அயலாருடைய, மனையாளை - மனைவியை, நோக்கு - பார்க்கும் பார்வை, என் - யாது. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் பிறன்மனையாளைத் தன்மனையாளாகப் பார்க்கும் பார்வை என்ன என்பதாம். நோக்கு - எழுவாய், என் - பயனிலை, ஏதின் மனையாளை - செயப்படுபொருள். 6

அம்ப லயலெடுப்ப வஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்மரீஇ மைந்துற்று—நம்பு
நிலைமையி னெஞ்சத்தான் றுப்புரவு பாம்பின்
றலைநக்கி யன்ன துடைத்து.

இ-ள். அயல் - அயலார், அம்ப லெடுப்ப - புறங்கூற, அஞ்சி - பயந்து, தமர் - உறவினர், பரீஇ - வருந்த, வம்பலன் - அயலானுடைய, பெண் - மனையாளை, மரீஇ - தழுவி, மைந்து - மயக்கத்தை, உற்று - பொருந்தி, நம்பும் - நம்பியிருக்கிற, நிலைமையில் - நிலையில்லாத, நெஞ்சத்தான் - மனமுடையவன், துப்புரவு - அநுபவம், பாம்பின் - பாம்பினது, தலை - தலையை, நக்கியன்னது - நக்கியின்பமடைந்தாற்போலும், உடைத்து - உடையது. எ-று.

இ-ம். பிறன் மனைவியைத் தழுவி மயக்கமடைந்து நம்பு மனமுடையவன் அநுபவம் பாம்பின் தலையை நக்கினாற் போலும் உள்ளது என்பதாம். துப்புரவு - எழுவாய், உடைத்து - பயனிலை. 7

பாவா வெளிப்படாப் பல்லோர்கட் டங்கா
உறவோர்கட் காமநோ யோஒ—கொடிதே
விரவாரு ணாணுப் படலஞ்சி யாது
முரையாதுள் ளாறி விடும்.

இ-ள். உறவோர்கள் - விவேகிகள், காமம் - காமமானது, பாவா - பரவாது, வெளிப்படா - வெளியாகாது, பல்லோர்கண் - பலரிடத்தி லும், தங்கா - தங்காது, நோய் - அக்காமத்தால் வருநோயானது, ஓ ஓ கொடிது - மிகவுங் கொடிது, விரவாருள் - கலவாதவரிடத்து, நாணுப்படல் - வெட்கமடைந்து, அஞ்சி - பயந்து, யாதும் - யாதொன் றும், உரையாது - சொல்லாது, உள்ளாறிவிடும் - உள்ளுக்குள்ளே தணியும். எ-று.

இ-ம் அறிவுடையோர்கள் காமமானது பரவாமலும், வெளிப் படாமலும், பலரிடத்துத் தங்காமலும், கலவாரிடத்து அஞ்சிச்சொல் லாது உள்ளுக்குள்ளே தணியும் என்பதாம். நோய் - எழுவாய், ஆறிவிடும் - பயனிலை, ஏ - அசை, விரவாருள் என்றது பகைவரிடத் தென்பாருமுளர் காக்கை பாடினியர் சூத்திரம் "குறிநெடி லளபெடைக் குறிப்பாகும்மே." இவ்விதியால் ஓ ஓ கொடிதுநெடி லளபெடை. 8

அம்பு மழலு மவிர்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும்—வெம்பிக்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம
மவற்றினு மஞ்சப் படும்.

இ-ள். அம்பும் - அத்திரமும், அழலும் - அக்கினியும், அவிர் - பிரகாசிக்கும், கதிர் - கிரணங்களையுடைய, ஞாயிறும் - சூரியனும், வெம்பி - கனன்று, சுடினும் - சுட்டாலும், புறஞ்சுடும் - மேலே சுடும், வெம்பி - கனன்று, மனத்தை - இதயத்தை, கவற்றி - கவலைப் படுத்தி, சுடுதலால் - சுடுகின்றபடியால், காமம் - காமமானது, அவற் றினும் - அம்பு நெருப்பு சூரியனைப்பார்க்கிலும், அஞ்சப்படும் - கொடி தென்று அஞ்சப்படும். எ-று.

இ-ம். காமமானது அம்பினும் அக்கினியினும் சூரியனினும் கொடிது என்பதாம். காமம் - எழுவாய், அஞ்சப்படும் - பயனிலை.

ஊரு ளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்

குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
ஒளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

இ-ள். ஊருள் - ஊரில், எழுந்த - எழும்பிய, ஒரு - வெப்பம், கெழு-பிரகாசமிருந்த, செந்தீக்கு - செந்நெருப்புக்கு, நீருள் - தண்ணீரில், குளித்தும் - மூழ்கியும், உயலாகும் - பிழைக்கலாம், காமம்- காமமானது, நீருள் - தண்ணீரில், குளிப்பினும் - குளித்தாலும், சுடும் - சுட்டுவிடும், காமம் - காமமானது, குன்றேறி - மலைமேலேறி, ஒளிப்பினும் - ஒளித்தாலும், சுடும் - சுட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். தூமத்தீக்குத் தப்பலாம் காமத்தீக்குத் தப்பலாகாது என்பதாம். தூமம் என்பது புகை, காமம் - எழுவாய், சுடும் - பய
னிலை, எ - அசை. 10

பிறர்மனை நயவாமை முற்றிற்று.

10 - ஆம். அதிகாரம். ஈகை.

அஃதாவது - கொடுக்குந்திறங் கூறுதலாம்.

இல்லா விடத்து மியைந்த வளவினு
ளுள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து—மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்
கடையாவா மாண்டைக் கதவு.

இ-ள். இல்லா - தமக்கில்லாத, இடத்தும் - காலத்தும், இயைந்த- பொருந்திய, அளவினுல் - அளவால், உள்ள விடம்போல் - இருக்கிற காலம்போல, பெரிது - மிகவும், உவந்து - மகிழ்ந்து, மெல்ல - நோக, கொடையொடு - கொடுத்தலுக்குடன், பட்ட - பொருந்திய, குணன்- நற்குணங்கள், உடை - உடைத்தாகிய, மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, ஆண்டை - சுவர்க்கவாசலின், கதவு - கதவுகள், அடையாவாம்- அடைக்காவாம். எ-று.

இ-ம். கொடுத்தவர்கட்குச் சுவர்க்க வாசற் கதவுக ளடைக்கா
வாம் என்பதாம். கதவு - எழுவாய், அடையாவாம் - பயனிலை. 1

முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள
பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள—கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதுங்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து.

இ-ள். சாநாள் - சாகின்றநாள், முன்னர் - முன்னது, முனி தக்க - வெறுக்கத்தக்க, மூப்புள - விருத்தாப்பியமுண்டு, பின்னரும்- பின்னும், பீடு - பெருமையை, அழிக்கும் - கெடுக்கும், நோயுள- வியாதியுண்டு, கொன்னே - பயனில்லாமல், பரவன்மின் - பாவா திருங்கள், கைத்துண்டாம் போழ்து - திரவியமுண்டான காலத்து, பற்றன்மின் - பற்றாதிருங்கள், பார்த்து - பகுத்து, உண்மின் - உண் ணுங்கள், யாதும் - யாதொன்றையும், காவன்மின் - ஒளியாது கொடுங்கள். எ-று.

இ-ம். பொருளுண்டாங்காலத்து ஒளியாது கொடுத்துண்ணுங் கள் என்பதாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், பரவன்மின் முதலிய- பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 2

நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு
மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.

இ-ள். நடுக்கு - வறுமைபால் நடுக்கம், உற்று - பொருந்தி, தன் - தன்னை, சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவரது, துன்பம் - துன்பங்களை, துடையார் - நீக்குகின்றிலார், கொடுதது - பிறருக்குக்கொடுத்து, தான் - தான், துய்ப்பினும் - உண்டாலும், ஈண்டுங்கால் - வளருங் காலமாயின், ஈண்டும் - வளரும், இடுக்கு - வலிமை, உற்று - பொருந்தி, பற்றினும் - பற்றினாயினும், வினை - தான்முன்பு செய்த நல்வினை, உலந்தக்கால் - நீங்கினால், செல்வம் - செல்வமானது, நில்லாது - நிலை யாமல், விடுக்கும் - விட்டுப்போம். எ-று.

இ-ம். கொடாதவர்கள் பிறர்க்குக் கொடுத்துத் தாங்களுண்டா லும் பொருள் வளருங்காலத்தில் வளரும் நல்வினை நீங்கிற்செல்வங் கெடும் என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், விடுக்கும் - பயனிலை, (நன்னூல் பொதுவியல்) ஏற்புழியெடுத்துடன் கூட்டுமடியவும், யாப் பிரிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை, மாட்சியுமாறா வடிவுயமடிமறி, இவ்விதியால் இஃது அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள். 3

இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலு
நும்மி லியைவ கொடுத்துண்மி—னும்மைக்
கொடாஅ தவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்
தடாஅ வடுப்பி னவர்.

இ-ள். இம்மியரிசி - மத்தங்காய்ப் புல்லரிசி, துணையானும் - அளவாயினும், வைகலும் - நாடோறும், நம் - நம்முடைய, இல் - மனையிடத்து, இயைவ - பொருந்தியவைகளை, கொடுத்து - பிறருக்குக்கொடுத்து, உண்மின் - உண்ணுங்கள், குண்டு - ஆழ்ந்த, நீர் - கடல்சூழ்ந்த, வையத்து - பூமியில், அடாஅ - சமையாத, அடுப்பினவர் - அடுப்பினையுடையவராயிருந்து திரியுமவரை, உம்மை - முற்பிறப்பில், கொடாஅதவர் - வழங்காதவர், என்பவர் - என்று சொல்லுவர் அறிவுடையார். எ-று.

இ-ம். நாடோறும் அணுவளவாவது கொடுத்துண்ணுங்கள் யாசகரை முற்பிறப்பில் கொடாதவர்களென்று சொல்லுவார்கள் என்பதாம். நீவிர் - எழுவாய், உண்மின் - பயனிலை. 4

மறுமையு மிம்மையு நோக்கி யொருவர்க்
குறுமா றியைவ கொடுத்தல்—வறுமையா
லீத லிசையா தெனினு மிரவாமை
ஈத லிரட்டி யுறும்.

இ-ள். மறுமையும் - மறுபிறப்பையும், இம்மையும் - இப்பிறப்பையும், நோக்கி - ஆராய்ந்து, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இயைவ - பொருந்தியவைகளை, கொடுத்தல் - வழங்கல், உறுமாறு - பொருந்தும்வழி, வறுமையால் - தரித்திரத்தினால், ஈதல் - கொடுத்தல், இசையாதெனினும் - கூடாதாயினும், இரவாமை - யாசியாதிருத்தல், ஈதல் - கொடுத்தலினும், இரட்டி - இருமடங்காக, உறும் - அடையும். எ-று.

இ-ம். கொடுத்தல் கூடாதிருந்தாலுந் தான்போ யிரவாதிருத்தல் கொடுத்தலினு மிரண்டுபங்கதிகம் என்பதாம். இரவாமை - எழுவாய், இரட்டியுறும் - பயனிலை. 5

நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்
குடிகொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணா மாக்க
ளிடுகாட்டு ளேற்றைப் பனை.

இ-ள். நடுவூருள் - ஊர்நடுவில், வேதிகை - திண்ணை, சுற்றுக்கோட்புக்க - சூழ்ந்திருக்க, படு - பொருந்திய, பனையன்னர் - காய்த்த பனைமரத்துக் கொப்பானவர், பலர்நச்ச - பலபேர் விரும்ப, வாழ்வார் - வாழ்பவர்கள், குடி - தங்குடி, கொழுத்தக்கண்ணும் - வள

மிருந்தாலும், கொடுத்து - வழங்கி, உண்ணு - உண்ணாத, மாக்கள் - மனிதர்கள், இடுகாட்டுள் - சுடுகாட்டிலிருக்கும், ஏற்றுப்பனை - ஆண் பனையை யொப்பாவார். எ-று.

இ-ம். பலருமிச்சிக்க வாழ்பவர்கள் நடுவூரிற் காய்த்த பனைமரத்திற் கொப்பாவர் கொடுத்துண்ணாதவர்கள் சுடுகாட்டிலிருக்கும் ஆண் பனைக் கொப்பாவார்கள் என்பதாம். படுபனை யன்னர் - எழுவாய், வாழ்வார் - பயனிலை, மாக்கள் - எழுவாய், ஏற்றுப்பனை யன்னர் - பயனிலை. 6

பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகஞ்
செயற்பால செய்யா விடினுங்—கயற்புலால்
புன்னை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப
என்னை யுலகுய்யு மாறு.

இ-ள். கயல் - கயல்மீனையும், புலால் - புலால்நாற்றத்தையும், புன்னை - புன்னைப் பூவின் மணமானது, கடியும் - நீக்கும், பொரு - அலைமோதப்பட்ட, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, பெயல் - பெய்தல், பால் - பகுப்பாகிய, மழை - மழையானது, பெய்யாக்கண்ணும் - பெய்யாதவிடத்தும், உலகம் - உயர்ந்தோர், செயற்பால - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாவிடினும் - செய்யாதவிடத்தும், உலகு - உலகமானது, உய்யுமாறு - பிழைக்கும் வழி, என்னை - என்ன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே, மழைபெய்யாமலும் பெரியோர்கள் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்யாமலும் விட்டால் உலகம் பிழைக்கும் வழியில்லை என்பதாம். உய்யுமாறு - எழுவாய், என்னை - பயனிலை. 7

ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாம்வரையா
ராற்றாதார்க் கீவதா மாண்கட—னாற்றின்
மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறீவார்க் கீதல்
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து.

இ-ள். ஆற்றின் - யாற்றினால், மலி - நிறைந்த, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, கடல் - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, ஏற்ற - யாசிக்கின்ற, கை - கைக்கு, மாற்றாமை - இல்லையென்னாது, என்னானும் - யாதாகிலும், தாம் - தமக்குள்ள, வரையான் - அளவால், ஆற்றாதார்க்கு - தரித்திரருக்கு, ஈவதாம் - கொடுப்பதாம், ஆண்

கடன் - ஆண்டகைமையாவது, மாறீவார்க்கு - கைம்மாறுசெய் வார்க்கு, ஈதல் - கொடுத்தல், பொலி - பிரகாசம் பொருந்திய, கட னென்னும் பெயர்த்து - கடனென்று சொல்லும் பெயரினையுடையது.

இ-ம். பாண்டியனே வறியார்க்குக் கொடுத்தலே கொடையாகும் செல்வர்க்குக்கொடுத்தலே கடனாகும் என்பதாம். ஆண்கடன் - எழு வாய், ஈவது - பயனிலை, கடன் - எழுவாய், பெயர்த்து - பயனிலை. 8

இறப்பச் சிறிதென்னா தில்லென்னா தென்று
மறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க—முறைப்புதவி
னையம் புகூஉந் தவசி கடிஞைபோற்
பைய நிறைத்து விடும்.

இ-ள். இறப்ப - மிகவும், சிறிதென்னாது - சிறியதென்று சொல் லாது, இல்லென்னாது - இல்லையென்றுசொல்லாது, என்றும் - எப் பொழுதும், அறப்பயன் - தருமப்பலனை, யார்மாட்டும் - யாவரிடத் தும், செய்க - செய்யக்கடவாய், முறை - முறையாக, புதவின்- வாயில்கடோறும், புகூஉம் - புகுந்து, ஐயம் - பிச்சையேற்கும், தவசி- தவசிகையிலிருக்கும், கடிஞைபோல் - பாத்திரம்போல, பைய - மெல்ல, நிறைத்துவிடும் - நிறைத்துவிடும். எ-று.

இ-ம். யாவரிடத்துந் தருமத்தைச் செய்யக்கடவீர் அத்தருமப் பலன் யாசித்தோர் பாத்திரம்போல நிறைவுபெறும் என்பதாம். நீவிர்- தோன்றா எழுவாய், செய்க - பயனிலை, அறப்பயனை - செயப்படு பொருள். 9

கடிப்பிடு கண்முரசங் காதத்தோர் கேட்ப
ரிடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர்—கேட்ப
ரடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.

இ-ள். கடிப்பு - குறுந்தடியினால், இடு - அடிக்கப்பட்ட, கண் - இடமகன்றவாயினையுடைய, முரசம் - பேரிகைச்சத்தம், காதத்தோர்- காதவழியிலுள்ளோர், கேட்பர் - கேட்பார்கள், இடித்து - இடி யிடித்து, முழங்கியது - சத்திப்பது, ஓர் - ஒரு, யோசனையோர்- யோசனை வழியிலுள்ளோர், கேட்பர் - கேட்பார்கள், சான்றோர் - பெரியோர்களுக்கு, கொடுத்தாரெனப்படுஞ்சொல் - கொடுத்தாரென்று

சொல்லப்படுஞ் சொல்லானது, அடுக்கிய - ஒன்றின் மேலொன்றாக அடுக்கிய, மூவுலகும் - சுவர்க்க மத்திய பாதலம் என்னு மூவுலகிற்கும், கேட்கும் - கேட்கும். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தாரென்று சொல்லப்படுஞ் சொல்லானது திரிலோகத்திற்குங் கேட்கும் என்பதாம். சொல்- எழுவாய், கேட்கும் - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 10

ஈகை முற்றிற்று.

---

11 - ஆம். அதிகாரம். பழவினை.

அஃதாவது - முற்பிறப்பிற் செய்த வினையாம்.

பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

இ-ள். பல்லாவுள் - பலபசுக்களுள், குழக்கன்று - இளங்கன்றை, உய்த்துவிடினும் - செலுத்திவிடினும், தாய் - தன்றாயை, நாடி - தேடி, கோடலை - கொள்ளுதலில், வல்லதாம் - வல்லமை யுடையதாம், தொல்லை - முன்செய்த, பழவினையும் - ஊழ்வினையும், தன் - தன்னை, செய்த - செய்துள்ள, கிழவனை - உரியவனை, நாடி - ஆராய்ந்து, கொளற்கு - பற்றிக்கொள்ளுதற்கு, அன்னதகைத்தே - அத்தன்மைய தாம். எ-று.

இ-ம். கன்று பசுவைத் தேடிக்கொள்ளுதல்போல வினையுஞ் செய்தவனைத் தேடிக்கொள்ளும் என்பதாம், பழவினை - எழுவாய், அன்னதகைத்தே - பயனிலை. 1

உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கண்டு—மொருவழி
ஒன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந் தக்க துடைத்து.

இ-ள். உருவும் - அழகும், இளமையும் - இளமைப்பருவமும், ஒள் - ஒளிபொருந்திய, பொருளும் - திரவியமும், ஒருவழி - ஒரு பிறப்பினும், நில்லாமை - நில்லாது, உட்கும் - கெடுதலை, கண்டும்-

பார்த்தும், ஒன்றேயும் - ஒருநல்வினையும், இல்லாதான் - செய்யாத வன், வாழ்க்கை - வாழ்க்கை, உடம்பு - உடம்பினை, இட்டு - எடுத்து, நின்று-நிறைவளவினளாய், வீழ்ந்தக்கது - வீழ்ந்தகுதியை, உடைத்து- உடையது. எ-று.

இ-ம். ஒரு பிறப்பிலுந் தருமஞ்செய்யான் வாழ்வுகெடும் என்ப தாம். வாழ்க்கை - எழுவாய், உடையது - பயனிலை. 2

வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
அளந்தன போக மவரவ—ராற்றான்
விளங்காய் திரட்டினா ரில்லைக் களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்.

இ-ள். வளம் - செல்வம், பட - உண்டாக, வேண்டாதார்- விரும்பாதார், யார்யாரும் - யாவரும், இல்லை - இல்லை, அவரவர்- அவரவர்செய்த, ஆற்றால் - வினையால், போகம் - அவரவர்க்கநு போகம், அளந்தன - கற்பித்துக்கிடந்தன, விளங்காய் - விளங் கனியை, திரட்டினார் - திரட்டினவர், இல்லை - இல்லை, களங்கனியை - களவின்கனியை, காரென - கறுப்பாயாக, செய்தாரும் - செய்த வரும், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். செல்வம் வேண்டாதார் யாவருமில்லை அவரவர் வினையின் படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். போகம் - எழுவாய், அளந்தன - பயனிலை. 3

உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா
பெறற்பா லனையவு மன்னவா—மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

இ-ள். உறற்பால - உறும் பகுதியான தீவினைகளை, நீக்கல்- நீக்குதல், உறுவர்க்கும் - தபோதனர்க்கும், ஆகா - இயலாவாம், பெறற்பால் - பெறும்பகுதியான நல்வினைகள், அனையவும் - எல்லாம், அன்னவாம் - அத்தன்மையாம், (அதுபோல) மாரி - மழை, வறப் பில் - மறுத்தகாலத்தில், தருவாரும் - அதனைப் பெய்விப்பாரும், இல்லை - இல்லை, சிறப்பில் - அம்மழைபெய்யுங்காலத்தில், அதனை- அதை, தணிப்பாரும் - பெய்யாமனிறுத்த வல்லாரும், இல் - இல்லை.

இ-ம். வந்த துன்பங்களை நீக்குதலும் இருக்கிற வின்பங்களைப் போக்குதலும் பெரியோர்க்கு மரிது என்பதாம். நீக்கல் - எழுவாய், ஆகா - பயனிலை. 4

தினைத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து— வாழ்வார்
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டோ மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

இ-ள். தினை - தினையினுடைய, துணையாகி - அளவினையுடையவராய், தம் - தமது, தேசு - ஒளியை, உள் - உள்ளே, அடக்கி - அடங்கச்செய்து, பனை - பனையினுடைய, துணையார் - அடவினையுடையார், வைகலும் - நாடோறும், பாடு - பெருமை, அழிந்து - கெட்டு, வாழ்வர் - வாழாநிற்பர், நினைப்ப - விசாரிக்க, கிடந்தது - தக்கது, எவன் - என், உண்டாம் - உளதாம், மேலை - முன்செய்த, வினைப்பயன் - வினையின்பயன், அல்லால் - அல்லது, பிற - வேறொன்றுமில்லை. எ-று.

இ-ம். வினைவசத்தால் பனையளவு பெருமையை யுடையவரும் தினையளவு பெருமையினை யுடையவரா யடங்கிநிற்பர் என்பதாம். பனைத்துணையார் - எழுவாய், வாழ்வர் - பயனிலை. 5

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வீயவுங்
கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரேற்—கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

இ-ள். பல் - பலநூல்களையும், ஆன்ற - கற்றமைந்த, கேள்வி - கல்வியால்வரும், பயன் - பயனை, உணர்வார் - அறிவார், வியவும் - இறக்கவும், கல்லாதார் - கல்லாதவர், வாழ்வதும் - உயிர்வாழ்வதும், அறிதிரேல் - காரணமறிவீராகில், கல்லாதார் - கல்லாதவர், சேதன மென்னும் - அறிவென்னும், அச்சேறு - அச்சாரம், அகத்து - மனதில், இன்மையாமல் - இல்லாமையால், கூற்று - கூற்றானது, கோதென்று - அவரைச் சக்கையென்றெண்ணி, கொள்ளாதாம் - கொள்ள மாட்டாது. எ-று.

இ-ம். இயமனானவன் கற்றோரைச் சாரமாகவும், மற்றோரைச் சக்கையாகவும் கொள்வான் என்பதாம். கூற்று - எழுவாய், கொள்ளாதாம் - பயனிலை. 6

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின்றுழல்வ தெல்லா—மடம்பம்பூ
அன்னங் கிழிக்கு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்.

இ-ள். அடம்பம் - அடம்பினுடைய, பூ - பூக்களை, அன்னம்- அன்னங்கள், கிழிக்கும் - கிழித்துவிளையாடும், அலை - அலைகள் பொருந்திய, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, இடும்பை - துன்பம், கூர் - மிக்க, நெஞ்சத்தார் - நெஞ்சினையுடையார், எல்லாரும் - எல்லாரும், காண- அறிய, நெடும் - நெடிய, கடை - வாயில்கடோறும், நின்று - இரந்து நின்று, உழல்வது - திரிவது, எல்லாம் - யாவும், முன்னை - முன் செய்த, வினையாய்விடும் - தீவினைப்பயனாய்விடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே இப்பிறப்பில் யாசிக்குஞ் செய்கை முப் பிறப்பிற் செய்வினையாம் என்பதாம். எல்லாம் - எழுவாய், வினை யாய்விடும் - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் பொதுவணியில் "தெளி வெனப்படுவது பொருள் புலப்பாடே" இது தெளிவணி. 7

அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செய்தல்—வளியோடி
நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
செய்த வினையான் வரும்.

இ-ள். வளியோடி - காற்றின்வழியேயோடி, நெய்தல் - நெய் தற்பூவினது, நறவு - வாசனை, உயிர்க்கும் - கமழாநின்ற, நீள்-நீண்ட, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - சமுத்திரத்தையும், சேர்ப்ப - கரையையு முடைய பாண்டியனே, அறியாரும் - அறியாதாரும், அல்லர் - அல் லது, அறிவது - அறியத்தக்க நூல்களின்பலனை, அறிந்தும் - அறிந் திருந்தும், பழியோடு - பழியுடனே, பட்டவை - பொருந்தியவை, செய்தல் - சிலர்செய்தல், செய்த - முன்செய்த, வினையால் - தீவினைப் பயனால், வரும் - வரும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நூல்களை யறிந்தும் தீவினைகளைச்செய்தல் முன்செய் வினைவசமாம் என்பதாம். செய்தல் - எழுவாய், வரும்- பயனிலை. 8

ஈண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாரு மெத்துணையும்
வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை

வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

இ-ள். ஈண்டு நீர்வையத்துள் - விரிநீர் சூழ்ந்த உலகத்துள், எல்லாரும் - யாவரும், எத்துணையும் - தமக்கெவ்வளவும், தீய - கொடியவை, விழை - கலந்த, பயன் - துன்பங்களை, வேண்டார் - வேண்டியிரார், நல்லவை - நல்வினைப்பயன்களை, வேண்டினும் - விரும்பினராயினும், வேண்டாவிடினும் - விரும்பாவிட்டாலும், உறற்பால-வரும்வினைகள், தீண்டா - அவரைத்தீண்டாமல், விடுதல் - நீங்குதல், அரிது - அரிது. எ-று.

இ-ம். யாவரும் நல்வினை தீவினைகளை வேண்டினும் வேண்டாவிடினும் வரும் வினைகள் வாராமலிராவாம் என்பதாம் விடுதல் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை, மன் - ஒழியிசை. 9

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
உறுகாலத் தூற்றுகா வாமிடத்தே—யாகுஞ்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனு
லிறுகாலத் தென்னை பரிவு.

இ-ள். சிறுகாலை - முற்காலத்து, பட்ட - உண்டாகிய, பொறியும் - நல்வினைகளும், சிறுகா - சிறுகாவாம், பெருகா - பெருகாவாம், முறை - வரிசை, பிறழ்ந்து - மாறி, வாரா - வாராவாம், உறுகாலத்து-துன்புறுங்காலத்து, ஊற்றுகா - வந்து தங்காவாம், ஆமிடத்து - ஆங்காலத்து, ஆகும் - ஆகும், அதனல் - அத்துணையே ஆதலால், இறுகாலத்து - தீவினைப்பயத்தால் கேடுவருங்காலத்து, பரிவு - வருந்துவது, என்னை - யாது. எ-று.

இ-ம். நல்வினைகள் சிறுகலும் பெருகலும் முறை மாறி வருதலுமில்லை வரும்போது வரும், தீவினைகள் வந்தபோது வருந்துவதென்ன என்பதாம். பரிவு - எழுவாய், என்னை - பயனிலை, தண்டியலங்காரம் பொதுவணியியல் "சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைப்படவின்பம்" இஃது இன்பவணி. 10

பழவினை முற்றிற்று.

12 - ஆம். அதிகாரம். மெய்ம்மை

அஃதாவது - உண்மை கூறுதலாம்.

இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை—நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த னிரைதொடீஇ செய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற் குற்ற முடைத்து.

இ-ள். நிரைதொடீஇ - வரிசையாகவணிந்த வளையல்களையுடைய வளே, இசையா - கிடையாத, ஒருபொருள் - ஒருபொருளை, இல் லென்றல் - இல்லையென்று சொல்லல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், வசையன்று - குற்றமல்ல, வையத்து - பூமியில், இயற்கை - இயல் பாகும், நசை - ஆசை, அழுங்க - கெட, நின்றோடி - நெடுங்காலம் நின்று, பொய்த்தல் - பொய்சொல்லல், செய்ந்நன்றி - பிறர்செய்த வுதவியை, கொன்றாரில் - கொன்றவரைப் பார்க்கிலும், குற்றம் - குற் றம், உடைத்து - உடையதாம். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே ஒருவரைப் பலகால் திரியவைத் தில்லையென்று சொல்லல் செய்ந்நன்றி அழித்ததிலுங் குற்ற முடையது என்பதாம். பொய்த்தல் - எழுவாய், குற்றமுடைத்து - பயனிலை. 1

தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை
எக்காலுங் குன்ற லிலராவ—ரக்காரம்
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமாந்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

இ-ள். தக்காரும் - பெரியோரும், தக்கவரல்லாரும் - சிறியோ ரும், தம் - தமது, நீர்மை - குணங்களில், எக்காலும் - எந்நாளும், குன்றல் - குறைதல், இலராவார் - இல்லாதார், அக்காரம் - வெல் லத்தை, யாவர் - எவர், தின்னினும் - தின்றாலும், கையாது - கசக் காது, வேம்பு - வேம்பை, தேவர் - தேவர்கள், தின்னினும் - தின்றா லும், கைக்கும் - கசக்கும். எ-று.

இ-ம். பெரியோரும் சிறியோரும் தங்கள் குணங்களில் குறைவு படார்கள், குன்றல் - எழுவாய், இலராவர் - பயனிலை, ஆம் உம், ஏ, உம், அசைகள். 2

காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனிற் பலராவ—ரேலா

இடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட
தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்.

இ-ள். ஈர்ங்குன்ற - குளிர்ந்தமலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஒருவர் - ஒருவர், காலாடுபோழ்தில் (செல்வமுற்றுச்) சஞ்சரிக்குங் காலத்து, கழி - மிகுந்த, கிளைஞர் - உறவினர், வானத்து - ஆகாயத்து, மேலாடு - மேலேசஞ்சரிக்கும், மீனில் - நட்சத்திரங்களைப்பார்க்கிலும், பலராவர் - அநேகராவார், ஏலா - பொருந்தாத, இடர் - துன்பங்களை, உற்றக்கால் - அடைந்தார், சிலர் - சிலர் மாத்திரம், தொடர்பு - சம்பந்தம், உடையோம் - உடையோம், என்பார் - என்றுசொல்லுவார்கள். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் நடந்து திரியுங்காலத்துப் பலபேருறவினராவார்கள், துன்படைந்தார் சிலபேருறவினராவார்கள் என்பதாம். கிளைஞர் - எழுவாய், ஆவர் - பயனிலை, சிலர் - எழுவாய், என்பார் - பயனிலை. 3

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றி
னடுவணை தெய்த விருதலையு மெய்து
நடுவணை தெய்தாதா னெய்தும் உலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

இ-ள். வடுவிலா - குற்றமில்லாத, வையத்து - பூமியில், மன்னிய - நிலைபெற்ற, மூன்றில் - (அறம் பொருள் இன்ப மென்னு) மூன்றனுள், நடுவணது - நடுவாகிய பொருள், எய்த - பொருந்த, இருதலையும் - தருமமும் காமமும், எய்தும் - அடையும், நடுவணது - பொருளை, எய்தாதான் - அடையாதவன், உலை - உலையில், பெய்து - போட்டு, அடுவதுபோலும் - (ஆமையைக்) கொல்லுதல்போலும், துயர் - துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான். எ-று.

இ-ம். பொருளையடைந்தவன் புண்ணியத்தையும், இன்பத்தையும் அடைவான், பொருளையடையாதவன் துன்பத்தையடைவான் என்பதாம். இருதலை - எழுவாய், எய்தும் - பயனிலை, பொருளை - செயப்படுபொருள், எய்தாதான் - எழுவாய், எய்தும் - பயனிலை, துயரத்தை - செயப்படுபொருள். 4

நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறூஉங்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வர்வாய்ச்—சொற்செல்லும்
புல்லீரப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

இ-ள். நல் - நல்ல, ஆவின் - பசுவின், கன்றாயின் - கன்றானல், நாகும் - இளங்கன்றும், விலைபெறூஉம் - விலைபெறும், கல்லாரேயாயி னும் - கல்லாதவரானாலும், செல்வர்வாய் - ஐசுவரியவான்கள் வாக் கிற்பிறக்கும், சொற்செல்லும் - சொற்கள் செல்லும், நல்கூர்ந்தார் சொல் - வறியவர் வாக்கிற் பிறக்குஞ் சொற்கள், புல்லீரம் - அற்ப வீரம்பொருந்தியகாலத்தில், (உழும்) உழவேபோல் - உழுபடைச்சால் போல, மீதாடி - மேலாடி, செல்லாவாம் - செல்லமாட்டாவாம். எ-று.

இ-ள். செல்வவான்கள் சொற்கள் செல்லும். தரித்திரர்சொற்கள் செல்லாவாம் என்பதாம். சொல் - எழுவாய், செல்லாவாம் - பய னிலை, ஏ - அசை. 5

இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினு மென்று
மடங்காதா ரென்று மடங்கார்—தடங்கண்ணா
யுப்பொடு நெய்பா றயிர்காயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறு பேய்ச்சுரையின் காய்.

இ-ம். தடங்கண்ணாய் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய வளே, உப்பொடு - உப்புடன், நெய் - நெய்யும், பால் - பாலும், தயிர் - தயிரும், காயம் - பல காயங்களும், பெய்து - இட்டு, பேய்ச்சுரையின் காய் - பேய்ச்சுரைக்காயை, அடினும் - சமைத்தாலும், கைப்பறு - கசப்புநீங்காது, (அதுபோல) மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மை ஞானநூற் களை, என்றும் - எந்நாளும், இடம்பட - விரிவாக, கற்பினும் - கற்றா லும், அடங்காதார் - அடங்காதவர்கள், என்றும் - எந்நாளும், அடங் கார் - அடங்கார். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே அடங்காதவர்கள் எக்காலமு மடங்கார் என்ப தாம் அடங்காதார் - எழுவாய், அடங்கார் - பயனிலை, அவிநயர் சூத் திரம், "குறட்பாவிரண்டவை நால்வகைத் தொடையாய், முதற்பா தனிச்சொலி னடிமூஉயிருவகை விகற்பினடப்பது நேரிசைவெண்பா" இஃதிவ்வியால் நேரிசைவெண்பா. 6

தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
என்னை யவரொடு பட்டது—புன்னை
விறற்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
உறற்பால யார்க்கு முறும்.

இ-ள். புன்னை - புன்னையினது, விறல் - மிக்க, பூ - பூக்களின் மணம், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, கானல் - சோலையையும், வீங்கு -

நிறைந்த, நீர் - நீரினையும், சேர்ப்ப - கடற்கரையையுமுடைய பாண்டியனே, உறற்பால - வருபவை, யார்க்கும் - யாவருக்கும், உறும் - வருமாதலால், தம்மை - தங்களை, இகழ்வாரை - இகழ்பவர்களை, தாம் - தாங்கள், அவரின் முன்னிகழ்க - அவர்களின்முன்பா யிகழக்கடவர்கள், அவரோடுபட்டது - அவர்கள் பின்னாலிகழப்பட்டதன்மை, என்னை - என்ன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தங்களை யிகழ்ந்தவர்கள் முன்பாகத் தாங்களிகழக்கடவர்கள். அவர்கள் பின்லிகழ்வதென்ன என்பதாம். தாம் - எழுவாய், இகழ்க-பயனிலை. 7

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவாம்—பால்போ
லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோ
லுருவு பலகொள லீங்கு.

இ-ள். ஆ - பசுக்கள், வேறு-வேறுபட்ட, உருவினவாயினும் - உருவங்களையுடையனவாயினும், அ - அப்பசுக்கள், பயந்த - கொடுத்த, பால் - பாலெல்லாம், வேறு - வேறுபட்ட, உருவின - உருவங்களையுடையன, அல்லவாம் - அல்லனவாம், பால்போல் - அப்பால்போல, அறம் - அறத்தினது, நெறி - வழி, ஒருதன்மைத்து - ஒருதன்மையையுடையது, ஆகும் - ஆம், ஆபோல் - அப்பசுக்கள்போல, ஈங்கு - ஈங்குண்டாகிய சமயங்களும், பல - பல, உருவு - வேடங்களை, கொளல் - கொண்டிருக்கும். எ-று.

இ-ம். பசுக்களெல்லாம் வேறுருவானாலும் பாலெல்லா மோருருவே அதுபோல யார்செய்யினுந் தருமமெல்லா மொருவழியாகும் இப்படியே சமயங்கள் என்பதாம். அறநெறி - எழுவாய், ஆகும் - பயனிலை, சமயங்கள் - எழுவாய், கொளல் - பயனிலை, வேடங்களை - செயப்படுபொருள், அகத்தியச்சூத்திரம் 'முதலுமூன்று நாற்சீராகியு, மிரண்டுமீறு முச்சீராகியுந், தனிச்சொற் சீர்கொளு நேரிசை வெண்பா.' 8

யாஅ ருலகத்தோர் சொல்லில்லார் தேருங்கால்
யாஅ ருபாயத்தின் வாழாதார்—யாஅ
ரிடையாக வின்னாத தெய்தாதார் யாஅர்
கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்.

இ-ள். தேருங்கால் - ஆராயுமிடத்து, உலகத்து - உலகில், சொல் - புகழ், இல்லார் - இல்லாதவர், யாஅர் - யாவர்தாம், உபாயத்தின் -

முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்த வுபாயத்தால், வாழாதார் - இப்பிறப்பில் வாழாதார், யாஅர் - யாவர்தாம், இடையாக - இறக்குமுன், இன்னாதது - துன்பத்தை, எய்தாதார் - அடையாதவர், யாஅர் - யாவர்தாம், கடைபோக - முடிவளவும், செல்வம் - செல்வத்தை, உய்த்தார் - செலுத்தினவர், யாஅர் - யார்தாமொருவருமில்லை. எ-று.

இ-ம். புகழிலார் யார் வாழாதார் யார் யார் துன்பமடையாதார் யார்முற்றுஞ் செல்வம் பெற்றார் என்பதாம். யார் - எழுவாய், யார் - பயனிலை. 9

தாஞ்செய் வினையல்லாற் றம்மொடு செல்வதுமற்
றியாங்கணுந் தேரிற் பிறிதில்லை—யாங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும் பயமின்றே
கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

இ-ள். ஆங்கு - அவ்விடத்து, தாம் - தாங்கள், போற்றி - காத்து, புனைந்த - அழகுசெய்த, உடம்பும் - உடம்பாலும், கூற்றம் - கூற்றுவன், கொண்டு - தமதுயிரைக்கொண்டு, ஓடும்பொழுது - போங்காலத்தில், பயன் - பிரயோசனமும், இன்று - இல்லை, தாம் - தாங்கள், செய் - செய்த, வினை - இருவினையும், அல்லால் - அல்லாது, தம்மொடு - தம்முடனே, செல்வது - கூடப்போவது, யாங்கணும் - எக்காலத்தாயினும், தேரில் - ஆராய்ந்தால், பிறிதில்லை - வேறொன்றுமில்லை. எ-று.

இ-ம். தாங்கள் செய்த நல்வினை தீவினையே தங்களோடு கூட வரும் என்பதாம். வினை - எழுவாய், பிறிதில்லை - பயனிலை. 10

மெய்ம்மை முற்றிற்று.

13 - ஆம். அதிகாரம். தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - தீவினைக்கு அஞ்சுதலாம்.

துக்கத்துட் டூங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா
மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு—தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங் காடே புலங்கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு.

இ-ள். துக்கத்துள் - துன்பத்தினிடத்து, தூங்கி - மயங்கி, துறவின்கண் - துறவறத்திலே, சேர்கலா - அடையாத, மக்கள் -

மக்களின், பிணத்த - பிணங்களையுடையன, சுடுகாடு - சுடுகாடுகள், தொக்க - நெருங்கிய, விலங்கிற்கும் - மிருகங்களுக்கும், புள்ளிற்கும் - பறவைகளுக்கும், காடு - காடுகளாவன, புலன்கெட்ட - அறிவுகெட்ட, புல்லறிவாளர் - அறிவினருடைய, வயிறு - வயிறுகள். எ-று.

இ-ம். மிருகங்கள் பறவைகளுக்கு அறிவினர்களுடைய வயிறுகளே சுடுகாடுகளாம். வயிறு - எழுவாய், காடு - பயனிலை. 1

இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர்—சுரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறும்பூழுங்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

இ-ள். சுரும்பு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், காட்டுளாய் - காட்டிடமாய், வாழும் - வாழுகின்ற, சிவலும் - கவுதாரியையும், குறும்பூழும் - காடையையும், கூட்டுளாய் - கூட்டிடமாய், கொண்டுவைப்பார் - கொண்டடைப்பவர்கள், இரும்பு - இரும்பு விலங்கு, ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், காலராய் - கால்களை யுடையவராய், ஏதிலார்க்கு - பகைவருக்கு, ஆளாய் - அடிமையாய், கரும்பார் - இருட் பூமியாகிய, கழனியுள் - வயலிடத்தில், சேர்வர் - அடைவார்கள். எ-று.

இ-ம். இப்பிறப்பில் காடை கவுதாரி முதலானவற்றைக் கூட்டிலடைப்பவர் மறுபிறப்பில் விலங்குபூண்டு நரகத்தி லடைவார்கள் என்பதாம். வைப்பார் - எழுவாய், சேர்வர் - பயனிலை. 2

அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா
லலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

இ-ள். அக்கால் - முற்பிறப்பில், அலவனை - நண்டுகளை, காதலித்து - இச்சித்து, கான்முரித்து - கால்களைமுரித்து, தின்ற - உண்ட, பழவினை - பழையவினை, வந்தடைந்தக்கால் - வந்தால், அங்கேபோல் - சங்குமணிபோல், அங்கை - அகங்கை, ஒழிய - தவிர, விரல் - விரல்கள், அழுகி - அழுகி, தொழுநோய் - குஷ்டநோயில், துக்கம் - துன்பமடைந்து, எழுப - திரிவார்கள். எ-று.

இ-ம். முற்பிறப்பில் நண்டுகளைத் தின்றவர்கள் இப்பிறப்பில் குஷ்ட வியாதிகொண்டு திரிவார்கள் என்பதாம். தொழுநோய் - எழு

வாய், எழுப - பயனிலே. ஏ - அசை, நன்னூல் "அகமுனர்ச்செவி கை வரினிடையன கெடும்" இவ்விதியால் அங்கை அகங்கையா யிற்று. 3

நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல் வதூஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும்—பாப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோடாருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து.

இ-ள். நெருப்பு - நெருப்பினது, அழல் - வெம்மையை, சேர்ந் தக்கால் - சேர்ந்தால், நெய்போல்வதூஉம்-நெய்போலக் குளிர்ச்சியை யுடையதும், எரிப்ப - எரிக்கும்படி, சுட்டு - கொளுத்தி, எவ்வம் - துன்பமாகிய, நோய் - நோயை, ஆக்கும் - உண்டாக்கும், (அதுபோல) கோடாரும் - நன்னடை பிறழாதவர்களும், கடுவினையாராகியார் - கொடியவர்களை, சார்ந்து - சேர்ந்து, கோடி - நன்னடை பிறழ்ந்து, பாப்ப - மிகவும், கொடு - கொடிய, வினையாராகுவர் - வினையுடையவ ராவார்கள். எ-று.

இ-ம். துன்மார்க்கரைச்சேர்ந்த நன்மார்க்கரும் துன்மார்க்க ராவார்கள் என்பதாம். கோடார் - எழுவாய், ஆகுவர் - பயனிலே. 4

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும்—வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

இ-ள். பெரியவர் - பெரியோர்கள், கேண்மை - சிநேகம், பிறை போல் - இளம்பிறைபோல், நாளும் - எந்நாளும், வரிசை வரிசை யாய் - கிரமங்கிரமமாக, நந்தும் - வளரும், சிறியார் - சிறியோர்கள், தொடர்பு - சிநேகம், வான் - ஆகாயத்திலே, ஊர் - செல்லும், மதி யம்போல் - பூரணச்சந்திரன்போல், வைகலும் - தினந்தோறும், வரி சையாய் - கிரமமாய், தானே - தனக்குத்தானே, தேயும் - குறைந்து போகும். எ-று

இ-ம். பெரியோர்கள் சிநேகம் பிறைபோல்வளரும், சிறியோர் கள் சிநேகம் நிறை சந்திரன் குறைதல்போற் குறையும் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், நந்தும் - பயனிலே, தொடர்பு - எழுவாய், தேயும் - பயனிலே, ஏகாரம் - அசை. 5

சான்றோ ரெனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணில்லாயிற்—சார்ந்தோய்கேள்

சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

இ-ள். சான்றோரென - பெரியோரென, மதித்து - எண்ணி, சார்ந்தாய் - சேர்ந்தவனே, சார்ந்தாய்க்கு - சேர்ந்தவுனக்கு, சான்ருண்மை - பெருந்தன்மை, சார்ந்தார்கண் - நீ சேரப்பட்டவரிடத்து, இல்லாயின் - இல்லாவிடில், சார்ந்தோய் - சேர்ந்தவனே, கேள் - கேட்பாயாக, சாந்து - கலவைச்சாந்து, அகத்து - உள்ளிடத்து, உண்டென்று - இருக்கிறதென்று, செப்பு - செப்பை, திறந்து - திறந்து, ஒருவன் - ஒருவன், அகத்து - உள்ளே, பாம்பு - பாம்பை, கண்டதுடைத்து - கண்டதுபோலும். எ-று.

இ-ம். நன்மார்க்க முண்டென்று நீ சேரப்பட்டவரிடத்துத் துன்மார்க்கமுண்டாயிருத்தல் எதுபோலெனில் ஒருவன் செப்பினுள்ளே சாந்துண்டென்று திறந்து பாம்பைக் கண்டாற்போலும் என்பதாம் ஒருவன் - எழுவாய், உடைத்து - பயனிலை, தன்மையை- செயப்படுபொருள், மன் - அசை. 6

யாஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவர்—சாரற்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாட கேண் மக்கண்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு.

இ-ள். சாரல் - மலைச்சாரலிலே, கனம் - பொன்னும், மணி - ஆதரங்களும், நின்று - இருந்து, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கும், நாட - நாட்டையுடைய பாண்டியனே, கேள் - கேட்பாயாக, மக்கள் - மனிதர்கள், மனம் - மனத்திலெண்ணுவதும், வேறு - வேறு, செய்கையும் - நடக்கையும், வேறு - வேறு, (ஆதலால்) ஒருவர் - ஒருவர், ஒருவர் தம் - மற்றொருவர் தம்முடைய, உள்ளத்தை - மனதை, தேரும் - அறியும், துணைமையுடையவர் - அளவினையுடையவர், யா அர் - யாவர். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் மனதை மற்றொருவ ரறியார் என்பதாம். உடையவர் - எழுவாய், யாஅர் - பயனிலை. 7

உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

இ-ள். தெள்ளி - மணிகளைக்கொழித்து, புனல் - அருவிநீரானது, செதும்புநின்று - சேறுபொருந்தி, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், பூ- அழகிய, குன்றம் - மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, உள்ளத்தால் - மனதால், நள்ளாது - சிநேகியாது, உறுதித்தொழிலராய் - பலம்பொருந்தி செய்கையையுடையராய், கள்ளத்தால் - வஞ்சத்தால், நட்டார் - சிநேகித்தவரது, கழி - மிகுந்த, கேண்மை - சிநேகம், மனத்துக்கண் - மனதினிடத்தில், மாசாய்விடும் - குற்றமாய்விடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மனங்கலந்து உறவுசெய்யாது வஞ்சகமாக உறவு செய்தல் மனதிடத்திற்குற்றமாம். என்பதாம், கேண்மை- எழுவாய், மாசாய்விடும் - பயனிலை. 8

ஒக்கிய வொள்வாடன் னொன்னார்கைப் பட்டக்கா
லூக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகு—மாக்க
மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டீர்வு.

இ-ள். ஒக்கிய - ஓங்கிய, ஒள் - ஒளிபொருந்திய, வாள் - தன் வாளாயுதம், தன்னொன்னார் - தன்சத்துருக்கள், கை - கையில், பட்டக்கால் - அகப்படாமல், ஊக்கம் - மனத்தைரியத்தை, அழிப்பதூஉம் - கெடுப்பதும், மெய்யாகும் - உண்மையாகும், ஆக்கம் - தீவினைப்பலன், இருமையும் - இம்மையுமறுமையும், சென்று - தன்னுடன்சென்று, சுடுதலால் - வருத்துதலால், கல்லார்கண் - தீவினையாளரிடத்து, தீர்வு - சிநேகநீங்குதல், நல்ல கருமமே - நல்ல காரியமே. எ-று.

இ-ம். தீவினையாளரிடத்துச் சிநேக நீங்குதல் நல்லது என்பதாம் தீர்வு - எழுவாய், கருமம் - பயனிலை, ஏ - அசை நன்னூல் "வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல் விரித்த றொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி" இவ்விதியால் ஒக்கிய எனவலித்தல் விகாரமாயிற்று. 9

மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
யனைத்துழி வாழ்தியோ நெஞ்சே—யனைத்துஞ்
சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா
லுறுபயனே வில்லை யுயிர்க்கு.

இ-ள். நெஞ்சே - மனத்தே, மனை - இல்வாழ்க்கையின், பாசம் - ஆசையை, கைவிடாய் - விட்டுவிடாய், மக்கட்கென்று -

மக்களுக்கென்று, ஏங்கி - இரங்கி, எனைத்தூழி - எவ்வளவுகாலம், வாழ்தியோ - வாழ்வாயோ, சிறுவரை - சிறுபொழுது, ஆயினும் - ஆனாலும், செய்த - தான்செய்த, நன்று - தருமப்பலன், அல்லால் - அல்லது, எனைத்தும் - எவ்வளவும், உயிர்க்கு - நம்முயிர்க்கு, உறு பயன் - பொருந்தியபலன், இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம். மனமே நம்முயிர்க்குத் தருமத்தையன்றிப் பலனில்லை என்பதாம். உறுபயன் - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை, ஏ - ஓ அசைகள். 10

தீவினையச்சம் முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம் 13 - க்கு செய்யுள். 130.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

---

2. பொருட்பால்

அஃதாவது பொருளினுடைய பகுப்பாம்

14 - ஆம். அதிகாரம். கல்வி

அஃதாவது கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லியது.

குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல—நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு.

இ-ள். குஞ்சி - மயிரினுடைய, அழகும் - அழகும், கொடும் - கொடிய, தானை - ஆடையினுடைய, கோடு - கரைக்கோட்டினது, அழகும் - அழகும், மஞ்சள் - மஞ்சளினுடைய, அழகும் - அழகும், அழகல்ல - அழகல்லவாம், நெஞ்சத்து - மனதில், நடுவு நிலைமையால் - நடுநிலையால், நல்லம் - நன்மையுடையோம், யாமென்னும் - யாமென்று சொல்லும், கல்வி - வித்தையினுடைய, அழகே - அழகே, அழகு - ஒருவர்க் கழகாகும். எ-று.

இ-ம். ஒருவர்க்குக் கல்வி யழகேயழகாகும், மற்றையழகுகள் அழகல்லவாம் என்பதாம். அழகு - எழுவாய், கல்வி அழகு - பயனிலை, ஒருவரென்ப துயரிருபாற்கும் பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற்றென்ப. இவ்விதியால் ஒருவரென்றது ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்குங் கொள்க மஞ்சள் பெண்பாற்கும் மஞ்சள் கலந்த சந்தனம் ஆண்பாற்குமாம், கல்விபெண்பாற்கும் வேண்டுவதென்பதாயிற்று. 1

இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றாற்
றம்மை விளக்குமாற் றாமுளராக்—கேடின்றா
லெம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

இ-ள். இம்மை - இப்பிறப்பில், பயக்கும் - பயன்கொடுக்கும், ஈய - பிறர்க்குக்கொடுக்க, குறைவின்று - குறைதலில்லை, தம்மை - கற்றவர் தங்களை, விளக்கும் - விளங்கச்செய்யும், தாமுளரா - தாமறியாத, கேடின்று - கேடில்லை, எம்மை யுலகத்தும் - எவ்வுலகத்தும், யாம் - நாம், கல்விபோல் - வித்தையைப்போல, மம்மர் - மயக்கத்தை,

அறுக்கும் - தீர்க்கும், மருந்து - மருந்தை, காணேம் - கண்டறியோம். எ-று.

இ-ம். கல்விக்கு மேலானதொன்றில்லை என்பதாம். யாம் - எழுவாய் காணேம் - பயனிலை, மருந்து - செயப்படுபொருள். 2

களர்நிலத் துப்பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்—கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

இ-ள். களர்நிலத்து - உவர்நிலத்தில், பிறந்த - உண்டான, உப்பினை - உப்பை, சான்றோர் - பெரியோர், விளை - விளைகின்ற, நிலத்து - வயல் நிலத்துப்பிறந்த, நெல்லின் - நெல்லைப் பார்க்கிலும், விழுமிதா - சிறப்பாக, கொள்வர் - கொள்வார்கள், (அதுபோல) கடை - கடையான, நிலத்தோராயினும் - சாதியிற்பிறந்தாராயினும், கற்றறிந்தோரை - கற்றுணர்ந்தவரை, தலைநிலத்து - முதன்மையான விடத்து, வைக்கப்படும் - வைக்கத்தகும். எ-று.

இ-ம். தாழ்ந்த நிலத்திற் பிறந்த வுப்பை உயர்ந்த நிலத்திற் பிறந்த நெல்லினுஞ் சிறப்பாகக்கொள்வர் அதுபோலக் கீழ்குலத்தோராயினுங் கற்றோரை மேலிடத்து வைக்கத்தகும் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், கொள்வர் - பயனிலை. 3

வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தீயிற் கேடில்லை
மிக்க சிறப்பி னரசர்—செறின்வவ்வா
ரெச்ச மெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

இ-ள். வைப்புழி வைத்தவிடத்தில், கோட்படா - பிறரால் கொள்ளப்படாது, வாய்த்து - பொருந்தி, ஈயில் - கொடுத்தால், கேடில்லை - குறைவில்லை, மிக்க - மிகுந்த, சிறப்பின் - சிறப்புடைய, அரசர் - அரசர்கள், செறின் - கோபித்தால், வவ்வார் - கவரார், (ஆகையால்) ஒருவன் - ஒருவன், மக்கட்கு - தன்புதல்வர்க்கு, எச்சமென - (தேடியிடும்) பிள்ளையென, செய்வன - செய்யத்தகுவன, விச்சை - கல்விகளே, பிற - பிறவெல்லாம், அல்ல - தேடிவைக்குஞ் செல்வங்களல்ல. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் தன்பிள்ளைக்குத் தேடியிடும் பிள்ளையாகக் கல்வியொன்றே கற்பிக்கவேண்டும் என்பதாம். விச்சை - எழுவாய், செய்வன - பயனிலை, மற்று - அசை. 4

கல்வி கரையில கற்பவர் நாள்சில
மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல—தெள்ளிதி
னாராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.

இ-ள். கல்வி - கல்விகள், கரையில - அளவில, கற்பவர் - கற்பவர்களுக்கு, நாள் - வாழ்நாள்கள், சில - சிலவுள, மெல்ல - மெதுவாக, நினைக்கில் - ஆராய்ந்தால், பிணி - நோய்கள், பல - பலவுள, தெள்ளிதின் - தெளிவுள்ள வறிவால், ஆராய்ந்து - விசாரித்து, அமைவுடைய - நிறைவுடைய நூல்களை, நீரொழிய - சலநீங்க, பால் - பாலை, உண் - உண்ணும், குருகில் - அன்னம்போல, தெரிந்து - அறிந்து, கற்ப - (அறிவுடையோர்கள்) கற்பார்கள். எ-று.

இ-ம். 'அன்னம் நீரைநீக்கிப் பாலைக் கொள்ளுதல்போல அறிவுடையோர்கள் பொய்ந்நூலைத்தள்ளி மெய்ந்நூலைக் கற்பார்கள் என்பதாம். அறிவுடையோர் - தோன்றுவெழுவாய், கற்ப - பயனிலை, அமைவுடைய - செயப்படுபொருள், ஏ - அசை. 5

தோணி யியக்குவான் றொல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார்—காணு
யவன்றுணையா வாறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.

இ-ள். தொல்லை - பழைய, வருணத்து - சாதிகளுள், காணில் - ஆராயில், தோணி - தோணியை, இயக்குவான் - ஓட்டுவான், கடை - கீழ்ச்சாதியில், பட்டானென்று - பிறந்தவனென்று, இகழார் - இகழார்கள், அவன் - அவனையே, துணையா - துணையாக, ஆறு - ஆற்றை, போயற்றே - கடந்துபோவது போலும், காணாய் - பாராய், நூல் - நூல்களை, கற்றமகன் - கற்றவனிழிவானவனாகினும், துணையா - அவனே துணையாக, நல்ல - நல்ல நூற்பொருள்களை, கொளல் - (ஒருவன்) கற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் இழிந்தோனிடத்துங் கல்வியைக் கற்கவேண்டும் என்பதாம் ஒருவன் - தோன்றுவெழுவாய், கொளல் - பயனிலை, நல்ல - செயப்படுபொருள். 6

தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையா
ரிகலில ரெஃகுடையார் தம்முட்—குழீஇ

நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத்
தும்ப ருறைவார் பதி.

இ-ள். தவலரும் - கேடில்லாத, தொல் - பழைய, கேள்வி - கல்விகளால்வரும், தன்மை - குணங்களை, உடையார் - உடையவர்கள், இகலிலர் - பகையில்லாதவர்கள், எஃகுடையார் - கூரியபுத்தியுடையார், தம்முள் - தங்களிடத்தில், குழீஇ - கூடவிருந்து, நகலின் - மகிழ்தலைப் பார்க்கினும், அகல் - அகன்ற, வானத்து - வானத்தில், உம்பர் - தேவர்கள், உறை - வாசம்பண்ணும், வார்பதி - நெடும்பதி, இனிதாகில் - இனிதாயிருந்தால், காண்பாம் - காணக்கடவோம். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோரிடத்துக் கூடி மகிழ்தலைப்பார்க்கிலும், தேவருலகமினிதா யிருக்குமானாற் காண்போம் என்பதாம். யாம் - எழுவாய், காண்பாம் - பயனிலை, பதி - செயப்படுபொருள். 7

கனைகடற் றண்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியிற் கரும்புதின் றற்றே—நுனிநீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
வீரமி லாளர் தொடர்பு.

இ-ள். கனை - சத்திக்கும், தண் - குளிர்ந்த, கடல் - கடலினது, சேர்ப்ப - கரையையுடைய பாண்டியனே, கற்றறிந்தார் - கற்றுணர்ந்தோர், கேண்மை - சிநேகமானது, கரும்பு - கரும்பை, நுனியில் - நுனியிலிருந்து, தின்றற்று - தின்றாற்போலும், பண்பிலா - நற்குணங்களில்லாத, ஈரமிலாளர் - அன்பில்லாதவர்கள், தொடர்பு - சிநேகமானது, நுனி - கரும்பினுனியை, நீக்கி - விட்டு, தூரில் - அடியிலிருந்து, தின்றனன் - தின்றாற்போலும், தகைத்து - தன்மையுடையது. எ-று.

இ-ம். கற்றோர் சிநேகம் கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றாற்போலும், மற்றோர் சிநேகம் கரும்பை அடியிலிருந்து தின்றாற்போலும் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், தின்றற்று - பயனிலை, தொடர்பு - எழுவாய், தகைத்து - பயனிலை, ஏ - அரோ - அசைகள். 8

கல்லாரே யாயினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்—தொல்சிறப்பி
னொண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

இ-ள். ஒள் - ஒள்ளிய, நிறம் - நிறமுடைய, பாதிரிப்பூ - பாதிரிப்பூவின், புத்தோடு - புதியவிதழ்களானவை, சேர்தலால் - அடை

தலால், தண்ணீர்க்கு - சலத்திற்கு, தான் - வாசனைதான், பயந்தாங்கு - பயன்பட்டாற்போலும், கல்லாரயினும் - கற்றிலாரானும், கற்றாரை - கற்றவரை, சேர்ந்து - சார்ந்து, ஒழுகின் - நடப்பாராயின், தொல் - பழைய, சிறப்பின் - சிறப்புடைய, நல் - நல்ல, அறிவு - அறிவில், நாளும் - நாடோறும், தலைப்படுவர் - முதன்மை யடைவர். எ-று.

இ-ம். பாதிரிபூக்களி னிதழ்களானவை தண்ணீர்க்கு வாசம் தந்தாற்போலும், கல்லாதவருங் கற்றோரைச் சார்ந்தா லறிவின் முதன்மையாவர் என்பதாம். ஒருவர் - எழுவாய், தலைப்படுவர் — பயனிலை, ஏ - அசை. 9

அலகுசால் கற்பி னறிவுநூல் கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெல்லாங்—கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவா ரில்.

இ-ள். அலகு - அளவு, சால் - மிக, கற்பின் - நூல்களைக்கற்றால், அறிவுநூல் - ஞானநூல்களை, கல்லாது - கற்காமல், உலகநூல் - உலகத்திற்குரிய நூல்களை, ஓதுவதெல்லாம்-கற்பதெல்லாம், கலகல - கலகலவென்னு மோசையாய், கூஉந்துணை - கூவுமளவு, அல்லால் - அல்லது, தடுமாற்றம் - பிறவித்துன்பத்தைவிட்டு, கொண்டு - நல்வழியைக்கொண்டு, போஒந்துணை - போகுமளவை, அறிவார் - அறியவல்லர், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். ஞானத்திற்குரிய நூல்களைக் கற்காமல் உலகத்திற்குரிய நூல்களைக் கற்குதல் வீண் என்பதாம். அறிவார் - எழுவாய், இல் - பயனிலை. 10

கல்வி - முற்றிற்று.

---

15 - ஆம். அதிகாரம். குடிப்பிறப்பு

அஃதாவது - நற்குடிபிற் பிறத்தலாம்

உடுக்கை யுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணுங்
குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற்—குன்றா
ரிடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

இ-ள். குடிப்பிறப்பாளர் - நற்குலத்திற்பிறந்தோர், உடுக்கை - ஆடை, உலறி - கெட்டு, உடம்பு - உடலானது, அழிந்தக்கண்ணும் -

அழிந்தாலும், தம் - தங்களுடைய, கொள்கையில் - நன்னடக்கையில், குன்றார் - குறைவுபடார், அரிமா - சிங்கமானது, இடுக்கண் - பசித்துன்பம், தலைவந்தக்கண்ணும் - முதன்மையாக வந்தாலும், கொடிப்புல் - கொடிகளை யுடைய புல்லை, கறிக்குமோ - தின்னுமோ. எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தார் துன்பம்வந்தாலும் நன்னடக்கையிற் குறையார், சிங்கம் பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது என்பதாம். குடிப்பிறப்பாளர் - எழுவாய், குன்றார் - பயனிலை. 1

சான்றாண்மை சாய லொழுக்கமிவை மூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது—வான்றோயு
மைதவழ் வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வ
மெய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

இ-ள். வான் - ஆகாயத்தை, தோயும் - அளாவும், மை - மேகம், தவழ் - தவழும், வெற்ப - மலையையுடைய பாண்டியனே, சான்றாண்மை - பெருந் தன்மை, சாயல் - மேன்மை, ஒழுக்கம் - நன்னடக்கை, இவைமூன்றும் - இம்மூக்குணங்களும், வான் - பெருமை, தோய் - நிறைந்த, குடிப்பிறந்தார்க்கு - நற்குடியிற்பிறந்தார்க்கு, அல்லது - அல்லாமல், பிறர்க்கு - நற்குடியிற் பிறவாதார்க்கு, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம், எய்தியக் கண்ணும் - வந்தாலும், படாஅ - அம்மூக்குணங்களுண்டாகாவாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெருந்தன்மை மேன்மை நன்னடக்கை இவை நற்குடியிற் பிறந்தார்க்கல்லது அக்குடியிற் பிறவாதாருக்கில்லை என்பதாம். இவை - எழுவாய், படாஅ - பயனிலை. 2

இருக்கை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன—குடிப்பிறந்தார்
குன்றா வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்றா வுணரற்பாற் றன்று.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தார், இருக்கையெழலும் - பெரியோரைக்கண்டு இருக்குமிடம் விட்டெழுதலும், எதிர்செலவும் - எதிராகப்போதலும், ஏனை இவை - நீங்க, விடுப்ப - வழிவிடுதலும், ஒழிதல் - நீங்கலும், ஓடு - இவற்றுடன், இன்ன - இவைபோல்வன உபசாரங்களை, குன்றா - குறையாத, ஒழுக்கமா - நன்னடக்கையாக, கொண்டார் - கொண்டார்கள், கயவரோடு - கீழ்

மக்களோடு, ஒன்று - அக்குணங்கள் பொருந்தாவாம், உணரற்பாற்று - அறியுந் தன்மை, அன்று - கீழோர்க்கல்ல. எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தோர் ஆசார வுபசாரங்களை விடார், அக்குடியிற் பிறவாதார்க்கு ஆசாரவுபசாரங்களில்லை என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், கொண்டார் - பயனிலை. 3

நல்லவை செய்யி னியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகு—மெல்லா
முணருங் குடிப்பிறப்பி னூதிய மென்னோ
புணரு மொருவர்க் கெனின்.

இ-ள். நல்லவை - நன்மைகளை, செயின் - செய்தால், இயல்பாகும் இயற்கையாகும், தீயவை - துன்பங்களைச்செய்தால், பல்லவர் - பலரும், தூற்றும் - தூற்றத்தக்க, பழியாகும் - பழிப்பாகும், எல்லாம் - நற்குணமெல்லாம், உணரும் - அறியும், குடிப்பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பு, ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, இன் - இனிதாக, புணருமெனின் - கூடுமானால், ஊதியமென் - இதிலுமிலாபமியாது. எ-று.

இ-ம். ஒருவருக்கு நற்குடிப்பிறப்புப் பொருந்துமானால் இதைவிட லாபமென்ன என்பதாம். ஊதியம் - எழுவாய். என் - பயனிலை, ஓ அசை. 4

கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணாக் குடிப்பிறந் தார்.

இ-ள். கல்லாமை - கற்காதிருக்கை, அச்சம் - அச்சம், கயவர் - கீழ்மக்கள், தொழில் - தொழில்செய்தல், அச்சம் - அச்சம், சொல்லாமையுள்ளும் - பொய்சொல்லாமையிடத்தும், ஓர் - ஒரு, சோர்வு - சொற்சோர்வுபடல், அச்சம் - அச்சம், எல்லாம் - யாவும், இரப்பார்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு, ஒன்று - ஒருபொருள், ஈயாமை - கொடாமை, அச்சம் - அச்சம், ஆதலால் அம்மாணாக்குடி - பெருமையில்லாத அக்குடியிற் பிறந்தார், மரத்தார் - மரத்தோடொத்தவர். எ-று.

இ-ம். கல்லாமையும் இழிதொழிலும் சொற்சோர்வும் ஈயாமையும் உடையவர்கள் மரத்திற்கு ஒப்பானவர் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், மரத்தார் பயனிலை. 5

இனநன்மை யின்சொலொன் றீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாங்—கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
இற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

இ-ள். கனம் - பொன்னையும், மணி - அரதநங்களையும், முத்தோடு - முத்துக்களுடன், இமைக்கும் - பிரகாசிக்கச் செய்யும், முழங்கு - சத்திக்கின்ற, தண் - குளிர்ந்த, உவரி - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, இனநன்மை - இனநன்மையையும், இன்சொல் - இனியசொற்களும், ஒன்று - ஒருபொருளை, ஈதல் - கொடுத்தலும், ஏனை - ஒழிந்த, மனநன்மை - மனத்தினன்மையும், என்றிவையெல்லாம் - என்னு மிவையெல்லாம், இற்பிறந்தார் - நற்குடிப்பிறந்தார், கண்ணே - இடத்தே, உள - இருக்கின்றன. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நல்லினம் நற்சொல் ஈகை நன்மனம் இவையெல்லாம் குடிப்பிறந்தார்க்கேயுளவாம் என்பதாம். எல்லாம் - எழுவாய், உள - பயனிலை, மற்று - அசை. 6

செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றாயினும்
பெய்யா வொருசிறை பேரி—லுடைத்தாகு
மெவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

இ-ள். செய்கை - செய்கைகள், அழிந்து - கெட்டு, சிதல் - கறையான், மண்டிற்றாயினும் - பற்றியதாயினும், பெய்யா - ஒழுகாத, ஒருசிறை - ஓரிடமுள்ள, பேரில் - பெரியவீடு, உடைத்தாகும் - உண்டாயிருக்கும், அதுபோல எவ்வம் - துன்பம், உழந்தக்கடைத்தும் - வருத்தினாலும், குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தோர், செயற்பாலவை - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்வர் - செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தோர் துன்பத்தால் வருந்தினுஞ் செய்யத்தக்க தருமங்களைச் செய்வர் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, செயற்பாலவை - செயப்படுபொருள். 7

ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடை
அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறூஉந்—திங்கள்போற்

செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினு மொப்புரவிற்
கொல்கார் குடிப்பிறந் தார்.

இ-ள். ஒருபுடை - ஒருபக்கம், பாம்பு - பாம்பு, கொளினும் - பற்றிக்கொள்ளினும், ஒருபுடை - ஒருபக்கம், அம் - அழகிய, கண் - இடமகன்ற, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியை, விளக்குறூஉம் - விளக்கும், திங்கள்போல் - சந்திரன்போல, குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தார், செல்லாமை - வறுமை, செவ்வனேர் - செவ்வையாக, நிற்பினும் - நின்றாலும், ஒப்புரவிற்கு - தருமஞ்செய்தற்கு, ஒல்கார் - தளரார். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற்பிறந்தார் வறுமையடைந்தாலும் தருமஞ் செய்தற்குத் தளரார் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், ஒல்கார் - பயனிலை. 8

செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர்—புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோற்
பொருமுரா ணாற்றுத லின்று.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தார், செல்லாவிடத்தும் - வறுமையிடத்தும், செய்வன - செய்தருமங்களை, சிறியவர் - கீழ்மக்கள், செல்லிடத்தும் - செல்வமுள்ள விடத்தும், செய்யார் - செய்யார்கள், புல்வாய் - கலைமான், பருமம் - கல்லணையை, பொறுப்பினும் - சுமந்தாலும், பாய் - பாயும், பரிமாபோல - குதிரையைப் போல, பொரும் - தாக்கும், முரண் - சண்டையை, ஆற்றுதல் - செய்தல், இன்று - இல்லை. எ-று.

இ-ம். மேன்மக்கள் வறுமையிடத்துஞ் செய்தருமங்களைக் கீழ்மக்கள் செல்வத்திடத்துஞ் செய்யார்கள் என்பதாம். சிறியவர் - எழுவாய், செய்யார் பயனிலை. 9

எற்றொன் றுமில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத்—தூற்றூவ
ரற்றக் கடைத்து மகல்யா றகழ்ந்தக்காற்
றெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

இ-ள். அகல் - அகன்ற, ஆறு - ஆறானது, அற்றக்கடைத்தும் - நீர்வற்றினாலும், அகழ்ந்தக்கால் - தோண்டினால், தெற்றென - உடனே, தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர், படும் - தரும், அதுபோல

குடிபிற்பிறந்தார் - நற்குடிபிற்பிறந்தார், எற்றொன்றும் - யாதொன்றும், இல்லாவிடத்தும் - இல்லாதிருந்தும், அற்று - பொருளிழந்து, தற்சோர்ந்தார்க்கு - தம்மையடுத்தார்க்கு, அசைவிடத்து - தளர்ந்தவிடத்து, ஊற்றாவர் - உதவியாவார். எ-று.

இ-ம். நற்குடியிற் பிறந்தார் வறுமையிலும் தம்மை யடுத்தவர்க் குதவிசெய்வார்கள் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், ஊற்றாவர் - பயனிலை. 10

குடிப்பிறப்பு முற்றிற்று.

16 - ஆம். அதிகாரம். மேன்மக்கள்

அஃதாவது - மேன்மக்கள் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற்—றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்.

இ-ள். அம் - அழகிய, கண் - இடமகன்ற, விசும்பின் - ஆகாயத்தில், அகல் - பிரிவான, நிலா - கிரணங்களை, பாரிக்கும் - பரப்பும், திங்களும் - சந்திரனும், சான்றோரும் - பெரியோர்களும், ஒப்பர் - தம்மிலொப்பாவார், திங்கள் - சந்திரன், மறு - களங்கத்தை, ஆற்றும் - பொறுத்துக்கொள்வான், சான்றோர் - பெரியோர்கள், அஃது - அக்களங்கத்தை, ஆற்றார் - பொறுத்துக்கொள்ளார், ஒரு - தமக்கொரு, மாசு - குற்றம், உறின் - வந்தால், தெருமந்து - மயக்கமடைந்து, தேய்வர் - மாய்வர். எ-று.

இ-ம். சந்திரன் களங்கத்தைச் சகிக்கினும் பெரியோர்கள் அக்களங்கத்தைச் சகியார் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், தேய்வர் - பயனிலை, மன் - அசை, நன்னூல் ‘திணை பால் பொருள் பலவிரவின சிறப்பினு மிகவினு மிழிபினு மொருமுடிபினவே’ இவ்விதியால் சந்திரனாகிய அஃறிணை உயர்திணை முடிபெற்றது. 1

இசையு மெனினு மிசையா தெனினும்
வசைதீர வெண்ணுவர் சான்றோர்—விசையி
னரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினிற் றீதோ
வரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல்.

இ-ள். இசையுமெனினும் - கூடுமாகினும், இசையாதெனினும் - கூடாதாகிலும், வசை - குற்றம், தீர - நீங்க, எண்ணுவர் - நினைப்பார்கள், சான்றோர் - பெரியோர்கள், விசையின் - விசையால், நரிமா - நரியை, உளம் - நெஞ்சம், கிழித்த - பிளந்த, அம்பினில் - கணையைப் பார்க்கிலும், அரிமா - சிங்கத்தை, பிழைப்பு - பிழைக்க, எய்த - தொடுத்த, கோல் - கணையானது, தீதோ - பொல்லாதோ. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் பிறாற்பொருள் கிடைத்தாலுங் கிடையாவிட்டாலுங் குற்றநினையார்கள் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், எண்ணுவர் - பயனிலை, நரிமேலெய்த அம்பிலும் அரிமேலெய்த அம்பு வுயர்வு. 2

நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறா—ருரங்கவறா
உள்ளமெனு நாரினாற் கட்டி யுளவரையாற்
செய்வர் செயற்பா லவை.

இ-ள். சான்றோர் - பெரியோர்கள், நரம்பு - நரம்புகள், எழுந்து - தோன்றி, நல்கூர்ந்தாராயினும் - வறுமைப்பட்டாராயினும், குரம்பு - வரம்பு, எழுந்து - கடந்து, குற்றங்கொண்டு - குற்றத்தைக்கொண்டு, ஏறார் (யாசிக்கச்) செல்லார், உரம் - அறிவே, கவறாக - கவறாகக் கொண்டு, உள்ளமெனும் - முயற்சியென்கிற, நாரினால் - நாரால், கட்டி - மனதைக் கட்டி, உளவரையால் - தமக்குள்ளபொருளளவால், செயற்பாலவை - செய்யத்தக்க தருமங்களை, செய்வர் - செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் வறுமையடைந்தாரானாலும் யாசிக்கார்கள் உள்ளமட்டுந் தருமஞ்செய்வார்கள் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, செயற்பாலவை - செயப்படுபொருள் கவறு என்றது இருபிளவாகிய பனையின் அடிமட்டை இம்மட்டைமாத்தைக் கவியப்பற்றியதுபோல மனதை அறிவு கவியப்பற்றுதலாம். 3

செல்வுழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றோன்றப்—புரிந்தியாப்பர்
நல்வரை நாட சிலநா ளடிப்படிற்
கல்வரையு முண்டா நெறி.

இ-ள். நல் - நல்ல, வரை - மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, செல் - போகின்ற, வழிக்கண் - வழியிடத்து,

ஒருநாள் (ஒருவரை) ஒருநாள், காணினும் - கண்டாலும், சான்றவர் - பெரியோர்கள், தொல் - பழைய, வழி - வழியில்வந்த, கேண்மையில் - உறவைப்போல், தோன்ற - விளங்க, புரிந்து - விரும்பி, இயாவர் - சிநேகஞ்செய்வர், கல்வரையும் - கன்மலையும், சிலநாள் - சிலகாலம், அடிப்படில் - காலடிப்பட்டால், நெறி - வழி, உண்டாகும் - உண்டாகும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர்கள் புதியவரைக் கண்டாலும் பழையவரைப்போலவே சிநேகஞ் செய்வர் என்பதாம். சான்றவர் எழுவாய், யாப்பர் - பயனிலை. 4

புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங்—கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்
பல்லாரு ணாணல் பரிந்து.

இ-ள். புல்லா - இலக்கணம் பொருந்தாத, எழுத்தில் - எழுத்தினையுடைய, பொருளில் - பொருளறிவில்லாத, வறும் - வீணாகிய, கோட்டி - சபையில், கல்லாவொருவன் - கற்காதவொருவன், உரைப்பவும் - ஒன்றைச் சொல்லவும், நல்லார் - மேன்மக்கள், கண்ணோடி - தாட்சணியங்கொண்டு, வருந்தியும் - வருத்தமடைந்தும், அவன் - அவ்வறிவில்லான், பல்லாருள் - பலர்முன், நாணல் - நாணுதற்கு, பரிந்து - இரங்கி, கேட்பர் - கேட்பார்கள். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்கள் கல்லார் சபையில் விவேக சூனிய மொன்றைச் சொல்லினும் அவனாணுதலுக்கு இரங்கிக்கேட்பார் என்பதாம். நல்லார் - எழுவாய், கேட்பர் - பயனிலை, ஏ - மற்று - அசைகள். 5

கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
இடித்துநீர் கொள்ளினு மின்சுவைத்தே—யாகும்
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம் வாயிற் சிதைந்து.

இ-ள். கரும்பினை - கரும்பை, கடித்து - தரித்து, கண் - கணுக்கள், தகர - உடைய, நூறி - நெறித்து, இடித்து - (ஆலையில்) ஆடி, நீர் - இரசத்தை, கொள்ளினும் - கொண்டாலும், (அக்கரும்பு) இன் - இனிய, சுவைத்தே - மதுரமுடையதே, ஆகும் - ஆம், (அதுபோல) வடுப்பட - குற்றமுண்டாக, வைது - ஒருவர்வைது, இறந்தக்கண்ணும் - போனாலும், குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், தம் -

தம்முடைய, வாயில் - வாயினாலே, சிதைந்து - சிதைய, கூறார் - சொல்லார். எ-று.

இ-ம். கரும்பை வழுத்தினும் இனியசாற்றைக் கொடுக்கும் அது போல ஒருவர் வைதாலும் நற்குடிபிற் பிறந்தார் கூடவையமாட்டார் என்பதாம். குடிப்பிறந்தார் - எழுவாய், கூறார் - பயனிலை. 6

கள்ளார்கள் ளுண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
எள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையார்—தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார் வடுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர்.

இ-ள். வடு - குற்றம், அறு - அற்ற, காட்சியார் - அறிவுடையார், கள்ளார் - திருடார், கள்ளுண்ணார் - கள்ளைக்குடியார், கடிவ - நீக்கத்தக்கவைகளை, கடிந்து - நீங்கி, ஒரீஇ - தீமையினீங்கி, பிறரை - அயலாரை, எள்ளி - அவமதித்து, இகழ்ந்து - நிந்தித்து, உரையார் - சொல்லார், தள்ளியும் - தவறியும், வாயில் - வாயால், பொய்கூறார் - பொய்சொல்லார், சாயில் - துன்பம்வந்தால், பரிவதிலர் - விசனப்படார். எ-று.

இ-ம். மேன்மக்கள் திருடார் கள்ளுண்ணார் பிறரையிகழார் பொய்சொல்லார் வறுமைவந்தால் விசனப்படார் என்பதாம். காட்சியார் - எழுவாய், பரிவதிலர் - பயனிலை. 7

பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த்—தீய
புறங்கூற்றின் மூகையாய் நிற்பானேல் யாது
மறங்கூற வேண்டா வவற்கு.

இ-ள். பிறர் - அயலாருடைய, மறையின்கண் - இரகசியச்சொல்லிடத்து, செவிடாய் - செவிடனாகவும், திறனறிந்து - நல்லொழுக்கத் திறமறிந்து, ஏதிலார் - அயலாருடைய, இல் - மனையாள், கண் - இடத்து, குருடனாய் - குருடனாகவும், தீய - கொடிய, புறங்கூற்றின் - பொறாமைச் சொல்லிடத்து, மூகையாய் - ஊமையாகவும், நிற்பானேல் - இருப்பானானால், அவற்கு - அவனுக்கு, யாதும் - யாதொரு, அறம் - தருமமும், கூறவேண்டா - சொல்லவேண்டாம். எ-று.

இ-ம். பிறரகசியத்திற் செவிடனாகவும் பிறர்மனையாளிடத்துக் குருடனாகவும் பொறாமைசொல்வோனிடத் தூமையாகவும் ஒருவ

னிருந்தானானால் அவனுக்கிதுவே பெரியதருமம் என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், கூறவேண்டாம் - பயனிலை. 8

பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை
யென்னானும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப—வென்னானும்
வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.

இ-ள். பண்பிலார் - நற்குணமில்லார், தம்முழை - தம்மிடத்து - பன்னாளும் - பலநாளும், சென்றக்கால் - சென்றால், என்னானும் - யாதாகிலும், வேண்டுப - வேண்டுவார்கள், என்று - என்றுசொல்லி, இகழ்ப - இகழ்வார்கள், விழுமியோர் - மேன்மக்கள், என்னானும் - யாதாகிலும், வேண்டினும் - வேண்டினாலும், நன்று - நல்லது, என்று - என்றுசொல்லி, காண்டொறும் - காணுந்தோறும், சிறப்பு - சிறப்பை, செய்வர் - செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் தங்களிடத்து ஒருவர் வந்தா லியாவதொன்றைக் கேட்பர்களென் றிகழ்வார்கள். மேன்மக்கள் தங்களிடத்து வந்தவருக்குக் காணுந்தோறுஞ் சிறப்புச்செய்வார்கள் என்பதாம். பண்பிலார் - எழுவாய், இகழ்ப - பயனிலை, விழுமியோர் - எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, சிறப்பினை செயப்படுபொருள், மற்று - அசை. 9

உடையா ரிவரென் றொருதலையாப் பற்றிக்
கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வ—ருடைய
பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலந்தலைப் பட்ட விடத்து.

இ-ள். உடையார் - செல்வ முள்ளார், இவரென்று - இவர்களென்று, ஒரு தலையா - ஒரு துணிவாக, பற்றி - பிடித்து, கடையாயார் - கீழ்மக்கள், பின்சென்று - பின்போய், வாழ்வர் - சிலர் வாழ்வார்கள், நல்ல - நல்ல, குலம் - குலத்திற் பிறந்தாரை, தலைப்பட்ட - முதன்மையாகச் சேரப்பட்ட, இடத்து - இடத்திலே, உடைய - எல்லாப்பொருளுமுடைய, பிலம் - குகையை, தலைப்பட்டதுபோலாதே - தலைப்பட்டது போலுமல்லவோ. எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் பின்சென்று சிலர் வாழ்ந்திருப்பர், மேன்மக்களைச் சேர்தல் எப்பொருளுமுள்ள குகை அகப்பட்டதுபோலும் என்பதாம். சிலர் - தோன்றா வெழுவாய், வாழ்வர் பயனிலை. 10

மேன்மக்கள் முற்றிற்று.

17 - ஆம். அதிகாரம். பெரியோரைப்பிழையாமை

அஃதாவது-பெரியோர்களைப் பிழைசொல்லாமையாம்

பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபி
னார்க்கு மருவி யணிமலை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள். ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், அருவி - வையையாற்றையும், அணி - அழகிய, மலை - பொதிய மலையையும், நல் – நல்ல, நாட - பாண்டி நாட்டையு முடைய பாண்டியனே, பொறுப்பரென்று - குற்றம்பொறுப்பாரென்று, எண்ணி - நினைத்து, புரைதீர்ந்தார் - குற்ற மற்றவர், மாட்டும் - இடத்தும், வெறுப்பன - வெறுக்கத்தக்கவை களை, செய்யாமை வேண்டும் - செய்யாதிருக்கவேண்டும், வெறுத்த பின் - வெறுத்தபின்பு, போக்குதல் - (அவர்கோபத்தை) நீக்கல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், அரிது - அருமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே குற்றமற்றவரிடத்தும் குற்றஞ்செய்யா திருப்பாயாக அவர்கள் கோபித்தபின் கோபத்தைநீக்குதல் யார்க்கு மரிது என்பதாம். பேர்க்குதல் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை. .1

பொன்னே கொடுத்தும் புணர்தற் கரியாரைக்
கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்து—மன்னோ
பயனில் பொழுதாக் கழிப்பரே நல்ல
நயமி லறிவி னவர்.

இ-ள். பொன் - பொன்னை, கொடுத்தும் - ஈந்தும், புணர்தற்கு - சேர்தற்கு, அரியாரை - அரிய பெரியோரை, கொன் - பயனில்லாமல், தலைக்கூட - வந்துபுரிந்த, பெற்றிருந்தும் - பெற்றும், அன்னோ - ஐயோ, நல்ல - நல்ல, நயமில் - நயமில்லாத, அறிவினவர் - அறிவுடை யார், பயனில் - பிரயோசனமில்லாத, பொழுதா - காலமாக, கழிப்பர் - போக்குவர். எ-று.

இ-ம். அறிவிலார் அறிவுடையாரைப் பெற்றிருந்தும் வீண்காலங் கழிப்பார் என்பதாம். நயமிலறிவினவர் எழுவாய், கழிப்பர் - பயனிலை, ஏ - மூன்றும் - அசைகள். 2

அவமதிப்பு மான்ற மதிப்பு மிரண்டு
மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால—நயமுணராக்

கையறியா மாக்க ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும்
வையார் வடித்த நூலார்.

இ-ள். அவமதிப்பும் - இகழ்வாக மதித்தலும், ஆன்றமதிப்பும் - புகழ்வாக மதித்தலும், இரண்டும் - இவ்விரண்டும், மிகைமக்களால் - மேன்மக்களால், மதிக்கற்பால - மதிக்கத்தக்கனவல்ல, நயம் - நீதியை, உணரா - அறியாத, கை - ஒழுக்கத்தை, அரியா - தெரியாத, மாக்கள் - மனிதர்கள், இழிப்பும் - பழிப்பும், எடுத்து - எடுத்து, ஏத்தும் - புகழ்தலும், வடித்தநூலோர் - ஆராய்ந்த நூலறிவுள்ளார், வையார் - மனதில் வையார். எ-று.

இ-ம். ஒருவரை இகழ்தலும் புகழ்தலும் பெரியோர்க்கில்லை பிறரிகழினும் அவர்க்கு மனக்குறைவில்லை என்பதாம். நூலார்-எழுவாய், வையார் - பயனிலை. இலக்கணத்திரட்டு "எதிர்மறைப்பெயரெச்சத், திசைவழியியல்பு மீறுகெடுங்கான் மிகுதலுமியல்பாம்" இவ்விதியால் உணராத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஈறுகெட்டு ஒற்று மிக்கது. 3

விரிநிற நாகம் விடருள தேனு
முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று—முட்கு
மருமை யுடைய வரண்சேர்ந்து முய்யார்
பெருமை யுடையார் செறின்.

இ-ள். விரி - மிக்க, நிறம் - நிறமுள்ள, நாகம் - பாம்பானது, விடர் - மலைப்பிளப்பில், உளதேனும் - உள்ளதானாலும், உருமின் - இடியின், கடும் - கடிய, சினம் - உக்கிரம், சேணின்றும் - ஆகாயத்தினின்றும், உட்கும் - பயப்படும், (அதுபோல) பெருமையுடையார் - பெரியோர்கள், செறின் - கோபித்தால், அருமையுடைய - அரிய, அரண்சேர்ந்தும் - கோட்டையைச் சேர்ந்தும், உய்யார் - பகைவர் பிழையார். எ-று.

இ-ம். பாம்பு வெடிப்புள்ளிருப்பினும் இடிகண்டஞ்சும் அது போல பகைவர் பெரியோர் கோபிக்கில் கோட்டையைச்சார்ந்தும் பிழையார் என்பதாம். பகைவர் - தோன்றா எழுவாய், உய்யார் - பயனிலை. 4

எம்மை யறிந்திலி ரெம்போல்வா ரில்லென்று
தம்மைத்தாங் கொள்வது கோளன்று—தம்மை
அரியரா நோக்கி யறனறியுஞ் சான்றோர்
பெரியாராக் கொள்வது கோள்.

இ-ள். எம்மை - எங்களை, அறிந்திலீர் - அறியீர், எம்போல்வார் - எங்களை நிகர்த்தவர், இல்லென்று - இல்லையென்று, தம்மைத்தாம் - தங்களைத்தாமே, கொள்வது - உயர்த்திக்கொள்வது, கோளன்று - கொள்கையன்று, தம்மை - தங்களை, அறியாா - எளியாாக, நோக்கி - பார்த்து, அறன் - தருமத்தை, அறியும் - உணரும், சான்றோர் - மேன்மக்கள், பெரியாா - பெரியோராக, கொள்வது - மதித்துக் கொள்வது, கோள் - கொள்கை. எ-று.

இ-ம். தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து கொள்வது கொள்கையல்ல, தங்களை யெளியாாகத் தாழ்த்திக்கொள்வது பெரியோர்கொள்கை என்பதாம். கொள்வது - எழுவாய், கோள் - பயனிலை. 5

நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நாணிழற் போல
விளியுஞ் சிறியவர் கேண்மை—விளிவின்றி
அல்கு நிழற்போ லகன்றகன் றோடுமே
தொல்புக ழாளர் தொடர்பு.

இ-ள். நளி - அகன்ற, கடல் - கடலையும், தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, சிறியவர் - சிறியோர்கள், கேண்மை - சிநேகம், நாள் - முற்பகல், நிழற்போல - நிழலைப்போல, விளியும் - குறையும், தொல் - பழைய, புகழாளர் - பெரியோர்கள், தொடர்பு - சிநேகம், விளிவின்றி - கேடில்லாது, அல்கு - பிற்பகல், நிழற்போல் - நிழலைப்போல, அகன்றகன்று - வளர்ந்து வளர்ந்து, ஓடும் - செல்லும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சிறியவர் சிநேகம் முற்பகல் நிழலைப்போற் குறையும் பெரியவர் சிநேகம் பிற்பகல் நிழலைப்போல் வரும் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், விளியும் - பயனிலை தொடர்பு - எழுவாய், ஓடும் - பயனிலை. அசை. 6

மன்னர் திருவு மகளி ரெழினலமுந்
துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா—துன்னிக்
குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மா மெல்லா
முழைதங்கட் சென்றார்க் கொருங்கு.

இ-ள். துன்னி - நெருங்கி, குழைகொண்டு - தளிர்கொண்டு, தாழ்ந்த - தாழ்ந்த, குளிர் - குளிர்ந்த, மாமெல்லாம் - மாங்களெல்லாம், தங்கண் - தம்மிடத்து, சென்றார்க்கு - வந்தவர்க்கு, ஒருங்கு - ஒருமிக்க, உழை - பக்கமிடமாவதுபோல, மன்னர் - அரசர்,

திருவும் - செல்வமும், மகளிர் - பெண்களுடைய, எழில் - அழகின், நலமும் - நன்மையும், துன்னியார் - சேர்ந்தவர், தகல்வேண்டா - தடையில்லாமல், துய்ப்பர் - அநுபவிப்பர். எ-று.

இ-ம். அரசர் செல்வத்தையும் பெண்கள் நலத்தையும் அருகிருந்தோ ரநுபவிப்பார் என்பதாம். துன்னியார் - எழுவாய், துய்ப்பர்-பயனிலை. 7

தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலார் கண்ணும்
பிரியப் பெரும்படர்நோய் செய்யும்—பெரிய
உலவா விருங்கழிச் சேர்ப்பயார் மாட்டுங்
கலவாமை கோடி யுறும்.

இ-ள். பெரிய - பெரிதாகிய, உலவா - வற்றாத, இரும் - மிக்க, கழி - கழியையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, தெரிவிலார்கண்ணும் - தெரிவில்லா ரிடத்தும், தெரிய - சிநேகஞ்செய்தறிய, தெரியும் - அவர்குணகுணந்தெரியும், பிரிய - அவர் சிநேகம் பிரிய, பெரும் - பெரிய, படர்நோய் - துன்பநோய், செய்யும் - செய்யும், ஆதலால் யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கலவாமை - சிநேகியாமையே, கோடியுறும் - கோடிபங்கதிகம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தெளிவிலார் நட்புச் சிநேகஞ் செய்தறியத் தெரியும் யாவரிடத்துஞ் சிநேகஞ் செய்யாதிருக்கை நல்லது என்பதாம். கல்லாமை - எழுவாய், கோடியுறும் பயனிலை. 8

கல்லாது போகிய நாளும் பெரியவர்கட்
செல்லாது வைகிய வைகலு—மொல்வ
கொடாஅது தொழிந்த பகலு முரைப்பிற்
படாஅவாம் பண்புடையார் கண்.

இ-ள். பண்புடையார்கண் - நற்குணமுடையாரிடத்து, கல்லாது - நூலைக்கற்காது, போகிய - கழிந்த, நாளும் - நாள்களும், பெரியவர்கண் - பெரியோரிடத்து, செல்லாது - போகாது, வைகிய - இருந்த, வைகலும் - நாள்களும், ஒல்வ - பொருந்தியவற்றை, கொடாஅது - கொடுக்காது, ஒழிந்த - கழிந்த, பகலும் - நாள்களும், உரைப்பில் - சொல்லில், படாஅவாம் - இவை பொருந்தாவாம். எ-று.

இ-ம். பெரியோர்களிடத்தில் கற்காத காலமும் தம்மிற் பெரியோரிடத்திற் செல்லாத காலமும் கொடாத காலமும் உண்டாகா

வாம் என்பதாம். நாள் வைகல் பகல் மூன்றும் - எழுவாய், படாஅ வாம் - பயனிலை. 9

பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை யொன்றிற்
குரியா ருரிமை யடக்கம்—தெரியுங்காற்
செல்வ முடையாருஞ் செல்வரே தற்சேர்ந்தா
ரல்லல் களைப வெனின்.

இ-ள். பெரியார் - பெரியோர்க்கு, பெருமை - பெருமையாவது, சிறுதகைமை - பணிந்து நடக்குதல், ஒன்றிற்கு - ஒருகல்விக்கு, உரியார் - உரியவர்களுக்கு, உரிமை - தகுதியாவது, அடக்கம் - அடங்கியிருக்கை, தெரியுங்கால் - ஆராய்ந்தால், தற்சேர்ந்தார் - தன்னைச்சேர்ந்தவர்கள், அல்லல் - துன்பங்களை, களைப - நீக்குவர், எனின் - என்றால், செல்வமுடையாரும் - செல்வமுள்ளவரும், செல்வரே - செல்வமுள்ளவர்களே. எ-று.

இ-ம். பெரியோர்க்குப் பணிவும் கற்றோர்க்கடக்கமும் செல்வர்க் கீகையும் வேண்டும் என்பதாம். செல்வமுடையார் - எழுவாய். செல்வர் - பயனிலை ஏ - அசை, 10

பெரியோரைப் பிழையாமை முற்றிற்று.

---

18 - ஆம். அதிகாரம். நல்லினஞ்சேர்தல்

அஃதாவது - நன்மையாகிய இனத்தைச்சேர்தல்

அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வு—நெறியறிந்த
நற்சார்வு சாரக் கெடுமே வெயின்முறுகப்
புற்பனிப் பற்றுவிட் டாங்கு.

இ-ள். வெயில் - வெயிலானது, முறுக - அதிகரிக்க, புல் - புல்லை, பனிப்பற்று - பனியின்பற்று, விட்டாங்கு - விட்டாற்போல, அறியாப்பருவத்து - சிறுவயதில், அடங்காரோடு - அடக்கமில்லாருடன், ஒன்றி - பொருந்தி, நெறியல்ல - தீமைகளை, செய்தொழுகி யவ்வும் - செய்து நடந்தவையும், நெறியறிந்த - நன்மார்க்கமறிந்த, நற்சார்வு - நல்லினங்களை, சார - சேர, கெடும் - கெட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். வெயிலைக்கண்டு பனி நீங்கினாற்போல துன்மார்க்கரைச் சேர்ந்த துர்நடக்கை நன்மார்க்கரைச் சேரக்கெடும் என்பதாம். ஒழுகி ய்வ்வம் - எழுவாய், கெடும் - பயனிலை, ஏ, அசை. 1

அறிமி னறநெறி யஞ்சுமின் கூற்றம்
பொருமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின்—வஞ்சம்
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். அறம் - தருமத்தின், நெறி - வழியை, அறிமின் - அறியுங்கள், கூற்றம் - இயமனுக்கு, அஞ்சுமின் - பயப்படுங்கள், பிறர் - அயலாருடைய, கடுஞ்சொல் - கொடுஞ்சொல்லை, பொறுமின் - பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், வஞ்சம் - வஞ்சத்தை, போற்றுமின் - வாராது போற்றுங்கள், வினை - தீவினையுள்ள, தீயார் - கொடியவர், கேண்மை - சிநேகத்தை, வெறுமின் - வெறுத்துவிடுங்கள், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், பெரியார் - பெரியோர்கள், வாய்ச்சொல் - வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லை, பொறுமின் - பெறுங்கள். எ-று.

இ-ம். தருமத்தை யறியுங்கள் இயமனுக் கஞ்சுங்கள் கொடுஞ் சொல்லைப் பொறுங்கள் வஞ்சனைவாராது காத்துக்கொள்ளுங்கள். தீயவர் நட்பைவிடுங்கள். பெரியோர்சொல்லைப் பொறுங்கள் என்பதாம். நீங்கள் - தோன்றா எழுவாய், பெறுமின் - பயனிலை. 2

அடைந்தார்ப் பிரிவு மரும்பிணியுங் கேடு
முடங்குடம்பு கொண்டார்க் குறலாற்—றொடங்கிப்
பிறப்பின்னா தென்றுணரும் பேறறிவி னாரை
யுறப்புணர்க வம்மாவென் னெஞ்சு.

இ-ள். அடைந்தார் - அடைந்தவரை, பிரிவும் - பிரிதலும், அரும் - அரிய, பிணியும் - நோய்களும், கேடும் - மரணமும், உடம்பு - உடம்பை, கொண்டார்க்கு - கொண்டவர்க்கு, உடங்கு - உடனே, உறலால் - வரலால், தொடங்கி - வினைதொடங்கி, பிறப்பு - வரும் பிறப்பு, இன்னாதென்று - துன்பமென்று, உணரும் - அறியும், பேறறிவினாரை - பெரியோரை, என்னெஞ்சு - என்மனம், உற - சிக்கென, புணர்க - பிணிப்பதாக. எ-று

இ-ம். பெரியோரை என்மனம் பிணிக்கக்கடவது என்பதாம். நெஞ்சு - எழுவாய், புணர்க - பயனிலை, பேறறிவினாரை - செயப்படு பொருள், இலக்கணத்திரட்டு அம்மவுரையசைகேளென்றுரும். 3

இறப்ப நினையுங்கா லின்னா தெனினும்
பிறப்பினை யாரு முனியார்—பிறப்பினுட்
பண்பாற்று நெஞ்சத் தவர்களோ டெஞ்ஞான்று
நண்பாற்றி நட்கப் பெறின்.

இ-ள். பிறப்பினுள் - பிறப்புள், பண்பு - நற்குணங்களை, ஆற்றும் - சுமந்திருக்கும், நெஞ்சத்தவர்களோடு - மனமுள்ள நல்லோருடன், எஞ்ஞான்றும் - என்னாளும், நண்பாற்றி - சிநேகஞ்செய்து, நட்கப்பெறின் - சிநேகிக்கப்பெற்றால், இறப்ப - மிகவும், நினையுங்கால் - நினைந்தால், இன்னாதெனினும் - துன்பமானாலும், பிறப்பினை - பிறவியை, யாரும் - யாவரும், முனியார் - வெறுக்கார். எ-று.

இ-ம். பிறப்புத் துன்பமாயினும் பெரியோரைச் சிநேகித்தால் அப்பிறப்பை வெறுக்கார் என்பதாம். யாரும் - எழுவாய், முனியார் - பயனிலை, பிறப்பினை - செயப்படுபொருள். 4

ஊரங் கணநீ ருரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்காற்
பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமா—மோரும்
குலமாட்சி யில்லாருங் குன்றுபோ னிற்பர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து.

இ-ள். ஊர் - ஊரில், அங்கணநீர் - சலதாரைநீர், உரவுநீர் - மிகுந்தநீரை, சேர்ந்தக்கால் - சேர்ந்தால், பேரும் - பெயரும், பிறிதாகி - வேறாகி, தீர்த்தமாம் - தீர்த்தமாகும், (அதுபோல) குலமாட்சி - குலப்பெருமை, இல்லாரும் - இல்லாதவரும், நலமாட்சி - நற்பெருமையுள்ள, நல்லாரை - நல்லோரை, சார்ந்து - சேர்ந்து, குன்றுபோல் - மலைபோல், நிற்பர் - உயர்ந்து நிற்பர். எ-று.

இ-ம். சலதாரைநீர் பெருவெள்ளத்தைச் சேர்ந்து தீர்த்தமாகும் அதுபோல உயர்ந்தோரைச் சேர்ந்த தாழ்ந்தோரும் உயர்ந்தோராவர் என்பதாம். குலமாட்சியில்லார் - எழுவாய், நிற்பர் - பயனிலை, ஓரும் - அசை. 5

ஒண்கதிர் வாண்மதியஞ் சேர்தலா லோங்கிய
அங்கண் விசும்பின் முயலுந்—தொழப்படூஉங்
குன்றிய சீர்மைய ராயினுஞ் சீர்பெறுவர்
குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்.

இ-ள். ஒண் - ஒள்ளிய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, வாள் - பிரகாசிக்கும், மதியம் - சந்திரனை, சேர்தலால் - அடைதலால்,

ஓங்கிய - உயர்ந்த, அம் - அழகிய, கண் - இடமுடைய, விசும்பின் - ஆகாயத்துள்ள, முயலும் - முயலும், தொழப்படூஉம் - வணங்கப்படும், (அதுபோல) குன்றிய - குறைந்த, சீர்மையராயினும் - சிறப்புடையாரானாலும், குன்றன்னார் - மலைநிகர் பெருமையோர், கேண்மை - சிநேகத்தை, கொளின் - கொண்டால், சீர்பெறுவர் - சிறப்படைவர். எ-று.

இ-ம். சந்திரனைச்சேர்ந்த களங்கமுந் தொழப்படும் அதுபோல பெரியோரைச் சேர்ந்த சிறியோருஞ் சிறப்படைவர் என்பதாம். கேண்மைகொள்பவர் - தோன்றா எழுவாய், பெறுவர் - பயனிலை, சீரை - செயப்படுபொருள். 6

பாலோ டளாயநீர் பாலாகு மல்லது
நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாந்—தேரிற்
சிறியார் சிறுமையுந் தோன்றாதா நல்ல
பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து.

இ-ள். பாலோடு - பாலுடன், அளாய - கலந்த, நீர் - நீரானது, பாலாகும் – பால்போலாம், அல்லது - அல்லாமல், நீராய் - நீர்போலாய், நிறம் - நிறம், தெரிந்து - விளங்கி, தோன்றாது - தெரியாது, (அதுபோல) தேரில் - ஆராயில், நல்ல - நல்ல, பெரியார் - பெரியோர், பெருமையை - பெருந்தன்மையை, சார்ந்து - சேர்ந்து, சிறியார் - சிறியோருடைய, சிறுமையும் - இழிதன்மையும், தோன்றாது - தெரியாது. எ-று.

இ-ம். பாலைச்சேர்ந்த நீரும் பால் போலாம் அதுபோல் பெரியோரைச்சேர்ந்த சிறியோரிழிவுந்தோன்றாது என்பதாம். சிறுமை - எழுவாய், தோன்றாது - பயனிலை, ஆம் - இரண்டும் - அசைகள். 7

கொல்லை யிரும்புனத்துக் குற்றி யடைந்தபு
லொல்காவே யாகு முழவ—ருழுபடைக்கு
மெல்லியரே யாயினு நற்சார்வு சார்ந்தார்மேற்
செல்லாவாஞ் செற்றார் சினம்.

இ-ள். கொல்லை - கொல்லையில், இரும் - பெரிய, புனத்து – புனத்திலே, குற்றி - மரக்கட்டையை, அடைந்த - சேர்ந்த, புல் - புல்லானது, உழவர் - பயிர்செய்வோர், உழு - உழுகிற, படைக்கு - கலப்பைக்கு, ஒல்காவாம் - அசையாவாகும், (அதுபோல) மெல்லியராயினும் - மெல்லியரானாலும், நற்சார்வு - நல்ல சார்வை, சார்ந்

தார்மேல் - சேர்ந்தவரிடத்து, செற்றார் - பகைவருடைய, சினம் - கோபங்கள், செல்லா - செல்லமாட்டாவாம். எ-று.

இ-ம். மரக்கட்டையைச்சார்ந்த புல் கலப்பைக் கரையாது அதுபோல வலியாரைச்சேர்ந்த மெலியாரிடத்துப் பகைவர் கோபஞ் செல்லாது என்பதாம். சினம் - எழுவாய், செல்லா - பயனிலை, ஏ - இரண்டும் ஆம் - ஒன்றும் அசை (இலக்கணத் திரட்டு) ஆவென்விகுதி பன்மைமுற் றெதிர்மறை. 8

நிலநலத்தா னந்திய நெல்லேபோற் றத்தங்
குலநலத்தா லாகுவர் சான்றோர்—கலநலத்தைத்
தீவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை
தீயினஞ் சேரக் கெடும்.

இ-ள். நிலம் - நிலத்தில், நிலத்தால் - நன்மையால், நந்திய - வளர்ந்த, நெல்லேபோல் - நெல்லைப்போல, தத்தம் - அவரவருடைய, குலம் - குலத்தின், நலத்தால் - நன்மையால், சான்றோர் - பெரியோர், ஆகுவர் - ஆவர், கலம் - கப்பலின், நலத்தை - நன்மையை, தீவளி - தீக்காற்று, சென்று - போய், சிதைத்தாங்கு - கெடுத்தாற்போல, சான்றாண்மை - பெரியோர்தன்மை, தீயினம் - தீயவினத்தை, சேர - அடைய, கெடும் - கெட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். கடுங்காற்றுக் கப்பலைக் கெடுத்தாற்போல நல்லினந் தீயினத்தைச் சேரக்கெடும் என்பதாம். 9

மனத்தான் மறுவில ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த
இனத்தா லிகழப் படுவர்—புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்.

இ-ள். எறிபுனம் - வெட்டப்பட்டவனம், தீப்பட்டக்கால் - தீப்பட்டால், புனத்து - வனத்தில், வெறி - வாசனை, கமழ் - வீசும், சந்தனமும் - சந்தனமரமும், வேங்கையும் - வேங்கைமரமும், வேம் - வேகும், (அதுபோல) மனத்தால் - மனதால், மறுவிலரேனும் - குற்றமிலரானாலும், தாஞ்சேர்ந்த - தாங்கள்சேரப்பட்ட, இனத்தால் - தீயவினத்தால், இகழப்படுவர் - இகழப்படுவார்கள். எ-று.

இ-ம். காடுதீப்பட்டால் அதைச்சார்ந்த மரங்கள் வேகும், அதுபோலக் குற்றமற்றவரானாலும் தீயவினத்தைச்சேர்ந்தால் இகழப்படுவார்கள் என்பதாம். மறுவிலர் - எழுவாய், இகழப்படுவர் - பயனிலை, ஏ - அசை. 10

நல்லினஞ்சேர்தல் முற்றிற்று.

19 - ஆம். அதிகாரம். பெருமை

அஃதாவது - பெருந்தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

ஈத லிசையா திளமைசே ணீங்குதலாற்
காத லவருங் கருத்தல்லர்—காதலித்
தாதுநா மென்னு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள்.

இ-ள். ஈதல் - கொடுத்தல், இசையாது - பொருந்தாது, இளமை - இளமைப்பருவம், சேண் - தூரத்தில், நீங்குதலால் - நீங்கலால், காதலவரும் - இச்சையுள்ள பெண்களும், கருத்தல்லர் - கருத்துள்ளவரல்லர், காதலித்து - இச்சித்து, ஆதுநாமென்னும் - நாம் வாழக்கடவோமென்னும், அவாவினை - ஆசையை, கைவிட்டு - கைவிட்டு, போவது - துறந்துபோவது, பொருள் - பொருளாம். எ-று.

இ-ம். ஆசையை விட்டுத் துறப்பதே பொருளாகும். என்பதாம், பொருள் - எழுவாய், போவது - பயனிலை, போலும் - ஏ - அசைகள். 1

இற்சார்வி னேமாந்தே மீங்கமைந்தே மென்றெண்ணிப்
பொச்சாந் தொழுகுவர் பேதையார்—அச்சார்வு
நின்றன போன்று நிலையா வெனவுணர்ந்தா
ரென்றும் பரிவ திலர்.

இ-ள். இற்சார்வின் - இல்வாழ்க்கையில், ஏமாந்தோம் - மகிழ்ச்சியடைந்தோம், ஈங்கு - இவ்விடத்து, அமைந்தேமென்று - யாவும் நிறைவுற்றோமென்று, எண்ணி - நினைத்து, பொச்சாந்து - மறந்து, ஒழுகுவர் நடப்பர், பேதையார் - அறிவில்லார், அச்சார்வு - அவ்வில் வாழ்க்கை, நின்றனபோன்று - நின்றனபோலானவை, நிலையாவென - நில்லாவென, உணர்ந்தார் - அறிந்தார், என்றும் - எக்காலும், பரிவதிலர் - விசனப்படார். எ-று.

இ-ம். அறிவினர் இல்வாழ்க்கையை யிச்சித்துநடப்பார் அறிவுளோர் அவ்வாழ்க்கையைச் சிந்தித்துத் துன்பமடையார் என்பதாம். பேதையார் - எழுவாய், ஒழுகுவர் - பயனிலை, உணர்ந்தார் - எழுவாய், பரிவதிலர் - பயனிலை. 2

மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
சிறுமைப் படாதேநீர் வாழ்மி—னறிஞராய்

நின்றுழி நின்றே நிறம்வேறுங் காரண
மின்றிப் பலவு முள.

இ-ள். மறுமைக்கு - மறுபிறப்பிற்கு, வித்து - வித்தான தருமங்களை, மயலின்றி - மயக்கமில்லாமல், செய்து - செய்து, சிறுமை - துன்பம், படாது - உண்டாகாமல், நீர் - நீங்கள், வாழ்மின் - வாழுங்கள், அறிஞராய் - விவேகிகளாய், நின்றுழிநின்று - நின்றநிலையிலே நின்று, நிறம் - குணம், வேறுங்காரணம் - வேறுபடு முகாந்திரம், இன்றி - இல்லாமல், பலவுமுள - பலவுமுள்ளன. எ-று.

இ-ம். நீங்கள் தருமத்தைச் செய்து வாழுங்கள் அறிவாளிகளாயிருந்து தருமஞ்செய்யாது குணம் வேறுபடுதல் பலவிருக்கின்றன என்பதாம். நீர் - எழுவாய், வாழ்மின் - பயனிலை, பலவும் - எழுவாய், உள - பயனிலை, ஏ - உம் - அசைகள். 3

உரைப்பருங் காலத்து மூற்றுநீர்க் கேணி
யிறைத்துணினு மூராற்று மென்பர்—கொடைக்கடனுஞ்
சாஅயக் கண்ணும் பெரியார்போன் மற்றையா
ராஅயக் கண்ணு மரிது.

இ-ள். உறைப்பு - மழை, அருங்காலத்து - இல்லாக்காலத்து, ஊற்றுநீர் - ஊற்றுநீருள்ள, கேணி - குளமானது, இறைத்து - நீரை இறைத்து, உணினும் - உண்டாலும், ஊராற்றும் - ஊரைக் காப்பாற்றும், என்பர் - என்றுசொல்வர், (அதுபோல்) கொடை - தியாகத்தின், கடனும் - முறைமையும், சாஅயக்கண்ணும் - தளர்ந்தவிடத்தும், பெரியார்போல் - பெரியோர்களைப்போல், மற்றையார் - சிறியோர்கள், ஆஅயக்கண்ணும் - செல்வமுண்டாயினும், அரிது - செய்தல் அரிது. எ-று.

இ-ம். பெரியோர் செய்தல்போல சிறியோர் செய்தலரிது என்பதாம். செய்தல் - தோன்றா எழுவாய், அரிது - பயனிலை. 4

உறப்புன றந்துல கூட்டி யறுமிடத்துங்
கல்லூற் றுழியூறு மாறேபோற்—செல்வம்
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணுஞ் சிலர்க்காற்றிச்
செய்வர் செயற்பா லவை.

இ-ள். உற - மிக்க, புனல் - நீரை, தந்து - கொடுத்து, உலகு - உலகத்தை, ஊட்டி - உண்பித்து, அறுமிடத்தும் - நீரற்றகாலத்தும், கல் - தோண்டின, ஊற்றுழி - ஊற்றுக்குழியிடத்து, ஊறும் —

ஊறுகின்ற, ஆறேபோல் - ஆறுபோல, செல்வம் - பாக்கியத்தை, பலர்க்கு - பலருக்கும், ஆற்றி - கொடுத்து, கெட்டு - கெட்டு, உலக் தக்கண்ணும் - அழிந்தாலும், சிலர்க்கு - சிலருக்கு, ஆற்றி - கொடுத்து, செயற்பாலவை - செய்யத்தக்க தருமங்களை, செய்வர் - பெரியோர் செய்வார். எ-று.

இ-ம். மழையில்லாத நாளிலும் ஆறு ஊற்று நீர் கொடுக்கும் அதுபோல செல்வமழிந்தாலும் பெரியோர் செய்யுந் தருமங்களைச் செய்வார் என்பதாம். பெரியோர் - தோன்றா எழுவாய், செய்வர் - பயனிலை, செயற்பாலவை - செயப்படுபொருள், ஏகாரம் - அசை. 5

பெருவரை நாட பெரியார்கட் டீமை
கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றுங்—கருநரையைக்
கொன்றன்ன வின்னா செயினுஞ் சிறியார்மே
லொன்றுனுந் தோன்றாக் கெடும்.

இ-ள். பெரு - பெரிய, வரை - மலையையும், நாட - நாட்டையு முடைய பாண்டியனே, பெரியோர்கண் - பெரியோரிடத்துண்டாம், தீமை - குற்றம், கரும் - பெரிய, நரை - இடபத்தின், மேல் - முது கின்மேலிருக்கும், சூடேபோல் - திமிலைப்போல, தோன்றும் - காணப் படும், கரும் - பெரிய, நரையை - இடபத்தை, கொன்றன்ன - கொன் ருற்போலும், இன்னா - குற்றங்களை, செயினும் - செய்தாலும், சிறி யார்மேல் - சிறியவரிடத்து, ஒன்றுனும் - ஒருகுற்றமும், தோன்றா - தோன்றாமல், கெடும் - கெட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர்கள் செய்தகுற்றம் பிரகாசமாய்க் காணப்படும் சிறியோர்கள் செய்தகுற்றம் காணப்படாது என்பதாம். தீமை - எழுவாய், தோன்றும் - பயனிலை, குற்றம் - தோன்றா எழுவாய், கெடும் - பயனிலை. 6

இசைந்த சிறுமை யியல்பிலா தார்கட்
பசைந்த துணையும் பரிவா—மசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னார்கட்
பகையேயும் பாடு பெறும்.

இ-ள். சிறுமை - அற்பமும், இசைந்த - பொருந்திய, இயல்பு - நற்குணம், இலாதார்கண் - இல்லாதாரிடத்து, பசைந்த - நட்புக் கொண்ட, துணையும் - அளவும், பரிவாம் - துன்பமாகும், அசைந்த - தளர்ந்த, நகையேயும் - மகிழ்ச்சியினும், வேண்டாத - தீமையை விரும்பாத, பாடுபெறும் - பெருமையடையும். எ-று.

இ-ம். சிறியவர்க ளிடத்திற்கொண்ட சிநேகம் துன்பந்தரும் பெரியவர்களிடத்திற் கொண்டபகையும் பெருமைதரும் என்பதாம். பகைத்துணை - எழுவாய், பரிவாம் - பயனிலை, பகை - எழுவாய், பெறும் - பயனிலை. 7

மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை யதுவிறந்
தொன்னருட் கூற்றுட்கு முட்குடைமை—யெல்லாஞ்
சலவருட் சாலச் சலமே நலவரு
ணன்மை வரம்பாய் விடல்.

இ-ள். மெல் - மெல்லிய, இயல் - நற்குணமுடைய, நல்லாருள் - பெண்களிடத்து, மேன்மை - மேன்மைசெலுத்துக, அதுவிறந்து - அஃதொழிந்து, ஒன்னருள் - பகைவரிடத்து, கூற்று - இயமன், உட்கும் - அச்சந்தரும், உட்குடைமை - அச்சத்தைச் செலுத்துக, எல்லாம் - முற்றும், சலவருள் - பொய்யரிடத்து, சால - மிகவும், சலமே - பொய்யேசெலுத்துக, நலவருள் - நல்லவரிடத்து, நன்மை - நன்மையை, வரம்பாய் - அளவாய், விடல் - செலுத்துக. எ-று.

இ-ம். பெண்களிடத்து மேன்மையையும், பகைவரிடத்து அச்சத்தையும், பொய்யரிடத்துப்பொய்யையும், நல்லவர்களிடத்து நன்மையையும் செலுத்தக்கடவாய் என்பதாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், செலுத்துக - பயனிலை. 8

கடுக்கி யொருவன் கடுங்குறளை பேசி
மயக்கி விடினு மனப்பிரிப்பொன்—றின்றித்
துளக்க மிலாதவர் தூய மனத்தார்
விளக்கினு ளொண்சுடரே போன்று.

இ-ள். கடுக்கி - கடுமையாகி, ஒருவன் - ஒருவன், கடுங்குறளை - பொல்லாத சொற்களை, பேசி - சொல்லி, மயக்கிவிடினும் - மயக்கினும், மனம் - தம்மனத்து, பிரிப்பு - வேறுபாடு, ஒன்றின்றி - ஒன்றில்லாமல், விளக்கினுள் - தீபத்துள், ஒள் - ஒள்ளிய, சுடரே போன்று - தீபம்போலாகி, துளக்கமிலாதவர் - அசைவில்லாதவர், தூயமனத்தார் - பரிசுத்தமனமுடையார். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லி மயக்கினும் வேறுபடாமல் நிற்பவரே பரிசுத்த மனமுடையவர் என்பதாம். துளக்கமிலாதவர் - எழுவாய், தூயமனத்தவர் - பயனிலை. 9

முற்றாத்துந் துத்தினை நாளு மறஞ்செய்து
பிற்றுத்துத் துத்துவர் சான்றவ—ரத்துத்து
முக்குற்ற நீக்கி முடியு மளவெல்லாந்
துக்கத்து ணீக்கி விடும்.

இ-ள். முற்றாத்தும் - முன்புண்ணும், துத்தினை - உணவை, நாளும் - எந்நாளும், அறம் - தருமம், செய்து - செய்து, பிற்றத்து- பின்புண்ணுமுணவை, துத்துவர் - உண்ணுவர், சான்றவர் - பெரியோர், அத்துத்து - அவ்வுணவு, முக்குற்றம் - மூன்று குற்றங்களும், நீக்கி - தள்ளி, முடியுமளவெல்லாம் - கிடைக்குமளவெல்லாம், துக்கத்துள் - துன்பத்திலிருந்து, நீக்கிவிடும் - நீக்கும். எ-று.

இ-ம். முக்குற்ற மற்றுவந்த உணவு துக்கத்தைவிட்டு நீங்கும் என்பதாம். குற்றம் மூன்று—களவுசெய்தல் வஞ்சித்தல் யாசித்தல், அத்துத்து - எழுவாய், நீக்கிவிடும் - பயனிலை. 10

பெருமை முற்றிற்று.

20 - ஆம். அதிகாரம். தாளாண்மை

அஃதாவது - முயற்சி செய்தலாம்

கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்கூழ்போற்
கேளீவ துண்டு கிளைகளோ—துஞ்சுப
வாளாடு கூத்தியர் கண்போற் றடுமாறுந்
தாளாளர்க் குண்டோ தவறு.

இ-ள். கோள் - நீர்கொள்ளுதல், ஆற்ற - மிகவும், கொள்ளா - கொள்ளாத, குளத்தின்கீழ் - குளத்தின்கீழே, பைங்கூழ்போல் - பசிய பயிர்போல, கேள் - இனத்தார், ஈவது - கொடுப்பதை, உண்டு - புசித்து, கிளைகள் - இனத்தார், துஞ்சுக - இறக்கத்தக்கவர்கள், வாளாடு - வாள் கொண்டுசுழற்றும், கூத்தியர் - கூத்தாடுவோர், கண்போல் - கண்ணைப் போல, தடுமாறும் - புடைபெயர்ந்துநிற்கும், தாளார்க்கு - முயற்சி செய்வார்க்கு, தவறு-பொருண்முட்டுப்பாடு, உண்டோ-இல்லை. எ-று.

இ-ம். முயற்சிசெய்வார்க்கு யாதொரு குறைவுமில்லை என்பதாம். கிளைகள் - எழுவாய், துஞ்சுக-பயனிலை, தவறு - எழுவாய், உண்டோ-பயனிலை, ஓ - அசை. 1

ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதூஉங்
காழ்கொண்ட கண்ணே களிறணைக்கும்—கந்தாகும்
வாழ்தலு மன்ன தகைத்தே யொருவன்றான்
றாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின்.

இ-ள். ஆடு - அசைகின்ற, கோடாகி - கொம்பாகி, அதரிடை- வழியிடத்து, நின்றதூஉம் - நின்றதுவும், காழ் - வைரம்கொண்ட, கண்ணே - இடத்தே, களிறு - யானையை, அணைக்கும் - சேர்த்துக் கட்டும், கந்தாகும் - தறியாகும், ஒருவன் - ஒருவன், தாழ்வு-தாழ்ச்சி, இன்றி - இல்லாமல், தன்னைச்செயின் - முயற்சியில் தன்னையாக்கிக் கொண்டால், வாழ்தலும்-செல்வமுடையனாதலும், அன்னதகைத்தே- அத்தன்மையாம். எ-று.

இ-ம். இளையமாமுற்றினால் யானைகட்டலாம், ஒருவன்முயற்சி செய்வானானால் வாழலாம் என்பதாம். வாழ்தல் - எழுவாய், தகைத்து- பயனிலை, தான் - அசை, வைரத்தின்பகுதி - வோம், வீரசோழியத் திற்காண்க. 2

உறுபுலி யூனிரை யின்றி யொருநாட்
சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னு—மறிவினாற்
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினான்
மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும்.

இ-ள். உறு - பலமுற்ற, புலி - புலி, ஊன் - இறைச்சி, இரை- உணவு, இன்றி - இல்லாமல், ஒருநாள் - ஒருதினம், சிறுதேரை - சிறியதவளையை, பற்றியும் - பிடித்தும், தின்னும் - உண்ணும், (ஆதலால்) அறிவினால் - அறிவால், காற்றொழிலென்று - அற்பத் தொழிலென்று, கருதற்க - நினையாதொழிகை, கையினால் - முயற்சி யால், மேற்றொழிலும் - மேலானதொழிலும், மிகும் - மிகும். எ-று.

இ-ம். புலி இரை இல்லாவிடில், சிறுதவளையையுந்தின்னும் ஆகை யால் அற்பத்தொழிலென் றெண்ணாதே அதுவே பெரியதொழிலாகும் என்பதாம். மேற்றொழில் - எழுவாய், மிகும் - பயனிலை, ஆங்கு - ஏ - அசைகள். 3

இசையா தெனினு மியற்றியோ ராற்ற
லசையாது நிற்பதா மாண்மை—யிசையுங்காற்
கண்ட திரையலைக்குங் கானலந் தண்சேர்ப்ப
பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று.

இ-ள். கண்டல் - முள்ளிச்செடியை, திரை - அலைகள், அலைக்கும் - ஒதுக்கும், கானலம் - உப்பளத்தையும், தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - கடற்கரையையு முடைய பாண்டியனே, இசையாதெனினும் - முயற்சி பொருந்தா விடினும், இயற்றி - முயற்சிசெய்து, ஓராற்றால் - ஒருவழியால், அசையாது - தளராமல், நிற்பதாம் - நிற்பதாகும், ஆண்மை - ஆண்மைத்திறம், இசையுங்கால் - முயற்சி பொருந்துமாகில், பெண்டிரும் - பெண்பிள்ளைகளும், வாழாரோ - வாழ்வார்கள். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே முயற்சி பொருந்தா விடினும் மேன்மேலு முயற்சிசெய்து வாழ்தல் ஆண்மைத்திறம் முயற்சிபொருந்துமானால் பெண் பிள்ளைகளும் வாழ்வார்கள் என்பதாம். ஆண்மை - எழுவாய், நிற்பதாம் - பயனிலை, மற்று அசை. 4

நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ்
சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லைத்—தொல்சிறப்பி
னொண்பொரு ளொன்றோ தவங்கல்வி யாள்வினை
என்றிவற்றா னாகுங் குலம்.

இ-ள். நல்லகுலமென்றும் - நல்லகுலமென்றும், தீயகுலமென்றும் - கெட்டகுலமென்றும், சொல்வளவல்லால் - சொல்லுமளவல்லாமல், பொருளில்லை - யாதொரு பொருளுமில்லை, தொல் - பழைய, சிறப்பின் - சிறப்புடைய, ஒண் - ஒள்ளிய, பொருள் - பொருளும், தவம் - தவமும், கல்வி - கல்வியும், ஆள்வினை - முயற்சியும், என்றிவற்றான் - என்று சொல்லிய விவைகளால், குலம் - குலம், ஆகும் - ஆம். எ-று.

இ-ம். பொருள் தவம் கல்வி தொழில் இவற்றால் குலமாகும் என்பதாம். குலம் - எழுவாய், ஆகும் - பயனிலை, ஒன்றோ - இடைச்சொல். 5

ஆற்றுந் துணையு மறிவினை யுள்ளடக்கி
ஊக்க முரையா ருணர்வுடையார்—ரூக்க
முறுப்பினா லாராயு மொண்மை யுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்ட துலகு.

இ-ள். ஆற்றும் - செய்யுங்காரியம், துணையும் - முடியுமளவும், அறிவினை - அறிவை, உள்ளடக்கி - தம்முளடக்கி, ஊக்கம் - தன்வலிமையை, உணர்வுடையார் - அறிவுடையார், உரையார் - பிறரறியச்

சொல்லார், ஊக்கம் - பிறர்வலிமையை, உறுப்பினல் - அவயவத்தால், ஆராயும் - விசாரிக்கும்; ஒண்மையுடையார் - அறிவையுடையவர், குறிப்பின் கீழ் - அவர்குறிப்பினிடத்து, உலகு - உலகமானது, பட்டது - தங்கியது. எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோர் தமது காரியமுடியு மளவும் தமது வலிமையைச் சொல்லார்கள், உலகு - அறிவுடையோர் குறிப்பிறங்கியது என்பதாம். உணர் உடையார் - எழுவாய், உரையார் - பயனிலை, ஊக்கம் - செயப்படுபொருள். 6

சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி—யாங்குக்
குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற
புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

இ-ள். சிதலை-செல், தினப்பட்ட - தின்னப்பட்ட, ஆலமரத்தை-ஆலமரத்தை, அதன் - அம்மரத்தில், வீழ் - வீழ்தவீழ், மதலையாய்-பற்றுக்கோடாய், ஊன்றியாங்கு - தாங்கினாற்போல, தந்தைகண்-தன்பிதாவிடத்து, குதலைமை - தளர்ச்சி, தோன்றில் - தோன்றினல், தான்பெற்ற - தானீன்ற, புதல்வன் - பிள்ளை, மறைப்ப - தன் முயற்சியால் மறைக்க, கெடும் - கெட்டுவிடும். எ-று.

இ-ம். ஆலமரத்தை வீழ் தாங்கினாற்போலப் பிதாவிடத்துத் தளர்ச்சி தோன்றில் பிள்ளைதாங்குவான் என்பதாம். குதலைமை - எழுவாய், கெடும் - பயனிலை, மற்று - அசை. 7

ஈனமா யில்லிருந் தின்றி விளியினு
மானந் தலைவருவ செய்பவோ—யானை
வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றா
ளரிமா மதுகை யவர்.

இ-ள். யானை - யானையினது, வரிமுகம் - புள்ளியுடையமுகத்தை, புண்படுக்கும் - புண்செய்யும், வள் - கூறிய, உகிர் - நகத்தையும், நோன்றாள் - வலியகாலையுமுடைய, அரிமா - சிங்கத்தினது, மதுகையவர் - வலியுள்ளவர், ஈனமாய் - இழிவாய், இல்லிருந்து - வீட்டிலிருந்து, இன்றி - முயற்சியில்லாது, விளியினும் - இறந்தாலும், மானம் - குற்றம், தலை - தம்மிடத்து, வருவ - வருங்காரியங்களை, செய்பவோ - செய்வரோ. எ-று.

இ-ம். சிங்கம்போலும் வலிமையுள்ளவர் முயற்சியில்லாது வீட்டிருந்தழியினும் குற்றமுள்ள காரியங்களைச் செய்யார்கள் என்பதாம். மதுகையவர் - எழுவாய், செய்பவோ - பயனிலை. 8

தீங்கரும் பீன்ற திரள்கா லுளையலரி
தேங்கமழ் நாற்ற மிழந்தா அங்—கோங்கு
முயர்குடி யுட்பிறப்பி னென்னும் பெயர்பொறிக்கும்
பேராண்மை யில்லாக் கடை.

இ-ள். தீங்கரும்பு - மதுரக்கரும்பு, ஈன்ற - தந்த, திரள் - திரண்ட, கால் - தாளினையும், உளை - மென்மயிர்போற் கற்றையுமுடைய, அலரி - பூ, தேங்கமழ்-இனிய பரிமளமாகிய, நாற்றம்-வாசனையை, இழந்தா அங்கு - இழந்தாற்போல, பெயர் - தன்பெயரை, பொறிக்கும் - எங்கும் நாட்டும், பேராண்மை - பெரியமுயற்சி, இல்லாக்கடை - இல்லாவிடில், ஓங்கும் - ஓங்கி, உயர் - உயர்ந்த, குடியுள் - நற்குடியில், பிறப்பின் - பிறந்தால், என் - என்ன, ஆம் - பயனுண்டாம். எ-று.

இ-ம். முயற்சியினால் தன்பெயரை யெங்கும் நாட்டாதவன் உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து என்னபலன் என்பதாம். என் - எழுவாய், ஆம் - பயனிலை. 9

பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தீயுங்
கருணைச்சோ றார்வர் கயவர்—கருணையைப்
பேரு மறியார் நனிவிரும்பு தாளாண்மை
நீரு மமிழ்தாய் விடும்.

இ-ள். பெரும் - பெரிய, முத்தரையர்-மும்மண்டலங்களில் வசிப்பவர்கள், பெரிது-மிகவும், உவந்து-மகிழ்ந்து, ஈயும் - கொடுக்கப்பட்ட, கருணை-பொறிக்கறியையும், சோறு-சோற்றையும், ஆர்வர் - புசிப்பார், கயவர் - கீழ்மக்கள், கருணையை - பொறிக்கறியை, பேரும் - பெயரும், அறியார் - அறியாதவர், நனி - மிகவும், விரும்ப - இச்சிக்கத்தக்க, தாளாண்மை - முயற்சியில்வரும், நீரும் - புல்லரிசிக்கூழ்நீரும், அமிழ்தாய்விடும் - தமக்கமிர்தமாம். எ-று.

இ-ம். முத்தரையரென்பதற்கு முத்தரையரென்னும் பெரிய அரசனென்றாவது சேர சோழ பாண்டிய மண்டலங்களில் வசிப்போரென்றாவது பொருள்கொள்க. கீழ்மக்கள் பிறரிடத்துண்பர் மேன்மக்கள் முயற்சிசெய்துண்பர் என்பதாம். கயவர் - எழுவாய், ஆர்வர் - பயனிலை, சோறு - செயப்படுபொருள், நீர் - எழுவாய், அமிழ்தாய்விடும். பயனிலை. 10

தாளாண்மை முற்றிற்று.

21 - ஆம். அதிகாரம். சுற்றந்தழால்

அஃதாவது தன்னினத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதலாம்

வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா னோவுங்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந்—தாஅங்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்.

இ-ள். வயாவும் - கருக்கொண்டநோவும், வருத்தமும் - அக் கருவைச் சுமக்குநோவும், ஈன்றக்கால் - பெற்றால், நோவும் - சும்ப விக்குநோவும், கவாஅன் - தொடையில், மகற்கண்டு - பிள்ளையைக் கண்டு, தாய் - தாயானவள், மறந்தாஅங்கு - மறந்தாற்போல, அசா - தளர்ச்சியால், தானுற்ற-தான்பெற்ற, வருத்தம்-நோவு, உசா-சூழ்ச்சி யுடைய, தன்கேளிரை - தன்னினத்தாரை, காண - பார்க்க, கெடும் - நீங்கும். எ-று.

இ-ம். தொடைமேற் பிள்ளையைக்கண்டு தாய்வருத்தத்தை மறந் தாற்போல ஒருவர் சுற்றத்தாரைக்காணத் தானடைந்த வருத்தம் நீங்கும் என்பதாம். வருத்தம் - எழுவாய், கெடும் - பயனிலை. 1

அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா
நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கிப்—பழுமரம்போற்
பல்லார் பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன்.

இ-ள். அழல்-உஷ்ணம், மண்டு-நெருங்கும், போழ்தின்-கோடை காலத்தில், அடைந்தவர்கட்கெல்லாம்-தன்னைச்சேர்ந்தவர்க்கெல்லாம், நிழல் - நிழலைத்தரும், மரம்போல் - விருட்சம்போல, நேரொப்ப - ஒருசமமாக, தாங்கி - காத்து, பழுமரம்போல - பழுத்தமரம்போல, பல்லார்-பலரும், பயன் - பயனை, துய்ப்ப - அனுபவிக்க, தான்வருந்தி- தான்வருத்தமடைந்து, வாழ்வது-வாழுவது, நல்-நல்ல, ஆண்மகற்கு- ஆண்மகனுக்கு, கடன் - கடமை. எ-று.

இ-ம். தன்னைச் சார்ந்தவர்க்கு நிழலைக்கொடுக்கு மரம்போலப் பலர்க்கும் பயன்படவாழ்தல் ஆண்மகனுக்குக் கடமை என்பதாம். பழுமரம் ஆலமரமுமாம், வாழ்வது -, எழுவாய், கடன் - பயனிலை. ஏ - அசை. 2

அடுக்கன் மலைநாட தற்சேர்ந் தவரை
யெடுக்கல மென்னார் பெரியோ—ரடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினு மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.

இ-ள். அடுக்கல் - அணிஅணியான, மலை - மலைகளையும், நாட- நாடுகளையுமுடைய பாண்டியனே, பெரியோர் - பெரியோர்கள், தற் சேர்ந்தவரை - தம்மைச்சேர்ந்தாரை, எடுக்கலமென்னார் - தாங்கோ மென்று சொல்லார், (எதுபோலெனில்) அடுத்தடுத்து - மேன்மே லும், வன் காய் - வலிய காய்கள், பலபல-பற்பலவாக, காய்ப்பினும் - காய்த்தாலும், தன்காய் - தன்காய்களை, பொறுக்கலா - தாங்காத, கொம்பு - கொம்புகள், இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மரக்கொம்புகள் பற்பல காய்களைக்காய்த் தாலும் தாங்கும் அதுபோலப் பெரியோர்கள் தம்மையடுத்தவர்களைத் தாங்குவார்கள் என்பதாம். பெரியோர் - எழுவாய், என்னார் - பய னிலை, சேர்ந்தவரை - செயப்படுபொருள், ஏ - அசை. 3

உலகறியத் தீரக் கலப்பினு நில்லா
சிலபகலாஞ் சிற்றினத்தார் கேண்மை—நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தா
லொற்கமி லாளர் தொடர்பு.

இ-ள். சிற்றினத்தார் - கீழ்மக்கள், கேண்மை - சிநேகங்களான வை, உலகறிய - உலகமறிய, தீர - முற்றாக, கலப்பினும் - கலந்தா லும், நில்லா - நில்லாவாம், சிலபகலாம் - பலநாளளவாம், ஒற்கமி லாளர் - வறுமையில்லாதவர், தொடர்பு - சிநேகம், நிலைதிரியா - நன் னிலை தவறாமல், நிற்கும்பெரியோர் - நிற்கின்ற பெரியோர்கள், நெறி யடைய - நல்வழியடைய, நின்றனைத்து - நின்றாற்போலும். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் சிநேகஞ் சிலகாலமிருக்கும். மேன்மக்கள் சிநேகம் பலகாலமிருக்கும் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், சில பகலாம் - பயனிலை, தொடர்பு - எழுவாய், நின்றனைத்து - பயனிலை, ஆல் - அசை. 4

இன்ன ரினைய ரெமர்பிற ரென்னுஞ்சொ
லென்னு மிலரா மியல்பினாற்—றுன்னித்
தொலைமக்க டுன்பந்தீர்ப் பாரேயார் மாட்டுந்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

இ-ள். இன்னர் - நல்லவர், இனியர் - தியவர், எமர் - உறவினர், பிறர் - அயலார், என்னுஞ்சொல் - என்று சொல்லுஞ்சொல், என்னும் - யாதாகிலும், இலராம் - இல்லாதவர்களாகும், இயல்பினால் - இயற்கையால், துன்னி - சேர்ந்து, தொலை - தளர்ந்த, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, துன்பம் - துன்பங்களை, தீர்ப்பார் - நீக்குவார், யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், தலைமக்கள் - மேன்மக்கள், ஆறற்பாலார் - ஆகுந்தன்மையுடையார். எ-று.

இ-ம். மேன்மக்கள் யாவர் துன்பங்களையும் நீக்குவார்கள் என்பதாம். தலைமக்கள் - எழுவாய், தீர்ப்பார் - பயனிலை, துன்பம் - செயப்படுபொருள், ஏகாரம் - அசை. 5

பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்க
லக்காரம் பாலோ டமரார்கைத்—துண்டலி
னுப்பிலிப் புற்கை யுயிர்போற் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.

இ-ள். பொற்கலத்து - பொன்னின் கலத்தில், பெய்த - இட்ட, புலியுகிர் - புலிநகம்போன்ற, வான்புழுக்கல் - வெண்சோற்றை, அக்காரம் - சருக்கரையும், பால் - பாலும், ஓடு - இவற்றோடு, அமரார் - பகைவர், கைத்து - பொருளை, உண்டலின் - உண்பதைப்பார்க்கிலும், உப்பிலி - உப்பில்லாத, புற்கை - புல்லரிசிக்கூழை, உயிர்போல் - தன்னுயிர்போலும், கிளைஞர்மாட்டு - இனத்தாரிடத்து, எக்கலத்தானும் - எந்தக்கலத்திலாகினும், உண்டல் இனிது - உண்பது இன்பம். எ-று.

இ-ம். பகைவரிடத்துப் பொற்கலத்திற் பாலுஞ்சோ றுண்பதினு முயிர்போலு மினத்தாரிடத்துப் புல்லரிசிக் கூழுண்ணுத லின்பம் என்பதாம். உண்டல் - எழுவாய், இனிது - பயனிலை, கிளைஞர் தொன்னூல் ஞரவிடைப்பகுபத நண்ணலுநெறியே. 6

நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருனை வேம்பாகும்—கேளாய்
அபரானப் போழ்தி னடகிடுவ ரேனுந்
தமராயார் மாட்டே யினிது.

இ-ள். கேளாய் - மனதே கேட்பாயாக, நாள்வாய் - காலத்திலே, தம் - தமது, நள்ளாதார் - பகைவர், இல்லத்து - வீட்டில், வேளாண்மை - உபகாரமாக, வெங்கருனை - விருப்பந்தரும் பொரிக்கறிச்சோற்றை, பெறினும் - பெற்றாலும், வேம்பாகும் - வேம்புக்

கொப்பாகும், அபானனப்போழ்தில் - அகாலத்தில், அடகு - இலைக் கறியை, இடுவரேனும் - இடுவாராதலும், தமராயார்மாட்டே - சுற்றத் தாரிடத் துண்ணல், இனிது - இன்பமாம். எ-று.

இ-ம். காலத்தில் பகைவரிடத்தில் பொரிக்கறி சோற்றைப் பெற்றாலும் வேம்பாகும். அகாலத்தில் இலைக்கறி சோறிடுவாராகி லும் இனத்தாரிடத்திலுண்ட லின்பம் என்பதாம். கருணை - எழு வாய், வேம்பாகும் - பயனிலை, உண்டல் - தோன்றா எழுவாய், இனிது பயனிலை. 7

முட்டிகை போல முனியாது வைகலுங்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற்-கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே
நட்டா ரெனப்படு வார்.

இ-ள். முட்டிகைபோல - கொல்லன் சம்மட்டிபோல, முனி யாது - வெறுக்காது, வைகலும் - நாடோறும், கொட்டி - அடைத்து, உண்பாரும் - உண்பவரும், குறடுபோல் - அவன்குறட்டை போல, கைவிடுவர் - விட்டுநீங்குவர், நட்டார் - உறவினர், எனப்படுவார் - என்று சொல்லப்படுவார், சுட்டுக்கோல்போல - உலையாணிக்கோல் போல, எரியும் - துன்பநெருப்பிலும், புகுவர் - பிரவேசிப்பர். எ-று.

இ-ம். சம்மட்டிபோ லடித்துண்ணு நட்பில்லார் குறட்டைப் போற் கைவிடுவர் உறவினரென்று சொல்லப்படுவோர் உலையாணிக் கோல்போலத் துன்பத்திலு முடனிருப்பார் என்பதாம். உண்பார் - எழுவாய், கைவிடுவர் - பயனிலை, நட்டார் - எழுவாய், புகுவர் - பய னிலை, ஏ - அசை. 8

நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—இறுமளவு
மின்புறுவ வின்புற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறாக் கால்.

இ-ள். நறுமலர் - வாசம்வீசு மலராற்றொடுத்த, தண் - குளிர்ந்த, கோதாய் - மாலையையுடையவளே, நட்டார்க்கு - உறவினர்க்கு, நட் டார் - உறவினர், இறுமளவும் - சாமளவும், இன்புறுவ - இன்ப மடைவனவற்றில், இன்புற்று - இன்பமடைந்து, எழீஇ - நல்வழியி னடந்து, அவரொடு - அவருடன், துன்புறுவ - துன்பமடைவன வற்றில், துன்புறாக்கால் - துன்பமடையாவிடில், மறுமையும் - மறு

பிறப்பிலும், செய்வது - செய்யத்தக்கது, ஒன்றுண்டோ - ஒருதவி யுண்டோ. எ-று.

இ-ம். மாலையையுடையவளே உறவினர்க் குறவினர் மரணபரி யந்தம் இன்பங்களையுந் துன்பங்களையு மனுபவிக்காவிட்டால் மறு பிறப்பிலுஞ் செய்யத்தக்க ஒருதவிக்கடனுண்டோ என்பதாம். ஒன்று- எழுவாய், உண்டு - பயனிலை. 9

விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருணை வேம்பாம்—விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தண்புற்கை
யென்போ டியைந்த வமிழ்து.

இ-ள். விருப்பிலார் - தம்மிலாசையில்லாதவர், இல்லத்து - வீட்டில், வேறிருந்து - வேறாகவிருந்து, உண்ணும் - உண்கிற, வெருக்குக் கண் - பூனைக்கண்போலு நிறமுடைய, வெங்கருணை - விருப்பந்தரும் பொரிக்கறிபோசனம், வேம்பாம் - வேம்புக்கொப்பாம், விருப்புடை - தன்மேலாசையுடைய, தன்போல்வார் - தன்னை நிகர்த்தவர், இல் லுள் - வீட்டில், தயங்கு - தெளிந்த, நீர் - நீரையுடைய, தண் - குளிர்ந்த, புற்கை - புல்லரிசிக்கூழானது, என்போடு - எலும்புடனே, இயைந்த - பொருந்திய, அமிழ்து - அமுதுக்கொப்பாம். எ-று.

இ-ம். விருப்பில்லார் வீட்டிலுண்ணும் - பொரிக்கறியுணவு வேம்புக்கொப்பாகும் விருப்புள்ளார் வீட்டிலுண்ணும் புல்லரிசிக்கூழ் அமிழ்துக்கொப்பாகும் என்பதாம். கருணை - எழுவாய், வேம்பாம் - பயனிலை, புற்கை - எழுவாய், அமிழ்து - பயனிலை. 10

சுற்றந்தழான் முற்றிற்று.

22-ஆம். அதிகாரம். நட்பாராய்தல்

அஃதாவது சிநேகத்தை யாராய்தலாகும்

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞான்றுங்
குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே—குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ வென்று
மதுரமி லாளர் தொடர்பு.

இ-ள். கருத்து - கருத்தால், உணர்ந்து - அறிந்து, கற்றறிந்தார் - பலநூலையறிந்தவர், கேண்மை - நட்பானது, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், கரும்பு - கரும்பை, குருத்தின் - குருத்திலிருந்து, தின்றற்று - தின்றாற்போலும், மதுரமிலாளர் - கல்வி மதுரமில்லாதவர், தொடர்பு - நட்பானது, என்றும் - எந்நாளும், குருத்திற்கு - கரும்பின்குருத்திற்கு, எதிர்செல - எதிராகவடியிலிருந்து, தின்றதகைத்து - தின்றதுபோலும். எ-று.

இ-ம். கற்றோர் சிநேகங் கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்றாற் போலும் மற்றோர் சிநேக மக்கரும்பை யடியிலிருந்து தின்றாற் போலும் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், தின்றற்று - பயனிலை, தொடர்பு - எழுவாய், தின்றதகைத்து - பயனிலை, அரோ - ஏ - அசைகள். 1

இற்பிறப் பெண்ணி யிடைதிரியா ரென்பதோர்
நற்புடை கொண்டமை யல்லது—பொற்கேழ்
புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று.

இ-ள். பொற்கேழ் - பொன்னிறம்போலும், புனல் - அருவிச் சலம், ஒழுக - விழுக, புள் - பறவைகள், இரியும் - பறக்கும், பூ - அழகிய, குன்றம் - மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இற்பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பை, எண்ணி - நினைத்து, இடை - நடுவில், திரியார் - வேறுபடார், என்பது - என்றுசொல்வது, ஓர் - ஒரு, நட்புடை - நல்லிடம்பற்றி, கொண்டமை - நட்புக்கொண்டமை, அல்லது - அல்லாமல், மனம் - அவர்மனமானது, அறியப்பட்டது - பிறராலறியப்பட்டது, ஒன்றன்று - ஒன்றல்ல. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நற்குடிப்பிறப்பை நினைத்து நடுவிலே வேறுபடாரென்று ஒருவரைச் சிநேகஞ்செய்த தல்லாது அவர் மன

நிலை யறியப்பட்டதல்ல என்பதாம். மனம் - எழுவாய், பட்டதன்று-பயனிலை. 2

யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லு மெறிந்தவேன்
மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்.

இ-ள். யானை - யானையை, அனையவர் - ஒப்பானவர், நண்பு - சிநேகத்தை, ஒரீஇ - நீக்கி, நாய் - நன்றியறியுநாயை, அனையார்- ஒப்பானவர், கேண்மை - நட்பை, தழீஇக்கொளல் - தழுவிக்கொள்ளுதல், வேண்டும் - வேண்டும், யானை - யானையானது, அறிந்தறிந்தும் - இரைதருவோ னென்றறிந்தும், பாகன் - பாகனையே, கொல்லும் - கொலைசெய்யும், நாய் - நாயானது, எறிந்த - எசமானெறிந்த, வேல் - வேலானது, மெய்யதா - தன்னுடலிலிருக்க, வால் - வாலை, குழைக்கும் - ஆட்டும். எ-று.

இ-ம். யானைக்கொப்பானவர் சிநேகத்தைவிட்டு நாய்க்கொப்பானவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம். நீவிர்-தோன்றா எழுவாய், கொளல்வேண்டும் - பயனிலை, கேண்மையை செயப்படு பொருள். ஏ - அசை. 3

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சிற்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார்—பலநாளு
நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ தந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

இ-ள். பலநாளும் - எந்நாளும், பக்கத்தாராயினும் - அருகிலிருந்தாராகிலும், நெஞ்சில்-மனதில், ஒட்டாரோடு - பொருத்தமில்லாருடன், சிலநாளும் - சிலநாளும், ஒட்டார் - சிநேகியார், தம் - தமது, நெஞ்சத்து - மனதில், இயாத்தாரோடு - சம்பந்தப்பட்டாருடன், இயாத்த - கட்டுப்பட்ட, தொடர்பு - சிநேகத்தை, பலநாளும் - பல நாளும், நீத்தாரென - நீக்கினாரென்று, கைவிடலுண்டோ - கைவிடக் கடவதோ. எ-று.

இ-ம். பலகாலும் பழகினவராலு மனப்பொருத்தமில்லாருடன் சிலகாலமுஞ் சிநேகஞ்செய்யார் மனப்பொருத்தமுடையார் சிநேகத்தை விடுவார்களோ என்பதாம். ஒருவர் - எழுவாய், ஒட்டார் - பயனிலை, கைவிடலுண்டோ - பயனிலை, தொடர்பை - செயப்படு பொருள். 4

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட
கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

இ-ம். கோடு - கொம்பிற்பூத்த, பூப்போல் - பூவைப்போல, மலர்ந்து - அலர்ந்து, பின் - பின்பு, கூம்பாது - முகங்குவியாது, வேட்டதே - இச்சித்ததே, வேட்டதாம் - இச்சித்ததாகும், நட்பாட்சி - சிநேகவுரிமை, தோட்ட - தோண்டிய, கயம் - குளத்தின், பூப்போல் - பூவைப்போல, முன் - முன்னே, மலர்ந்து - அலர்ந்து, பின் - பின்னே, கூம்புவாரை - முகங்குவிப்பாரை, நயப்பாரும் - இச்சிப்பாரும், நட்பாரும் - நேசிப்பாரும், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். மரத்திற்பூத்த பூவைப்போல முகமலர்ந்து சிநேகித்ததே சிநேகம். குளத்திற்பூத்த பூவைப்போல முகங்குவிப்பார் சிநேகம் சிநேகமல்ல என்பதாம். நட்பாட்சி - எழுவாய், வேட்டதாம் - பயனிலை, நயப்பார் - எழுவாய், நயப்பார் - நட்பார் எழுவாய், இல் - பயனிலை. 5

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய ரேனை
இடையாயார் தெங்கி னனையர்—தலையாயா
ரெண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு.

இ-ள். கடையாயர் - கடையானவர், நட்பின் - சிநேகத்தில், கமுகனையர் - பாக்குமரத்தை யொப்பாவர், ஏனை - மற்ற, இடையாயார் - இடையானவர், தெங்கினனையர் - தென்னமரத்தை யொப்பாவர், தாலையாயர் - தலையானவர், எண்ணரும் - நினைத்தற்கரிய, பெண்ணைபோன்று - பனைமரத்தையொப்பாவர், இட்டஞான்று - இட்டகாலத்தில், இட்டதே - இடப்பட்டதே, தொன்மையுடையார்- பழைமையுடையார், தொடர்பு - சிநேகம். எ-று.

இ-ம். சிநேகத்திலுத்தமர் பனைமரத்தை யொப்பாவர், மத்திமர் தென்னமரத்தை யொப்பாவர், அதமர் பாக்குமரத்தை யொப்பாவர் என்பதாம். கடையாயார் இடையாயார் தலையாயர் - எழுவாய், அனையர் - பயனிலை. 6

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம்—விழுமிய

குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினு மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

இ-ள். கழுநீருள் - அரிசிகழுவு நீரில்வெந்த, கார் - பசிய, அடகேனும் - இலைக்கறியாகினும், ஒருவன் - ஒருவன், விழுமிதா - சிறப்பாக, கொள்ளின் — சிநேகரிடத்துக்கொண்டால், அமிழ்தாம் - அமுதுக்கொப்பாம், விழுமிய - சிறந்த, குய் - தாளித்த, துவை - புளிக்கறி, ஆர் - நிறைந்த, வெண்சோறேயாயினும் - வெண்சோறாகிலும், மேவாதார் - பகைவர், கைத்து - பொருளை, உண்டல் - புசித்தல், காஞ்சிரங்காய் - எட்டிக்காயோடொக்கும். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் இலைக்கறியாகினும் சிநேகரிடத்துண்ணல் அமிழ்துக்கொப்பாம். ஒருவன் சிறந்த கறியோடு பகைவரிடத்துண்ணல் எட்டிக்காய்க்கொப்பாம் என்பதாம். அடகு - எழுவாய், அமிழ்தாம் - பயனிலை, கைத்து - எழுவாய், காஞ்சிரங்காய் - பயனிலை. 7

நாய்க்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினு
மீக்காற் றுணையு முதவாதார்—நட்பென்னுஞ்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டுஞ் செய்விளைக்கும்
வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு.

இ-ம். நாய்க்கால் - நாய்க்காலின், சிறுவிரல்போல் - சிறுவிரல்களைப்போல், நன்கணியராயினும் - மிகவுநெருக்கமுடையராகிலும், ஈக்கால் - ஈயினதுகால், துணையும் - அளவும், உதவாதார் - உதவிசெய்யார், நட்பென்னும் - சிநேகமென்னபலனும், செய் - கழனியை, விளைக்கும் - விளைவிக்கும், வாய்க்கால் - நீர்வாய்க்காலை, அனையார் - ஒப்பானவர், தொடர்பு - நட்பை, சேய்த்தானும் - தூரத்திலாகிலும், சென்று - போய், கொளல் - கொள்ளவேண்டும். எ-று.

இ-ம். ஈயினது காலளவு உதவி செய்யாதார் நட்புச் சமீபத்திருந் தென்னபலன், கொடுப்போர் சிநேகத்தைத் தூரத்திற்சென்றுவது கொள்ளல்வேண்டும் என்பதாம். நட்பு - எழுவாய், என்னும் - பயனிலை, ஒருவர் - எழுவாய், கொளல்வேண்டும் - பயனிலை, தொடர்பை - செயப்படுபொருள். 8

தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றூ—வளிய
இகழ்தலிற் கோற லினிதேமற் றில்ல
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

இ-ள். தெளிவிலார் - விவேகமில்லார், நட்பின் - சிநேகத்தைப் பார்க்கிலும், பகைநன்று - பகைநன்மையாம், விளியா - சாவாமலிருக்க, வரும் - வரப்பட்ட, நோயின் - வியாதியைப்பார்க்கிலும், சாதல் - இறத்தல், நன்று - நன்மையாம், அளிய - ஒருவன்வருந்த, இகழ்தலின் - இகழ்தலைப்பார்க்கிலும், கோறல் - கொல்லுதல், இனிது - நன்மையாம், இல்ல - இல்லாதனவற்றைச்சொல்லி, புகழ்தலின் - புகழ்தலைப்பார்க்கிலும், வைதாலேநன்று - வைகிறதே நன்மையாம். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் சிநேகத்திலும் பகைநல்லது, வியாதியினும் மரணம்நல்லது, இகழ்தலினுங் கொல்லுதல் நல்லது, வீணுகப் புகழ்தலினும் வைதனல்லது என்பதாம். - பகை சாதல் கோறல் வைதல் - எழுவாய், நன்று - பயனிலை, ஆல் ஏ மற்று - அசைகள். அகத்தியச் சூத்திரம் - பலவெழுவாயு மொருபய னிலைபெறும். 9

மரீஇப் பலரோடு பன்னாண் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலே—வேண்டும்
பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇஇப் பின்னைப் பிரிவு.

இ-ள். பலரோடு - பலருடன், மரீஇ - மருவி, பன்னாள் - பலநாள், முயங்கி - கலந்து, பொரீஇ - இருவர்குணமு மொப்பாகி, பொருள் - பொருளாக, தக்கார் - பெரியோரை, கோடல்வேண்டும் - சிநேகமாகக் கொள்ளவேண்டும், மரீஇ - ஒருவரைச்சிநேகித்து, பின்னை - பின்பு, பிரிவு - அவரைவிட்டுப்பிரிதல், பரீஇ - பல்லாற்கடித்து, உயிர் - உயிரை, செகுக்கும் - நீக்கும், பாம்பொடும் - பாம்பொடுகொண்ட நட்பிலும், இன்னா - துன்பமாம். எ-று.

இ-ம். ஒருவர் பெரியோரைச் சிநேகமாகக் கொள்ளவேண்டும், சிநேகங்கொண்டு பிரிதல் துன்பம் என்பதாம். ஒருவர் - எழுவாய், கோடல்வேண்டும் - பயனிலை, தக்கார் - செயப்படுபொருள், பிரிவு - எழுவாய், இன்னா - பயனிலை, ஏ - அசை. 10

நட்பாராய்தல் முற்றிற்று.

23 - ஆம். அதிகாரம். நட்பிற்பிழைபொறுத்தல்

அஃதாவது - நட்பால் வருங்குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளலாம்

நல்லா ரெனத்தா நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
அல்லா ரெனினு மடக்கிக்—கொளல்வேண்டு
நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு.

இ-ள். நல்லாரென - நல்லவரென்று, தாம் - தாம், நனி - மிகவும், விரும்பி - இச்சித்து, கொண்டாரை - நட்புக்கொள்ளப்பட்டவரை, அல்லாரெனினும் - பொல்லாதவராகிலும், அடக்கி - குற்றத்தையடக்கி, கொளல்வேண்டும் - கொள்ளல்வேண்டும், நெல்லுக்கு- நெல்லுக்கு, உமியுண்டு - உமியுண்டு, நீர்க்கு - சலத்திற்கு, நுரையுண்டு - நுரையுண்டு, புல்லிதழ் - புறவிதழ், பூவிற்கும் - மலருக்கும், உண்டு - உண்டு. எ-று.

இ-ம். நல்லவரென்று சிநேகிக்கப்பட்டவரைப் பொல்லாதவரானாலும் குற்றத்தை, நீக்கிச் சிநேகித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாம். ஒருவர் - தோன்றா எழுவாய், கொளல்வேண்டும் - பயனிலை, கொண்டாரை - செயப்படுபொருள். 1

செறுத்தோ ருடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டூடார்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசைஇ-வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

இ-ள். செறுத்தோரும் - அடைக்குந்தோரும், உடைப்பினும் - உடைத்தாலும், செம் - நல்ல, புனலோடு - நீருடன், ஊடார் - பிணங்கார், மறுத்து - மீண்டும், சிறைசெய்வர் - அணைகட்டுவர், நீர் - சலத்தை, நசைஇ - இச்சித்து, வாழ்நர் - வாழ்பவர், (அதுபோல) தாம் - தாங்கள், வேண்டி - விரும்பி, தொடர்பு - நட்பு, கொண்டார் - கொள்ளப்பட்டவர், வெறுப்ப - வெறுக்கத்தக்கவைகளை, செயினும் - செய்தாலும், பொறுப்பர் - பொறுத்துக்கொள்வர். எ-று.

இ-ம். சிநேகிக்கப்பட்டவர் வெறுப்பானவைகளைச் செய்தாலும் சிநேகித்தவர் பொறுத்துக்கொள்வர் என்பதாம். கொண்டார் - எழுவாய், பொறுப்பர் - பயனிலை, ஏ - அசை. 2

இறப்பவே தீய செயினுந்தன் னட்டார்
பொறுத்த றகுவதொன் றன்றோ—நிறக்கோங்
குருவ வண்டார்க்கு முயர்வரை நாட
வொருவர் பொறையிருவர் நட்பு.

இ-ள். நிறம் - நிறமுடைய, கோங்கு - கோங்குமலரில், உருவம் - வடிவுள்ள, வண்டு - வண்டினங்கள், ஆர்க்கும் - சத்திக்கும், உயர்வரை - உயர்ந்தமலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, தம் - தம்மொடு, நட்டார் - சிநேகித்தவர், இறப்ப - மிகவும், தீய - பொல்லாங்குகளை, செயினும் - செய்தாலும், பொறுத்தல் - பொறுத்துக்கொள்ளுதல், இருவர் நட்பு - இருவர்க்குஞ் சிநேகமாம். எ-று.

இ-ழ். பாண்டியனே தம்முடைய சிநேகர் மிகவுங் குற்றங்களைச் செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் ஒருவர் பொறுத்தல் இருவருக்குஞ் சிநேகமாம் என்பதாம். நட்பு - எழுவாய், ஆம் என்னும் - பயனிலை தொக்கியது, ஏகாரம் - அசை. 3

மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தங்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ்-சேர்ப்ப
விடுதற் கரியா ரியல்பிலரே னெஞ்சஞ்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ.

இ-ள். மடி - மடிந்த, திரை - அலைகள், தந்திட்ட - ஒதுக்கிய, வான் - வெள்ளிய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, முத்தம் - முத்துக்களையும், கடுவிசை - மிகுந்த வேகமுடைய, நாவாய் - கப்பலையும், கரை - கரையிலே, அலைக்கும் - ஒதுக்கும், சேர்ப்ப - கரையையுடைய பாண்டியனே, விடுதற்கு - சிநேகம்விடுதற்கு, அரியார் - அரிதானவர்கள், இயல்பிலரேல் - நற்குணமில்லாரேயானால், நெஞ்சம் - மனதை, சுடுதற்கு - சுடுகிறதற்கு, மூட்டிய - மூட்டப்பட்ட, தீ - நெருப்புக் கொப்பாவார். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சிநேகஞ் செய்யப்பட்டவர் நற்குணமில்லாதவரானால் சிநேகித்தவர் மனதைச் சுடுநெருப்புக் கொப்பாவார் என்பதாம். அரியார் - எழுவாய், தீயாவர் - பயனிலை. 4

இன்னா செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்—பொன்னொடு

நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடோறு நாடித்த
மில்லத்தி லாக்கு தலால்.

இ-ள். பொன்னோடு - பொன்னுடன், நல்லில் - நல்லவீட்டை, சிதைத்த - சுட்ட, தீ - நெருப்பை, நாடொறும் - நாள்தோறும், நாடி - தேடி, தம - தமது, இல்லத்தில் - வீட்டில், ஆக்குதலால் - (சமையற்கு) வளர்த்தலால், இன்னா - துன்பங்களை, செயினும் - செய்தாலும், விடற்பால ரல்லாரை - விடத்தகுதியல்லாதவர்களை, பொன்னாக - பொன்னைப்போல், போற்றி - காப்பாற்றி, கொளல்வேண்டும் - நட்புக் கொளல்வேண்டும். எ-று.

இ-ம். வீட்டைச்சுட்ட தீயை வீட்டிலே தேடிவைத்துக் கொள்ளுதலால் துன்பஞ்செயினும் விடத்தகுதியில்லாதவர்களைச் சிநேகித்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம். ஒருவர் - எழுவாய், கொளல்வேண்டும் - பயனிலை. 5

இன்னா செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ—துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப களைபவோ
கண்குத்திற் றென் றுதங் கை.

இ-ள். துன்னரும் - நெருங்குதற்கரிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, விண் - ஆகாயத்தை, குத்தும் - அளாவிய, நீள் - நீண்ட, வரை - மூங்கிலைப்பொருந்திய, வெற்ப - மலையையுடைய பாண்டியனே, இன்னா - குற்றங்களை, செயினும் - செய்தாலும், விடுதற்கு - விட்டு விடுதற்கு, அரியாரை - அரியசிநேகரை, துன்னா - சிநேகியாமல், துறத்தல் - கைவிடுதல், தகுவதோ - தக்கதோ, தம் - தம்முடைய, கை - கையானது, கண் - தங்கண்ணை, குத்திற்றென்று - குத்திய தென்று, களைபவோ - தறிப்பாரோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே குற்றங்களைச் செய்தாலும் விடுதற்கரிய சிநேகிதரைச் சிநேகியாது விடுதல் தகாது என்பதாம். துறத்தல் - எழுவாய், தகுவதோ - பயனிலை. 6

இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப வின்னா செயினுங்
கலந்து பழிகாணார் சான்றோர்—கலந்தபின்
றீமை யெடுத்துரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை.

இ-ள். இலங்கு - விளங்கும், நீர் - நீரையும், தண் - குளிர்ச்சியையும் பொருந்திய, சேர்ப்ப - கரையையுடைய பாண்டியனே,

இன்னா - குற்றங்களை, செயினும் - (ஒருவர்) செய்தாலும், சான்றோர்- பெரியோர், கலந்து - சிநேகித்து, பழி - குற்றங்களை, காணார் - பாரார், கலந்தபின் - சிநேகித்தபின், தீமை - குற்றங்களை, எடுத்துரைக்கும் - எடுத்துச்சொல்லும், திண் - வலிய, அறிவிலாதார் - அறிவிலாதவர், தாமும் - தாங்களும், அவரின் - அவரைப்பார்க்கிலும், கடை - கடையானவர். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர்கள் தம்முடைய சிநேகர் குற்றங்களைச்செய்தாலும் அவர் குற்றங்களைப் பாரார் குற்றங்களைச் சொல்பவர் குற்றஞ் செய்தவரிலுங் கடையாவர் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், காணார் - பயனிலை, பழி - செயப்படுபொருள், அறிவில்லாதார் - எழுவாய், கடையாவர் - பயனிலை. 7

ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினு
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்கால்—காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணின்று.

இ-ள். கறங்கு - சத்திக்கும், அருவி - யாற்றையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஏதிலார் - அயலார் செய்தகுற்றம், இறப்ப - மிகவும், தீதெனினும் - குற்றமாகிலும், நோக்குங்கால் - பார்க்குமிடத்தில், நோதக்கது - நோவத்தக்கது, என்னுண்டாம் - என்னவுண்டாம், காதல் - தம்மிலாசையுடைய, கழுமியார் - சிநேகர், செய்த - செய்தகுற்றம், நெஞ்சத்துள் - மனதுள், நின்று - இருந்து, விழுமிதாம் - சிறப்பையுடையதாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே அரிய சிநேகர் செய்த குற்றம் மனதிலிருந்து சிறப்புடையதாகும் அயலார் செய்தது மிகவுங் குற்றமாயினும் வருந்தத்தக்கதென்ன என்பதாம், குற்றம் - எழுவாய், விழுமிதாம் - பயனிலை. 8

தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தா ராயி—னவரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தம்முளே யடக்கிக் கொளல்.

இ-ள். தமரென்று - உறவென்று, தாம் - தாம், கொள்ளப் பட்டவர் - சிநேகிக்கப்பட்டவர், தம்மை - தம்மை, தமரன்மை - உறவில்லாமையை, தாமறிந்தாராயின் - தாங்கண்டாராகில், அவரை -

அவர்களை, தமரினும் - உறவினும், நன்கு - நன்றாக, மதித்து - எண்ணி, தமரன்மை - உறவில்லாமையை, தம்முள் - தமக்குள்ளே, அடக்கிக்கொளல் - அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும். எ-று.

இ-ம். சிநேகிக்கப்பட்டவரிடத்துச் சிநேகமில்லாமையைக்கண்டால் அவரைச் சிநேகிதரினும் அதமாகக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாம் ஒருவர் - எழுவாய், அடக்கிக்கொளல் - பயனிலை, தமரன்மை - செயப்படுபொருள். 9

குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னாடித் திரிவேனே—னட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க
அறைகடல்சூழ் வைய நக.

இ-ள். குற்றமும் - குற்றத்தையும், ஏனை - மற்ற, குணமும் - குணத்தையும், ஒருவனை - ஒருவனை, நட்டபின் - சிநேகித்தபின், நாடி - தேடி, திரிவேனேல் - திரிவேனாகில், நட்டான் - சிநேகித்தவன், மறை - இரகசியத்தை, காவாவிட்டவன் - வெளிப்படுத்தினவன், செல்வுழி - செல்லுநரகத்தில், அறை - சத்திக்கும், கடல்சூழ் - கடலாற் சூழப்பட்ட, வையம் - உலகம், நக - (என்னை) நகைக்க, செல்க - நான்போவேனாக. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் குற்றத்தையுங் குணத்தையுஞ் சிநேகித்தபின் ஆராய்வேனாகில் சிநேகன் இரகசியத்தைச் சொன்னவன் போகு நரகத்திற்போவேனாக என்பதாம். யான் - எழுவாய், செல்க - பயனிலை. 10

நட்பிற் பிழைபொறுத்தல் முற்றிற்று

---

24 - ஆம். அதிகாரம். கூடாநட்பு

அஃதாவது - பொருந்தாத சினேகமாம்

செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
விறைந்துநீ ரேற்றுங் கிடப்பர்—கறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட
தங்கருமமுற்றுந் துணை.

இ-ள். கறை - இருண்ட, குன்றம் - மலையில், பொங்கு-மிகுந்த, அருவி - யாறு, தாழும் - வீழும், புனல் - நீரையுடைய, நல் - நல்ல,

வரைநாட - மலைமீது நாட்டையுடைய பாண்டியனே, செறுப்பில் - கட்டவிழ்ந்த, பழம் - பழைய, கூரை - கூரையையுடையவீட்டில், சேறு - சேற்றை, அணையாக - அணைகட்டி, இறைத்தும் - அணையுள்வீழ் நீரையிறைத்தும், நீர் - ஒழுகுநீரை, ஏற்றும் - மேலே தாங்கியும், தம் - தமது, கருமம் - காரியம், முற்றுந்துணை - முடியுமளவும், கிடப்பர் - இருப்பார். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மழைவிடுமளவும் ஒழுக்கு வீட்டிலிருப்பார் என்பதாம். சிலர் - தோன்றா எழுவாய், கிடப்பர் - பயனிலை. 1

சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததா—மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வால நவி நாட
சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

இ-ள். வால் - வெள்ளிய, அருவி - ஆற்றையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, சீரியார் - நல்லவர், கேண்மை-சிநேகமானது, சிறந்த - மிகுந்த, சிறப்பிற்றாய் - சிறப்புடையதாய், மாரிபோல் - மழைபோல, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்ததாம் - பயனையுடையதாம், சீரிலார் - கெட்டவர்கள், நட்பு - சிநேகமானது, சிறந்தக்கால் - மிக்கவிடத்து, மாரி - அம்மழை, வறந்தக்காற்போலும் - பெய்யாவிட்டாற்போலும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே நல்லவர் சிநேகம் மழைபெய்தாற்போற் பயனுடையதாம், கெட்டவர் சிநேகம் அம்மழை பெய்யாவிட்டாற் போற் பயனில்லாதாம் என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், பயத்ததாம் - பயனிலை, நட்பு - எழுவாய், வறந்தக்காற்போலும் - பயனிலை.

நுண்ணுணர்வி னாரொடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்று—நுண்ணூ
லுணர்வில ராகிய வூதிய மில்லார்ப்
புணர்த னிரயத்து ளொன்று.

இ-ள். நுண் - நுட்ப, உணர்வினாரொடு - அறிவுளாருடன், கூடி - சேர்ந்து, நுகர்வுடைமை - அநுபவிக்குமநுபவம், விண்ணுலகு - தேவருலகை, ஒக்கும் - நிகர்க்கும், விழைவிற்று - பயனுடையது, நுண் - நுட்ப, நூல் - நூலை, உணர்விலராகிய - அறியாதவராகிய, ஊதியம் - பயன், இல்லார் - இல்லாதவரை, புணர்தல் - சிநேகித்தல், நிரயத்துள் - நரகங்களுள்ளே, ஒன்று - ஒருநரகத்துக்கொப்பாம். எ-று.

இ-ம். அறிவுள்ளாரோடு சிநேகித்தல் சுவர்க்கத்துக் கொப்பாம். அறிவில்லாரோடு சிநேகித்தல் நாகத்துக்கொப்பாம் என்பதாம். நுகர்வுடைமை - எழுவாய், விழைவிற்று - பயனிலை, புணர்தல் - எழுவாய், ஒன்று - பயனிலை, ஏ - ஈல் அசைகள். 3

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போ
லொருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்து—மருகெல்லாஞ்
சந்தனநீள் சோலைச் சாரன் மலைநாட
பந்தமி லாளர் தொடர்பு.

இ-ள். அருகு - பக்கம், எல்லாம் - யாவும், நீள் - நீண்ட, சந்தனச்சோலை - சந்தனச்சோலைகளையும், சாரல் - குளிர்காற்றையுமுடைய, மலைநாட - மலைநாட்டையாளும் பாண்டியனே, பந்தமிலாளர் - உட்சிநேகமில்லாதவர், தொடர்பு - சிநேகமானது, பெருகுவதுபோல - வளர்வதுபோல, தோன்றி - தோற்றி, வை - வைக்கோல், தீப்போல் - தீயைப்போல, ஒருபொழுதும் - ஒருநாளும், செல்லாது - செல்லாமல், நந்தும் - கெடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே உள்ளன்பிலார் சிநேகம் வைக்கோலின் தீயைப்போலத் தோன்றி யழியும் என்பதாம். தொடர்பு - எழுவாய், நந்தும் - பயனிலை, ஏ - அசை. 4

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலு—மெய்யாக
இன்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மங்கிலேயே
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்.

இ-ள். செய்யாத - செய்யத்தகாத காரியத்தை, செய்துநாமென்றலும் - நாம்செய்வோமென்று சொல்லலும், செய்வதனை - செய்யுங்காரியத்தை, செய்யாது - செய்யாமல், தாழ்த்துக்கொண்டு - நீட்டிக்கவிட்டு, ஓட்டலும் - வைத்தலும், மெய்யாக - உண்மையாக' இன்புறாஉம் - இன்பமடையத்தக்க, பெற்றி - பெருமையை, இகழ்ந்தார்க்கும் - இகழ்ந்தவர்களுக்கும், அங்கிலேயே - அப்பொழுதே, துன்புறாஉம் - துன்பமடையத்தக்க, பெற்றி - பெருமையை, தரும் - கொடுக்கும். எ-று.

இ-ம். செய்யாதகாரியத்தைச் செய்வோமென்று சொல்லுதலும் செய்யுங் காரியத்தைச் செய்யாது விடுதலுந் துன்பம் என்பு

தாம். காரியங்கள் - எழுவாய், தரும் - பயனிலை, பெற்றி - செயப்படுபொருள். 5

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை யாம்ப—லொக்கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும்.

இ-ள். ஒருநீர் - ஒருகுளத்துநீரில், பிறந்து - தோன்றி, ஒருங்கு - ஒருவழிப்பட, நீண்டக்கடைத்தும் - வளர்ந்தாலும், விரி - மலர்ந்த, நீர் - குணமுடைய, குவளையை - செங்கழுநீரை, ஆம்பல் - அல்லி, ஒக்கல்லா - ஒவ்வாது, (அதுபோல) பெரு - மிகவும், நீரார் - நற்குணமுடையார், கேண்மை - நட்பை, கொளினும் - கொண்டாலும், நீரல்லார் - நற்குணமில்லார், கருமங்கள் - செய்காரியங்கள், வேறுபடும் - வித்தியாசப்படும். எ-று.

இ-ம். செங்கழுநீரை அல்லி ஒவ்வாதுபோல நற்குணமுடையாரது நட்பைக்கொண்டாலும் துர்க்குணமுடையார் செய்காரியங்கள் வேறுபடும் என்பதாம். கருமங்கள் - எழுவாய், வேறுபடும் - பயனிலை. 6

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திட்டுக்
குற்றிப் பறிக்கு மலைநாட வின்னுதே
ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

இ-ள். முற்றல் - முதிர்ச்சியல்லாத, சிறுமந்தி - சிறுகுரங்கு, முன் - தன்முன், பட்ட - வரப்பட்ட, தந்தையை - (இரைகொண்டு வந்த) தந்தையை, நெற்று - பயற்றநெற்றை, கண்டன்ன - கண்டதொத்த, விரலால் - விரல்களால், ஞெமிர்த்திட்டு - ஒடித்து, குற்றி - குத்தி, பறிக்கும் - இரையைப்பிடுங்கும், மலைநாட - மலையையுநாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, ஒற்றுமை - மனவுரிமை, கொள்ளாதார் - கொள்ளாதவாது, நட்பு - சிநேகமானது, இன்னுது - பொல்லாது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மனவுரிமையில்லாதார் சிநேகம் பொல்லாது என்பதாம். நட்பு - எழுவாய், இன்னுது - பயனிலை, ஏகாரம் - அசை. 7

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் ளுருயிரை
நட்டா ளெருவன்கை நீட்டேனே—னட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வைய நக.

இ-ள். முட்டு - துன்பம், உற்றபோழ்தில் - வந்தபோது, முடுகி - விரைவாக, என் - எனது, ஆருயிரை - நிறைந்தவுயிரை, நட்டா ளெருவன் - சிநேகஞ்செய்த வொருவன், கை - கையில், நீட்டேனேல் - கொடேனாகில், நட்டான் - சிநேகனுடைய, கடி - காவல் பொருந்திய, மனை - மனையவளை, கட்டு - கற்பு, அழித்தான் - அழித்தவன், செல்வுழி - போகுநரகத்தில், நெடு - மிக்க, மொழி - புகழை யுடைய, வையம் - உலகம், நக - என்னை நகைப்பதாக, செல்க - யான் போகக்கடவேன். எ-று.

இ-ம். சிநேகனுக்கு ஆபத்துவந்தபோது என்னுயிரை அவன் கையிற் கொடேனாகில் சிநேகன் பெண்சாதி கற்பை அழித்தவன் போகுநரகத்திற் போகக்கடவேன் என்பதாம். யான் - தோன்ரு யெழுவாய், செல்க - பயனிலை. 8

ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ—தேம்படு
நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி ளுெரொடு நட்பு.

இ-ள். தேம் - தேன், படு - பொருந்திய, நல் - நல்ல, வரை - மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, நயம் - நீதியை, உணர்வார் - அறிபவரது, நண்பு - சிநேகத்தை, ஒரீஇ - விட்டு, புல் - அற்ப, அறிவினுரொடு - அறிவாளருடன், நட்பு - (கொண்ட) நட்பானது, ஆன் - பசுவால், படு - உண்டான, நெய் - நெய்யை, பெய் - வார்த்திருந்த, கலனுள் - கலத்துள், அது - அந்த நெய்யை, களைந்து - எடுத்து, வேம்படு - வேம்பிலுண்டான, நெய் - நெய்யை, பெய்தனைத்து - வார்த்து வைத்தாற்போலும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே அறிவுடையார் சிநேகத்தைவிட்டு அறிவில்லார் சிநேகத்தைக் கொள்ளுதல் கலசத்தில் பசுவின் நெய்யை நீக்கி வேம்பின் நெய்யை விட்டாற்போலும் என்பதாம். நட்பு - எழுவாய், அனைத்து - பயனிலை, அரோ - அசை. 9

உருவிற் கமைந்தான்க ளூராண்மை யின்மை
பருகற் கமைந்தபா னீராள யற்றே

தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

இ-ள். உருவிற்கு – வடிவினுக்கு, அமைந்தான் கண் - (அழகு) பொருந்தியவனிடத்து, ஊராண்மை – சிநேகத் தன்மை, இன்மை - இல்லாமையானது, பருகற்கு - குடித்தற்கு, அமைந்த - பொருந்திய, பால் - பாலில், நீர் - சலத்தை, அளாயற்று - கலந்தாற்போலும், தெரிவுடையார் - அறிவுடையார், தீயினத்தார் - கொடிய கூட்டத்தார், ஆகுதல் - ஆதல், நாகம் - நாகமானது, விரி - விரியன்பாம்பின், பெடையோடு - பெட்டையுடன், ஆடிவிட்டற்று - கூடிப்புணர்ந்தாற் போலும். எ-று.

இ-ம். அழகுள்ளவ னிடத்துச் சிநேகமில்லாமை யானது பாலிலே நீர் கலந்தாற்போலும், நல்லவர்கள் கெட்டவர்களாகுதல் நாகம் விரியன் பெட்டையோடு சேர்ந்தாற்போலும் என்பதாம். இன்மை - எழுவாய், அளாயற்று - பயனிலை, நாகம்-எழுவாய், ஆடி விட்டற்று - பயனிலை. 10

கூடாநட்பு முற்றிற்று.

---

25 - ஆம். அதிகாரம். அறிவுடைமை

அஃதாவது - அறிவுடையா ரிருக்குந் தன்மையாம்.

பகைவர் பணிவிட நோக்கித் தகவுடையார்
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லார்—காணா
யிளம்பிறை யாயக்காற் றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா.

இ-ள். இளம்பிறை - இளையபிறை, ஆயக்கால் - ஆனால், திங்களை - சந்திரனை, அணங்கு - வருத்தஞ்செய்யும், அரும் - அரிய, துப்பின் - வலியுடைய, அரா - பாம்பானது, சேராது - அடையாது, (அதுபோல) பகைவர் - பகையாளிகள், பணிவிடம் - தளர்ந்தவிடம், நோக்கி - பார்த்து, தகவுடையார் - அறிவுடையார், தாமேயும் - தாங்கள், நாணி - அவர்க்கிரங்கி, தலைச்சொல்லார் - (கொடுக்க) முதன்மையாகப்போகார், காணாய் - பாராய். எ-று.

இ-ம். இளம்பிறையாகிற் சந்திரனைப் பாம்புசேராது அது போலப் பகைவர் தளர்ந்தவிடத்து அறிவுடையோர் அவரை வெல்

லச் செல்லார் என்பதாம். தகவுடையார் - எழுவாய், செல்லார் - பயனிலை. 1

நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நல்கூர்ந்த மக்கட்
கணிகல மாவ தடக்கம்—பணிவில்சீர்
மாத்திரை யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூர்
கோத்திரங் கூறப் படும்.

இ-ள். நளி - பெரிய, தண் - குளிர்ந்த, கடல் - கடலையும், சேர்ப்ப - கரையையுமுடைய பாண்டியனே, நல்கூர்ந்த - வறுமை யடைந்த, மக்கட்கு - மனிதர்க்கு, அணிகலமாவது - ஆபரணமாவது, அடக்கம் - அடங்கியிருத்தல், பணிவில் - அடக்கமில்லாத, சீர் - சிறப்பையுடைய, மாத்திரையின்றி - அளவுகடந்து, நடக்குமேல் - நடப்பானாகில், வாழும் - தான்வாழும், ஊர் - ஊராரால், கோத்திரம் - தன்குலத்திற்குக்குற்றம், கூறப்படும் - சொல்லப்படுவான். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தரித்திரர்களுக்கு ஆபரணமடக்கமாம், ஒருவன் அளவுகடந்து நடப்பானாகில் ஊராரால் பழிக்கப்படுவான் என்பதாம். அணிகலம் - எழுவாய், அடக்கம் - பயனிலை, நன்னூல் (பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலைதன்மையில் செல்லாதாகுஞ் செய்யு மெனமுற்றே) இவ்விதியால் செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டு முற்று படுவ னென்றாயிற்று. 2

எந்நிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா
தென்னாட் டவருஞ் சுவர்க்கம்—புகுதலாற்
றன்னாற்றா னாகு மறுமை வடதிசையுங்
கொன்னாளர் சாலப் பலர்.

இ-ள். எந்நிலத்து - எந்த நிலத்தில், வித்திடினும் - விதை போட்டாலும், காஞ்சிரம் - எட்டியின், காழ் - விதை, தெங்காகா - தென்னமரமாகாது, தென்னாட்டவரும் - தெற்கிலுள்ளவரும், சுவர்க் கம் புகுதலால் - (தருமஞ்செய்து) சுவர்க்கத்திற் பிரவேசித்தலால், தன் - தனது, ஆற்றான் - (தரும) வழியால், மறுமை - மறுபிறப்பு, ஆகும் - ஆம், வடதிசையும் - வடதிக்கிலும், கொன்னாளர் - தருமப் பயனில்லாதார், சாலப்பலர் - மிகவும்பலர். எ-று.

இ-ம். எட்டி விதைநடத் தென்னமரமாகாது, தெற்குள்ளவருஞ் சுவர்க்கத்திற்போவர், வடக்குள்ளவரும் நாகத்திற்போவர் என்ப

தாம். மறுமை - எழுவாய், ஆகும் - பயனிலை, தெற்கு யமதிசை வடக்கு தெய்வதிசை உயர்ந்தவிடத்திருப்பினும் பாவிகள் புண்ணியர்க ளாகார். தாழ்ந்தவிடத் திருப்பினும் புண்ணியர்கள் பாவிகளாகார்.

வேம்பி னிலையுட் கனியினும் வாழைதன்
றீஞ்சுவை யாதுந் திரியாதா—மாங்கே
யினத்தீ தெனினு மியல்புடையார் கேண்மை
மனத்தீதாம் பக்க மரிது.

இ-ள். வேம்பின் - வேம்பினுடைய, இலையுள் - இலையில், வாழை - வாழைக்காய், கனியினும் - பழுத்தாலும், தன் - தனது, தீஞ்சுவை - இனியமதுரம், யாதும் - எவ்வளவும், திரியாது - வேறு படாது, ஆங்கு - அதுபோல, இனம் - தன்னினம், தீதெனினும் - குற்றமாகிலும், இயல்புடையார் - நற்குணமுடையார், கேண்மை - உறவாம், மனம் - இருதயம், தீதாம் - குற்றமாகும், பக்கம் - பட்சம், அரிது - அருமை. எ-று.

இ-ம். வாழை வேம்பிலையிற் பழுத்தாலும் மதுரங் கெடாது அதுபோல் நல்லவர் தீயவருடன் சேரினும் அவர்மனங் கெடாது என்பதாம். மனம் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை, ஆம் - ஏ-அசை.

கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கு மலைசார்ந்து
முப்பிண் டுவரி பிறத்தலாற்—றத்த
மினத்தனைய ரல்ல ரெறிகடற்றண் சேர்ப்ப
மனத்தனையர் மக்களென் பார்.

இ-ள். எறி - அலைகளை யெறியும், கடல் - கடலையும், தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - இறங்கு துறையையுமுடைய பாண்டியனே, கடல் - சமுத்திரம், சார்ந்தும் - சார்ந்தவிடத்தும், இன்னீர் - இனிய நீரானது, பிறக்கும் - உண்டாம், மலை - மலை, சார்ந்தும் - சார்ந்த விடத்தும், உப்பு - உப்பு, ஈண்டு - மிகுந்த, உவரி - உவர்நீர், பிறத்த லால் - பிறத்தலால், மக்களென்பார் - மக்களென்று சொல்லப்படு வார், தத்தம் - தந்தம், இனத்து - கூடினவினத்தின், அனையால் லர் - ஒப்பானவரல்லர், மனத்து - மனத்தின், அனையர் - ஒப்பானவ ராவர். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே கடல்சார்ந்தவிடத்திலும் நல்ல நீருண்டாம். மலைசார்ந்தவிடத்திலும் உப்புநீருண்டாம் ஆதலால் அறிவுளோர்

மனத்தாலொத்தவரல்லது இனத்தாலொத்தவரல்லர் என்பதாம். மக்க
ளென்பர் - எழுவாய், மத்தனையர் - பயனிலை. 5

பராஅரைப் புன்னை படுகடற்றண் சேர்ப்ப
ஓராஅலு மொட்டலுஞ் செய்பவோ—நல்ல
மரூஉச்செய்தி யார்மாட்டுந் தங்கு மனத்தார்
விராஅஅய்ச் செய்யாமை நன்று.

இ-ள். பராஅரை - பருத்தவடிவினையுடைய, புன்னை - புன்னை மரங்கள், படு - பொருந்திய, தண் - குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப - கடற்கரையுடையபாண்டியனே, தங்கும் - (சுத்தந்) தங்கும், மனத்தார் - மனமுடையவர், நல்ல - நன்மைகள், மரூஉ - மருவிய, செய்தியார் மாட்டும் - ஒழுக்கமுடையாரிடத்தும், ஓராஅலும் - நீங்கலும், ஒட்டலும் - கூடுதலும், செய்பவோ - செய்வார்களோ, விராஅஅய் - ஒருவருடன்கலந்து, செய்யாமை - சிநேகியாதிருத்தல் நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சுத்தமனமுள்ளோர் நல்லவரிடத்து நட்புக்கொள்ளலும் நட்புவிடுதலுஞ் செய்யார் யாவரிடத்துஞ் சிநேகியாமை நல்லது என்பதாம். செய்யாமை - எழுவாய், நன்று - பயனிலை.

உணர வுணரு முணர்வுடை யாரைப்
புணரப் புணருமா மின்பம்—புணரின்
றெரியத் தெரியுந் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமா நோய்.

இ-ள். உணர - (சிநேகஞ்) செய்தறிய, உணரும் - சிநேகநிலையறியும், உணர்வுடையாரை - அறிவுடையாரை, புணர - சிநேகிக்க, இன்பம் - இன்பமானது, புணரும் - பொருந்தும், புணரில் - சிநேகிக்கில், தெரிய - சிநேகஞ்செய்தறிய, தெரியும் - சிநேகநிலை தெரியும், தெரிவிலாதாரை - அறிவிலாதவரை, பிரிய - சிநேகம்விட்டுப் பிரிய, நோய் - துன்பமானது, பிரியும் - நீக்கும். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையாரைச் சிநேகித்தா லின்பமுண்டாகும் அறிவில்லார் சிநேகத்தைவிட்டா லின்பமுண்டாகும், என்பதாம். இன்
பம் - எழுவாய், புணரும் - பயனிலை, நோய் - எழுவாய், பிரியும் -
பயனிலை, ஆம் இரண்டும் - அசைகள். 7

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானுந் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானு—நிலையினு

மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.

இ-ள். நல் - நல்ல, நிலைக்கண் - நிலையிடத்து, தன்னை - தன்னை, நிறுப்பானும் - நிறுத்திக்கொள்பவனும், தன்னை - தன்னை, நிலைகலக்கி- அந்நிலைகெடுத்து, கீழிடுவானும் - கீழாக்கிக்கொள்பவனும், நிலையி னும் - முன்னிருந்தநிலையினும், மேன்மேல் - தன்னைமேலுமேலும், உயர்த்து - உயரப்பண்ணி, நிறுப்பானும் - நிறுத்திக்கொள்பவனும், தன்னை - தன்னை, தலையாக - தலைமையாக, செய்வானும் - செய்து கொள்பவனும், தான் - தானே. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் தன்னை நல்ல நிலையினிறுத்திக்கொள்ளலும் அந் நிலைக்குக் கீழாக்கிக் கொள்ளலும் முன்னிருந்த நிலையினும் மேலாக்கிக் கொள்ளலும் தன்னாலேதான் என்பதாம். தான் - எழுவாய், நிறுப் பான் முதலிய - பயனிலை. 8

கரும வரிசையாற் கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை யுடையாருஞ் சேற—லருமரபி
னோத மாற்று மொலிகடற் றண்சேர்ப்ப
பேதைமை யன்ற தறிவு.

இ-ள். ஓதம் - அலைகள், ஆற்றும் - சத்திக்கும், ஒலி - சத்தத் தையுடைய, தண் - குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப - கடற்கரையையுடைய பாண்டியனே, கருமவரிசையால் - காரியமுறைமையால், கல்லாதார் - கற்காதவர், பின்னும் - பின்னாகவும், அரும் - அரிய, மரபின் - குல முள்ள, பெருமையுடையாரும் - பெருமையுடைய வறிவாளிகளும், சேறல் - செல்லுதல், பேதைமையன்று - அறியாமையல்ல, அதறிவு - அஃதறிவுடைமை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே கல்லாதவர் பின்னுங் கற்றவருஞ்செல்லு தல் அறியாமையல்ல காரியமாகு மறிவுடைமையாம் என்பதாம். அது - எழுவாய், அறிவு - பயனிலை. 9

கருமமு முட்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—வொருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.

இ-ள். கருமமும் - காரியங்களும், உட்படா - உட்பட்டு, போக மும் - போகத்தையும், துவ்வா - அநுபவித்து, தருமம் - தருமத்தை

யும், தக்கார்க்கே - பெரியோர்க்கே, செய்யா - செய்து, ஒருநிலையே - ஒருபிறப்பில், முட்டின்றி - தடையில்லாமல், இம்மூன்றும் - இம்முச் செய்கைகளும், முடியுமேல் - ஒருவனுக்குவாய்க்குமாகில், அஃது - அம்முடிவு, பட்டினம் - தன்பட்டினத்தை, பெற்ற - அடைந்த, கலம் - பொருள்கொண்டுவந்த மரக்கலம், என்ப - என்பார்கள். எ-று.

இ-ம். ஒருவனுக்குக் காரியங்களும் போகமுந் தருமமுங் கைகூடுமாகில் அது பொருள் கொண்டுவந்த கப்பலுக் கொப்பாம் அஃது - எழுவாய், கலமென்ப - பயனிலை. 10

அறிவுடைமை முற்றிற்று.

26 - ஆம். அதிகாரம். அறிவின்மை

அஃதாவது அறிவில்லாமையைச் சொல்லுதலாம்

நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வ—மெண்ணுங்காற்
பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ
கண்ணவாத் தக்க கலம்.

இ-ள். நுண் - நுட்பமாகிய, உணர்வின்மை - அறிவில்லாமையே, வறுமை - தரித்திரமாம், அஃதுடைமை - அவ்வறிவுடைமையே, பண்ண - செய்ய, பணைத்த - வளர்ந்த, பெரும் - பெரிய, செல்வம் - செல்வமாம், எண்ணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, பெண் - பெண்ணின்வடிவை, அவாய் - இச்சித்து, ஆண் - ஆணின்வடிவை, இழந்த - நீங்கிய, பேடி - பேடியானவள், கண் - கண்ணுக்கு, அவாத்தக்க - இச்சிக்கத்தக்க, கலம் - ஆபரணங்களை, அணியாளோ - அணியமாட்டாளோ. எ-று.

இ-ம். அறிவில்லாமையே தரித்திரம் அறிவுடைமையே செல்வம் ஆகையால் பெண்ணழகை இச்சித்து ஆணழகைவிட்டபேடி ஆபரணங்களை அணியாளோ என்பதாம். உணர்வின்மை - எழுவாய், வறுமை - பயனிலை, உணர்வுடைமை - எழுவாய், செல்வம் - பயனிலை. 1

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடழிந்
தல்ல லுழப்ப தறிதிரேற்—றொல்சிறப்பி

னாவின் கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளே
பூவின் கிழத்தி புலந்து.

இ-ள். பல்லான்ற - பலவிதமாகநிரம்பிய, கேள்விப்பயன் - கல்விப்பயனை, உணர்வார் - அறிபவர், பாடு - தம்பெருமை, அழிந்து - கெட்டு, அல்லல் - துன்பத்தில், உழப்பது - வருந்துவது, அறிதிரோ - அறியீரோ, தொல் - பழைய, சிறப்பின் - சிறப்புடைய, நாவின்கிழத்தி- சரஸ்வதி, உறைதலால் - வாசம்பண்ணலால், பூவின்கிழத்தி - இலக்குமி, புலந்து - பிணங்கி, சேராள் - அடையாள். எ-று.

இ-ம். சரஸ்வதி வாசம்பண்ணுமிடத்தில் இலக்குமி வாசம்பண்ணாள் என்பதாம். பூவின்கிழத்தி - எழுவாய், சேராள் - பயனிலை, ஏ - அசை. 2

கல்லென்று தந்தை கழற வதனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன்—மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் னீட்ட விளியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

இ-ள். தந்தை - பிதாவானவன், கல்லென்று - நூல்களைக்கற்றுக்கொள்ளென்று, கழற - சொல்ல, அதனை - அச்சொல்லை, ஓர் சொல்லென்று - ஒருசொல்லென்று, கொள்ளாது - கொள்ளாமல், இகழ்ந்தவன் - பழித்தவன், மெல்ல - மெதுவாக, எழுத்தோலை - ஒருவனெழுதிய வோலையை வாசியென்று, பல்லார்முன் - பலபேர் முன், நீட்ட - கொடுக்க, இளியா - அவமதித்து, வழு - கெடுதியாக, கோலை - அடிப்பதற்குக்கோலை, கொண்டுவிடும் - எடுத்துக் கொள்வான். எ-று.

இ-ம். பிதா படியென்றுசொல்ல அச்சொல்லைக்கொள்ளாது பழித்தவன்கையில் வேறொருவன் எழுத்தோலை வாசியென்று பலர் முன்கொடுக்க அவன் இகழ்ந்து அடிக்கத் தடியெடுத்துக்கொள்வான் என்பதாம், இகழ்ந்தவன் - எழுவாய், கொண்டுவிடும் - பயனிலை, கோலை - செயப்படுபொருள். 3

கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள ரிடைப்புக்கு—மெல்ல
விருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிராது
துரைப்பினு நாய்குரைத் தற்று.

இ-ள் கல்லாது - கற்காது, நீண்ட - வளர்ந்த, ஒருவன் - ஒருத்தன், உலகத்து - உலகத்தில், நல்லறிவாளர் - நல்லறிவுடை—

யார், இடை - நடுவே, புக்கு - பிரவேசித்து, மெல்ல - மெல்ல, இருப்பினும் - இருந்தாலும், நாயிருந்தற்று - நாயிருந்தாற்போலும், இராஅது - இருக்காமல், உரைப்பினும் - ஒன்றைச்சொன்னாலும், நாய்குரைத்தற்று - நாய்குரைத்தாற்போலும். எ-று.

இ-ம். கற்றவர் சபையில் கல்லாதவனிருந்தாலு நாயிருந்தாற்போலும் அவன் ஒன்றைச்சொன்னாலு நாய்குரைத்தார்போலும் என்பதாம். இருப்பு உரைம்பு - எழுவாய், இருந்தற்று குரைத்தற்று - பயனிலை, ஏ - அசை. 4

புல்லாப்புன் கோட்டிப் புலவ ரிடைப்புக்குக்
கல்லாத சொல்லுங் கடையெல்லாங்—கற்ற
கடாஅயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேற்
படாஅ விடுபாக் கறிந்து.

இ-ள். கடை - கடையானவன், புல்லா - இலக்கணத்தோடு பொருந்தாத, புல் - அற்ப, கோட்டி - சபைகூடியிருக்கும், புலவர் - புன்புலவர், இடை - நடுவே, புக்கு - பிரவேசித்து, கல்லாத - கற்காதவற்றை, சொல்லும் - சொல்வான், சான்றவர் - பெரியோர், எலாம் - எல்லாம், கற்ற - கற்றவற்றை, கடாஅயினும் - பிறர்கேட்பினும், பொருண்மேல் - சொல்லும்பொருண்மேல், படாஅ - அவர் புத்திசாராமல், விடுபாக்கு - விடும்பொருட்டு, அறிந்து - தெரிந்து, சொல்லார் - சொல்லார். எ-று.

இ-ம். கடையானவன் கல்லார்சபையிற் கல்லாதனவற்றைச் சொல்லுவான், கற்றோர் பிறர்கேட்பினுங் கற்றவற்றைச் சொல்லார் என்பதாம். கடை - எழுவாய், சொல்லும் - பயனிலை, கல்லாத - செயப்படுபொருள், சான்றவர் - எழுவாய், சொல்லார் - பயனிலை, கற்ற - செயப்படுபொருள். 5

கற்றறிந்த நாவினர் சொல்லார்தஞ் சோர்வஞ்சி
மற்றைய ராவார் பகர்வர்—பனையின்மேல்
வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக் கில்லை யொலி.

இ-ள். பனையின்மேல் - பனைமரத்தின்மேல், வற்றியவோலை - உலர்ந்தவோலை, கலகலக்கும் - கலகலவென்று சத்திக்கும், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், பச்சோலைக்கு - பசியவோலைக்கு, ஒலி - சத்தம், இல்லை - இல்லை, அதுபோல கற்று - கற்று, அறிந்த - உணர்ந்த,

நாவினர் - நாவுடையார், தம் - தமது, சோர்வு - சொற்சோர்வுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, சொல்லார் - ஒன்றுஞ்சொல்லார், மற்றையாரவர் - கல்லாதவர், பகர்வர் - ஆராயாதுசொல்வார். எ-று.

இ-ம். காய்ந்த வோலை சத்திக்கும் பச்சைஓலை சத்திக்காது அதுபோலக் கற்றோர் சொற்சோர்வுக்கஞ்சி ஒன்றும் சொல்லார் மற்றோர் சொற்சோர்வுபடாமற் சொல்லுவார் என்பதாம். நாவினர் - எழுவாய், சொல்லார் - பயனிலை, மற்றையாரவர் - எழுவாய், பகர்வர் பயனிலை. 6

பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றா
னன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா—றுரைக்குங்காற்
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோற் றலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகுஞ் செவிக்கு.

இ-ள். பன்றி - பன்றிக்கு, கூழ் - கூழ்வார்க்கும், பத்தரில் - தொட்டியில், தேமா - மதுரமாங்கனியை, வடித்தற்று - பிழிந்தாற் போலும், நன்று - நன்மையை, அறியா - அறியாத, மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அறத்து - தருமத்தினது, ஆறு - வழியை, உரைக்குங்கால் - சொல்லுமிடத்து, குன்றின்மேல் - மலைமேல், கொட்டும் - அடிக்கும், தறிபோல் - கட்டுத்தறிபோல், தலைதகர்ந்து - தலைசிதறி, செவிக்கு - காதுக்கு, சென்று - போய், இசையாவாகும் - ஏறாவாகும். எ-று.

இ-ம். நன்மையறியாத மனிதர்களுக்குத் தருமத்தின் வழியைச் சொல்லுதல் பன்றித்தொட்டியில் மாங்கனியைப் பிழிந்தாற்போலும் மலைமேலடிக்குந் தறிபோலவர் காதுக்கேறாது என்பதாம். அறத்தாறு - எழுவாய், இசையாவாகும் - பயனிலை, ஆல் - அசை. 7

பாலாற் கழீஇப் பலநா ளுணக்கினும்
வாலிதாம் பக்க மிருந்தைக்—கிருந்தன்று
கோலாற் கடாஅய்க் குறினும் புகலொல்லா
நோலா வுடம்பிற் கறிவு.

இ-ள். பலநாள் - பலகாலமும், பாலால் - பாலினால், கழீஇ - கழுவி, உணக்கினும் - உலர்த்தினாலும், வாலிதாம் - வெள்ளிதாகிய, பக்கம் - தன்மை, இருந்தைக்கு - கரிக்கு, இருந்தன்று - இருந்ததில்லை, (அதுபோல) கோலால் - கோலினால், கடாய் - அடித்து, குறினும் - கூறினாலும், நோலா - முற்பிறப்பிற்றவஞ் செய்யாத,

உடம்பிற்கு - உடலிற்கு, அறிவு - உணர்வு, புகலெல்லா - பிர வேசியாது. எ-று.

இ-ம். கரியைப் பாலிற்கழுவி யுலத்தினாலும் வெள்ளையாகாது அதுபோல முன்செய் தவமில்லார்க்குச் சொல்லினுமறிவு பிரவேசி யாது என்பதாம். அறிவு - எழுவாய், புகலொல்லா - பயனிலை, குறி னும் என்றது குறுக்கல் விகாரம்.

8

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல் செல்லா
திழிந்தவை காமுறூஉ மீப்போ—லிழிந்தவை
தாங்கலந்த நெஞ்சினார்க் கென்னாகுந் தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் றேர்வு.

இ-ள். பொழிந்து - தேன்பொழிந்து, இனிது - இனிதாக, நாறினும் - பரிமளித்தாலும், பூ - பூவிற்றேனை, மிசைதல் - உண் ணுதற்கு, செல்லாது - போகாது, இழிந்தவை - இழிவானமலங் களை, காமுறூஉம் - இச்சிக்கும், ஈப்போல - ஈயைப்போல, இழிந் தவை - இழிந்தசெய்கைகள், கலந்த - பொருந்திய, நெஞ்சினார்க்கு - மனமுடையார்க்கு, தக்கார் - பெரியோர், வாய் - வாயில், தேன் - தேனை, கலந்த - கலந்தாற்போலும், தெற்ற - தெளிந்த, சொல் - சொற் களுடைய, தேர்வு - ஆராய்ச்சி, என்னாகும் - என்னபயனாகும். எ-று.

இ-ம். இழிவான மலங்களை இச்சிக்கும் ஈயையொத்தவர்களுக் குப் பெரியோர்சொல்லும் வாக்கியம் என்னபலன்பெறும் என்பதாம். தேர்வு - எழுவாய், என்னாகும் - பயனிலை, தாம் - அசை.

கற்றா ருரைக்குங் கசடறு நுண்கேள்வி
பற்றாது தன்னெஞ் சுதைத்தலான்—மற்றுமோர்
தன்போ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாங் கீழ்.

இ-ள். கற்றார் - கற்றோர், உரைக்கும் - சொல்லும், கசடு - குற்றம், அறு - அற்ற, நுண் - நுட்பமான, கேள்வி - சொற்களை, பற்றாது - கொள்ளாது, தன்னெஞ்சு - தன்மனது, உதைத்தலால் - உதைத்துப்போதலால், மற்றும் - பின்னும், தன்போலொருவன் - தன்னைப்போலொருவன், முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, தானு மோர் - தானொரு, புன் - அற்ப, கோட்டி - சபையை, கொள்ளும் - கொண்டிருப்பான், கீழ் - கீழ்மகன். எ-று.

இ-ம். கீழானவன் கற்றோர்சொல்லு நுட்பசொற்களைக்கொள் ளாமல் தன்போ லொருவனுடன் சேர்ந்து அற்பசபையிற் சேரு

வான் என்பதாம். கீழ் - எழுவாய், கொள்ளார் - பயனிலை, புன்கோட்டி - செயப்படுபொருள், ஆல் - ஓர், ஆர் - அசைகள். 10

அறிவின்மை முற்றிற்று.

---

27 - ஆம். அதிகாரம். நன்றியில்செல்வம்

அஃதாவது - நன்மையில்லாத செல்வமாம்

அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வங்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

இ-ள். அருகலதாகி - தானிருக்குமிடத்திற் கயலாகி, பல - அநேகம், பழுத்தகண்ணும் - பழுத்தாலும், பொரி - பொரிந்த, தாள் - தாள்களையுடைய, விளவினை - விளாமரத்தை, வாவல் - வௌவால்கள், குறுகா - சேரா, அதுபோல, பெரிது - மிகவும், அணியராயினும் - சமீபராயினும், பீடு - பெருமை, இல்லார் - இல்லாதவர், செல்வம் - ஐசுவரியம், கருதும் - நினைக்கத்தக்க, கடப்பாட்டதன்று - முறைமையுடையதன்று. எ-று.

இ-ம். வௌவால்கள் விளாமரம் பழுத்தாலும் சேராவாம் அதுபோல பெருமையிலார் பக்கலிலிருப்பாராயினும் அவர் செல்வம் பயன்படாது என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், கடப்பாட்டதன்று - பயனிலை. 1

அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினுங்
கள்ளிமேற் கைநீட்டார் சூடும்பூ—வன்மையாற்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுங் கீழ்களை
நள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். அள்ளிக்கொள்வன்ன - அள்ளிக்கொள்வதுபோலும், குறு - குறிய, முகிழவாயினும் - அரும்புகளையுடையவாயினும், சூடும் - அணியத்தகும், பூவன்மையால் - மலரல்லாமையால், கள்ளிமேல் - கள்ளியின்மேல், கைநீட்டார் - கைகளைநீட்டார், அதுபோல செல்வம் - பாக்கியம், பெரிது - மிகவும், உடையராயினும் - உடையாராயினும், கீழ்களை - கீழ்மக்களை, அறிவுடையார் - விவேகமுடையார், நள்ளார் - சேரார். எ-று.

இ-ம். கள்ளிப்பூவைப் பறிக்கமாட்டார் அதுபோல் அறிவுடையோர் கீழ்மக்களைச் சேரமாட்டார் என்பதாம். அறிவுடையார் - எழுவாய், நள்ளார் - பயனிலை, கீழ்மக்களை - செயப்படுபொருள். 3

மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்
வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுஞ் சேட்சென்று
நல்குவார் கட்டே நசை.

இ-ள். மல்கு - மிக்க, திரைய - அலைகளையுடைய, கடல் - சமுத்திரத்தின், கோடு - கரையில், இருப்பினும் - இருந்தாலும், வல்லூற்று - வலியவூற்றையுடைய, உவரில் - உப்பில்லாத, கிணற்றின் கண் - கிணற்றினிடத்து, சென்று - போய், உண்பர் - நீரையுண்ணுவார், அதுபோல செல்வம் - அருகிருந்தோர்பாக்கியம், பெரிது - மிகவும், உடையாராயினும் - உடையவரானாலும், சேண் - தூரத்தில், சென்று - போய்; நல்குவார்கட்டே - கொடுப்பவரிடத்தே, நசை - ஒருவர்க்கிச்சையிருக்கும். எ-று.

இ-ம். நல்ல நீர்க்கிணறு கடற்கரையி லிருந்தாலும் அவ்விடத்திற் சென்று நீரைக் குடிப்பார்கள் அதுபோலக் கொடுப்பவர் தூரத்திலிருந்தாலும் அவரிடத்தே பொருவர்க்கு இச்சையிருக்கும் என்பதாம். நசை - எழுவாய், இருக்கும் - தோன்றுப்பயனிலை.

புணர்கடல்சூழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே
உணர்வ துடையா ரிருப்ப—வுணர்விலா
வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வரே
பட்டுந் துகிலு முடுத்து.

இ-ள். உணர்வதுடையார் - அறிவுடையார், இருப்ப - தரித்திரராயிருக்க, உணர்விலா - அறிவில்லாத, வட்டும் - பனைவட்டும், வழுதுணையும் - வழுதுணங்காயும், போல்வாரும் - ஒத்தவரும், பட்டும் - பட்டாடையும் துகிலும் - வஸ்திரத்தையும், உடுத்தி - தரித்து, வாழ்வர் - வாழ்வார்கள், (ஆதலால்) புணர் - பொருந்திய, கடல் - சமுத்திரம், சூழ் - சூழ்ந்த, வையத்து - பூமியில், புண்ணியம் - புண்ணியமானது, வேறு - வேறுபட்டிருக்கும். எ-று.

இ-ம். கற்றோர் வருந்தியிருப்ப மற்றோர் செல்வத்தை யநுபவிப்பர் அது புண்ணியவசம் என்பதாம். புண்ணியம் - எழுவாய், வேறு - பயனிலை, ஏ - உம் - ஏ - ஓ - உம் - அசைகள். 5

நல்லார் நயவ ரிருப்ப நயமிலாக்
கல்லார்க்கொன் றாகிய காரணந்—தொல்லை
வினைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

இ-ள். வேல் - வேல்போலும், நெடும் - நீண்ட, கண்ணாய் - கண்களையுடையவளே, நல்லார் - நல்லவர்கள், நயவர் - நீதியையுடையவர்கள், இருப்ப - தரித்திரராயிருக்க, நயமிலா - நன்மையில்லாத, கல்லார்க்கு - விவேகமில்லார்க்கு, ஒன்றாகிய - ஒருபொருளுண்டாகிய, காரணம் - முகாந்தரம், (என்னவெனில்) தொல்லை - பழைய, வினை - நல்வினையினது, பயனல்லது - பயனல்லாமல், நினைப்ப - ஒருவன் நினைக்க, வருவது - வரத்தக்கது, ஒன்று - ஒன்று, இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பெண்ணே நல்லவர்களும் நீதியுள்ளவர்களுந் தரித்திரப் பட்டிருக்கக் கல்லாதவர்களுக்குச் செல்வமுண்டான காரணம் என்னவெனில் முன்செய்த நல்வினைப் பலனாகும் என்பதாம். ஒன்று - எழுவாய், இல் - பயனிலை. 5

நாறுத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்
நீறாய் நிலத்து விளியரோ—வேறாய
புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலு
நன்மக்கள் பக்கந் துறந்து.

இ-ள். நாறு - பரிமளியாத, தகடு - புறவிதழ்களையுடைய, நன் மலர்மேல் - நல்ல பொற்றாமரை மலர்மேலிருக்கும், பொற்பாவாய் - இலக்குமியே, பொன்போலும் - பொன்னையொத்த, நன்மக்கள் - நல்ல மனிதர்கள், பக்கம் - இடத்தை, துறந்து - விட்டு, வேறாய் - குணம் வேறான, புன்மக்கள் பக்கம் - புல்லிய மனிதர்களிடத்து, புகுவாய் - பிரவேசிப்பாய், (ஆகையால்) நீறாய் - பொடியாய், நிலத்து - பூமியில், நீ - நீ, விளி - கெடுவாயாக. எ-று.

இ-ம். இலக்குமியே நன்மக்களைவிட்டு நீங்கிப் புன்மக்களிடத்திற் பிரவேசிக்கிறாய் ஆகையால் நீ நீறாய் வெந்துபோகக்கடவாய் என்பதாம். நீ - எழுவாய், விளி - பயனிலை, அரோபோல அசைகள்.

நயவார்க ணல்குரவு நாணின்று கொல்லோ
பயவார்கட் செல்வம் பரம்பப்—பயின்கொல்
வியவாய்காண் வேற்கண்ணா யிவ்விரண்டு மாங்கே
நயவாது நிற்கு நிலை.

இ-ள். வேற்கண்ணாய் - வேல்போன்ற கண்களையுடையவளே, நயவார்கண் - நன்மையுள்ளவரிடத்திலிருக்கும், நல்குரவு - வறுமைக்கு, நாண் - வெட்கம், இன்றோ - இல்லையோ, பயவார்கண் - கொடாதவரிடத்திருக்கும், செல்வம் - செல்வமானது, பரம்ப - அதிகரிக்க, பயின்கொல் - (ஒட்டும்) பிசினோ, இவ்விரண்டும் - இந்தவிரண்டும், ஆங்கே - அங்கங்கே, நயவாது - (தாரதாம்) விரும்பாது, நிற்கு நிலை - நிற்கின்ற நிலையை, வியவாய் - அதிசயமாய், காணா - நீயறி. எ-று.

இ-ம். பெண்ணே நல்லோரிடத்துத் தரித்திரமும், உதவியில்லோரிடத்துச் செல்வமும், தாரதாமறியாது நிற்கின்ற நிலையை நீயறி என்பதாம். நீ - எழுவாய், காண் - பயனிலை, நிலை - செயப்படுபொருள், கொல் - அசை. 7

வலவைக ளல்லாதார் காலாறு சென்று
கலவைக ளுண்டு கழிப்பர்—வலவைகள்
காலாறுஞ் செல்லார் கருணையாற் றுய்ப்பவே
மேலாறு பாய விருந்து.

இ-ள். வல்லவைகளல்லாதார் - வல்லமைகளில்லாதவர்கள், காலாறுசென்று - தூரதேயங்களிற்போய், கலவைகள் - பலவகைப் போசனங்களை, உண்டு - சாப்பிட்டு, கழிப்பர் - காலம்போக்குவார், வலவைகள் - வல்லமையுடையவர்கள், காலாறுஞ்செல்லார் - தூரதேயங்களிற்போகார், மேல் - உடலில், ஆறுபாய - வியர்வுநீர்வர, இருந்து - ஊரிலிருந்து, கருணையால் - பொரிக்கறியுடன் போசனத்தை, துய்ப்ப - உண்பார்கள். எ-று.

இ-ம். வல்லமையில்லார் தூரதேயங்களிற் சென்று இரந்துண்பர் வல்லமையுள்ளார் உள்ளூரிலிருந்து முயற்சிசெய்து உண்பர் என்பதாம். அல்லாதார் - எழுவாய், கழிப்பர் - பயனிலை, வலவைகள் - எழுவாய், துய்ப்ப - பயனிலை, ஏ - அசை. 8

பொன்னிறச் செந்நெற் பொதியொடு பீள்வாட
மின்னொளிர் வானங் கடலுள்ளுங்—கான்றுகுக்கும்
வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்
வண்மையு மன்ன தகைத்து.

இ-ள். பொன்னிறம் பொன்போலு நிறமுடைய, செந்நெல் - செந்நெற்பயிர், பொதியொடு - பொதிதலுடன், பீள்வாட - கருவாட,

மின் - மின்னல், ஒளிர் - பிரகாசிக்கும், வானம் - மேகமானது, கடலுள்ளும் - கடலிடத்தும், கான்று - கக்கி, உகுக்கும் - நீரைச்சொரியும், வெண்மையுடையார் - அறிவில்லார், விழுச்செல்வம் - சிறந்த செல்வம், எய்தியக்கால் - பெற்றால், வண்மையும் - அவர்களுபகாரமும், அன்னதகைத்து - அத்தன்மையாம். எ-று.

இ-ம். மேகமானது நெற்பயிர்வாடச் சமுத்திரத்திலே நீரைச் சொரியும் அதுபோல அறிவில்லார் செல்வம் பெற்றால் நன்மார்க்கர் வருத்தப்படத் துன்மார்க்கருக்குக் கொடுப்பார்கள் என்பதாம். வண்மை - எழுவாய், அன்னதகைத்து - பயனிலை. 9

ஓதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாது
மோதி யனையா ருணர்வுடையார்—தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார் செல்வரு
நல்கூர்ந்தா ரீயா ரெனின்.

இ-ள். உணர்விலார் - அறிவிலார், ஓதியும் - பலநூலைப்படித்தும், ஓதார் - படியாதாராவர், உணர்வுடையார் - அறிவுடையார், ஓதாதும் - படியாதிருந்தும், ஓதியனையார் - படித்தவராவர், இரவாதார் - யாசியாதவர், தூய்தாக - பரிசுத்தமாக, நல்கூர்ந்தும் - தரித்திரப்பட்டிருந்தும், செல்வர் - செல்வராவார்கள், செல்வரும் - செல்வமுடையாரும், ஈயாரெனின் - கொடாராகில், நல்கூர்ந்தார் - தரித்திராவர். எ-று.

இ-ம். அறிவிலார் படித்தும் படியாதவரே, அறிவுடையார் படியாதிருந்தும் படித்தவரே, இரவாதார் வறுமையடைந்துஞ் செல்வர்களே, செல்வருங் கொடாராகில் வறியவர்களே என்பதாம். உணர்விலார் உணர்வுடையார் இரவாதார் செல்வர் - எழுவாய், ஓதார் ஓதியனையார் செல்வர் நல்கூர்ந்தார் — பயனிலை. 10

நன்றியில் செல்வம் முற்றிற்று.

28 -. ஆம். அதிகாரம். ஈயாமை

அஃதாவது - கொடாமலிருக்கும் தன்மையாம்

நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவரையா
லட்டது பாத்துண்ட லட்டுண்ட—லட்ட
தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாக்கட்
கடைக்குமா மாண்டைக் கதவு.

இ-ள். அட்டுண்டல் - சமைத்துண்டு வாழ்தலாவது, நட்டார்க்கும் - சிநேகர்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும் - சிநேகியாதவர்க்கும், உள - தமக்குள்ள, வரையால் - அளவால், அட்டது - சமைத்ததை, பாத்துண்டல் - பகுத்துண்ணல், அட்டது - சமைத்ததை, அடைத்திருந்து - கதவை யடைத்திருந்து, உண்டு - புசித்து, ஒழுகும் - நடக்கும், ஆவது - செல்வம், இல் - இல்லாத, மாக்கட்கு - மனிதர்க்கு, ஆண்டைக்கதவு - சுவர்க்கவாயிற் கதவுகள், அடைக்கும் - அடைந்திருக்கும். எ-று.

இ-ம். சிநேகருக்குஞ் சிநேகியாதவருக்கும் இருக்குமளவாலிட்டுண்ணுதலே உண்ணுதலாம் இட்டுண்ணுதவர்க்குச் சுவர்க்கவாயிற் கதவுகளடைக்கும் என்பதாம். அட்டுண்டல் - எழுவாய், பாத்துண்டல் - பயனிலை, கதவு - எழுவாய், அடைக்கும் - பயனிலை, ஆம் - அசை. 1

எத்துணை யானு மியைந்த வளவினாற்
சிற்றறஞ் செய்தார் தலைப்படுவர்—மற்றைப்
பெருஞ்செல்வ மெய்திய க்காற் பின்னறிது மென்பா
ரழிந்தார் பழிகடலத் துள்.

இ-ள். எத்துணையானும் - எவ்வளவாகிலும், இயைந்த - பொருந்திய, அளவினால் - அளவால், சிற்றம் - சிறிய தருமத்தை, செய்தார் - செய்தவர்கள், தலைப்படுவர் - முதன்மை யடைவர், பெரும் - பெரிய, செல்வம் - ஐசுவரியத்தை, எய்தியக்கால் - அடைந்தால், பின் - பின்பு, அறிதும் - தருமஞ்செய்வோம், என்பார் - என்று சொல்வோர், பழி - பழிக்கப்பட்டு, கடலத்துள் - கடல்சூழ்ந்த பூமியில், அழிந்தார் - கெட்டார். எ-று.

இ-ம். எவ்வளவாகிலுஞ் சிறிய தருமத்தைச் செய்தவர் சுவர்க்கத்தையடைவர், பெருஞ்செல்வங்கிடைத்தாற் றருமஞ்செய்வோ

மென்பவர் அழிந்தவர்களே என்பதாம். செய்தார் - எழுவாய், தலைப்படுவர் - பயனிலை, அறிதுமென்பார் - எழுவாய், அழிந்தார் - பயனிலை, மற்று - ஏ - அசைகள். 2

துய்த்துக் கழியான் றுறவோர்க்கொன் றீகலான்
வைத்துக் கழியு மடவோனை—வைத்த
பொருளு மவனை நகுமே யுலகத்
தருளு மவனை நகும்.

இ-ள். துய்த்து - உண்டு, கழியான் - நாளைக்கழியாதவனாகவும், துறவோர்க்கு - துறவிகளுக்கு, ஒன்று - ஒருபொருளையும், ஈகலான் - கொடாதவனாகவும், வைத்து - பொருளைத்தேடிவைத்து, கழியும் - இறக்கும், மடவோனை - அறிவில்லாதவனை, வைத்த - தேடிவைத்த, பொருளும் - திரவியமும், அவனை - அவனை, நகும் - சிரிக்கும், உலகத்து - உலகத்தில், அருளும் - கிருபையும், அவனை - அவனை, நகும் - சிரிக்கும். எ-று.

இ-ம். தானுண்ணாது பொருளைத்தேடி வைத்தவனைப் பொருளுஞ் சிரிக்கும் உலகத்தருளுஞ் சிரிக்கும் என்பதாம். பொருள் அருள் - எழுவாய், நகும் - பயனிலை, மடவோனை - செயப்படுபொருள், ஏ - அசை. 3

கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்றா விடுக்குடை
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ—மில்லத்
துருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தா
லேதிலான் றுய்க்கப் படும்.

இ-ள். கொடுத்தலும் - ஈதலும், துய்த்தலும் - உண்டலும், தேற்றா - தெளியாத, இடுக்குடை - உலுத்தகுணமுள்ள, உள்ளத்தான் - மனமுடையவன், பெற்ற - அடைந்த, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வமானது, இல்லத்து - மனையிடத்து, உருவுடை - வடிவுற்ற, கன்னியரை - பெண்மகளைப்போல, பருவத்தால் - அநுபவிக்குங்காலத்து, ஏதிலான் - அயலானால், துய்க்கப்படும் - அநுபவிக்கப்படும். எ-று.

இ-ம். வீட்டிற்பிறந்த பெண்ணை அயலானனுபவிப்பதுபோலக் கொடாதவன் பொருளைப் பிறனநுபவிப்பான் என்பதாம். செல்வம் - எழுவாய், துய்க்கப்படும் - பயனிலை. 4

எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்து
மறுநீர்ச் சிறுகிணற் றூறல்பார்த்—துண்பர்
மறுமை யறியாதா ராக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

இ-ள். எறி - அலைகளையெறியும், நீர் - நீரையுடைய, பெரும்- பெரிய, கடல் - சமுத்திரத்தை, எய்தியிருந்தும் - அடைந்திருந்தும், அறுநீர் - நீரற்ற, சிறு - சிறிய, கிணறு - கிணற்றின், ஊறல் - நீரூற்றை, பார்த்து - கண்டு, உண்பர் - உண்ணுவார்கள், அதுபோல மறுமை - மறுபிறப்பிற்குரிய தருமங்களை, அறியாதார் - செய்யாதவர்கள், ஆக்கத்தின் - செல்வத்திலும், சான்றோர் - பெரியோர்களுடைய, கழி - மிக்க, நல்குரவே - தரித்திரமே, தலை - முதன்மையுடையது.

இ-ம். தருமஞ்செய்யாதார் செல்வத்தைப்பார்க்கிலும் பெரியோர்கள் தரித்திரமேலானது என்பதாம். நல்குரவு-எழுவாய், உடைத்து-பயனிலை. 5

எனதென தென்றிருக்கு மேழை பொருளை
எனதன தென்றிருப்பன் யானுந்—தனதாயிற்
றானு மதனை வழங்கான் பயன்றுவ்வான்
யானு மதனை யது.

இ-ள். ஏழை - அறிவில்லான், பொருளை - திரவியத்தை, எனதெனதென்று - என்னுடைய தென்னுடையதென்று, இருக்கும் - நினைந்திருப்பான், யானும்-நானும், எனதெனதென்று - என்னுடைய தென்னுடையதென்று, இருப்பன் - நினைந்திருப்பேன், தனதாயின்- அப்பொருள் தன்னுடையதாகில், தானும் - அவ்வேழைதானும், அதனை - அப்பொருளை, வழங்கான் - கொடான், பயன் - அதனால் வரும்பலனை, துவ்வான் - அநுபவியான், யானும் - நானும், அதனை - அப்பொருளை, அது - அப்படிக்கொடே னனுபவியேன். எ-று.

இ-ம். அறிவிலான் பொருளைத் தன்னுடையதென் றிருப்பான், யானும் என்னுடைய தென்றிருப்பேன், தன்னுடையதாகிற் கொடுக்கா னநுபவிக்கான், என்னுடையதாகில் யானுங் கொடேனனுபவியேன் என்பதாம், யான் - எழுவாய், அது - பபனிலை, அதனை - செயப்படு பொருள். 6

வழங்காத செல்வரி னல்கூர்ந்தா ருய்ந்தா
ரிழந்தா ரெனப்படுத லுய்ந்தா—ருழந்ததனைக்

காப்புய்ந்தார் கல்லுதலு முய்ந்தார்தங் கைந்நோவ
யாப்புய்ந்தா ருய்ந்த பல.

இ-ள். வழங்காத - கொடாத, செல்வரின் - செல்வரிலும், நல்கூர்ந்தார் - தரித்திரர், உய்ந்தார் - பிழைத்தார், இழந்தாரெனப்படுதல்-பொருளை யிழந்தாரென்று சொல்லப்படுதலினும், உய்ந்தார் - பிழைத்தார், உழந்து - வருந்தி, அதனை - அப்பொருளை, காப்பு - காத்தலினும், உய்ந்தார் - பிழைத்தார், தங்கை - தங்கைகள், நோவ - வருந்த, யாப்பு - கட்டுதலினும், உய்ந்தார் - பிழைத்தார், உய்ந்தபல - பல முறையாலும் பிழைத்தார். எ-று.

இ-ம். கொடாத செல்வர்களைப் பார்க்கிலுந் தரித்திரர்கள் பல முறையாலும் பிழைத்தார்கள் என்பதாம். நல்கூர்ந்தார் - எழுவாய், உய்ந்தார் - பயனிலை. 7

தனதாகத் தான்கொடான் றாயத் தவருந்
தமதாய போழ்தே கொடாஅர்—தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவர்கடியார் தான்கடியான்
பின்னை யவர்கொடுக்கும் போழ்து.

இ-ள். தனதாக - தன்னுடையதாக, தான் - தான், கொடான்- (பொருளைக்) கொடான், தாயத்தவரும் - தாயாதிகளும், தமதாய போழ்தே - பொருள் தங்களுடையதானகாலத்தே, கொடாஅர் - கொடுக்கார், தனதாக - தன்னுடையதாக, முன்னே - தானிறக்கு முன், கொடுப்பின் - கொடுத்தால், அவர் - அத்தாயாதிகள், கடியார்- கோபியார், பின்னை - தானிறந்தபின், அவர் - அத்தாயாதிகள், கொடுக்கும்போழ்து - கொடுக்குங்காலத்தில், தான்கடியான் - தான் கோபியான். எ-று.

இ-ம். பொருள் தன்னுடையதாகத் தான் கொடான் அது உறவினர்க்கானகாலத் தவர்கொடார் இறக்குமுன்னே தான் கொடுத்தா லுறவினர்கோபியார் இறந்தபின் னுறவினர் கொடுத்தாற்றான் கோபியான் என்பதாம். தான் - எழுவாய், கொடான் - பயனிலை, தாயத்தவர் - எழுவாய், கொடார் - பயனிலை, அவர் - எழுவாய், கடியார் - பயனிலை, தான் - எழுவாய், கடியான் - பயனிலை. 8

இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி
வல்லவ ரூன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக்
கொல் லச்சுரப்பதாங் கீழ்.

இ-ள். இரவலர். - யாசகரே, கன்றாக - கன்றாகவும், ஈவார் - கொடுப்பவரே, ஆவாக - பசுவாகவும், விரகில் - சீக்கிரத்தில், சுரப்பது - கொடுப்பது, வண்மை - கொடையாகும், விரகின்றி - மெதுவாக, வல்லவர் - வலிமையையுடையோர், ஊன்ற - சிதைய, அடி - அடிக்கும், ஆபோல் - பசுப்போல, வாய் - அவயவங்களிடத்து, வைத்து - கருவிகளைவைத்து, கொல்ல - வருத்த, சுரப்பதாம் - கொடுப்பான், கீழ் - கீழ்மகன். எ-று.

இ-ம். யாசகர் கன்றாகவுங் கொடுப்பவர் பசுவாகவும் விரவிற் கொடுப்பதே கொடை, கீழ்மகனை வருத்தினுற் கொடுப்பான் என்பதாம். வண்மை - எழுவாய், சுரப்பது - பயனிலை, கீழ் - எழுவாய், சுரப்பது - பயனிலை, ஆம் - அசை. 9

ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்
காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்—காத்தல்
குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்
குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

இ-ள். ஈட்டலும் - பொருளைத்தேடலும், துன்பம் - துயரம், ஈட்டிய - தேடிய, ஒண்பொருளை - ஒள்ளியபொருளை, காத்தலும் - காப்பாற்றுதலும், கடும் - மிகவும், துன்பம் - துயரம், காத்த - காக்கப்பட்டபொருள், குறைபடில் - குறைபட்டால், துன்பம் - துயரம், கெடில் - கெட்டால், துன்பம் - துயரம், மற்றைப்பொருள் - மேற்சொல்பொருள், துன்பக்கு - துயரத்திற்கெல்லாம், உறைபதி - இருப்பிடமாம். எ-று.

இ-ம். பொருளைத்தேடலும் வருத்தம் காத்தலும் வருத்தம் அது குறைபட்டால் வருத்தம் கெட்டால் வருத்தம் என்பதாம். பொருள் - எழுவாய், உறைபதி - பயனிலை, மற்று - ஆங்கு - ஏ அசைகள். 10

ஈயாமை முற்றிற்று.

29-ஆம். அதிகாரம். இன்மை

அஃதாவது-இல்லாததன்மையைச் சொல்லுதலாம்

அத்திட்ட கூறை யரைச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும்—பாடெய்து
மொத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன் றில்லாதார்
செத்த பிணத்திற் கடை.

இ-ள். அத்து-சிவப்பு, இட்ட - கரையிலிட்ட, கூறை - ஆடையை, அரை - இடையில், சுற்றி - உடுத்தி, வாழினும்-வாழ்ந்தாலும், பத்தெட் டுடைமை-பத்துப்பொன்னாகிலும் எட்டுப்பொன்னாகிலு முடையவ னென்று, பலருள்ளும் - பலரிடத்தும், பாடு - பெருமை, எய்தும்-அடைவரின், ஒத்த - நலமொத்த, குடி - குலத்தில், பிறந்தக்கண்ணும் - பிறந்தாலும், ஒன்றில்லாதார் - ஒருபொருளில்லாதவர், செத்தபிணத் தின் - செத்தபிணத்தைப் பார்க்கிலும், கடை - கடையாவார். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் நல்லாடையுடுத்தி வாழ்ந்தால் பொருளுடையவ னென்று மதிக்கப்படுவான், உயர்குலத்திற்பிறந்தாலும் பணமில்லா விடில் பிணமாவார் என்பதாம். ஒருவன் - தோன்றா எழுவாய், எய் தும் - பயனிலை, இலாதார் - எழுவாய், கடையாவர் - பயனிலை. 1

நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்
யாரு மறிவர் புகைநுட்பந்—தேரி
னிரப்பிடும்பை யாளன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

இ-ள். நீரினும் - நீரைப்பார்க்கிலும், நெய் - நெய்யை, நுண்ணிது- நுட்பமுடையது, என்பர் - என்று சொல்வர், நெய்யினும் - நெய்யைப் பார்க்கிலும், புகை - புகையானது, நுட்பம் - நுட்பமுடையதென்று, யாரும்-யாவரும், அறிவர்-அறிவார்கள், தேரின்-ஆராயில், புகையும்- புகைதானும், புகற்கு - புகுதற்கு, அரிய - அரிதான, பூழை-வாயில்களை, நுழைந்து - நுழைந்து, இரப்பிடும்பையாளன் - தரித்திரமுடையவன், புகும் - புகுவான். எ-று.

இ-ம். நீரினு நெய் நுட்பம், நெய்யினும் புகை நுட்பம், புகை நுழையா வாயில்களிலுந் தரித்திரனுழைவான் என்பதாம். இடும்

பையாளன் - எழுவாய், புகும் - பயனிலை, ஏ - அசை, அகத்தியம் கையுமாகிய மேனோக்குப்பொருள். 2

கல்லோங் குயர்வரைமேற் காந்தண் மலராக்காற்
செல்லாவாஞ் செம்பொறி வண்டினங்—கொல்லைக்
கலாஅற் கிளிகடியுங் கானக நாட
விலாஅஅர்க் கில்லைத் தமர்.

இ-ள். கொல்லை - கொல்லைகளில், கிளி - கிளிகளை, கலாஅல் - கல்லால், கடியும் - ஓட்டும், கானகம் - காட்டையும், நாட - நாட்டையுமுடையபாண்டியனே, கல் - கற்கள், ஓங்கு - மிகுந்த, உயர் - உயர்ந்த, வரைமேல் - மலைமேல், காந்தள் - காந்தட்பூ, மலராக்கால் - மலராவிடில், செம்பொறிசிவந்த - புள்ளிகளையுடைய, வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள், செல்லாவாம் - போகாவாம், (அதுபோல) இலாஅஅர்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, தமர் - உறவினர், இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே காந்தள் மலராவிடில் வண்டுகள் சேராவாம் அதுபோலப் பொருளில்லாதவர்க்கு உறவினரில்லை என்பதாம். தமர் - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை. 3

உண்டாய போழ்தி னுடைந்துழிக் காகம்போற்
றொண்டா யிரவர் தொகுபவே—வண்டாய்த்
திரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ வென்பா
ரொருவரு மிவ்வுலகத் தில்.

இ-ள். உண்டாய - செல்வமுண்டான, போழ்தின் - காலத்து, உடைந்துழி - தேகமழியில், காகம்போல் - காக்கைபோல, தொண்டு-அடிமையாக, ஆயிரவர் - ஆயிரம்பேர், தொகுப - கூடுவார்கள், வண்டாய் - வண்டுபோல, திரிதருங்காலத்து - திரியும்போது, தீதிலிரோ - (வறுமைக்) குற்றமற்றீரோ, என்பார் - என்றுகேட்பார், ஒருவரும் - ஒருவரும், இவ்வுலகத்து - இவ்வுலகில், இல் - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பொருளுண்டான காலத்துக் காக்கைக் கூட்டம்போலனேகர்வந்து கூடுவார்கள் பொருளில்லாக் காலத் தொருவரும் வரமாட்டார்கள் என்பதாம். ஆயிரவர் - எழுவாய், தொகுப - பயனிலை, ஒருவர் - எழுவாய், இல் - பயனிலை. 4

பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயுஞ்
சிறந்ததங் கல்வியு மாயுங்—கறங்கருவி

கனமேற் கழூஉங் கணமலை நன்னாட
இன்மை தழுவப்பட் டார்க்கு.

இ-ள். கறங்கு-சத்திக்கும், அருவி - ஆறானது, கன்மேல் - கல்லின்மேல்விழுந்து, கழூஉம் - மாசைக்கழுவும், கணம் - கூட்டமான, மலை - மலைகளையும், நல் - நல்ல, நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே; இன்மை - தரித்திரம், தழுவப்பட்டார்க்கு - பிடிக்கப்பட்டார்க்கு, பிறந்த - தாம்பிறந்த, குலம் - குலப்பெருமையும், மாயும் - கெடும், பேர் - பெரிய, ஆண்மை - ஆண்டன்மையும், மாயும் - கெடும், சிறந்த - மிகுந்த, தம் - தமது, கல்வியும் - வித்தையும், மாயும் - கெடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தரித்திரம் பிடிக்கப்பட்டவர்க்குக் குலப்பெருமையு மாண்டன்மையுங் கல்வியுங்கெடும் என்பதாம். குலம் - ஆண்மை, கல்வி - எழுவாய், மாயும் - பயனிலை, அகத்தியம் கறங்கல்சுழல லொலித்தலாமே. 5

உள்கூர் பசியா லுழைநசைஇச் சென்றார்கட்
குள்ளூ ரிருந்துமொன் றாற்றாதா—னுள்ளூ
ரிருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தான்போய்
விருந்தின னாதலே நன்று.

இ-ள். உள் - வயிற்றுள், கூர் - மிக்க, பசியால் - பசிநோயால், உழை - தன்னிடத்து, நசைஇ - ஒன்றையிச்சித்து, சென்றார்கட்கு - வந்தவர்களுக்கு, உள்ளூர்-உள்ளூரில், இருந்தும்-இருந்தும், ஒன்று-ஒருபொருளை, ஆற்றாதான் - உதவிசெய்யாதவன், உள்ளூர் - உள்ளூரில், இருந்து - இருந்து, உயிர் - தன்னுயிரை, கொன்னே - பயனில்லாமல், கழியாது - நீக்காமல், தான்போய் - தான்தூரதேசத்திற்போய், விருந்தினனாதலே-விருந்தாளியாகுதல், நன்று-நல்லது. எ-று.

இ-ம். தன்னிடத்துவந்தவர்க்கு ஒரு பொருளுதவாதான் உள்ளூரிலிருந்திரவாது பிறவூரார்க்கு விருந்தினனாகுதனல்லது என்பதாம், ஆற்றாதான் - எழுவாய், ஆதல் - பயனிலை. 6

நீர்மையே யன்றி நிரம்ப வெழுந்ததங்
கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர்—கூர்மையின்
முல்லை யலைக்கு மெயிற்றாய் நிரப்பென்னு
மல்ல லடையப்பட் டார்.

இ-ள். கூர்மையின் - கூர்மையுடைய, முல்லை - முல்லையரும்பை, அலைக்கும் - வருத்தும், எயிற்றாய் - பற்களையுடையவளே, நிரப்பென்

னும் - வறுமையென்னும், அல்லல் - துன்பம், அடையப்பட்டார் - சேரப்பட்டவர், நீர்மையேயன்றி - நற்குணங்களே யல்லாமல், நிரம்ப - நிறைய, எழுந்த - உள்ளெழுந்த, தம் - தம்முடைய, கூர்மையும் - நுட்பபுத்தியும், எல்லாம் - மற்றயாவும், ஒருங்கு - ஒருமிக்க, இழப்பர் - இழந்துவிடுவர். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே வறுமையடையப்பட்டவர் குணங்களேயும், புத்தியையு மற்றுள்ளவற்றையு மிழப்பார்கள் என்பதாம். அடையப்பட்டார் - எழுவாய், இழப்பர் - பயனிலே. 7

இட்டாற்றுப் பட்டொன் றிரந்தவர்க் காற்றாது
முட்டாற்றுப் பட்டு முயன்றுள்ளூர் வாழ்தலி
னெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையிற் கைநீட்டுங்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

இ-ள். இட்டாற்றுப்பட்டு - முன்கொடுத்து வழிபட்டு, ஒன்றிரந்தவர்க்கு - பின்னொரு பொருளிரந்தவர்க்கு, ஆற்றாது - உதவி செய்யாது, முட்டாற்றுப்பட்டு - வறுமைவழியிற்பொருந்தி, முயன்று - முயற்சிசெய்து, உள்ளூர்வாழ்தலின் - உள்ளூரில் வாழுகிறதிலும், நெட்டாற்றுச்சென்று - தூரதேசங்களிற்போய், நிரைமனையில் - வரிசையாகிய வீடுகளில், கைந்நீட்டும் - பிச்சைக்குக் கையைநீட்டும், கெட்டாற்றுவாழ்க்கையே - கெடுவழியானவாழ்க்கையே, நன்று - நல்லது. எ-று.

இ-ம். முன்கொடுத்து வழிபட்டுப் பின்கொடுப்பதற்கில்லாம லுள்ளூரில் வாழ்வதிலும் பிறவூரிற்போய்ப் பிச்சையெடுப்பதுநலம் என்பதாம். வாழ்க்கை - எழுவாய், நன்று - பயனிலே. 8

கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால் வாங்கி
அடகு பறித்துக்கொண் டட்டுக்—குடைகலனு
உப்பிலி வெந்ததைதின் றுள்ளற்று வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

இ-ள். துப்புரவு - செல்வமெல்லாம், சென்று - (பலவழியிற்) போய், உலந்தக்கால் - கெட்டால், கடகஞ்செறிந்த - பொற்கடக நெருங்கிய, தங்கைகளால் - தங்கள் கைகளால், வாங்கி - வணங்கி, அடகு - இலேகளே, பறித்துக்கொண்டு - பறித்துக்கொண்டு, அட்டு - சமைத்து, குடைகலனு - நுங்கெடுக்கப்பட்ட பனங்காயே பாத்திரமாக, உப்பிலி - உப்பில்லாத, வெந்தை - வெந்ததை, தின்று - புசித்து, உள் - மனம், அற்று - உடைபட்டு, வாழ்ப - வாழ்வார்கள். எ-று.

இ-ம். செல்வமெல்லாங்கெட்டால் இலைகளைப்பறித்துப் பனங் காயைப் பாத்திரமாகவைத்துச் சமைத்துண்பர் என்பதாம். இல்லார் - தோன்று எழுவாய், வாழ்ப - பயனிலை, ஏ - அசை, வெந்தை - நடுக் குறை. 9

ஆர்த்த பொறிய வணிகிளர் வண்டினம்
பூத்தொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவா—நீர்த்தருவி
தாழா வுயர்சிறப்பிற் றண்குன்ற நன்னாட
வாழாதார்க் கில்லைத் தமர்.

இ-ள். நீர்த்து - நீரையுடையதாகிய, அருவி - ஆறுனது, தாழா- தாழும், உயர்சிறப்பின் - உயர்ந்த சிறப்பைப்பொருந்திய, தண் - குளிர்ந்த, குன்றம் - மலையையும், நல் - நல்ல, நாட - நாட்டையு முடைய பாண்டியனே, ஆர்த்த - நிரம்பிய, பொறிய - புள்ளிகளை யுடைய, அணி - அழகு, கிளர் - பிரகாசிக்கும், வண்டினம் - வண்டுக் கூட்டங்கள், பூத்து - மலர்ந்து, ஒழி - நீங்கிய, கொம்பின்மேல் - கொம்புகளின்மேல், செல்லாவாம் - போகாவாம், (அதுபோல) வாழாதார்க்கு - பொருள்பெற்று வாழாதவர்க்கு, தமர் - இனத்தார், இல்லை - இல்லை. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மலர்ந்தெழுந்தமரங்களில் வண்டுகள் செல்லாவாம் அதுபோல வறியவரிடத்தி லுறவினர் செல்லார்கள் என்பதாம். தமர் - எழுவாய், இல்லை - பயனிலை. 10

இன்மை முற்றிற்று.

---

30 - ஆம். அதிகாரம். மானம்

அஃதாவது - மானங்கெடாது வாழ்தலைச் சொல்லுதலாம்

திருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்
பெருமிதங் கண்டக் கடைத்து—மெரிமண்டிக்
கானத் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே
மான முடையார் மனம்.

இ-ள். திரு - செல்வம், மதுகையாக - உறுதியாக, திறம் - திறமை, இலார் - இல்லாதவர்கள், செய்யும் - செய்கின்ற, பெரு

மிதம் - மேன்மையை, கண்டக்கடைத்தும் - கண்டவிடத்தும், எரி - தீ, மண்டி - நெருங்கி, கானம் - காட்டில், தலைப்பட்ட - முதன்மையாகவுண்டான, தீப்போல் - தீயைப்போல, மானம் - மானத்தை, உடையார் - உடையவரது, மனம் - மனது, கனலும் - கொதித்து நிற்கும். எ-று.

இ-ம். மானமுடையவர் மனமானது செல்வமிகுதியால் அறிவிலார்செய்யு மேன்மையைக்காணிற் றீப்போலெரியும் என்பதாம். மனம் - எழுவாய், கவலும் - பயனிலை, ஏ - அசை, (அகத்தியம்) ஐந்தறிவினமே லதிகமாமனமே. 1

என்பா யுகினு மியல்பிலார் பின்சென்று
தம்பா டுரைப்பரோ தம்முடையார்—தம்பா
டுரையாமை முன்னுணரு மொண்மை யுடையார்க்
குரையாரோ தாமுற்ற நோய்.

இ-ள். என்பாய் - எலும்பாகி, உகினும் - உடல்கெடினும், இயல்பிலார் - நற்குணமில்லார், பின்சென்று - பின்போய், தம்பாடு - தமது குறையை, உரைப்பரோ - சொல்லுவாரோ, தம்முடையார் - மானமுடையார், தம்பாடு - தமதுகுறையை, உரையாமை - முன்சொல்லுமுன், உணரும் - அறியும், ஒண்மையுடையார்க்கு - அறிவுடையார்க்கு, தாமுற்ற - தாமடைந்த, நோய் - வறுமைநோயை, உரையாரோ - சொல்லாரோ. எ-று.

இ-ம். மானமுடையவர் நற்குணமில்லார் பின்சென்று தமது வருத்தத்தைச்சொல்லார் தமது வருத்தத்தைச் சொல்லுமுன்னறியும் அறிவுடையார்க்குச் சொல்லுவார் என்பதாம். தம்முடையார் - எழுவாய், உரையாரோ - பயனிலை, நோயை - செயப்படுபொருள். 2

யாமாயி னெம்மில்லங் காட்டுதுந் தாமாயிற்
காணவே கற்பழியு மென்பார்போ—ணைிப்
புறங்கடை வைத்தீவர் சோறு மதனுன்
மறந்திடுக செல்வர் தொடர்பு.

இ-ள். யாமாயின் - நாமானல், எம்மில்லம் - எமதுமனையை, காட்டுதும் - காட்டுவோம், தாமாயின் - தாமானல், காணவே - பிறர் காணவே, கற்பு - கற்பானது, அழியும் - கெடும், என்பார்போல் - என்றுசொல்வார்போல், நாணி - வெட்கி, புறங்கடைவைத்து - தலைவாயிலில்வைத்து, சோறு - சோற்றை, ஈவர் - இடுவர், அதனுல் -

அதனாலே, செல்வர் - செல்வருடைய, தொடர்பு - சிநேகத்தை, மறந்திடுக - மறந்துவிடக்கடவாய். எ-று.

இ-ம். செல்வர்கள் வறியவர்க்குத் தலைவாயிலில் வைத்துச் சோறிடுவர் அவர் சிநேகத்தை விட்டுவிடக்கடவாய் என்பதாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், மறந்திடுக - பயனிலை, தொடர்பு - செயப்படுபொருள், (அகத்தியம்) "கடவது - கயவட்டு ரவ்விறு வியங்கோள்." 3

இம்மையு நன்றா மியனெறியுங் கைவிடா
தும்மையு நல்ல பயத்தலாற்—செம்மையி
னானங் கமழுங் கதுப்பினாய் நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு.

இ-ள். செம்மையின் - செம்மையுடைய, நானம் - புழுகு, கமழும் - மணக்கும், கதுப்பினாய் - கூந்தலையுடையவளே, மானமுடையார் - மானமுடையோர், மதிப்பு - மதிக்குந் தன்மையானது, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும், நன்றாம் - நன்மையுண்டாம், இயல் - இயல்பாகிய, நெறியும் - ஒழுக்கவழியும், கைவிடாது - நீங்காதுநிற்கும், உம்மையும் - மறுபிறப்பிலும், நல்ல - நன்மைகளை, பயத்தலால் - கொடுத்தலால், நன்று - நன்மை. எ-று.

இ-ம். பெண்ணே மானமுள்ளவர் மதிப்பானது இருபிறப்பிலு நன்மையைத்தரும் என்பதாம். மதிப்பு - எழுவாய், நன்று - பயனிலை, ஏ - அசை, காண் - முன்னிலை. 4

பாவமு மேனைப் பழியும் படவருவ
சாயினுஞ் சான்றவர் செய்கலார் சாத
லொருநா ளொருபொழுதைத் துன்பமவைபோ
லருநவை யாற்றுத லின்று.

இ-ள். பாவமும் - பாவமும், ஏனை - மற்ற, பழியும் - பழியும், பட - உண்டாக, வருவ - வருவனவற்றை, சாயினும் - தாமிறப்பினும், சான்றவர் - பெரியோர், செய்கலார் - செய்யார், சாதல் - இறத்தல், ஒருநாள் - ஒருநாளில், ஒருபொழுது - ஒருபொழுது, துன்பம் - துன்பமாம், அவைபோல் - அவற்றைப்போல், அரும் - அரிய, நவை - துன்பத்தை, ஆற்றுதல் - செய்தல், இன்று - வேறொன்றில்லை. எ-று.

இ-ம். பெரியோர் பாவமும் பழியுஞ்செய்யார் மரணமொருநாளொருபொழுது துன்பமாம். பாவமும் பழியும் பலநாளுந் துன்ப

மாம் என்பதாம். சான்றவர் - எழுவாய், செய்கலார் - பயனிலை, வருவ - செயப்படுபொருள், ஐ - சாரியை. 5

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்ப வருளெல்லாஞ்
செல்வ ரெனினுங் கொடாதவர்—நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரே
செல்வரைச் சென்றிரவா தார்.

இ-ள். மல்லல் - வளப்பமுடைய, மாஞாலத்து - பெரிய உலகத்து, வாழ்பவருளெல்லாம் - வாழ்பவரெல்லாருள்ளும், செல்வரெனினும் - செல்வமுள்ளவராயினும், கொடாதவர் - கொடாதவர், நல்கூர்ந்தார் - தரித்திரமுடையவரே, நல்கூர்ந்தக்கண்ணும் - தரித்திரமடைந்தும், செல்வரை - செல்வமுடையாரிடத்து, சென்று - போய், இரவாதார்-யாசியாதவர், பெருமுத்தரையரே - பரிசுத்தமுடையவரே. எ-று.

இ-ம். செல்வர்களாகிலுங் கொடாதவர்கள் தரித்திரர்களே தரித்திரப்பட்டு மிரவாதவர்கள் செல்வமுடையவர்களே என்பதாம். கொடாதவர் - எழுவாய், நல்கூர்ந்தார் - பயனிலை, இரவாதார் - எழுவாய், பெருமுத்தரையர் - பயனிலை. 6

கடையெலாங் காய்பசி யஞ்சுமற் றேனை
இடையெலா மின்னுமை யஞ்சும்—புடைபரந்த
விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய் தலையெல்லாஞ்
சொற்பழி யஞ்சி விடும்.

இ-ள். புடை - பக்கங்களில், பரந்த - பரவியிருக்கின்ற, வில் - வில்லையொத்த, புருவம் - புருவங்களையும், வேல் - வேலையொத்த, நெடும் - நீண்ட, கண்ணாய் - கண்களையுமுடையவளே, எலாம் - முற்றும், கடை - கடையானவன், காய் - வருத்தும், பசி - பசிக்கு, அஞ்சும் - பயப்படுவான், ஏனை - ஒழிந்த, எலாம் - முற்றும், இடை - இடையானவன், இன்மை - துன்பத்திற்கு, அஞ்சும் - பயப்படுவான், எலாம் - முற்றும், தலை - தலையானவன், சொற்பழி - சொற்குற்றத்திற்கு, அஞ்சிவிடும் - பயப்படுவான். எ-று.

இ-ம். பெண்ணே கடையானவன் பசிக்கஞ்சுவான் இடையானவன் துன்பத்திற்கஞ்சுவான் தலையானவன் சொற்குற்றத்திற்கஞ்சுவான் என்பதாம். கடை, இடை, தலை, எழுவாய், அஞ்சும் - பயனிலை, மற்றும் - இடைச்சொல். 7

நல்லர் பெரிதளியர் நல்கூர்ந்தா ரென்றெள்ளிச்
செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்காற்—கொல்ல
னுலையூதுந் தீயேபோ லுள்கனலுங் கொல்லோ
தலையாய சான்றோர் மனம்.

இ-ள். நல்லர் - இவர் நல்லவர், பெரிது - மிகவும், அளியர் - கொடுத்தவர், நல்கூர்ந்தாரென்று - தரித்திரமடைந்தாரென்று, எள்ளி- இகழ்ந்து, செல்வர் - செல்வமுடையவர், சிறுநோக்கு - குறும் பார்வை, நோக்குங்கால் - பார்க்கும்போது, தலையாய - தலைமை யாகிய, சான்றோர் - பெரியோர், மனம் - மனமானது, கொல்லன் - கருமானுடைய, உலை - உலைக்களத்து, ஊதும் - ஊதுகின்ற, தீயே போல் - தீயைப்போல, உள் - உள்ளுக்குள்ளே, கனலும் - எரியும். எ-று.

இ-ம். செல்வர்கள் நல்லவர்களை இகழ்ந்து வறுமையடைந்தா ரெனக் குறும்பார்வை பார்க்கும்போது அவர்கள் மனம் உலைக்க ளத்துத் தீயைப்போலெரியும் என்பதாம். மனம் - எழுவாய், கன லும் - பயனிலை, கொல் - ஓ - அசைகள். 8

நச்சியார்க் கீயாமை நாணன்று நாணு
மச்சத்தா னாணுத னாணன்று—மெச்சத்தின்
மெல்லிய ராகித்தம் மேலாயார் செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண்.

இ-ள். நச்சியார்க்கு - விரும்பியவர்க்கு, ஈயாமை - கொடாமை, நாணன்று - நாணமல்ல, நாணும் - நாளுநாளும், அச்சத்தால் - பயத்தால், நாணுதல் - நாணுதல், நாணன்று - நாணமல்ல, எச்சத் தின் - குறைவினையுடைய, மெல்லியராகி - எளியவராகி, தம்மேல் - தம்மிடத்து, ஆயார் - விரோதமானவர், செய்தது - செய்ததை, சொல்லாதிருப்பது - சொல்லாமலிருப்பது, நாண் - நாணமுடைமை. எ-று.

இ-ம். சத்துருக்கள்செய்த குறையைச் சொல்லாதிருப்பதே மனிதர்க்கு நாணம் என்பதாம். நாண் - எழுவாய், சொல்லாதிருப் பது - பயனிலை, செய்தது - செயப்படுபொருள், ஆம் - அசை. 9

கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை
இடம்வீழ்ந்த துண்ணா திறக்கு—மிடமுடைய
வானகங் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்
மான மழுங்க வரின்.

இ-ள். கடமா - கடமாவை, தொலைச்சிய - கொன்ற, கான் - காட்டில், உறை - வாசஞ்செய்யும், வேங்கை - புலியானது, இடம் - இடதுபக்கத்தில், வீழ்ந்தது - வீழ்ந்ததை, உண்ணாது - தின்னாது, இறக்கும் - போய்விடும், (அதுபோல) விழுமியோர் - பெரியோர், இடமுடைய - இடத்தையுடைய, வானகம் - தெய்வலோகம், கையுறினும் - கைவசப்படினும், மானமழுங்கவரின் - மானங்கெடவந்தால், வேண்டார் - விரும்பார். எ-று.

இ-ம். புலியானது இடது பக்கத்தில் வீழ்ந்த கடமாவைத் தின்னாது போய்விடும் அதுபோலப் பெரியோர்கள் வானுலகம் கைவசமாயினும் மானங்கெடவந்தால் விரும்பார் என்பதாம். விழுமியோர் - எழுவாய், வேண்டார் - பயனிலை. 10

மானம் முற்றிற்று.

31 - ஆம். அதிகாரம். இரவச்சம்

அஃதாவது-யாசித்தலால்வரும் அச்சத்தைச் சொல்லுதலாம்

நம்மாலே யாவரிந் நல்கூர்ந்தா ரென்ஞான்றுந்
தம்மாலா மாக்க மிலரென்று—தம்மை
மருண்ட மனத்தார்பின் செல்பவோ தாமுந்
தெருண்ட வறிவி னவர்.

இ-ள். இந்த நல்கூர்ந்தார் - இந்த வறுமையை யடைந்தவர், நம்மாலே - நம்மாலே, ஆவர் - செல்வமுடையராவர், என்ஞான்றும் - எந்நாளும், தம்மால் - தம்மாலே, ஆம் - உண்டாகும், ஆக்கம் - செல்வம், இலரென்று - இல்லாதவரென்று, தம்மை - தம்மில், மருண்ட - மயங்கிய, மனத்தார் - மனதுடையவர், பின்செல்பவோ - பின்சென்றிரப்பார்களோ, தாமும் - தாமும், தெருண்ட - தெளிந்த, அறிவினவர் - அறிவினையுடையவர். எ-று.

இ-ம். தெளிந்தவறிவினையுடையவர் தெளிவிலாவறிவினரிடத்துச் சென்றிரவார் என்பதாம். அறிவினவர் - எழுவாய், செல்பவோ - பயனிலை. 1

இழித்தக்க செய்தொருவ னார வுணலிற்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்த—றவன்றே
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றே யொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு.

இ-ள். ஒருவன் - ஒருவன், அழித்து - செத்து, பிறக்கும் - பிறக்கின்ற, பிறப்பு - சனனம், விழித்து - கண்விழித்து, இமைக்கும் - இமைக்கின்ற, மாத்திரை யன்றோ - அளவல்லவோ, (ஆதலால்) ஒருவன் - ஒருவன், இழித்தக்க - இழிவான யாசகங்கள், செய்து - செய்து, ஆர - வயிறு நிறைய, உணலின் - உண்ணுதலினும், பழித்தக்க - பழிக்கத்தக்கவைகளை, செய்யான் - செய்யாதவன், பசித்தல் - பசித்திருத்தல், தவறோ - குற்றமோ. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் யாசகஞ்செய் துண்ணுதலைப் பார்க்கிலும் மற்றொருவன் மானத்தோடு யாசகஞ் செய்யாது பசித்திருத்தல் குற்றமோ என்பதாம். பசித்தல் - எழுவாய், தவறோ - பயனிலை, (அகத்தியம்) அன்று முன்னுளசையெதிர் மறைக்கிளவி. 2

இல்லாமை கந்தா விரவு துணிந்தொருவர்
செல்லாரு மல்லர் சிறுநெறி—புல்லா
அகம்புகுமி னுண்ணுமி னென்பவர்மாட் டல்லான்
முகம்புகுத லாற்றுமோ மேல்.

இ-ள். இல்லாமை - வறுமையே, கந்தா - பற்றுக்கோடா, இரவு - யாசகத்தை, துணிந்து - துணிந்து, ஒருவர் - ஒருவர், சிறுநெறி - யாசகவழியில், செல்லாரும் - போகாதவரும், அல்லர் - அல்லர், புல்லா - தழுவி, அகம்-எம்மனையில், புகுமின் - பிரவேசியுங்கள், உண்ணுமின் - உண்ணுங்கள், என்பவர்மாட்டல்லான் - என்று உபசரிப்பவரிடத்தல்லது, முகம் - மற்றவரிடத்து, புகுதல் - செல்லல், ஆற்றுமோ - செய்வானோ, மேல் - மேல்மகன். எ-று.

இ-ம். இல்லாமையாற் பிச்சைக்குச்செல்லாமை யிருத்தவரில்லை, மேலானவன் உபசரித்தழைப்பவர் வீட்டிற்சென்றுண்பான் என்பதாம் மேல் - எழுவாய், ஆற்றுமோ - பயனிலை, (அகத்தியம்) ஒருவருயர்திணையிருப்பாற்கிளவி. 3

திருத்தன்னை நீப்பினுந் தெய்வஞ் செறினு
முருத்த மனத்தோ டுயர்வுள்ளி—னல்லா
லருத்தஞ் செறிக்கு மறிவிலார் பின்சென்
றெருத்திறைஞ்சி நில்லாதா மேல்.

இ-ள். மேல் - மேன்மகனானவன், திரு - இலக்குமி, தன்னை - தன்னைவிட்டு, நீப்பினும் - நீங்கினும், தெய்வம் - தெய்வம், செறி

னும் - கோபிக்கினும், உருத்த - கோபித்த, மனத்தோடு - மனத்தினால், உயர்வு - உயர்வை, உள்ளினல்லால் - நினைப்பதல்லது, அருத்தம் - திரவியத்தை, செறிக்கும் - புதைக்கும், அறிவிலார் - அறிவில்லாதவர், பின்சென்று - பின்போய், எருத்திறைஞ்சி - தலைபிறக்கங்கொண்டு, நில்லாது - நிற்கான். எ-று.

இ-ம். மேன்மகனானவன் அறிவிலார்பின்போய்த் தலைவணங்கி நிற்கான் என்பதாம். மேல் - எழுவாய், நில்லாது - பயனிலை. 4

காவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
உள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

இ-ள். காவாத - (பொருளை) யொழியாத, திண் - வலிய, அன்பின் - அன்புடைய, கண்ணன்னார் கண்ணும் - கண்ணிற்கொப்பானவரிடத்தும், இரவாது - யாசியாமல், வாழ்வதாம் - வாழும்வாழ்க்கையே, வாழ்க்கை - ஒருவர்க்கு வாழ்வாம், இரவினை - யாசகத்தை, உள்ளுங்கால் - நினைக்கும்போது, உள்ளமுருகுமால் - மனமுருகுமாகையால், கொள்ளுங்கால் - ஏற்கும்பொழுது, கொள்ளுவார் - ஏற்பவர், குறிப்பு - மனக்குறிப்பு, என்கொலோ - என்னவோ. எ-று.

இ-ம். கண்ணிற்குக் கண்ணானவரிடத்தும் யாசியாது வாழ்தலே வாழ்வாம் என்பதாம். வாழ்க்கை - எழுவாய் வாழ்வதாம் - பயனிலை, குறிப்பு - எழுவாய், என்கொலோ - பயனிலை. 5

இன்னா வியைக வினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானிரப்பத் தீர்வதற்—கென்னைகொல்
காதல் கவற்று மனத்தினாற் கண்பாழ்பட்
டேதி லவரை யிரவு.

இ-ள். இன்னா - துன்பங்கள், இயைக - பொருந்தியிருக்க, இனிய - இன்பங்கள், ஒழிகென்று - நீங்குகவென்று, தன்னையேதான் - தன்னைத் தானே, இரப்ப - இரந்துகொள்க, தீர்வதற்கு - வறுமைநீங்குதற்கு, காதல் - பொருளாசை, கவற்றும் - கவலைப்படுத்தும், மனத்தினால் - மனதால், கண்பாழ்பட்டு - கண்கள்பாழடைந்து, ஏதிலவரை - அந்நியரிடத்திற்சென்று, இரவு - யாசித்தல், என்னைகொல் - என்னவோ. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் அந்நியனிடத்திற்போய் யாசித்தலென்ன பயன் குறித்தோ என்பதாம். இரவு - எழுவாய், என்னைகொல் - பயனிலை, அகத்தியம் குச்சாரியைச் செய்யுட்கண் ணே விகாரம். 6

என்றும் புதியார் பிறப்பினு மிவ்வுலகத்
தென்று மவனே பிறக்கலான்—குன்றின்
பரப்பெலாம் பொன்னொழுகும் பாயருவி நாட
இரப்பாரை யெள்ளா மகன்.

இ-ள். குன்றின் - மலையின், பரப்பெலாம் - அகன்றவிடமெலாம், பொன் - பொன்னானது, ஒழுகும் - சொறியும், பாய் - பாயும், அருவி - யாற்றையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இரப்பாரை - யாசிப்பவரை, எள்ளாமகன் - இகழாதமகன், என்றும் - எந்நாளும், புதியார் - புதியவர்கள், பிறப்பினும் - பிறந்தாலும், இவ்வுலகத்து - இந்த வுலகத்தில், என்றும் - எந்நாளும், அவனே - அந்தமகனே, பிறக்க லான் - பிறவான். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே இரப்பவரை இகழாதவன் எக்காலும் பிற வான் என்பதாம். மகன் - எழுவாய், பிறக்கலான் - பயனிலை. 7

புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்தன்
னன்ஞான நீக்கி நிறீஇ—யொருவனை
ஈயா யெனக்கென் றிரப்பானே லந்நிலையே
மாயானோ மாற்றி விடின்.

இ-ள். தன் - தனது, இன்மை - தரித்திரம், புறத்து - புறம்பான வுடலை, நலிய - வருத்த, தன் - தனது, அகத்து - மனதுள், நல் - நல்ல, ஞானம் - அறிவை, நீக்கி - தள்ளி, நிறீஇ - அறிவில்லாமையை நிறுத்தி, ஒருவனை - ஒருவனைக்குறித்து, எனக்கு - எனக்கு, ஈயா யென்று - பொருள் கொடுப்பாயென்று, இரப்பானேல் - யாசிப்பா னாகில், மாற்றிவிடின் - அவனில்லையென்றுசொல்லில், அந்நிலையே - அவ்விடத்தே, மாயானோ - இறவானோ. எ-று.

இ-ம். கொடுப்பவனில்லையென்று சொல்லில் இரப்பவ னிறந் தான் என்பதாம். அவன் - எழுவாய், மாயானோ - பயனிலை, அகத் தியம், ஈயெனகிளவி யிழிந்தோனிரப்புரை. 8

ஒருவ ரொருவரைச் சார்ந்தொழுக லாற்றி
வழிபடுதல் வல்லுத லல்லாற்—பரிசழிந்து
செய்யீரோ வென்னனு மென்னுஞ்சொற் கின்னாதே
பையத்தான் செல்லு நெறி.

இ-ள். ஒருவர் - ஒருவர், ஒருவரை - மற்றொருவரை, சார்ந்து - சேர்ந்து, ஒழுகல் - நடத்தல், ஆற்றி - செய்து, வழிபடுதல் - வழி பட்டிருத்தல், வல்லுதல் - முறைமை, அல்லால் - அல்லது, பரிசு - குணம், அழிந்து - கெட்டு, என்னுலும் - யாதாகிலுமுதவி, செய் யீரோ - செய்யமாட்டீரோ, என்னும் — என்றுசொல்லும், சொற்கு - சொல்லைப்பார்க்கிலும், பைய - மெல்ல, தாம் - தாம், செல்லும் - தவம்பண்ணப்போகும், நெறி - வழியானது, இன்னாதே - துன்ப முடையதோ. எ-று.

இ-ம். யாசிப்பதைப் பார்க்கிலுந் தவம்பண்ணும்வழி துன்ப முடையதோ என்பதாம். நெறி - எழுவாய், இன்னாதே - பயனிலை.

பழைமைகந் தாகப் பசைந்த வழியே
கிழமைதான் யாதானுஞ் செய்க—கிழமை
பொறாஅ ரவரென்னிற் பொத்தித்தந் நெஞ்சத்
தறாஅச் சுடுவதோர் தீ.

இ-ள். பழமை-பழமையை, கந்தாக-பற்றுக்கோடாக, பசைந்த- விரும்பிய, வழி - வழியில், கிழமை - உரிமையாக, தான் - தான், யாதானும் - யாதாவதோருதவி, செய்க - செய்யக்கடவாய், கிழமை - அவ்வுரிமையை, அவர் - அவர், பொறாரென்னில் - பொறாரானால், தம் - தமது, நெஞ்சத்து - மனதில், பொத்தி - பொதிந்து, அறா - நீங்கா மல், சுடுவது - எரிவது, ஓர் - ஒரு, தீ - நெருப்பு. எ-று.

இ-ம். பழமையை ஆதாரமாகச் சிநேகித்தவருக்கு யாதானு மோருதவி செய்யக்கடவாம் அவ் வுதவியை அவர் பொறாவிடில் மன தைச் சுடுநெருப்பாகும் என்பதாம். தீ - தோன்று யெழுவாய், செய்க - பயனிலை, ஏ - அசை. 10

இரவச்சம் முற்றிற்று.

32 - ஆம். அதிகாரம். அவையறிதல்

அஃதாவது - சவையையறிந்து நடக்குதலாம்

மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி யுறழ்வழி விட்டாங்கோ
ரஞ்ஞானந் தந்திட் டதுவாங்—கறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறி வாளர்முன்
சொன்ஞானஞ் சோர விடல்.

இ-ள். மெய்ஞ்ஞானம் - மெய்ஞ்ஞான நூல்களை யறிந்த, கோட்டி - சவையில், உறழ்வழி - கலந்தவழியை, விட்டு - நீங்கி,

ஆங்கு - அவ்விடத்து, ஓஞ்ஞானம் - அறிவில்லாவொன்றை, தந் திட்டு - சொல்லி, அது — அதனை, ஆங்கு — அவ்விடத்தில், அற — மிகவும், துழாய் - பரப்பி, கை - கையாற்குத்தி, ஞானங்கொண்டு - தனதஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு, ஒழுகும் - நடக்கும், காரறிவாளர் முன் - மயங்கிய வறிவாளர்முன், சொல் - சொல்லும், ஞானம் - அறிவை, சோரவிடல் - தளரவிடுக. எ-று.

இ-ம். கற்றோர் சவையைவிட் டறிவினமாய் நடப்பவர் முன் நல்லறிவைச் சொல்லா திருப்பாயாக என்பதாம். நீவிர் - தோன்றா எழுவாய், சோரவிடல் - பயனிலை, ஞானம் - செயப்படுபொருள், அகத்தியம் "இட்டுவிட்டிரண்டும் வினையிடைக்கிளவி" 1

நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போற்செறிக்குந்
தீப்புலவற் சோரார் செறிவுடையார்—தீப்புலவன்
கோட்டியுட் குன்றக் குடிப்பழிக்கு மல்லாக்காற்
றோட்புடைக் கொள்ளா வெழும்.

இ-ள். செறிவுடையார் - அடக்கமுடையார், நா - நாவிற்கு, பாடம் - வந்தபாடங்களை, சொல்லி - சொல்லி, நயம் - நீதியை, உணர்வார்போல் - அறிவார்போல், செறிக்கும் - கோபிக்கும், தீப் புலவன் - கெட்டவறிவினையுடையவனை, சோரார் — சோமாட்டார், தீப்புலவன் - கெட்டவறிவினை யுடையவன், கோட்டியுள் - சபை யிடத்து, குன்ற - குறைய, குடி - குடியை, பழிக்கும் — பழிப்பான், அல்லாக்கால் - அல்லாவிட்டால். தோள் - தோள்களை, புடை - தட்டி, கொள்ளா - கொண்டு, எழும் - சண்டைக்கெழுந்திருப்பான். எ-று.

இ-ம். அடக்கமுடையவ ரறிவிலாதவனைச்சோரார்கள், அறிவிலா தவன் சவையிலிகழ்ந்து பேசுவான் இல்லாவிடில் சண்டைக்கு எழு வான் என்பதாம். செறிவுடையார் - எழுவாய், சோரார் - பயனிலை, தீப்புலவன் - செயப்படுபொருள், தீப்புலவன் - எழுவாய், எழும் - பயனிலை. 2

சொற்றாற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காமுறுவர்
கற்றாற்றல் வன்மையுந் தாந்தேறார்—கற்ற
செலவுரைக்கு மாறறியார் தோற்ப தறியார்
பலவுரைக்கு மாந்தர் பலர்.

இ-ள். கற்றாற்றல்வன்மையும் - மிகக்கற்ற வல்லமையும், தாந் தேறார் - தாமறியாதவர், சொற்றாற்றல் கொண்டு - சொற்றிறத்தைக்

கொண்டு, சுனைத்தெழுதல் - அறிவின்மையைச்சொரிந்துவெற்றிகொண் டெழுதற்கு, காமுறுவர் - இச்சிப்பார், கற்ற - கற்றவற்றை, செல வுரைக்கும் - (அவையிற்) செல்லும்படி சொல்லும், ஆறறியார் - வழி யையறியார், தோற்பதறியார் - தோல்வியுமறியார், பலவுரைக்கும் - பலவற்றைச்சொல்லும், மாந்தர் - மனிதர், பலர் - அநேகர். எ-று.

இ-ம். தாங்கற்ற கல்விவன்மையை யறியாதவர் அறிவில்லாமை யைச்சொல்லி வெற்றிகொள்ளற் கிச்சிப்பார் வெற்றியுந்தோல்வியு மறி யாதவர்பலருள் என்பதாம். தேருர் - எழுவாய், காமுறுவர் - பய னிலை, மாந்தர் - எழுவாய், பலர் - பயனிலை. 3

கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திர—மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணாது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும்.

இ-ள். கற்றதூஉமின்றி - கற்றதொன்றில்லாமல், கணக்காயர் பாடத்தால் - பள்ளியிலோதுவோர் பாடத்தால், பேதை - அறிவிலான், ஓர் சூத்திரம் - ஓர் சூத்திரத்தை, பெற்றதாம் - பெற்றான், அதனை - அச்சூத்திரத்தை, நல்லார் - அறிவுடையோர், இடை - நடுவே, புக்கு - புகுந்து, நாணாது - வெட்காது, சொல்லி - சொல்லி, தன் - தனது, புல்லறிவு - அற்பவறிவை, காட்டிவிடும் - காட்டுவான். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லாதவன் பள்ளி பாடத்தாலோர் சூத்திரத்தைக் கற்றதனை யறிவுடையோர் சபையிற்சொல்லித் தன்னறிவின்மையைக் காட்டுவான் என்பதாம். பேதை - எழுவாய், காட்டிவிடும் - பயனிலை, புல்லறிவு செயப்படுபொருள் மற்று - ஆம் - அசைகள். 4

வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார்
கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோ—டொன்றி
உரைவித் தகமெழுவார் காண்பவே கையுட்
சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்.

இ-ள். வென்றிப் பொருட்டால் - வெற்றி கொள்ளுங் கார ணத்தால், விலங்கொத்து - மிருகங்களை நிகர்த்து, மெய்கொள்ளார் - உண்மைப்பொருளைக் கொள்ளாதவராய், கன்றி — மனம்புழுங்கி, கறுத்து - கோபித்து, எழுந்து - எதிராக வெழுந்து, காய்வாரோடு - கோபிப்பாருடன், ஒன்றி - பொருந்தி, உரை - தன்சொல்லை, வித்

தகம் - ஞானமாக, எழுவார் - காட்டவெழுவார், சுவை - சுவையி னது, வித்துப்போலும் - விதையைப்போலும், தம்பல் - தம்முடைய பற்களை, கையுள் - தம்முடையகையுள், காண்பர் - காண்பர். எ-று.

இ-ம். வெற்றிகாரணமாக வுண்மைப்பொருளைக் கொள்ளாது கோபிப்பவருட னெதிர்த்துத் தமது சொல்லை ஞானமாகக்காட்ட வெழுபவர்கள் பல்லுடைபடுவர் என்பதாம். எழுவார் - எழுவாய், காண்பர் - பயனிலை, பல் - செயப்படு பொருள், ஆல் - ஏ - அசைகள்.

பாடமே யோதிப் பயன்றெரித றேற்றாத
மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்காற்—கேடருஞ்சீர்ச்
சான்றோர் சமழ்த்தனர் நிற்பவே மற்றவரை
யீன்றாட் கிறப்பப் பரிந்து.

இ-ள். பாடமேயோதி - பாடங்களைப்படித்து, பயன் - அவற் றின் பொருளை, தெரிதல் - அறிதல், தேற்றாத - கூடாத, மூடர் - அறிவில்லார், முனிதக்க - வெறுக்கத்தக்கவைகளை, சொல்லுங்கால் - சொல்லும்போது, கேடரும் - கேடில்லாத, சீர் - சிறப்புடைய, சான் றோர் - அறிவுடையோர், சமழ்த்தனர் - வருத்த முடையவராய், அவரை - அவ்வறிவில்லாரை, ஈன்றாட்கு - பெற்றவளுக்காக, இறப்ப - மிகவும், பரிந்து - இரங்கி, நிற்ப - நிற்பார்கள். எ-று.

இ-ம். கல்விபறியாமூடர் வெறுக்கத் தக்கவைகளைச் சொல்லும் போது அறிவுடையோர் மூடரைப் பெற்றதாய்க்காக விரக்கங்கொள் வர் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், நிற்ப - பயனிலை, ஏ - மற்று - அசைகள். 6

பெறுவது கொள்பவர் தோள்போ னெறிபட்டுக்
கற்பவர்க் கெல்லா மெளியநூன்—மற்றம்
முறிபுரை மேனிய ருள்ளம்போன் றியார்க்கு
மறிதற் கரிய பொருள்.

இ-ள். பெறுவது - பெறுவதை, கொள்பவர் - கொள்ளும்விலை மாதர், தோள்போல் - தோளைப்போல், நெறிபட்டு - விழிபட்டு, கற்ப வர்க்கெல்லாம் - கற்பவர்களுக்கெல்லாம், நூல் - நூல்கள், எளிய - எளியனவாம், முறிபுரை - தளிரை நிகர்த்த, அம்மேனியர் - அந்த விலை மாதர், உள்ளம்போன்று - மனம்போன்று, யார்க்கும் - எவருக்கும்,

பொருள் - நூற்பொருள்கள், அறிதற்கு - உணர்தற்கு, அரிய - அரியனவாம். எ-று.

இ-ம். நூல்கள் வேசையர்கள் தோளைப்போல் வெளிப்பட்டு நிற்பனவாம், அந்நூற் பொருள்கள் அவ்வேசையர் மனங்களைப்போல வறிதற் கரியனவாம் என்பதாம். நூல் - எழுவாய், எளிய - பயனிலை, பொருள் - எழுவாய், அரிய - பயனிலை, மற்று - அசை. 7

புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருடெரியா
ருய்த்தக மெல்லா நிறைப்பினு—மற்றவற்றைப்
போற்றும் புலவரும் வேறே பொருடெரிந்து
தேற்றும் புலவரும் வேறு.

இ-ள். புத்தகம் - புத்தகங்களை, சால - மிகவும், தொகுத்தும் - சேர்த்து வைத்தும், பொருள் - அவற்றின் பொருள்களை, தெரியார் - அறியார், உய்த்து - ஆராய்ந்து, அகமெல்லாம் - வீடெல்லாம், நிறைப்பினும் - நிறைத்து வைத்தாலும், அவற்றை - அப்புத்தகங்களை, போற்றும் - காப்பாற்றும் - புலவரும் - வித்துவான்களும், வேறு - வேறுவார், பொருள் - அவற்றின்பொருளை, தேற்றும் - பிறர்க்குப் போதிக்கும், புலவரும் - வித்துவான்களும், வேறு - வேறுவார். எ-று.

இ-ம். புத்தகங்களை மிகுதியாகச் சேர்த்து மவற்றின்பொருள் களை யறியார். அப்புத்தகங்களைக் காப்பாற்றும் புலவர்களும் வேறுவர் அப்பொருள்களை யறிந்து போதிக்கும் புலவர்களும் வேறுவர் என்பதாம். போற்றும் புலவர் - எழுவாய், வேறு - பயனிலை, அவற்றை - செயப்படுபொருள், தேற்றும் புலவர் - எழுவாய், வேறு - பயனிலை. ஏ - மற்று - அசை. 8

பொழிப்பகல நுட்பநூ லெச்சமிந் நான்கிற்
கொழித்தகலங் காட்டாதார் சொற்கள்—பழிப்பி
னிரையாமா சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட
உரையாமோ நூலிற்கு நன்கு.

இ-ள். நிரை - வரிசையாக, ஆமா - காட்டுப்பசுக்களை, சேர்க்கும் - சேர்ப்பிக்கும், நெடும் - நீண்ட, குன்றம் - மலையையும், நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, நூலிற்கு - நூலுக்கு, பொழிப்பு - பொழிப்புரையும், அகலம் - விருத்தியுரையும், நுட்பம் - வி

விடையும், நூலெச்சம் - வருவித்தவுரையும், இந்நான்கின் - இந்நான்கால், கொழித்து - ஆராய்ந்து, அகலங்காட்டாதார் - விரிவாக விளக்காதார், சொற்கள் - சொற்கள், பழிப்பில் - பழிப்பில்லாத, நன்கு - நல்ல, உரையாமோ - உரையாகுமோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பொழிப்புரை அகலவுரை நுட்பவுரை வருவித்தவுரை இந் நான்காலு நூற்பொருளை விளக்காதார் சொல்லுரை நல்லுரையாகாது என்பதாம். சொற்கள் - எழுவாய், உரையாமோ - பயனிலை, இலக்கணக்கொத்து, செய்வியென் வினையுட் செய்வினை சிலவே, இவ்விதியால் சேர்ப்பிக்குங் குன்றமெனப் பிறவினையாகக் கொள்க என்று இப்பாடலை உதாரணங்கொடுத்தார். 9

இற்பிறப் பில்லா ரெனைத்துநூல் கற்பினுஞ்
சொற்பிறரைக் காக்குங் கருவியரோ—விற்பிறந்த
நல்லறி வாளர் நவின்றநூ றேற்றுதார்
புல்லறிவு தாமறிவ தில்.

இ-ள். இற்பிறப்பில்லார் - நற்குடிபிற்பிறவார், எனைத்து நூல் கற்பினும் - எவ்வளவுநூலைக் கற்றாலும், சொற்பிறரை - பிறர்சொல்லுஞ்சொல்லை, காக்கும் - காப்பாற்றும், கருவியரோ - அறிவுடையவரோ, இற்பிறந்த - நற்குடிபிற்பிறந்த, நல்லறிவாளர் - நல்லறிவுடையார், நவின்ற - முன்னோர் சொன்ன, நூல் - நூலின் பொருளை, தேற்றுதார் - தெளியாதவர், புல்லறிவு - அற்பவறிவை, தாமறிவதில் - அவர்தாமறிந்து கொள்வதில்லை. எ-று.

இ-ம். நற்குலத்திற் பிறவாதார் எவ்வளவு நூலைக் கற்றாலும் பிறர்சொல்லைக்காக்கு மறிவினையுடையவரல்லர் நற்குலத்திற்பிறந்தவர் அறிவில்லார் புல்லறிவைத்தாங் கொள்வதிலர் என்பதாம். இற்பிறப்பில்லார் - எழுவாய், கருவியரோ - பயனிலை, நல்லறிவாளர் - எழுவாய், அறிவதில் - பயனிலை. 10

அவையறிதல் முற்றிற்று.

33 - ஆம். அதிகாரம். புல்லறிவாண்மை

அஃதாவது - அற்பவறிவையாளுந் தன்மையாம்

அருளி னறமுரைக்கு மன்புடையார் வாய்ச்சொற்
பொருளாகக் கொள்வர் புலவர்—பொருளல்லா
ஏழை யதனை யிகழ்ந்துரைக்கும் பாற்கூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு.

இ-ள். புலவர் - அறிவுடையோர், அருளின் - கிருபையால், அறம் - தருமவழியை, உரைக்கும் - சொல்லும், அன்புடையார் - அன்புடையவர்கள், வாய்ச்சொல் - வாயின்சொல்லை, பொருளாக - நற்பொருளாக, கொள்வர் - கொள்ளுவார்கள், பொருளல்லா - பொருளாகாத, ஏழை - அறிவிலான், அதனை - அச்சொல்லை, பாற்கூழை - பாற்சோற்றை, மூழை - அகப்பை, சுவை - அச்சோற்றின் சுவையை, உணராதாங்கு - அறியாததுபோல, இகழ்ந்துரைக்கும் - இகழ்ந்துசொல்லுவான். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோர் தருமவழியைச் சொல்லுவோர் சொல்லைப் பொருளாகக்கொள்வார், அகப்பை பாற்சோற்றின் மதுரமறியாததுபோல, அறிவிலான் அச்சொல்லைக் கொள்ளான் என்பதாம். புலவர் - எழுவாய், கொள்வர் - பயனிலை, ஏழை - எழுவாய், இகழ்ந்துரைக்கும் - பயனிலை, அதனை - செயப்படுபொருள். 1

அவ்விய மில்லா ரறத்தா றுரைக்குங்காற்
செவ்விய ரல்லார் செவிகொடுத்துங்—கேட்கலார்
கவ்வித்தோ றின்னுங் குணுங்கர்நாய் பாற்சோற்றின்
செவ்வி கொளறேற்று தாங்கு.

இ-ள். தோல் - தோலை, கவ்வி - கடித்து, தின்னும் - தின்னும், குணுங்கர் - பறையருடைய, நாய் - நாயானது, பாற்சோற்றின் - பாற்சோற்றினது, செவ்வி - சுவையை, கொளல் - கொள்ளுதல், தேற்றாதாங்கு - தெளியாததுபோலும், அவ்வியம் - பொறாமை, இல்லார் - இல்லாதவர், அறத்தாறு - தருமவழியை, உரைக்குங்கால் - சொல்லும்போது, செவ்வியரல்லார் - நல்லவரல்லாதவர், செவிகொடுத்தும் - காதுகொடுத்தும், கேட்கலார் - கேட்கமாட்டார். எ-று.

இ-ம். நல்லவர்கள் தருமவழியைச் சொல்லும்போது பொல்லாதவர்கள் காதுகொடுத்துங் கேளார்கள் என்பதாம். செவ்விய

ரல்லார் - எழுவாய், கேட்கலார் - பயனிலை, அறத்தாறு - செயப்படு பொருள். 2

இமைக்கு மளவிற்றம் மின்னுயிர்போ மார்க்க
மெனைத்தானுந் தாங்கண் டிருந்துந்—தினைத்துணையு
நன்றி புரிகல்லா நாணின் மடமாக்கள்
பொன்றிலென் பொன்றாக்கா லென்.

இ-ள். இமைக்கும் - விழிக்கும், அளவில் - அளவில், தம் - தமது, இன்னுயிர் - இனியவுயிரானது, போம் - போகும், மார்க்கம் - வழியை, எனைத்தானும் - எவ்வகையாலும், தாங்கண்டிருந்தும் - தாமறிந்திருந்தும், தினைத்துணையும் - தினையளவும், நன்றி - தருமத்தை, புரிகல்லா - செய்யாத, நாணில் - வெட்கமில்லாத, மடமாக்கள் - அறிவில்லா மனிதர்கள், பொன்றிலென் - செத்தாலென்ன, பொன்றாக்காலென் - வாழ்ந்தாலென்ன. எ-று.

இ-ம். தினையளவு தருமமுஞ் செய்யாத மனிதர்கள் இறந்தாலென்ன இறவாதிருந்தா லென்ன என்பதாம். மாக்கள் எழுவாய், பொன்றிலென் பொன்றாக்காலென் பயனிலை. 3

உளநாள் சிலவா லுயிர்க்கேம மின்றாற்
பலர்மன்னுந் தூற்றும் பழியாற்—பலருள்ளுங்
கண்டாரோ டெல்லா நகாஅ தெவனொருவன்
றண்டித் தனிப்பகை கோள்.

இ-ள். உளநாள் - தான்வாழு நாட்கள், சிலவால் - சிலவாதலால், உயிர்க்கு - தன்னுயிர்க்கு, ஏமம் - காவல், இன்றால் - இல்லாமையால், பலர் - பலரும், தூற்றும் - தூற்றத்தக்க, பழியால் - பழியால், பலருள்ளும் - பலபேர்களுள்ளும், கண்டாரோடெல்லாம் - கண்டவர்களெல்லாரோடும், நகாஅது - மகிழாது, ஒருவன் - ஒருவன், தனி - ஒன்றியாக விருந்து, தண்டி - வலிய, பகை - பலர்பகையை, கோள் - கொள்ளுதல், எவன் - என்ன. எ-று.

இ-ம். ஒருவன் கண்டவ ருடனெல்லாஞ் சிநேகஞ்செய்யாமல் தனித்துப் பகையைகொள்வதென்ன என்பதாம். ஒருவன் - எழுவாய், என்ன - பயனிலை, மன் - உம் - அசைகள். 4

எய்தி யிருந்த வவைமுன்னர்ச் சென்றெள்ளி
வைதா னொருவ னொருவனை—வைய

வயப்பட்டான் வாளா விருப்பானேல் வைதான்
வியத்தக்கான் வாழுமெனின்.

இ-ள். எய்தியிருந்த - கூடியிருந்த, அவைமுன்னர் - சபைக்கு முன்னே, சென்று - போய், ஒருவன் - ஒருவன், ஒருவனை - மற்றொருவனை, எள்ளி - இகழ்ந்து, வைதான் - வைதவன், வைய - அவன் வையத்தக்கதாக, வயப்பட்டான் - வையப்பட்டவன், வாளா - பேசாமல், இருப்பானேல் - இருப்பானானால், வைதான் - வைதவன், வாழுமெனின் - வாழ்வானாகில், வியத்தக்கான் - அதிசயப்படத்தக்கவன். எ-று.

இ-ம். ஒருவன் மற்றொருவனை வைய, வையப்பட்டவன் பேசாதிருப்பானாகில் வைதவன் வாழ்வானேயாகில், அதிசயிக்கப்படத்தக்கவன் என்பதாம். வைதான் - எழுவாய் வியத்தக்கான் - பயனிலை. 5

மூப்புமேல் வாராமை முன்னே யறவினையை
யூக்கி யதன்கண் முயலாதா—னாக்கிப்
புறத்திரு போகென்னு மின்னாச்சொ லில்லுட்
டொழுத்தையாற் கூறப் படும்.

இ-ள். மூப்பு - விருத்தப்பிராயம், மேல் - மேலாக, வாராமை முன்னே - வருமுன்னே, அறம் - தருமத்தினது, வினையை - செய்கையை, ஊக்கி - மேற்கொண்டு, அதன்கண் - இளமையில், முயலாதான் - செய்யாதவன், இல்லுள் - வீட்டிலிருக்கிற, தொழுத்தையால் - வெள்ளாட்டியால், ஊக்கி - உறுதிகொண்டு, புறத்து - வீட்டின் புறம்பே, இருபோகென்னும் - இருபோவென்று சொல்லும், இன்னாச்சொல் - கொடுஞ்சொல், கூறப்படும் - சொல்லப்படுவான். எ-று.

இ-ம். இளமையிலே தருமத்தைச் செய்யாதவன் வீட்டு வெள்ளாட்டியால் இகழப்படுவான் என்பதாம். முயலாதான் - எழுவாய், படும் - பயனிலை. 6

தாமேயு மின்புறூர் தக்கார்க்கு நன்றாற்றா
ரேமஞ்சார் நன்னெறியுஞ் சேர்கலார்—தாமயங்கி
யாக்கத்துட் டூங்கி யவத்தமே வாழ்நாளைப்
போக்குவார் புல்லறிவி னார்.

இ-ள். புல்லறிவினார் - அறிவில்லார், தாமேயும் - தாங்களாகிலும், இன்புறூர் - இன்பமடையார், தக்கார்க்கு - பெரியோர்க்கு,

நன்று - நன்மையை, ஆற்றார் - செய்யார், ஏமம் - தமக்குக்கோட்டையாக, சார் - அமைந்த, நன்னெறியும் - நல்வழியையும், சேர்கலார் - சேரார், தாமயங்கி - தாங்களறிவுகெட்டு, ஆக்கத்துள் - செல்வத்தில், தூங்கி - தங்கி, அவத்தமே - பயனில்லாமல், வாழ்நாளை - ஆயுள்களை, போக்குவார் - நீக்குவார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் தாங்களு மின்பமடையார் பெரியோர்க்கு முதவிசெய்யார் நல்வழியையு மடையார் செல்வத்திலே மகிழ்ந்து வாழ்நாள் இழப்பர் என்பதாம். புல்லறிவினர் - எழுவாய், போக்குவார் - பயனிலை, வாழ்நாளை - செயப்படுபொருள். 7

சிறுகாலை யேதமக்குச் செல்வுழிவல்சி
இறுகிறுகத் தோட்கோப்புக் கொள்ளா—ரிறுகிறுகிப்
பின்னறிவா மென்றிருக்கும் பேதையார் கைகாட்டும்
பொன்னும் புளிவிளங்கா யாம்.

இ-ள். சிறுகாலையே - இளமைப்பருவத்திலே, தமக்கு - தாங்களுக்கு, செல்வுழி - செல்லுமிடத்திற்கு, வல்சி - (தருமமாகிய) சோற்றை, இறுகிறுக - உறுதிபொருந்த, தோட்கோப்பு - தோட்சுமையாக, கொள்ளார் - கொள்ளாதவராய், இறுகிறுகி - சிக்கெனப்பிடித்து, பின்னறிவாமென்று - தருமத்தைப் பின்செய்வோமென்று, இருக்கும் - எண்ணியிருக்கும், பேதையார் - அறிவில்லார், கைகாட்டும் - கையாற்காட்டும், பொன்னும் - பொன்முடிப்பும், புளிவிளங்காய் - புளித்தவிளாங்காய், ஆம் - இறக்குங்காலத்திலாகும். எ-று.

இ-ம். இளவயதில் புண்ணியஞ்செய்யாது பின்செய்வோ மென்றிருந்தவர் தாங்கள் இறக்கும்போதுவாயடைத்து வைத்த பொருளைக் கையாற் காட்டுதல் அப்பொருள் புளித்தவிளாங்கனி கேட்கிறாரென்று பிறரெண்ணும்படியாய்விடும் என்பதாம். பொன் - எழுவாய், புளிவிளங்காயாம் - பயனிலை. 8

வெறுமை யிடத்தும் விழுப்பிணிப் போழ்து
மறுமை மனத்தாரே யாகி—மறுமையை
ஐந்தை யனைத்தானு மாற்றிய காலத்துச்
சிந்தியார் சிற்றறிவி னார்.

இ-ள். சிற்றறிவினர் - அற்பவறிவுடையோர், வெறுமையிடத்தும் - வறுமையிடத்தும், விழு - சிறந்த, பிணிப்போழ்தும் - வியாதும்

தியிடத்தும், மறுமை - மருபிறப்பிற் குறுதிசெய்யும், மனத்தாரே யாகி - மனமுடையவராகி, ஆற்றியகாலத்து - செல்வம்வந்தகாலத்து, ஐந்தை - கடுகு, அனைத்தானும் - அளவாகிலும், மறுமையை - வருபிறப்பிற் குறுதியாந் தருமத்தை, சிந்தியார் - நினையார். எ-று.

இ-ம். சிற்றறிவுடையார் செல்வமடைந்த காலத்தும் வருபிறப்பிற் குறுதியாகுந் தருமங்களைச்செய்ய நினையார் என்பதாம். சிற்றறிவினர் - எழுவாய், சிந்தியார் - பயனிலை, மறுமை - செயப்படுபொருள். 9

என்னேமற் றிவ்வுடம்பு பெற்று மறநினையார்
கொன்னே கழிப்பர்தம் வாழ்நாளை—யன்னோ
அளவிறந்த காதற்றம் மாருயி ரன்னார்க்
கொளவிழைக்குங் கூற்றமுங் கண்டு.

இ-ள். அன்னோ - ஐயோ, அளவிறந்த - அளவுகடந்த, காதல் - ஆசையையுடைய, தம் - தமது, ஆர் - நிறைந்த, உயிரன்னார் - உயிருக்கொப்பானவரை, கொள - கொண்டுபோக, இழைக்கும் - முயற்சி செய்யும், கூற்றமும் - யமனையும், கண்டு-பார்த்திருந்தும், என்னே - என்ன, இவ்வுடம்பு - இவ்வுடலை, பெற்றும் - பெற்றிருந்தும், அறம்- தருமத்தை, நினையார் - எண்ணாதவராய், கொன்னே - பயனில்லாமல், தம்-தம்முடைய, வாழ்நாளை-ஆயுள்களை, கழிப்பர்-போக்குவர். எ-று.

இ-ம். ஐயோ தமது உயிருக்கொப்பானவரை யமன்கொண்டு போகக் கண்டிருந்தும் பெறுதற்கரிய வுடலைப்பெற்றும் தருமஞ் செய்யாது வீணாள் கழிப்பாறிவிலார் என்பதாம். அறிவிலார் - தோன்றாவெழுவாய், கழிப்பர் - பயனிலை, வாழ்நாளை - செயப்படுபொருள், என்னே அன்னோ - இரக்கக்குறிப்பு, மற்று - அசை. 10

புல்லறிவாண்மை முற்றிற்று.

34-ஆம். அதிகாரம். பேதைமை

அஃதாவது-அறிவில்லாமையைச் சொல்லுதலாம்

கொலைஞ ருலையேற்றித் தீமடுப்ப வாமை
நிலையறியா தந்நீர் படிந்தாடி—யற்றே
கொலைவல் பெருங்கூற்றங் கோட்பார்ப்ப வீண்டை
வலையகத்துச் செம்மாப்பார் மாண்பு.

இ-ள். கொலை - கொலைசெய்யும், வல் - வலிய, பெருங்கூற்றம் - பெரியயமன், கோள் - நாள், பார்ப்ப - பார்த்திருப்ப, ஈண்டை - இவ்விடத்து, வலையகத்து - சமுசாரவலையில், செம்மாப்பார் - இறுமாந்திருப்பவர், மாண்பு - பெருமையானது, ஆமை — ஆமையை, கொலைஞர் - கொல்பவர், உலையேற்றி - உலையிற்போட்டு, தீமடுப்ப - தீமூட்ட, நிலையறியாது ஆமை - இறக்கு நிலைமையறியாது, அந்நீர் - அந்நீரிலே, படிந்து-மூழ்கி, ஆடியற்று-விளையாடினாற்போலும். எ-று.

இ-ம். இல்வாழ்க்கையி விறுமாந்தவர் பெருமையானது ஆமை சாவதறியாதுலையிற் கூத்தாடினாற்போலும் என்பதாம். மாண்பு - எழுவாய், ஆடியற்று - பயனிலை, ஏ - அசை. 1

பெருங்கட லாடிய சென்றா ரொருங்குட
ஞேசை யவிந்தபி னாடுது—மென்றற்றா
லிற்செய் குறைவினை நீக்கி யறவினை
மற்றறிவா மென்றிருப்பார் மாண்பு.

இ-ள். இல் - வீட்டிற்கு, செய் - செய்காரியங்களை, குறைவினை நீக்கி - குறைவறமுடித்து, அறவினை - தருமத்தை, மற்று - பின்பு, அறிவாம் - செய்வோம், என்றிருப்பார் - என்றிருப்பவர், மாண்பு - பெருமையானது, பெருங்கடல் - பெரியகடலில், ஆடிய - ஒருமிக்க, உடன் - உடனே, ஓசை - சத்தம், அவிந்தபின் - அடங்கினபின்பு, ஆடுதும் - ஸ்நானஞ்செய்வோம், என்றற்று - என்று சொன்னாற்போலும். எ-று.

இ-ம். வீட்டுக்காரியங்களைக் குறைவறமுடித்துப் பின்பு தருமஞ் செய்வோ மென்றிருப்பவர் பெருமை கடலிலே முழுகச்சென்றவர் அதனோசை யடங்கினபின்பு மூழ்குவோ மென்றாற்போலும் என்பதாம். மாண்பு - எழுவாய், என்றற்று - பயனிலை, ஆல் - அசை. 2

குலந்தவங் கல்வி குடிமைமூப் பைந்தும்
விலங்காம லெய்தியக் கண்ணு—நலஞ்சான்ற
மையறு தொல்சீ ருலக மறியாமை
நெய்பிலாப் பாற்சோற்றி னேர்.

இ-ள். குலம் - குலமும், தவம் - தவமும், கல்வி - கல்வியும், குடிமை - குடிப்பிறப்பும், மூப்பு - முதுமையும், ஐந்தும் - இவ்வைந்தும், விலங்காமல் - தவறாமல், எய்தியக்கண்ணும் - ஒருவனடைந்தாலும், நலம் - நன்மை, சான்ற - மிகுந்த, மையறு - குற்ற

மற்ற, தொல் - பழைய, சீர் - சிறப்புடைய, உலகம் - உலகநடையை, அறியாமை - அறியாதிருக்கை, நெய்யிலா - நெய்யில்லாத, பாற் சோற்றின் - பாற்சோற்றுக்கு, நேர் - ஒப்பாகும். எ-று.

இ-ம். குலமுந் தவமுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்பும் முதிர்வயதும் ஒருவனடைந்தாலும் உலகநடை யறியாதிருத்தல் நெய்யில்லாப் பாற் சோற்றுக்கொப்பாம் என்பதாம். அறியாமை - எழுவாய், நேர் - பயனிலை. 3

கன்னனி நல்ல கடையாய மாக்களிற்
சொன்னனி தாமுணரா வாயினு—மின்னினியே
நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லியங்குதலென்
றுற்றவர்க்குத் தாமுதவ லான்.

இ-ள். சொல் - சொல்ல, நனி - மிகவும், தாம் - கற்கடாம், உணராவாயினும் - அறியாமலிருப்பினும், இன்னினியே - இப்பொழுதே, நிற்றல் - நிற்றலுக்கும், இருத்தல் - இருத்தலுக்கும், கிடத்தல் - கிடத்தலுக்கும், இயங்குதல் - நடத்தலுக்கும், உற்றவர்க்கு - அடைந்தவர்க்கு, தாம் - கற்கடாம், உதவலான் - தொழில்களுக்குதவுதலால், கடையாய - கடையான, மாக்களில் - மனிதரைப்பார்க்கிலும், கல் - அந்தக்கற்கள், நனி - மிகவும், நல்ல - நல்லனவாம். எ-று.

இ-ம். கற்களானவை சொல்லைக் கேளாவிடினு நிற்றலுக்கு மிருத்தலுக்குங் கிடத்தலுக்கு நடத்தலுக்கும் உதவுதலால் கடையான வர்களைப்பார்க்கிலுங் கற்களே நல்லனவாம் என்பதாம். கல் - எழுவாய், நல்ல - பயனிலை, என்று - இடைச்சொல். 4

பெறுவதொன் றின்றியும் பெற்றானே போலக்
கறுவுகொண் டேலாதார் மாட்டுங்—கறுவினாற்
கோத்தின்னா கூறி யுரையாக்காற் பேதைக்கு
நாத்தின்னு நல்ல சுனைத்து.

இ-ள். பெறுவது - தான்பெறுவது, ஒன்றின்றியும் - ஒரு பொருளில்லையாயினும், பெற்றான்போல - சிலபொருள் பெற்றவனைப்போல, கறுவுகொண்டு - கோபங்கொண்டு, ஏலாதார்மாட்டும் - இணங்காதாரிடத்தும், கறுவினால் - கோபத்தால், கோத்தின்னா - கொடுஞ்சொற்களைச்சேர்த்து, கூறியுரையாக்கால் - மிகவுஞ்சொல்லாவிடில், பேதைக்கு - அறிவில்லாதவனுக்கு, நா - நாவை, நல்ல - நன்மையாகிய, சுனைத்து - தினவானது, தின்னும் - தின்னும். எ-று.

இ-ள். அறிவில்லாதவன் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லாவிட்டால் அவனது நாவைத் தினவு தின்னும் என்பதாம். தினவு - எழுவாய், தின்னும் - பயனிலை, நாவை - செயப்படுபொருள். ஏ - அசை. 5

தங்கண் மரபில்லார் பின்சென்று தாமவரை
எங்கண் வணக்குது மென்பவர்— புன்கேண்மை
நற்றளிர்ப் புன்னை மலருங் கடற்சேர்ப்ப
கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று.

இ-ள். நல் - நல்ல, தளிர் - தளிருடைய, புன்னை - புன்னைமரங்கள், மலரும் - அலரும், கடற்சேர்ப்ப - கடற்கரையையுடைய பாண்டியனே, தங்கண் - தம்மிடத்து, மரபு - பொருத்தம், இல்லார் - இல்லாதவர்கள், பின்சென்று - பின்போய், தாம் - தாம், அவரை - அவர்களை, எங்கன் - எம்மிடத்து, வணக்குதும் - வசப்படுத்துவோம், என்பவர் - என்பவர்களுடைய, புன்கேண்மை - அற்பசிநேகச்செய்கை, கல் - கல்லை, கிள்ளி - கிள்ளி, கை - கையை இழந்தாற்போலும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே தமக் கிணக்கமில்லாதவரைத் தமக்கிணக்கமாக்குவோ மென்பவர்கள் சிநேகச்செய்கையானது கல்லைக் கிள்ளிக் கையிழந்தாற்போலும் என்பதாம். புன்கேண்மை - எழுவாய், இழந்தற்று - பயனிலை, கை - செயப்படுபொருள். 6

ஆகா தெனினு மகத்துநெய் யுண்டாகிற்
போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும்—யாதுங்
கொடாஅ ரெனினு முடையாரைப் பற்றி
விடாஅ ருலகத் தவர்.

இ-ள். எறும்பு - எறும்புகள், ஆகாதெனினும் - தமக்குதவாதாகிலும், அகத்து - ஒன்றனுள், நெய்யுண்டாகில் - நெய்யுண்டானால், போகாது - விட்டுப்போகாது, புறஞ்சுற்றும் - அதன்புறம்பாகச்சுற்றும், அதுபோல உலகத்தவர் - உலகிலுள்ளோர், யாதும் - எதுவும், கொடாஅரெனினும் - கொடாராகிலும், உடையாரை - பொருளுடையாரை, பற்றி - பற்றிக்கொண்டு, விடாஅர் - விட்டுப்போகார். எ-று.

இ-ம். நெய்யுள்ளதை எறும்புகள் பற்றிச் சுற்றுதல் போலப் பொருளுள்ளவர்களை உலகத்தார் பற்றிச் சுற்றுவார் என்பதாம். உலகத்தவர் - எழுவாய், விடார் - பயனிலை. 7

நல்லவை நாடொறு மெய்தா ரறஞ்செய்யா
ரில்லாதார்க் கியாதொன்று மீகலா—ரெல்லா
மினியார்தோள் சேரா ரிசைபட வாழார்
முனியார்கொ லும்வாழு நாள்.

இ-ள். நாடொறும் - ஒவ்வொருநாளும், நல்லவை - நல்லபோசனங்களை, எய்தார் - அடையார், அறஞ்செய்யார் - தருமஞ்செய்யார், இல்லாதார்க்கு - தரித்திரர்க்கு, யாதொன்றும் - யாதொருபொருளும், ஈகலார் - கொடார், எல்லாம் - எல்லா நலமுமுடைய, இனியார்தோள் - இனிய மாதர்தோள்களை, சேரார் - சேரமாட்டார், இசைபட - புகழுண்டாக, வாழார் - வாழார்கள், தாம்வாழுநாள் - தாமுயிர்வாழ் நாள்களை, முனியார்கொல் வெறுக்கார்களோ. எ-று.

இ-ம். அறிவிலார் நல்லுணவையுண்ணார் தருமஞ்செய்யார் வறியவர்க்குக் கொடார் மாதரைப் புணரார் கீர்த்தியாக வாழார் என்பதாம். தாம் - எழுவாய், முனியார்கொல் பயனிலை, வாழுநாள் - செயப்படுபொருள், அகத்தியம் அவாவறளித்தலா லறமெனப்படுமே. 8

விழைந்தொருவர் தம்மை வியப்ப வொருவர்
விழைந்திலே மென்றிருக்குங் கேண்மை—தழங்குரற்
பாய்திரைசூழ் வையம் பயப்பினு மின்னாதே
ஆய்நல மில்லாதார் மாட்டு.

இ-ள். ஒருவர்தம்மை - ஒருவர்தம்மை, ஒருவர் - மற்றொருவர், விழைந்து - விரும்பி, வியப்ப - கொண்டாட, விழைந்திலேம் - விரும்பிலேம், என்றிருக்கும் - என்றுநினைத்திருக்கும், ஆய்நலம் - ஆராய்ந்தறியுநன்மை, இல்லாதார்மாட்டு - இல்லாதவரிடத்து, கேண்மை - கொண்டசிநேகம், தழங்கு - முழங்கும், குரல் - சத்தமுடைய, பாய்திரை - பாயுங்கடல், சூழ்வையம் - சூழ்ந்தவுலகத்தை, பயப்பினும் - கொடுத்தாலும், இன்னாதே - பொல்லாதேயாம். எ-று.

இ-ம். ஒருவர் மற்றொருவரைப்புகழ அப்புகழ்ச்சியை விரும்பிலேமென்று நினைத்திருக்கும் நலமில்லாரிடத்திற் கொண்ட சிநேகமானது பொல்லாது என்பதாம். கேண்மை - எழுவாய், இன்னாது - பயனிலை.

கற்றனவுங் கண்ணகன்ற சாயலு மிற்பிறப்பும்
பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்துந்—தானுரைப்பின்

மைத்துனர் பல்கி மருந்திற் றணியாத
பித்தனென் றெள்ளப் படும்.

இ-ள். கற்றனவும் - கற்றகல்விகளையும், கண்ணகன்ற - இடமகன்ற, சாயலும் - மேன்மையையும், இற்பிறப்பும் - குடிப்பிறப்பையும், பக்கத்தார் - அயலார், பாராட்ட - கொண்டாட, பாடு - பெருமை, எய்தும் - ஒருவனடைவான், தானுரைப்பின் - தான் சொன்னால், மைத்துனர் - நகைக்கு மைத்துனர், பல்கி - அதிகரித்து, மருந்தில் - ஒருமருந்திலும், தணியாத - தீராத, பித்தனென்று - வெறிகொண்டவனென்று, எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான். எ-று.

இ-ம். கல்வியையும் மேன்மையையும் குடிப்பிறப்பையும் பிறர் சொல்ல ஒருவன் பெருமையடைவான் தான்சொன்னால் வெறியனென்றிகழப் படுவான் என்பதாம். ஒருவன் - தோன்றாவெழுவாய், எய்தும் - பயனிலை, பாடு - செயப்படுபொருள், தான் - எழுவாய், படும் - பயனிலை, அகத்தியம் சாயன்மேன்மை திறனுரும்மே. 10

பேதைமை முற்றிற்று.

---

35 - ஆம். அதிகாரம். கீழ்மை

அஃதாவது கீழ்மக்களைக்குறித்துச் சொல்லுதலாம்

கப்பி கடவதாக் காலைத்தன் வாய்ப்பெயினுங்
குப்பை கிளைப்போவாக் கோழிபோல்—மிக்க
கனம்பொதிந்த நூல்விரித்துக் காட்டினுங் கீழ்தன்
மனம்புரிந்த வாறே மிகும்.

இ-ள். காலை - உதயத்தில், கடவதா - கடாவையாக, கப்பி - தானியக்கப்பியை, தன் - தனது, வாய் - வாயில், பெயினும் - போட்டாலும், குப்பை - குப்பையை, கிளைப்பு - கிண்டுதலை, ஓவா - ஒழியாத, கோழிபோல் - கோழியைப்போல, மிக்க - மிகுந்த, கனம் - மேன்மை, பொதிந்த - பொருந்திய, நூல் - தருமநூல்களை, விரித்துக் காட்டினும் - விரிவாக விரித்தாலும், கீழ் - கீழானவன், தன் - தனது, மனம் - மனது, புரிந்த - விரும்பிய, ஆறே - வழியே, மிகும் - போவான். எ-று.

இ-ம். கோழிக்கிரைபோட்டாலும் அது குப்பையைச் சீக்கப் போகும் அதுபோலக் கீழ்மகனுக்குத் தருமநூலைச் சொன்னாலும்

அவன் மனம் போனவழியே போவான் என்பதாம். கீழ் - எழுவாய், மிகும் - பயனிலை 1

காழாய கொண்டு கசடற்றார் தஞ்சாரற்
றாழாது போவா மெனவுரைப்பிற்—கீழ்தா
னுறங்குவா மென்றெழுந்து போமாமஃ தன்றி
மறங்குமா மற்றொன் றுரைத்து.

இ-ள். காழாய - உறுதியாகிய நூல்களை, கொண்டு - கற்றுக் கொண்டு, கசடு - குற்றம், அற்றார் - அற்றவர், தம் - தமது, சாரம் - பக்கலில், தாழாது - தாமதியாமல், போவாமென - போவோமென்று, உரைப்பின் - சொன்னால், கீழ்தான் - கீழ்மகன், உறங்குவாமென்று - நித்திரை செய்வோமென்று, எழுந்து - எழுந்திருந்து, போம் - போவான், அஃதன்றி - அஃதல்லாமல், மற்றொன்று - வேறொன்றை, உரைத்து - சொல்லி, மறங்கும் - மறுத்து நிற்பான். எ-று.

இ-ம். குற்றமற்றவரிடத்திற் போகலாம் வாவென்றால் கீழ் மகன் தூங்குவோ மென்றும் இவ்வேளை நீங்குவோ மென்றுஞ் சொல்லுவான் என்பதாம். கீழ் - எழுவாய், மறங்கும் - பயனிலை. ஒன்று ஆம் - அசைகள். 2

பெருநடை தாம்பெறினும் பெற்றி பிழையா
தொருநடைய ராகுவர் சான்றோர்—பெருநடை
பெற்றக் கடைத்தும் பிறங்கருவி நன்னாட
வற்றா மொருநடை கீழ்.

இ-ள். பிறங்கு - பிரகாசிக்கும், அருவி - யாற்றையும், நல் - நல்ல, நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, சான்றோர் - பெரியோர்கள், பெருநடை - பெருஞ்சிறப்பு, தாம்பெறினும் - தாங்கள் பெற்றாலும், பெற்றி - முன்னிருந்த பெருமையில், பிழையாது - வேறுபடாது, ஒருநடையராகுவர் - ஒரேதன்மை யுடையாராவர், கீழ் - கீழ்மகன், பெருநடை - பெருஞ்சிறப்பை, பெற்றக்கடைத்தும் - பெற்றாலும், ஒருநடை - வேறுநடைநடக்க, வற்றாம் - வல்லமையுடையவனாவான். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மேலோர் சிறப்பைப் பெற்றாலு முன்னிருந்த நிலையிலே நிற்பார்கள் கீழானவன் சிறப்படைந்தால் வேறு நடை நடக்க வல்லவனாவான் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், ஆகுவர் - பயனிலை, கீழ் - எழுவாய், வற்றாம் - பயனிலை, வல்து வற்று என்றாயிற்று. 3

இனையனைத்தே யாயினுஞ் செய்தநன் றுண்டாற்
பனையனைத்தா வுள்ளுவர் சான்றோர்—பனையனைத்
தென்றுஞ் செயினு மிலங்கருவி நன்னாட
நன்றில நன்றறியார் மாட்டு.

இ-ள். இலங்கு - பிரகாசிக்கும், அருவி - வையையாற்றையுடைய, நன்னாட - செந்தமிழ் நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, சான்றோர் - மேலோர், இனையனைத்தேயாயினும் - தினையளவேயாகிலும், செய்த - பிறர்செய்த, நன்றி - நன்மையானது, உண்டால் - உண்டானால், பனையனைத்தா - பனையளவாக, உள்ளுவர் - நினைப்பார்கள், நன்றறியார்மாட்டு - நன்றியறியாதவரிடத்து, பனையனைத்து - பனையளவு நன்றியை, என்றும் - எக்காலத்தும், செயினும் செய்தாலும், நன்றில் - நன்மையில்லனவாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே மேலோர்க்கு ஒருநாள் தினையளவு உதவி செய்தாற் பனையளவு உதவியாகக் கொள்வார்கள், கீழோர்க்குப் பல நாளும் பனையளவு உதவிசெய்தாலும் தினையளவும் நினையார்கள் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், உள்ளுவர் - பயனிலை, நன்று - எழுவாய், இல் - பயனிலை. 4

பொற்கலத் தூட்டிப் புறந்தரினு நாய்பிற
ரெச்சிற் கிமையாது பார்த்திருக்கு—மச்சீர்
பெருமை யுடைத்தாக் கொளினுங்கீழ் செய்யுங்
கருமங்கள் வேறு படும்.

இ-ள். பொற்கலத்து - பொன்னாலாகிய கலத்துள், ஊட்டி - உண்பித்து, புறந்தரினும் - காப்பாற்றினாலும், நாய் - நாயானது, பிறர் - அயலாருடைய, எச்சிற்கு - எச்சிற்சோற்றிற்கு, இமையாது - கண்ணிமையாமல், பார்த்திருக்கும் - பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அச்சீர் - அச்சிறப்பைப்போல, பெருமையுடைத்தா - பெருமையுடையவராக, கொளினும் - கொண்டாலும், கீழ் - கீழ்மக்கள், செய்யும் - செய்யும், கருமங்கள் - காரியங்கள், வேறுபடும் - வேறுபட்டிருக்கும்.

இ-ம். நாயைப் பொற்கலத்திற் சோறிட்டு வளர்த்தாலும் அது பிறர் எச்சிற்சோற்றுக்குப்போகும், அதுபோல கீழ்மக்களை மேலாகக் கொண்டாலுமவர்கள் கீழான நிலையிற்போவார்கள் என்பதாம். கருமங்கள் - எழுவாய், வேறுபடும் - பயனிலை. 5

சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோ
ரெக்காலுஞ் சொல்லார் மிகுதிச்சொ—லெக்காலு
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை
இந்திரனா வெண்ணி விடும்.

இ-ள். விழுமியோர் - பெரியோர், சக்கரச்செல்வம் - இந்திர செல்வத்தை, பெறினும் - பெற்றாலும், மிகுதிச்சொல் - நெறிகடந்த சொல்லை, எக்காலும் - எந்நாளும், சொல்லார் - சொல்லார்கள், கீழ் - கீழ்மகனானவன், முந்திரிமேல் - முந்திரிகைப் பொன்னுக்குமேல், காணி - காணிப்பொன், மிகுவதேல் - மிகுமாகில், எக்காலும் - எந்நாளும், தன்னை - தன்னை, இந்திரனா - தேவேந்திரனாக, எண்ணிவிடும் - நினைத்துவிடுவான். எ-று.

இ-ம். பெரியோர் பெருஞ்செல்வம் பெற்றாலும் வரம்புகடந்து செல்லார் கீழ்மகன் முந்திரிகை பொன்னுக்குமேல் காணிபொன் பெறுவானாகில் தன்னை இந்திரனாகவெண்ணுவான் என்பதாம், விழுமியோர் - எழுவாய், சொல்லார் - பயனிலை, மிகுதிச்சொல் - செயப்படுபொருள், கீழ் - எழுவாய், எண்ணிவிடும் - பயனிலை, தன்னை - செயப் 6
படுபொருள்.

மைதீர் பசும்பொன்மேன் மாண்ட மணியழுத்திச்
செய்த தெனினுஞ் செருப்புத்தன்—காற்கேயா
மெய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்மகளைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்.

இ-ள். மை - குற்றம், தீர் - அற்ற, பசும்பொன்மேல் - பசுமையாகிய பொன்னின்மேல், மாண்ட - பெருமைபொருந்திய, மணி - நவமணிகளை, அழுத்தி - பதித்து, செய்ததெனினும் - செய்ததானாலும், செருப்பு - செருப்பானது, தன் - தன்னுடைய, காற்கேயாம் - காலுக்கேயாம், எய்திய - நிரம்பிய, செல்வத்தாராயினும் - செல்வமுடையவரானாலும், கீழ்களை - கீழ்மக்களை, செய்தொழிலால் - அவர்கள்செய்யுந் தொழிலால், காணப்படும் - அறியக்கூடும். எ-று.

இ-ம். பொன்னின்மேல் நவமணிபதித்தாலுஞ் செருப்புத் தன் காலிற்குத் தானாகும் அதுபோல நிரம்பிய செல்வமுடையவரானாலும் செய்தொழிலினாலே கீழ்மக்களையறியலாம் என்பதாம். ஒருவன் - தோன்றாவெழுவாய், படும் - பயனிலை, கீழ்களை - செயப்படுபொருள், படும் - என்பது கூடுமென்னும் பொருள்கொள்ளும்.

கடுக்கெனச் சொல்வற்றுங் கண்ணோட்ட மின்று
மிடுக்கண் பிறர்மாட் டுவக்கு—மடுத்தடுத்து
வேக முடைத்தாம் விறன்மலை நன்னாட
ஏகுமா மெள்ளுமாங் கீழ்.

இ-ள். விறல் - பலம்பொருந்திய, மலை - மலையையும், நல் - நல்ல, நாட - நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, கீழ் - கீழ்மகன், கடுக்கென - கடியசொற்களை, சொல் - சொல்ல, வற்றும் - வல்லவனாவான், கண்ணோட்டம் - சிநேகம், இன்றும் - இல்லாதவனாவான், பிறர்மாட்டு - அயலாரிடத்துண்டாகும், இடுக்கண் - துன்பத்திற்கு, உவக்கும் - மகிழ்ந்திருப்பான், அடுத்தடுத்து - மேலுமேலும், வேகமுடைத்தாம் - கோபங்கொள்ளுவான், ஏகும் - செல்லுவான், எள்ளும் - இகழுவான்.

இ-ம். பாண்டியனே கீழ்மகன் கடுஞ்சொல் சொல்லுவான் சிநேகஞ்செய்யான் பிறர் துன்பங்கண்டு மகிழ்வான் கோபிப்பான் செல்லுவான் இகழுவான் என்பதாம். கீழ்மகன் - எழுவாய், வற்றும் இன்றும் உவக்கும் உடைத்தாம் ஏகும் எள்ளும் - பயனிலை, ஆம் இரண்டும் அசைகள். 8

பழைய ரிவரென்று பன்னாட்பின் னிற்பி
னுழையினிய ராகுவர் சான்றோர்—விழையாதே
கள்ளுயிர்க்கு நெய்தற் கனைகடற் றண்சேர்ப்ப
எள்ளுவர் கீழா யவர்.

இ-ள். கள் - மதுவை, உயிர்க்கும் - பொழியும், நெய்தல் - நெய்தற்பூவையுடைய, கனை - சத்திக்கும், தண் - குளிர்ந்த, கடற்சேர்ப்ப - கடற்கரையையுடைய பாண்டியனே, சான்றோர் - பெரியோர், உழை - தம்மிடத்து, பன்னாள் - பலநாளும், பின் - பின்னே, நிற்பின் - ஒருவனின்றால், பழையார் - பழமையானவர், இவரென்று - இவரென்று நினைத்து, இனியராகுவர் - இன்பமுடையசிநேகராவர், கீழாயவர் - கீழானவர், விழையாதே - இச்சியாமல், எள்ளுவர் - இகழ்வார். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பெரியோர் தங்களை யடுத்தவர்களுக்குச் சிநேகமாவர் சிறியோர் தங்களை யடுத்தவரை இச்சியாதிகழ்வர் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், ஆகுவர் - பயனிலை, கீழாயவர் - எழுவாய், எள்ளுவர் - பயனிலை. 9

கொய்புற் கொடுத்துக் குறைத்தென்றுந் தீற்றினும்
வையம்பூண் கல்லா சிறுகுண்டை—யையகே

னெய்திய செல்வத்த ராயினுங் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்.

இ-ள். ஐய - பாண்டியனே, கேள் - கேட்பாயாக, கொய்புல் - அறுக்கும்புல்லை, குறைத்து - அறுத்து, என்றும் - எப்பொழுதும், கொடுத்து-வாயிற்கொடுத்து, தீற்றினும்-ஊட்டினாலும், சிறுகுண்டை-சிறிய எருதுகள், வையம் - இரதத்தை, பூண்கல்லா - பூணப்பட்டிழுக்காவாம், (அதுபோல) எய்திய - மிகப்பொருந்திய, செல்வத்தாராயினும் - செல்வமுடையவரானாலும், கீழ்களை - கீழ்மக்களை, செய்தொழிலால்-இவர்கள் செய்யுந்தொழிலால், காணப்படும்-அறியக்கூடும். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே சிறிய வெருதுகளுக்குப் புல்லறுத்து வாயிலூட்டினாலும் அவை இரதத்தையிழுக்கமாட்டாவாம் அதுபோல நிரம்பிய செல்வமுடையவரானாலுஞ் செய்தொழிலிலே கீழ்மக்களையறியலாம் என்பதாம். ஒருவன் - தோன்றா எழுவாய், படும் - பயனிலை, கீழ்களை - செயப்படுபொருள், தீற்றல் உண்டல் இஃது தேசிகம். 10

கீழ்மை முற்றிற்று.

36-ஆம். அதிகாரம். கயமை

அஃதாவது-கயவர்களி னியல்பைச்சொல்லுதல்

ஆர்த்த வறிவின ராண்டிளைய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப—மூத்தொறூஉந்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந் தெரிவைபோற்
போத்தறார் புல்லறிவி னார்.

இ-ள். ஆர்த்த - பிணிக்கப்பட்ட, அறிவினர் - அறிவினையுடையவர், ஆண்டு - வயதால், இளையராயினும் - இளையராகவிருந்தாலும், தம்மை - தங்களை, காத்தோம்பி - பாதுகாத்து, அடக்குப - பொறிகளையடக்குவார்கள், புல்லறிவினார் - அறிவில்லாதவர், மூத்தொறூஉம் - முதிர்ந்து வளருந்தோறும், தீத்தொழிலே - தீமையாகிய தொழிலையே, கன்றி - நினைத்து, திரிதந்து - திரிந்து, எரிவைபோல் - கொறுக்கைத் தண்டுபோல், போத்து - உட்டுளைக்குற்றம், அறார் - நீங்கார்.

இ-ம். அறிவுடையார் இளையராயினுங் குற்றம்வாராமற் றங்களைக் காத்து நடப்பார்கள், அறிவில்லார் முதிர்வயதுள்ளோ ரானாலுங் குற்றஞ்செய்தலை விடார்கள் என்பதாம். அறிவினவர் - எழுவாய், அடக்குப - பயனிலை, தம்மை - செயப்படுபொருள், புல்லறிவினார் - எழுவாய், அறார் - பயனிலை, போத்து-செயப்படுபொருள், பொத்து போத்தென நீண்டது. 1

செழும்பெரும் பொய்கையுள் வாழினு மென்றும்
வழும்பறுக்க கில்லாவாந் தேரை—வழும்பில்சீர்
நூல்கற்றக் கண்ணு நுணுக்கமொன் றில்லாதார்
தேர்கிற்கும் பெற்றி யரிது.

இ-ள். தேரை - தவளைகள், செழும் - செழித்த, பெரும் - பெரிய, பொய்கையுள் - தடாகத்துள், என்றும் - எந்நாளும், வாழினும் - வாழ்ந்தாலும், வழும்பு - வழும்பென்னுங்குற்றத்தை, அறுக்ககில்லாவாம் - நீக்கமாட்டாவாம், வழும்பு - குற்றம், இல் - இல்லாத, சீர் - சிறப்புடைய, நூல் - நூல்களை, கற்றக்கண்ணும் - கற்றாலும், நுணுக்கம்- நுட்பவறிவு, ஒன்றில்லாதார் - ஒன்றில்லாதவர், தேர்கிற்கும் - தெரிந்துகொள்ளும், பெற்றி - தன்மை, அரிது - அருமை. எ-று.

இ-ம். தவளைகள் பொய்கையுள் வாழ்ந்தாலும் வழும்பை நீக்கிக் கொள்ளாவாம் அதுபோல அறிவில்லாதார் நூலைக் கற்றாலு மதன் பொருளை யறிந்துகொள்ளார் என்பதாம். ஒன்றில்லாதார் - எழுவாய், அரிது - பயனிலை, அகத்தியம் தில்கில்லிரண்டு மெதிர்மறையிடைச்சொல். 2

கணமலை நன்னாட கண்ணின் றொருவர்
குணனேயுங் கூறற் கரிதாற்—குணனழுங்கக்
குற்ற முழைநின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்
கெற்றா லியன்றதோ நா.

இ-ள். கணமலை - கூட்டமாகிய மலைகளையும், நன்னாட - நல்ல நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, கண்ணின்று - முன்னின்று, ஒருவர் - ஒருவருடைய, குணனேயும் - நற்குணத்தை யாகிலும், கூறற்கு- சொல்லுதற்கு, அரிது - அருமையாயிருக்க, குணன் - அவரதுகுணம், அழுங்க - கெட, குற்றம் - குற்றத்தை, உழைநின்று - அவரிடத்து நின்று, கூறும் - சொல்லும், சிறியவர்கட்கு - அறிவிலார்க்கு, நா - நாவானது, எற்றாலியன்றதோ - எதினாற்செய்ததோ. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே ஒருவர் குணத்தைப் புகழ்ந்து சொல்லுத லரிதாயிருக்க வவர்கள் முன்னின்று இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சிறியவர்கட்கு நாவெதினாற் செய்ததோ என்பதாம். நா - எழுவாய், எற்று வியன்றதோ - பயனிலை, ஆல் - அசை. 3

கோடேந் தகலல்குற் பெண்டிர்தம் பெண்ணீர்மை
சேடியர் போலச் செயறேற்றார்—கூடிப்
புதுப்பெருக்கம் போலத்தம் பெண்ணீர்மை காட்டி
மதித்திறப்பர் மற்றை யவர்.

இ-ள். கோடு - இருகரை, ஏந்து - உயர்ந்து, அகல் - அகன்ற, அல்குல் - அல்குலையுடைய, பெண்டிர் - குலமாதர், தம் - தமது, பெண்ணீர்மை - பெண்டன்மையை, சேடியர்போல் - தாதிகளைப்போல், செயல் - அழகுசெய்தலை, தேற்றார் - அறியார், கூடி - சேர்ந்து, புதுப் பெருக்கம்போல் - புதியவெள்ளம்போல, தம் - தம்முடைய, பெண்ணீர்மைகாட்டி - பெண்டன்மையைக் காட்டி, மற்றையவர் - பொது மாதர், மதித்து - தம்மைமதித்து, இறப்பர் - நடப்பார். எ-று.

இ-ம். குலமகளிர் தங்களை யலங்கரித்துக் கொள்ளார் விலைமகளிர் தங்களையலங்கரித்துக்கொள்வார்கள் என்பதாம். பெண்டீர் - எழுவாய், தேற்றார் - பயனிலை, மற்றையவர் - எழுவாய், இறப்பர் - பயனிலை. 4

தளிர்மேலே நிற்பினுந் தட்டாமற் செல்லா
உளிநீரா மாதோ கயவ—ரளிநீரார்க்
கென்னானுஞ் செய்யா ரெனைத்தானுஞ் செய்பவே
இன்னாங்கு செய்வார்ப் பெறின்.

இ-ள். கயவர் - கீழ்மக்கள், தளிர்மேலே - தளிரின்மேலே, நிற்பினும் - நின்றாலும், தட்டாமல் - அடியாமல், செல்லா - உள்ளிறங்காத, உளிநீரா - உளிகளுக்கொப்பான குணமுடையாராவார், அளி நீரார்க்கு - கிருபைக்குணமுடையார்க்கு, என்னானும் - யாதாகிலும், செய்யார் - உதவிசெய்யார், இன்னாங்கு - துன்பங்களை, செய்வார் - செய்பவர்களை, பெறின் - பெற்றால், எனைத்தானும் - யாதாகிலுமோருதவி, செய்ப - செய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். கீழ்மக்கள் கிருபையை யுடையோர்க்குக் கொடார்கள் துன்பஞ்செய்பவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள் என்பதாம். கயவர் - எழுவாய், செய்ப - பயனிலை, மாதோ, ஏ - அசைகள். 5

மலைநல முள்ளுங் குறவன் பயந்த
விளைநில முள்ளு முழவன்—சிறந்தொருவர்
செய்தநன் றுள்ளுவர் சான்றோர் கயந்தன்னை
வைததை யுள்ளி விடும்.

இ-ள். குறவன் - வேடன், மலைநலம் - மலையிலுள்ள நன்மைகளை, உள்ளும் - எண்ணுவான், உழவன் - பயிர்செய்வோன், பயந்த - பயன்றந்த, விளைநிலம் - விளைநிலத்து நன்மைகளை, உள்ளும் - எண்ணுவான், சான்றோர் - மேலோர், சிறந்த - சிறப்புடைய, ஒருவர் - ஒருவர், செய்த - செய்த, நன்று - நன்மைகளை, உள்ளுவர் - எண்ணுவார், கயம் - கீழ்மகன், தன்னை - தன்னை, வைததை - ஒருவன் வைததை, உள்ளிவிடும் - எண்ணுவான். எ-று.

இ-ம். வேடன் மலையின் பலனையெண்ணுவான் உழுபவன் நிலத்தின் பலனையெண்ணுவான் மேலோர் பிறருதவிய பலனையெண்ணுவார் கீழ்மகன் ஒருவன் வைததை யெண்ணுவான் என்பதாம். கயம் - எழுவாய், உள்ளிவிடும் - பயனிலை, வைததை - செயப்படுபொருள், சிறந்த என்பதினகாம் விகாரத்தாற்றொக்கது. 6

ஒருநன்றி செய்தவர்க் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர்—கயவர்க்
கெழுநூறு நன்றிசெய் தொன்றுதீ தாயி
னெழுநூறுந் தீதாய் விடும்.

இ-ள். சான்றோர் - மேலோர், ஒரு நன்றிசெய்தவர்க்கு - ஒருதவிசெய்தவர்களுக்கு, ஒன்றி - பொருந்தி, எழுந்த - உண்டாகிய, பிழைநூறும் - நூறு குற்றங்களையும், பொறுப்பர் - பொறுத்துக் கொள்வார்கள், கயவர்க்கு - கீழ்மக்களுக்கு, எழுநூறு நன்றி - எழுநூறு நன்மைகளை, செய்து - பண்ணி, ஒன்று தீதாயின் - ஒன்று குற்றமாகில், எழுநூறும் - முன்செய்த வெழுநூறு நன்மைகளும், தீதாய்விடும் - குற்றமாய்விடும். எ-று.

இ-ம். மேலோர் தங்களுக்கொரு நன்றிசெய்பவர்களுக்குண்டான நூறுகுற்றங்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுவார்கள் கீழோர்க்கெழுநூறுநன்றிசெய்து ஒருநன்றி குற்றமானல் முன்செய்த வெழுநூறு நன்றியுங் குற்றமாய்விடும் என்பதாம். சான்றோர் - எழுவாய், பொறுப்பர் - பயனிலை, பிழை - செயப்படுபொருள், நன்றி - எழுவாய், தீதாய்விடும் - பயனிலை. 7

ஏட்டைப் பருவத்து மிற்பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்துஞ் செய்யார் முழுமக்கள்—கோட்டை
வயிரஞ் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய் பன்றி
செயிர்வேழ மாகுத லின்று.

இ-ள். வாட்கண்ணாய் - வாள்போலுங் கண்களையுடையவளே, பன்றி - பன்றியானது, கோட்டு - கொம்பினிடத்து, ஐ - அழகிய, வைரம் - வைரமானது, செறிப்பினும் - நெருங்கியிருந்தாலும், செயிர் - கோபம்பொருந்திய, வேழமாகுதல் - யானையாகுதல், இன்று - இல்லை, (அதுபோல) முழுமக்கள் - கீழ்மக்கள், ஏட்டைப் பருவத்தும் - தரித்திரகாலத்தும், இற்பிறந்தார் - நற்குடியிற்பிறந்தார், செய்வன - செய்காரியங்களை, மோட்டிடத்தும் - செல்வத்தினிடத்தும், செய்யார் - செய்யார்கள். எ-று.

இ-ம். கொம்பில் வைரமடைந்தாலும் பன்றி யானையாகாது அதுபோலே மேலோர் வறுமையிற் செய்காரியங்களைக் கீழ்மக்கள் செல்வத்திடத்துஞ் செய்யார்கள் என்பதாம். முழுமக்கள் - எழுவாய், செய்யார் - பயனிலை, செய்வன - செயப்படுபொருள். 8

இன்றாது மிந்நிலையே யாது மினிச்சிறிது
நின்றாது மென்று நினைத்திருந்—தொன்றி
உரையின் மகிழ்ந்துதம் முள்ளம்வே றாகி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்.

இ-ள். இன்று - இன்று, ஆதும் - செல்வம்பெறுவோம், இந்நிலையே - இப்பொழுதே, ஆதும் - பெறுவோம், இனி - இனிமேல், சிறிது - சிறிதுபொழுது, நின்று - கழிந்து, ஆதுமென்று - பெறுவோமென்று, நினைத்திருந்து - எண்ணியிருந்து, ஒன்றி - பொருந்தி, உரையின்மகிழ்ந்து - சொல்லால் மகிழ்ந்து, தம்முள்ளம் - தம்முடையமனம், வேறாகி - வேறுபட்டு, மரையின் - தாமரையிலைபோல், மாய்ந்தார் - இறந்தார், பலர் - அநேகர். எ-று.

இ-ம். அநேகர் இன்று வாழ்வோ மிப்பொழுது வாழ்வோ மினிச் சிலகாலம் சென்று வாழ்வோமென்று நினைத்துச் சொல்லால் மகிழ்ந்திறந்தார்கள் என்பதாம். பலர் - எழுவாய், மாய்ந்தார் - பயனிலை, நன்னூல் ஒருமொழிமூவழிக் குறைதலுமனைத்தே இவ்விதியால் மரைதலைக் குறைப்பதாம். தாமரையிலையின் என்றதற்குமரை மான் தின்ன இலைசீரண மானதுபோல வெனினும் பொருந்தும். 9

நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினு
மீரங் கிடையகத் தில்லாகு—மோரு
நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்து
மறைப்பெருங்க லன்னா ருடைத்து.

இ-ள். நீருட்பிறந்தும் - நீரிடத்திற்பிறந்தும், நிறம்பசியதாயினும் - நிறம் பசுமையாயிருந்தாலும், ஈரம் - ஈரமானது, கிடையகத்து - சடையினுள்ளே, இல்லாகும் - இல்லையாகும், (அதுபோல) நிறை - நிறைந்த, பெருஞ்செல்வத்து - பெரிய செல்வத்தில், நின்றக்கடைத்தும் - நின்றாலும், மறை - மறைக்கும், பெரும் - பெரிய, கலன்னார் - கற்கொப்பானவரை, உடைத்து - உடையதுலகம். எ-று.

இ-ஃ. சடை நீரிலிருந்தாலு மதனுளீரமிராது அதுபோல நிறைசெல்வத்திருந்தாலும் உதவிசெய்யாதாரை உலகமுடையது என்பதாம். உலகம் - எழுவாய், உடைத்து - பயனில, கல்லன்னார் - செயப்படுபொருள், ஒரும் - இடைச்சொல். 10

கயமை முற்றிற்று.

---

37 - ஆம். அதிகாரம். பன்னெறி

அஃதாவது பலவழிகளைச் சொல்லுதலாம்

மழைதிளைக்கு மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பாய்
இழைவிளக்கு நின்றிமைப்பி னென்னாம்—விழைதக்க
மாண்ட மனையாளை யில்லாதா னில்லகங்
காண்டற் கரியதோர் காடு.

இ-ள். விழைதக்க - விரும்பத்தக்க, மாண்ட - நற்குண நற்செய்கையுடைய, மனையாளை - மனையவளை, இல்லாதான் - இல்லாதவனுடைய, இல்லகம் - வீடானது, மழை - மேகம், திளைக்கும் - தவழும், மாடமாய் - மாளிகையாய், மாண்பு - பெருமை, அமைந்த - நிரம்பிய, காப்பாய் - காவலாய், இழை - ஆபரணங்கள், விளக்கு - விளக்கைப்போல, நின்றிமைப்பின் - நின்று பிரகாசித்தால், என்னாகும் - என்னபிரயோஜனம், காண்பதற்கு - பார்ப்பதற்கு, அரியதோர் - காட்டுக்கொப்பாம். எ-று.

இ-ம். நற்குண நற்செய்கையுடைய மனையவளை இல்லாதவன் வீடானது எவ்வளவு சிறப்புடையதாயினுங் காட்டுக்கொப்பாம் என்பதாம். இல்லகம் - எழுவாய், காடுபோலும் - பயனிலை. 1

வழுக்கெனைத்து மில்லாத வாள்வாய்க் கிடந்து
மிழுக்கினைத் தாம்பெறு ராயி—னிழுக்கெனைத்துஞ்
செகுறாப் பாணி சிறிதேயச் சின்மொழியார்
கையுறாப் பாணி பெரிது.

இ-ள். வழுக்கு - தவறு, எனைத்தும் - எவ்வளவு, இல்லாத - இல்லாத, வாள்வாய் - வாள்வீரர் காவலிடத்து, கிடந்தும் - இருந்தும், இழுக்கினை - காவற்சோர்வை, தாம்பெறுவாரயின் - தாங்கள் பெறுவாரகில், இழுக்கு - அவ்விழுக்கை, எனைத்தும் - எவ்வளவாகிலும், செய்குறா - செய்பத்தொடங்காத, பாணி - காலம், சிறிது - சிறிதாம், அச்சின்மொழியார் - மெல்லியசொற்களையுடைய அப்பெண்கள், கை - ஒழுக்கத்தை, உறா - பொருந்தாத, பாணி - காலமே, பெரிது - பெரிது. எ-று.

இ-ம். தவறொன்றில்லாத வாள்வீரர் காவலுளிருந்துங் காவலின் சோர்வைச் சிறிது தாங்கள் பெறுவாராகில் எவ்வளவாகிலுங் குற்றஞ் செய்யாதகாலஞ் சிறிதாம் அப்பெண்கள் ஒழுக்கத்தை மேவாதகாலம் பெரிதாம் என்பதாம். பாணி - எழுவாய், சிறிது - பயனிலை, பாணி - எழுவாய், பெரிது - பயனிலை. 2

எறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை
அட்டில் புகாதா ளரும்பிணி—யட்டதனை
உண்டி யுதவாதா ளில்வாழ்பே யிம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை.

இ-ள். எறியென்று - அடியென்று, எதிர்நிற்பாள் - எதிரே நிற்பவள், கூற்றம் - இயமனுக்கொப்பானவள், சிறுகாலை - சிறுகாலை, அட்டில் - மடைப்பள்ளியில், புகாதாள் - நுழையாதவள், அரும்பிணி - அரிய நோவுக்கொப்பானவள், அட்டதனை - சமைத்ததை, உண்டி - உண்ணென்று, உதவாதாள் - கணவனுக்குக்கொடாதவள், இல் - வீட்டில், வாழ் - வாழ்கின்ற பேய்க்கொப்பானவள், இம்மூவர் - இம்மூவரும், கொண்டானை - கொண்டவனை, கொல்லும் - கொல்லுகின்ற, படை - ஆயுதங்களுக்கொப்பாவார். எ-று.

இ-ம். அடியென் றெதிர் நிற்பவள் யமனுக் கொப்பானவள் காலையில் சமையல் வீட்டுட் புகாதவள் நோவுக் கொப்பானவள்

சமைத்ததைக் கணவனுக்கிடாதவள் பேய்க்கொப்பானவள், இம்மூவரும் ஆயுதங்களுக் கொப்பாவர் என்பதாம். மூவர் - எழுவாய், ஒப்பர் - பயனிலை. 3

கடியெனக் கேட்டுங் கடியான் வெடிபட
ஆர்ப்பது கேட்டு மதுதெளியான்—பேர்த்துமோ
ரிற்கொண் டினிதிரூஉ மேமுறுத லென்பவே
கற்கொண் டெறியுந் தவறு.

இ-ள். கடியென - இல்வாழ்க்கையைக் கடியென்று, கேட்டும் - கேட்டும், கடியான் - விடான், வெடிபட - சத்தமுண்டாக, ஆர்ப்பது - பிணப்பறைபடிப்பதை, கேட்டும் - கேட்டும், அதுதெளியான் - அதை யறியான், பேர்த்தும் - மீளவும், ஓர் - ஒரு, இற்கொண்டு - மனைவியைக்கொண்டு, இனிது - இன்பமாக, இரூஉம் - இருக்கும், ஏமுறுதல் - மய்ங்குதலை யுடையவனை, கற்கொண்டு - கல்லைக்கொண்டு, எறியும் - அடிக்கும், தவறென்ப - குற்றஞ்செய்யும் வெறியனென்று சொல்லுவார் புலவர். எ-று.

இ-ம். இல்வாழ்க்கையை விட்டுவிடெனக் கேட்டும் விடான், பிணப்பறை யடிப்பதைக் கேட்டுந்தெளியான், மீண்டும் விவாகம் பண்ணி இல்வாழ்க்கையில் மயக்கமடைபவனைப் பித்தனென்று சொல்லுவர் பெரியோர் என்பதாம். அறிவுடையோர் - தோன்றா வெழுவாய், என்ப - பயனிலை. 4

தலையே தவமுயன்று வாழ்த லொருவர்க்
கிடையே யினியார்கட் டங்கல்—கடையே
புணராதென் றெண்ணிப் பொருணசையாற் றம்மை
உணரார்பின் சென்று நிலை.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவருக்கு, தவம் - தவத்திலே, முயன்று - முயற்சிசெய்து, வாழ்தல் - வாழுதல், தலையே - உத்தமமே, இனியார்கள் - இனியமகளிடத்து, தங்கல் - தங்கிவாழ்தல், இடையே - மத்திமமே, புணராதென்று - பொருள் பொருந்தாதென்று, எண்ணி - நினைத்து, பொருள் - திரவியத்தின், நசையால் - இச்சையால், தம்மை - தம்மை, உணரார் - அறியாதார், பின்சென்று - பின்போய், நிலை - நிற்கின்ற நிலையானது, கடையே - அதமமாம். எ-று.

இ-ம். ஒருவர்க்குத் தவஞ்செய்து வாழ்தலுத்தமம் பெண்களிடத்து வாழ்தல் மத்திமம் பொருளாசையாற் பிறரிடத்திற்

சேவித்தல் அதமம் என்பதாம். தலை - இடை - கடை எழுவாய், வாழ்தல் - தங்கள் - நிலை - பயனிலை. 5

கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார் நல்லவை
துவ்வாக் கழிப்ப ரிடைகள் கடைகள்
இனிதுண்ணே மாரப் பெறேம்யா மென்று
முனிவினாற் கண்பா டிலர்.

இ-ள். தலையாயார் - உத்தமர்கள், கல்லா - பலநூலைக்கற்று, கழிப்பர் - காலங்கழிப்பார்கள், இடைகள் - மத்திமர்கள், நல்லவை - நல்லவுணவுகளை, துவ்வா - உண்டு, கழிப்பர் - காலங்கழிப்பார்கள், கடைகள் - அதமர்கள், இனிது - இன்பமாக, உண்ணேம் - உண்டிலேம், ஆர - நிறைய, பெறேம் - செல்வம்பெற்றிலேம், யாமென்னும் - யாமென்று நினைக்கும், முனிவினால் - வெறுப்பால், கண்பாடிலர் - நித்திரைசெய்வார்கள். எ-று.

இ-ம். உத்தமர்கள் கற்றுப் பொழுதுபோக்குவார்கள் மத்திமர்கள் உண்டு பொழுதுபோக்குவார்கள் அதமர் பொருளில்லையென்று வெறுப்பாற்பொழுதுபோக்குவார்கள் என்பதாம். தலையாயார் இடைகள் கடைகள் - எழுவாய், கழிப்பர் - கழிப்பர், இலர் - பயனிலை. 6

செந்நெல்லா லாய செழுமுளை மற்றுமச்
செந்நெல்லே யாகி விளைதலா—லந்நெல்
வயனிறையக் காய்க்கும் வளவய லூர
மகனறிவு தந்தை யறிவு.

இ-ள். செந்நெல்லால் - செந்நெல்லினால், ஆய - உண்டாகிய, செழுமுளை - செழித்தமுளை, மற்றும் - பின்னும், அச்செந்நெல்லேயாகி - அந்தச் செந்நெல்லேயாகி, விளைதலால் - விளைகின்றதால், அந்நெல் — அந்தச்செந்நெல், வயனிறைய - வயல்முழுவதும், காய்க்கும் - காய்க்கும், வளம் - வளப்பமுடைய, வயல் - கழனிசூழ்ந்த, ஊர் - மருதநிலத்தையுடைய பாண்டியனே, தந்தையறிவு - பிதாவினறிவே, மகனறிவு - பிள்ளையறிவு. எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே பிதாவுக்குள்ளவறிவே பிள்ளைக்கறிவாம் என்பதாம். தந்தையறிவு - எழுவாய், மகனறிவு - பயனிலை. 7

உடைப்பெருஞ் செல்வருஞ் சான்றோருங் கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர் மக்களுங் கீழும் பெருகிக்

கடைக்கா றலைக்கண்ண தாகிக் குடைக்கால்போற்
கீழ்மேலாய் நிற்கு முலகு.

இ-ள். உடை - பொருளுடைய, பெருஞ்செல்வரும் - மிக்க செல்வரும், சான்றோரும் - பெரியோரும், கெட்டு - அழிந்து, புடைப் பெண்டீர் - வைப்பாட்டிகளுடைய, மக்களும் - பிள்ளைகளும், கீழும் - கீழானவர்களும், பெருகி - பெருத்து, கடைக்கால் - கடைபிடித்தது, தலைக்கண்ணதாகி - முதலிடத்ததாகி, குடைக்கால்போல் - குடையி னுடைய கால்போல, கீழ் - கீழானது, மேலாய்நிற்கும் - மேலான தாய் நிற்கும், உலகு - இவ்வுலகம். எ-று.

இ-ம். செல்வர்களும் பெரியோர்களுங் கெட்டு வைப்பாட்டி பிள்ளைகளுங் கீழ்மக்களும் பெருத்துக் குடையின் காலைப்போல முடி யடியாகி அடிமுடியாகிக் கீழ்மேலாயிருக்கும் உலகு என்பதாம். உலகு - எழுவாய், நிற்கும் - பயனிலை. 8

இனியார்தந் நெஞ்சத்து நோயுரைப்ப வந்நோய்
தணியாத வுள்ள முடையார்—மணிவான்றி
வீழு மருவி விறன்மலை நன்னாட
வாழ்வின் வரைபாய்த னன்று.

இ-ள். மணிவான்றி - மணிகளைவாரிக்கொண்டு, வீழுமருவி - விழுகின்றபாற்றையும், விறல் - பலம்பொருந்திய, மலை - மலையையும், நன்னாட - நல்லநாட்டையுமுடைய பாண்டியனே, இனியார் - இனிய சிநேகிதர், தம் - தம்முடைய, நெஞ்சத்து - மனதுள், நோய் - துன் பத்தை, உரைப்ப - சொல்ல, அந்நோய் - அத்துன்பத்தை, தணி யாத - மாற்றாத, உள்ளமுடையார் - மனமுடையவர், வாழ்வின் - வாழ்வதினும், வரைபாய்தல் - மலையிலேறிவீழ்தல், நன்று - நல்லது.

இ-ம். பாண்டியனே சிநேகர் துன்பத்தை நீக்காதவர்கள் வாழு கிறதினு மலைமேலேறி வீழ்ந்திறத்தலே நல்லது என்பதாம். வரை பாய்தல் நல் - எழுவாய், நன்று - பயனிலை. 9

புதுப்புனலும் பூங்குழையார் நட்பு மிரண்டும்
விதுப்பற நாடின் வேறல்ல—புதுப்புனலும்
மாரி யறவே யறுமே யவரன்பும்
வாரி யறவே யறும்.

இ-ள். புதுப்புனலும் - புதுநீரும், பூங்குழையார் - அழகிய குண்டலத்தையுடையவரது, நட்பும் - சிநேகமும், இரண்டும் - இவ்

யிரண்டும், விதுப்பற - மயக்கமற, நாடின் - ஆராயில், வேறல்ல - வேறுபாடில்லை, புதுப்புனலும் - புதுநீரும், மாரியறவே - மழை நீங்கவே, அறும் - அற்றுப்போம், அவரன்பும் - அம்மாதரன்பும், வாரியறவே - பொருள்வரவு நீங்கவே, அறும் - அற்றுப்போம். எ-று.

இ-ம். புதுவெள்ளமும் வேசையர் நட்பும் ஒன்றாகும், மழை யில்லாவிடில் புதுவெள்ளமில்லை பொருளில்லாவிடில் வேசையரன் பில்லை என்பதாம். அன்பு - எழுவாய், அறும் - பயனிலை. 10

பன்னெறி முற்றிற்று.

---

38 - ஆம். அதிகாரம். பொதுமகளிர்

அஃதாவது-யாவர்க்கும் பொதுவாகிய வேசையர்
தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

விளக்கொளியும் வேசையர் நட்பு மிரண்டுந்
துளக்கற நாடின் வே றல்ல—விளக்கொளியு
நெய்யற்ற கண்ணே யறுமே யவரன்புங்
கையற்ற கண்ணே யறும்.

இ-ள். விளக்கொளியும் - விளக்கினது பிரகாசமும், வேசையர் நட்பும் - வேசையருடைய சிநேகமும், இரண்டும் - இவ்விரண்டும், துளக்கற - குற்றமற, நாடின் - ஆராயில், வேறல்ல - வேறுபாடில்லை, நெய்யற்றகண்ணே - தைலம்வற்றியபொழுதே, விளக்கு - விளக்கி னுடைய, ஒளியும் - பிரகாசமும், அறும் - அற்றுப்போம், (அது போல) அவரன்பும் - அவ்வேசையரன்பும், கையற்ற கண்ணே - கைப்பொருளற்றபொழுதே, அறும் - அற்றுப்போம். எ-று.

இ-ம். தைலம் வற்றியபொழுது விளக்கினொளி யற்றுப்போம் (அதுபோலக்) கைப்பொருளற்றபொழுது வேசையர் நட்பற்றுப் போம் என்பதாம். நட்பு - எழுவாய், அறும் - பயனிலை, ஏ - உம் - அசைகள். 1

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையா ணம்மொடு
செங்கோடு பாய்துமே யென்றாண்மன்—செங்கோட்டின்
மேற்காண மின்மையான் மேவா தொழிந்தாளே
காற்கானேய் காட்டிக் கலுழ்ந்து.

இ-ள். அம் - அழகிய, கோடு - பக்கம், அகலல் - அகன்ற, அல்குல் - அல்குலையுடைய, ஆய் - ஆய்ந்த, இழையாள் - ஆபர

ணங்களைத் தரித்தவள், நம்மொடு - நம்முடன், செங்கொடு - செவ்விய, மலைச்சிகரத்தின்மேல், பாய்தும் - ஏறிவிழுவோம், என்றாள் - என்று சொன்னவள், செங்கோட்டின்மேல் - செவ்விய மலைச்சிகரத்தின்மேல் ஏறிவிழுதற்கு, காணம் - பொருள், இன்மையால் - இல்லாமையால், கால் - தன்கால்களுக்கு, கால் - வாதத்தினால்வரும், நோய் - நோயை, காட்டி - காண்பித்து, கலுழ்ந்து - அழுது, மேவாது - உடன்வராது, ஒழிந்தாள் - நீங்கினாள். எ-று.

இ-ம். அழகிய அல்குலையுடையவள் நம்முடன் மலைமேலேறி விழுவோமென்று சொன்னாள். பொருளில்லாமையால் மலைமேலேறி விழுதற்கு நம்முடன் வாராதிருந்தாள் என்பதாம். ஆயிழையாள் - எழுவாய், ஒழிந்தாள் - பயனிலை, ஏ - மன் - அசை. 2

அங்கண் விசும்பி னமரர் தொழப்படுஞ்
செங்கண்மா லாயினு மாகமன்—றங்கைக்
கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளி ரன்னார்
விடுப்பர்தங் கையாற் றொழுது.

இ-ள். கொய் - கொய்யும், தளிரன்னார் - தளிர்போலுமேனியை யுடைய வேசையர், அம் - அழகிய, கண் - இடமகன்ற, விசும்பின் - சுவர்க்கத்தில், அமரர் - தேவர்களால், தொழப்படும் - வணங்கப்படும் செங்கண்-சிவந்த கண்களையுடைய, மாலாயினும்-இந்திரனாகிலும், ஆக - ஆகக்கடவது, தங்கை - தமதுகையில், கொடுப்பது - கொடுப்பதற்கு, ஒன்று - ஒருபொருளும், இல்லாரை - இல்லாதவரை, தங்கையாற்றொழுது - தங்கையாற் கும்பிட்டு, விடுப்பர் - விட்டுவிடுவர். எ-று.

இ-ம். வேசையர்கள் இந்திரனாகிலும் கைப்பொருளில்லாரை விட்டுவிடுவர் என்பதாம். தளிரன்னார் - எழுவாய், விடுப்பர் - பயனிலை, இல்லாரை - செயப்படுபொருள், மன் - ஒழிபிசை. 3

ஆணமி னெஞ்சத் தணிநீலக் கண்ணார்க்குக்
காணமில் லாதார் கடுவனையர்—காணவே
செக்கூர்ந்து கொண்டாருஞ் செய்த பொருளுடையா
ரக்கார மன்னா ரவர்க்கு.

இ-ள். ஆணம் - அன்பு, இல் - இல்லாத, நெஞ்சத்து மனதையும், அணி - அழகிய, நீலம் - நீலோற்பலம்போலும், கண்ணார்க்கு - கண்களையுமுடைய வேசையற்கு, காணம் - பொருள், இல்லாதார் - இல்லாதவர்கள், கடுவனையர் - விஷத்துக் கொப்பானவர், காணவே -

யாருங்காண, செக்கு - செக்கை, ஊர்ந்து - செலுத்தி, கொண்டாரும் - கொண்டவரும், செய்த - தேடிய, பொருளுடையர் - திரவியமுடையவர், அவர்க்கு - அவ்வேசையர்க்கு, அக்காரமன்னர் - சருக்கரைக் கொப்பாவார். எ-று.

இ-ம். வேசையற்குப் பொருளில்லாதார் விஷத்துக்கொப்பாவார். பொருளுள்ளவர் அசுத்தராகிலும் அவ்வேசையர்க்குச் சருக்கரைக் கொப்பாவார் என்பதாம். இல்லார் - எழுவாய், அனையர் - பயனிலை, கடு - செயப்படு பொருள், உடையார் - எழுவாய், அன்னர் - பயனிலை, அக்காரம் செயப்படுபொருள். 4

பாம்பிற் கொருதலை காட்டி யொருதலை
தேம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டு—மாங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர்தோள் சேர்வார்
விலங்கன்ன வெள்ளறி வினர்.

இ-ள். விலங்கன்ன - மிருகங்களையொத்த, வெள்ளறிவினர் - வெள்ளறிவுடையார், பாம்பிற்கு - பாம்பிற்கு, ஒருதலை - ஒருதலையை, காட்டி - காண்பித்து, ஒருதலை - மற்றொரு தலையை, தேம்படு - தேனுண்டாகு மலர்பொருந்திய, தெண் - தெளிந்த, கயத்து - தடாகத்தில், மீன் - மீனுக்கு, காட்டும் - காண்பிக்கும், மலங்கன்ன - விலாங்கு மீனையொத்த, செய்கை - செய்கையினையுடைய, மகளிர் - வேசையர், தோள் - தோள்களை, சேர்வார் - அணைவார். எ-று.

இ-ம். அறிவில்லார் விலாங்கு மீனுக்கொப்பாகிய செய்கையையுடைய வேசையரைச் சேர்வார்கள் என்பதாம். வெள்ளறிவினர் - எழுவாய், சேர்வர் - பயனிலை, தோள் - செயப்படுபொருள், ஆங்கு - அசை.

பொத்தநூற் கல்லும் புணர்பிரியா வன்றிலும்போ
னித்தலு நம்மைப் பிரியல—மென்றுரைத்த
பொற்றொடியும் போர்த்தகர்க்கோ டாயினா ணன்னெஞ்சே
நிற்றியோ போதியோ நீ.

இ-ள். நன்னெஞ்சே - நல்லமனமே, நூல் - நூலிற்கோக்கப்பட்ட, பொத்த - துளைத்த, கல்லும் - மணிகளும், புணர்பிரியா - இணைபிரியாத, அன்றிலும்போல் - அன்றிற்பறவையும்போல, நித்தலும் - எந்நாளும் - நம்மை - நம்மை, பிரியலமென்று - பிரியோமென்று, உரைத்த - சொன்ன, பொற்றொடியும் - பொன்வளையலை

யுடைய வேசையும், போர்த்தகர் - போர்செய்யு மாட்டுக்கடாவின், கோடாயினள் - கொம்புபோலாயினள், நீ நிற்றியோ - என்னிடத்து நிற்கிறாயோ, அவளிடத்திற் போகிறாயோ. எ-று.

இ-ம். மனமே மணியும் நூலும்போலும், ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும்போலும் எந்நாளும் நம்மைப் பிரியோமென்று சொன்ன வேசையும் பகையாளுள் நீ என்னிடத் திருக்கிறாயோ அவளிடத்திற் போகிறாயோ என்பதாம். நீ - எழுவாய், நிற்றியோ போதியோ - பயனிலை. 6

ஆமாபோ னக்கி யவர்கைப் பொருள்கொண்டு
சேமாபோற் குப்புறூஉஞ் சில்லைக்க—ணன்பினை
யேமாந் தெமதென் றிருந்தார் பெறுபவே
தாமாம் பலரா னகை.

இ-ம். ஆமாபோல் - காட்டுப் பசுவைப்போல, நக்கி - இன்புற நக்கி, அவர்கை - அவர்கையிலிருக்கும், பொருள்கொண்டு - பொருளைக்கைக்கொண்டு, சேமாபோல - இடபமாகிய மிருகம்போல, குப்புறூஉம் - குதித்தோடும், சில்லைக்கண் - காமியாகிய வேசையிடத்து, அன்பினை - அன்பை, ஏமாந்து - மெய்யென்றேமாந்து, எமதென்றிருந்தார் - எம்முடையதென்றிருந்தவர், தாம் - தாங்கள், பலரால் - அனேகரால், நகை - இகழ்ச்சியை, பெறுப - பெறுவார்கள்.

இ-ம். காட்டுப் பசுவைப்போல இன்புறநக்கிப் பொருளைக்கைக் கொள்ளும் வேசையபன்பை மெய்யென்றிருந்தவர் பலராலிகழ்ச்சி பெறுவர் என்பதாம். இருந்தவர் - எழுவாய், பெறுப - பயனிலை, நகை - செயப்படுபொருள், ஆம் - அசை. 7

ஏமாந்த போழ்தி னினியார்போன் றின்னாராய்த்
தாமார்ந்த போதே தகர்க்கோடா—மாணோக்கிற்
றந்நெறிப் பெண்டிர் தடமுலை சேராரே
செந்நெறிச் சேர்துமென் பார்.

இ-ள். செந்நெறி - செவ்வையானவழியில், சேர்துமென்பார் - அடைவோமென்று சொல்லுவார், ஏமாந்தபோழ்தின் - காமுகர் பொருளேமாந்தகாலத்து, இனியார்போன்று - அவர்க்கின்பமுடையார்போலாகி, தாமார்ந்தபோதே - அவர் பொருளில்லாதிச்சித்த காலத்து, இன்னாராய் - சத்துருவாய், தகர்க்கோடாம் - ஆட்டுக்

கடாவின்கொம்புபோலாகும், மானேக்கின் - மான்போலும் பார்வை யுடைய, தந்நெறி - தமது கள்ளவழியிலிருக்கும், பெண்டிர் - வேசையர்களுடைய, தடமுலை - பருத்த முலையினிடத்து, சேரார் - அணையார். எ-று.

இ-ம். நல்வழிச்சேர்வோ மென்பவர்கள் காமுகர்பொருள்கொடுக்குங்காலத்து நேசமாகவும், கொடாக்காலத்துப் பகையாகவுமிருக்கும் வேசையரைச் சேரார்கள் என்பதாம். என்பர் - எழுவாய், சேரார் - பயனிலை, முலை - செயப்படுபொருள், ஏ - அசை. 8

ஊறுசெய் நெஞ்சந்தம் முள்ளடக்கி யொண்ணுதலால்
தேற மொழிந்த மொழிகேட்டுத்—தேறி
எமரென்று கொள்வாருங் கொள்பவே யார்க்குந்
தமரல்லர் தம்முடம்பி னார்.

இ-ள். ஒண்ணுதலார் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவர், ஊறு - வருத்தம், செய் - செய்யும், நெஞ்சம் - மனதை, தம்முள்ளடக்கி - தங்களுக்குள்ளடக்கி, தேற - தெளிய, மொழிந்த, சொன்ன, மொழி - சொல்லை, கேட்டு - கேட்டு, தேறி - அறிந்து, எமரென்று - எம்முடையவரென்று, கொள்வாரும் - கொள்பவரும், கொள்ப-கொள்ளுவர், யார்க்கும் - எவர்க்கும், தமரல்லர் - சுற்றத்தாரல்லர், தம்முடம்பினர் - தம்முடம்பைத் தமக்காகவுடையவர். எ-று.

இ-ம். வேசையர் சொன்ன சொல்லைக்கேட்டு அவர்களைத் தம்முடையவரென்று கொள்பவர் யாவர்க்குஞ் சிநேகரல்லர் தம்முடம்பைத் தமக்காகவுடையவர் என்பதாம். தம்முடம்பினர் - எழுவாய், தமரல்லர் - பயனிலை, ஏ - அசை. 9

உள்ள மொருவ னுழையதா வொண்ணுதலார்
கள்ளத்தாற் செய்யுங் கருத்தெல்லாந்—தெள்ளி
அறிந்த விடத்து மறியாராம் பாவஞ்
செறிந்த வுடம்பி னவர்.

இ-ள். ஒள் - ஒள்ளிய, நுதலார் - நெற்றியையுடைய வேசையர், உள்ளம் - தமதுள்ளம், ஒருவன் - ஒருவன், உழையதா - இடமாக, கள்ளத்தால் - களவால், செய்யும் - செய்யும், கருத்தெல்லாம் - நினைவெல்லாம், தெள்ளி - ஆராய்ந்து, அறிந்தவிடத்தும் - அறிந்தவிடத்தும், பாவம் - தீவினை, செறிந்த - நெருங்கிய, உடம்பினவர் - உடம்பினையுடையார், அறியார் - அறியாதவராவார். எ-று.

இ-ம். பாவிகள் வேசையர் மனதையறிந்து மறியாதவராம் என்ப தாம். உடம்பினவர் - எழுவாய், அறியார் - பயனிலை, ஆம் - அசை.

பொதுமகளிர் முற்றிற்று.

---

39 - ஆம். அதிகாரம். கற்புடைமகளிர்

அஃதாவது-கற்புள்ளமாதர் தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

அரும்பெறற் கற்பி னயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனினும்—விரும்பிப்
பெறுநசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணு
நறுநுதலா ணன்மைத் துணை.

இ-ள். அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய, கற்பின் - கற்புடைய, அயி ராணியன்ன - இந்திராணிக்கொப்பான, பெரும் - பெரிய, பெயர் - பெயரையுடைய, பெண்டிரெனினும் - மனைவியாகிலும், விரும்பி - இச் சித்து, பெறும் - அநுபவிக்கப்பெற்ற, நசையால் - இச்சையால், பின் னிற்பார் - தன்னழகைக்கண்டு பின்னிற்பவர், இன்மையே - இல்லா மையையே, பேணும் - பாதுகாக்கும், நறுநுதலாள்-பரிமளநெற்றியை யுடையாள், நன்மை - நாயகனுடைய நன்மைக்கு, துணை - துணையா வாள். எ-று.

இ-ம். இந்திராணிக் கொப்பான செல்வமுள்ளவ ளானாலும் தன் னைப் பிறரிச்சியாதிருக்க வலங்காரஞ் செய்திருப்பவளே கற்புடைய வள் என்பதாம். நறுநுதலாள் - எழுவாய், துணை - பயனிலை. 1

குடநீரட் டுண்ணு மிடுக்கட் பொழுதுங்
கடனீ ரறவுண்ணுங் கேளிர்—வரினுங்
கடனீர்மை கையாறுக் கொள்ளு மடமொழி
மாதர் மனைமாட்சி யாள்.

இ-ள். குடநீர் - ஒருகுடநீரால், அட்டு - சமைத்து, உண்ணும் - புசிக்கும், இடுக்கட்பொழுதும் - தரித்திரகாலத்தும், கடல் - கடலின், நீர் - நீரை, அற - முற்றாக, உண்ணும் - உண்ணும், கேளிர் - இனத் தார், வரினும் - வந்தாலும், கடனீர்மை - செய்கடமைக்குணங்களை, கையாறு - ஒழுக்கவழியாக, கொள்ளும் - கொண்டிருக்கும், மட

மொழி - மென்சொல்லையுடைய, மாதர் - மாதர், மனை - மனைவாழ்க்கைக்குத்தக்க, மாட்சியாள் - பெருமையையுடையார். எ-று.

இ-ம். ஒருகுடநீரிற் சமைத்துண்ணும் வறுமைக் காலத்துக்குங் கடனீரை முற்றாகக்குடிக்குஞ் சுற்றத்தார் வந்தாலுஞ் செய்கடமையைக் கொண்டிருப்பவளே இல்வாழ்க்கைக்குரிய மனையவளாம் என்பதாம். மாதர் - எழுவாய், மாட்சியாள் - பயனிலை, மாது என்னுஞ் சொல் மாதர் எனநின்றது. 2

நாலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்புறனு
மேலாறு மேலுறை சோரினு—மேலாய
வல்லாளாய் வாழுமூர் தற்புகழு மாண்கற்பி
னில்லா ளமர்ந்ததே யில்.

இ-ள். நாலாறும் - நாலுதிக்கும், ஆறாய் - வழியாய், நனி - மிகவும், சிறிதாய் - சிறியதாய், எப்புறனும் - எவ்விடத்தும், மேலாறு - மேல்வழியாய், மேல் - தம்மேல், உறை - மழைநீர், சோரினும் - சொரிந்தாலும், மேலாய - மேலாகிய தருமங்கள்செய்ய, வல்லாளாய் - வலிமையுடையவளாய், வாழும் - தான்வாழும், ஊர் - ஊரார், தற்புகழும் - தன்னைப் புகழும், மாண் - பெருமைபொருந்திய, கற்பின் - கற்புடைய, இல்லாள் - மனையாள், அமர்ந்ததே - பொருந்தியதே, இல் - மனையாகும். எ-று.

இ-ம். வறுமையிலுந் தருமஞ்செய்யுமனமுடையவள் வாழ்ந்திருப்பதே வீடாகும் என்பதாம். அமர்ந்தது எழுவாய், இ - பயனிலை. 3

கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவா
ளுட்குடையா ளூர்நா ணியல்பினா—ளுட்கி
இடனறிந் தூடி யினிதி னுணரு
மடமொழி மாதராள் பெண்.

இ-ள். கட்கு - கண்ணுக்கு, இனியாள் - இனியவளாய், காதலன் - நாயகன், காதல்வகை - இச்சிக்கத்தக்கவைகளை, புனைவாள் - அலங்கரிப்பவளாய், உட்குடையாள் - அஞ்சத்தக்கவளாய், ஊர் - ஊரார்க்கு, நாண் - நாணத்தக்க, இயல்பினாள் - குணமுடையவளாய், உட்கி - நாயகனுக்குப்பயந்து, இடனறிந்து - சமயமறிந்து, ஊடி - பிணங்கி, இனிதின் - இன்பத்துடன், உணரும் - புணர்தலையறியும்

மடமொழி-மெல்லியசொல்லுடைய, மாதாள், மாதானவள், பெண்-கற்புடைப் பெண்ணுவாள். எ-று.

இ-ம். கண்ணிற் கினியவளாய் நாயகனுக்கு உவந்தவளாய் ஊரார் மதிக்கத்தக்கவளாயிருப்பவளே கற்புடையவள் என்பதாம். மாதாள் - எழுவாய், பெண் – பயனிலை. 4

குலமகள் விலைமகளைப் பழித்தல் கூறுகின்றது.

எஞ்ஞான்று மெங்கணவ ரெந்தோண்மேற் சேர்ந்தெழினு
மஞ்ஞான்று கண்டேம்போ னாணுதுமா—லெஞ்ஞான்று
மென்னை கெழீஇயினர் கொல்லோ பொருணசையாற்
பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகு வார்.

இ-ள். எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், எங்கணவர் - எம்முடைய நாயகர்,* எந்தோண்மேல் - எம்முடைய தோள்களின்மேல், சேர்ந்தெழினும் - சேர்ந்தெழுந்தாலும், அஞ்ஞான்று-விவாகஞ்செய்த வந்நாள், கண்டேம்போல - யாம்கண்டாற்போல, நாணுதும் - வெட்கத்தையுடையோம், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், பொருள் - பொருளின், நசையால் - இச்சையால், பன்மார்பு - பலருடைய மார்புகளை, சேர்ந்தொழுகுவார் - சேர்ந்து நடப்பவர், என்ன கெழீஇயினர் கொல்லோ - என்னவாகத் தழுவினர்களோ. எ-று.

இ-ம். எந்நாளு மென்கணவனைத் தழுவினும் விவாகஞ்செய்த நாளிற் றழுவினாற்போல நாணமடைகிறேன் பொருளிச்சையால் எந்நாளும் பலபேரைச் சேர்பவர்க ளெப்படித் தழுவினர்களோ என்றாள் என்பதாம். ஒழுகுவார் - எழுவாய், என்னகொல்லோ - பயனிலை, ஆல் - அசை. 5

உள்ளத் துணர்வுடையா னோதிய நூலற்றால்
வள்ளன்மை பூண்டார்க ணொண்பொரு—டெள்ளிய
வாண்மகன் கையி லயில்வா ளனைத்தரோ
நாணுடையாள் பெற்ற நலம்.

இ-ள். உள்ளத்து - இதயத்து, உணர்வுடையான் - அறிவுடையவன், ஓதியநூலற்று - கற்றநூற் பயன்போலும், வள்ளன்மை - கொடுக்குந்தன்மை, பூண்டான்கண் - கொண்டவனிடத்து, ஒண்பொருள் - ஒள்ளிய பொருளும் பயன்படும், தெள்ளிய - தெளிந்த, ஆண்மகன் கையில் - ஆண்மகன் கையில், அயில்வாள் - கூறியவாள்,

அனைத்து - ஒப்பாகும், நாணுடையாள் - நாணமுடையவள், பெற்ற நலம் - பெற்றிருக்கின்ற·கற்பினலம். எ-று.

இ-ம். அறிவுடையோன் கற்றகல்வி பயன்படுதல் போலும் கொடுப்பவன் கையிற் பொருள் பயன்படும், நாணமுடையவள் பெற்ற கற்புச் சுத்தவீரன் கைவாள்போலும் என்பதாம். நலம் - எழுவாய் அனைத்து - பயனிலை, ஆல் அரோ அசைகள். 6

தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.

கருங்கொள்ளுஞ் செங்கொள்ளுந் தூணிப் பதக்கென்
றொருங்கொப்பக் கொண்டானு மூரா—னொருங்கொவ்வா
நன்னுதலார்த் தோய்ந்த வரைமார்ப னீராடா
தென்னையுந் தோய வரும்.

இ-ள். ஊரன் - தலைவன், ஒருங்கொவ்வா - முற்றுமொவ்வாத, நன்னுதலார் - நல்ல நெற்றியையுடையாரை, தோய்ந்த - சேர்ந்த, வரைமார்பும் - மலைபோலு மார்பும், நீராடாது - நீரிலே முழுகாது, என்னையும் - என்னையும், தோயவரும் - சேரவருவான், (இஃதெது போலெனில்) கருங்கொள்ளும் - கறுத்த கொள்ளையும், செங்கொள்ளும் - சிவந்தகொள்ளையும், தூணிப்பதக்கென்று - பணத்துக்கு தூணிப்பதக்கென்று, ஒருங்கொப்ப - சரியொக்க, கொண்டானும் - கொண்டான்போலாகும். எ-று

இ-ம். என்னாயகன் பலமாதரைச் சேர்ந்து நீராடாது என்னைச் சேரவருவான் இஃதெதுபோலெனில் ஒருவன் கருங்கொள்ளையுஞ் செங்கொள்ளையும் பணத்துக்குத் தூணிப்பதக்கென்று கொண்டான் போலும் என்பதாம். ஊரன் - எழுவாய், வரும் பயனிலை. 7

தலைவி பாணனுக்குச் சொல்லியது.

கொடியவை கூறாதி பாணநீ கூறி
னடிபைய விட்டொதுங்கிச் சென்று—துடிபி
னிடக்கண் ணனையம்மா மூரற் கதனால்
வலக்கண் ணனையார்க் குரை.

இ-ள். பாண - பாணனே, கொடியவை - கொடியசொற்களை, கூறாதி - சொல்லாதே, நீகூறின் - நீசொல்லில், யாம் - நாம், ஊரற்கு - நாயகனுக்கு, துடிபின் - உடுக்கையின், இடக்கண் - இடதுபக்கத்தை, அனையம் - ஒப்பானோம், அதனால் - அதனாலே, அடி -

அடியை, பைய - மெள்ள, இட்டு - வைத்து, ஒதுங்கி - பதுங்கி, சென்று - போய், வலக்கண் - அவ்வுடுக்கையின் வலபக்கத்தை, அனையார்க்கு - ஒப்பானவர்க்கு, உரை - சொல்வாயாக. எ-று.

இ-ம். பாணனே கொடியசொற்களைச் சொல்லாதே நீசொல்லில் எமது நாயகனுக்கு குடுக்கையி னிடதுபக்கத்தை யொப்பானேன் அதனால் உடுக்கையின் வலதுபக்கத்தை யொப்பானவருக்குச் சொல்வாயாக என்பதாம். நீ - எழுவாய், உரை - பயனிலை. 8

தலைவி பாங்கிக்குச் சொல்லியது.

சாய்ப்பறிக்க நீர்திகழுந் தண்வய லூரன்மீ
தீப்பறக்க நொந்தேனும் யானேமற்—றீப்பறக்கத்
தாக்கி முலைபொருத தண்சாந் தணியகல
நோக்கி யிருந்தேனும் யான்.

இ-ள். சாய்ப்பறிக்க - கோரைப்பிடுங்க, நீர்திகழும் - நீர் விளங்கும், தண்வயல் - குளிர்ந்த வயலையுடைய, ஊரன்மீது - நாயகன்மேல், ஈப்பறக்க - ஈயானதுபறக்க, நொந்தேனும் - நொந்தவளும், யானே - நானே, தீ - தீப்பொறி, பறக்க - பறக்க, முலை - வேசையர்முலையால், தாக்கி - மோதி, பொருத - போர்செய்த, தண் சாந்து - குளிர்ந்தசந்தனத்தை, அணியகலம் - அணிந்தமார்பை, நோக்கி - பார்த்து, இருந்தேனும் - இருந்தவளும், யான் - நானே. எ-று.

இ-ம். எமது நாயகன்மேலே ஈப்பறக்க நொந்தவளும் நானே என்பதாம். யான் - எழுவாய், நொந்தேன் - பயனிலை, யான் - எழுவாய், இருந்தேன் - பயனிலை, மன் - அசை. 9

தலைவி பாணனுக்குச் சொல்லியது.

அரும்பவிழ் தாரினா னெம்மருளு மென்று
பெரும்பொய் யுரையாதி பாண—கரும்பின்
கடைக்கண் ணனையாநா மூரற் கதனு
மிடைக்கண் ணனையார்க் குரை.

இ-ள். பாண - பாணனே, அரும்பவிழ் - முகைவிரிந்த, தாரினான் - மாலையையுடையவன், எம்மருளுமென்று - எமக்கருள் செய்வானென்று, பெரும்பொய் - பெரியபொய்யை, உரையாதி - சொல்லாதே, நாம் - நாம், ஊரற்கு - நாயகனுக்கு, கரும்பின் - கரும்பினது, கடைக்கண் - கடையிடத்தை, அனையம் - ஒப்பானேம்,

அதனால் - அதனால், இடைக்கண் - கரும்பினடுவிடத்தை, அனையார்க்கு-ஒப்பானவர்க்கு, உரை - சொல்வாயாக. எ-று.

இ-ம். பாணனே நாயகனருள்செய்வானென்று பொய்சொல்லாதே, நாயகனுக்கு நாம் கரும்பின் கடைபிடத்தை ஒப்பானேம் அதனாலே கரும்பினடுவிடத்தை யொப்பானவர்க்குச் சொல்வாயாக என்பதாம். நீ - எழுவாய், உரை - பயனிலை.

கற்புடைமகளிர் முற்றிற்று.

இரண்டாவது, பொருட்பால் முற்றிற்று.

---

3. காமத்துப்பால்

அஃதாவது-காமத்தின் பகுதியைச் சொல்லுதலாம்

40-ஆம். அதிகாரம். காமநுதலியல்

அஃதாவது காமத்தன்மையைச் சொல்லுதலாம்

தலைமகற்கு வாய்நேர்ந்த தோழி தலைமகள்
புலவி நீங்கச் சொல்லியது.

முயங்காக்காற் பாயும் பசலைமற் றூடி
உயங்காக்கா லுப்பின்றாங் காமம்—வயங்கோத
நில்லாத் திரையலைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப
புல்லாப் புலப்பதோ ராறு.

இ-ள். வயங்கும் - பிரகாசிக்கும், ஓதம் - கடலோசை, நில்லா - நில்லாமல், திரை - அலைகள், அலைக்கும் - அலைக்கின்ற, நீள் - நீண்ட, கழி - கழிபொருந்திய, தண் - குளிர்ந்த, சேர்ப்ப - கரையையுடைய பாண்டியனே, முயங்காக்கால் - புணராவிடில், பசலை - தேமல், பாயும்- மெய்யிலுண்டாம், ஊடி - பிணங்கி, உயங்காக்கால் - வருந்தாவிடில், காமம் - காமமானது, உப்பு - இன்பம், இன்றாம் - இல்லையாம், புல்லா- கூடி, புலப்பது - பிணங்குவது, ஓராறு - ஒருவழியின்பமாம். எ-று.

இ-ம். பாண்டியனே புணரா விட்டாற் றேம லுண்டாகும் பிணங்கிச்சேராவிடி லின்பமில்லை சேர்ந்து பிணங்குத லொருவழியின் பம் என்பதாம். பசலை, காமம் - எழுவாய், பாயும் - உப்பின்றாம் - பயனிலை. 1

பருவங்கண்டாற்றாளாகிய தலைவி தோழிக் குரைத்தது.

தம்மமர் காதலர் தார்சூ ழணியகலம்
விம்ம முயங்குந் துணையில்லார்க்—கிம்மெனப்
பெய்ய வெழிலி முழங்குந் திசையெல்லா
நெய்த லறைந்தன்ன நீர்த்து.

இ-ள். தம் - தம்மால், அமர் - இச்சிக்கப்பட்ட, காதலர் - நாயகரது, தார்சூழ் - மாலைசூழ்ந்த, அணியகலம் - அழகிய மார்பை, விம்ம-

அழுந்த, முயங்கும் - தழுவும், துணையில்லார்க்கு - துணையில்லாத வர்க்கு, இம்மென - இம்மென்னுமோசையாய், பெய்ய - பொழிய, எழிலி - மேகம், முழங்கும் - சத்திக்கும், திசையெல்லாம் - திக்கெல் லாம், நெய்தற் - பறை, அறைந்தன்ன - அறைந்தாற்போலும், நீர்த்து - குணமுடையது. எ-று.

இ-ம். தோழியே நாயகர் மார்பை யணையுந் தொழிலில்லாத வர்க்கு மேகஞ் சத்திக்குந், திசையெல்லாம் சாப்பறை யடித்தாற் போலும் என்பதாம். முழக்கம் - எழுவாய், நீர்த்து - பயனிலை, இம்மெனல் - ஓசைக்குறிப்பு. 2

தலைமகன் செலவுடன்படாமையைத் தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

கம்மஞ்செய் மாக்கள் கருவி யொடுங்கிய
மம்மர்கொண் மாலை மலராய்ந்து—பூத்தொடுப்பாள்
கைம்மாலை யிட்டுக் கலுழ்ந்தா டுணையில்லார்க்
கிம்மாலை யென்செய்வ தென்று.

இ-ள். கம்மம் - தொழில், செய் - செய்யும், மாக்கள் - மக்கள், கருவி - தம்முடையகருவிகளை, ஒடுக்கிய - அடக்கிய, மம்மர் - மயக் கம், கொள் - கொண்டிருக்கிற, மாலை - மாலைக்காலத்து, மலர் - மலரை, ஆய்ந்து - தெரிந்து, பூ - பூவை, தொடுப்பாள் - தொடுக்குமவள், துணை - துணைவரை, இல்லார்க்கு - இல்லாதவர்க்கு, இம்மாலை - இம் மாலையானது, என் - என்னபயன், செய்வதென்று - செய்குவதென்று, கை - கையிலிருக்கின்ற, மாலை - மாலையை, இட்டு - போட்டு, கலுழ்ந் தாள் - அழுதாள். எ-று.

இ-ம். தலைவனே மாலைக்காலத்திலே பூத்தொடுத்த தலைவியான வள் நாயகனில்லாதவர்க்கு இம்மாலை யென்ன செய்வதென்று கைம் மாலையைப் போட்டழுதாள் என்பதாம். தொடுப்பாள் - எழுவாய், கலுழ்ந்தாள் - பயனிலை. 3

வினைமுற்றிமீண்ட தலைமகன் பாகன் கேட்பச்சொல்லியது.

செல்சுடர் நோக்கிச் சிதரரிக்கண் கொண்டநீர்
மெல்விர லூழ்தெரியா விம்மித்தன்—மெல்விரலி
னுள்வைத்து நங்குற்ற மெண்ணுங்கொ லந்தோதன்
றோள்வைத் தணைமேற் கிடந்து.

இ-ள். செல் - படுகின்ற, சுடர் - சூரியனை, நோக்கி - பார்த்து, சிதர் - சிந்திய, அரி - செவ்வரிபரந்த, கண் - கண்கள், கொண்ட - கொண்டிருக்கிற, நீர் - நீரை, மெல் - மெல்லிய, விரல் - விரலால், ஊழ்-முறைமுறையாக, தெரியா - வாங்கித்தெரித்து, விம்மி - அழுது, தன்-தன்னுடைய, மெல் - மெல்லிய, விரலின் - விரலால், நாள் - (நாம்பிரிந்த) நாள்களை, வைத்து - வைத்தெண்ணி, அணைமேல் - அணைமேலே, தன்-தனது, தோள் - தோளை, வைத்து - வைத்து, கிடந்து - படுத்து, அந்தோ - ஐயோ, நம் - நம்முடைய, குற்றம் - குற்றங்களை, எண்ணுங்கொல் - நினைப்பாளோ. எ-று.

இ-ம். பாகனே தலைவியானவள் நாம் பிரிந்துவந்த நாள்களை யெண்ணிக் கண்ணீர் விட்டு அழுவாளோ என்றான் என்பதாம். தலைவி - எழுவாய், எண்ணுங்கொல் - பயனிலை, குற்றம் - செயப்படுபொருள். 4

தலைமகன்றானுற்றதனைப் பாங்கற்குச் சொல்லியது.

கண்கய லென்னுங் கருத்தினாற் காதலி
பின்சென்ற தம்ம சிறுசிரல்—பின்சென்று
மூக்கி யெழுந்து மெறிகல்லா வொண்புருவம்
கோட்டிய வில்வாக் கறிந்து.

இ-ள். கண் - நாயகிகண்களை, கயலென்னும் - சேலென்று சொல்லும், கருத்தினால் - கருத்தால், காதலி - அந்நாயகி, பின் சென்றது - பின்னே தொடர்ந்தது, சிறுசிரல் - சிச்சிலிக்குருவி, ஒண்புருவம் - ஒள்ளியபுருவம், கோட்டிய - வளைத்த, வில்வாக்கு - வில்வளைந்தாற்போ லிருந்ததை, அறிந்து - தெரிந்து, பின்சென்றும் - பின்னே தொடர்ந்தும், ஊக்கி - உறுதிகொண்டு, எழுந்தும் - எழுந்தும், எறிகல்லா - எறியமாட்டாது. எ-று.

இ-ம். பாங்கனே தலைவி கண்களைச் சேலென்று சொல்லுங் கருத்தால் சிச்சிலிக்குருவி அந்நாயகி பின்னே சென்றது சென்றும் புருவத்தை வில்லென்றறிந்து குத்தாமல் விட்டது என்பதாம். சிரல்-எழுவாய், எறிகல்லா - பயனிலை, அம்ம - இடைச்சொல். 5

மகட்போக்கியதாயர் செவிலிக்குச் சொல்லியது.

அரக்காம்ப னாறும்வா யம்மருங்கிற் கன்னோ
பரற்கான மாற்றின கொல்லோ—வரக்கார்ந்த

பஞ்சிகொண் டூட்டினும் பையெனப் பையெனவென்
றஞ்சிப் பின்வாங்கு மடி.

இ-ள். அரக்காம்பல் - செவ்வல்லிப் பூப்போலும், நாறும் - மணம் வீசும், வாய் - வாயையும், அம் - அழகிய, மருங்கிற்கு - இடையினையு முடையாட்கு, அரக்கு - முன்சிவப்பு, ஆர்ந்த - தோய்ந்த, பஞ்சி கொண்டு - பஞ்சைக்கொண்டு ஊட்டினும் - ஊட்டியழகுசெய்யினும், பையெனப் பையெனவென்று - (அதற்கு நொந்து) மெல்லென மெல் லெனவென்று, அஞ்சி - ஊட்டுதற்கஞ்சி, பின் - பின்னே, வாங்கும்- வாங்கிப்போகும், அடி - பாதங்கள், பரல் - பருக்கைக் கற்களையுடைய, கானம் - காட்டுவழிபோக, அன்னோ - ஐயோ, ஆற்றினகொல்லோ- பொறுத்தனவோ. எ-று.

இ-ம். செவிலியே நமது, மகளுடைய மெல்லடிகளுக்குச் செம் பஞ்சூட்டில் மெல்லமெல்ல வென்பாளே அவள் பாதங்கள் பருக்கன் கற்களையுடைய காட்டிற் செல்லச் சகித்தனவோ என்பதாம். அடி - எழுவாய், ஆற்றின்கொல்லோ - பயனிலை. 6

தலைமகள் பிரிவுடன் படாமையைத் தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.

ஓலைக் கணக்க ரொலியடங்கு புன்செக்கர்
மாலைப் பொழுதின் மணந்தார்—பிரிவுள்ளி
மாலை பரிந்திட் டழுதாள் வனமுலைமேற்
கோலஞ்செய் சாந்தந் திமிர்ந்து.

இ-ள். ஓலை - ஓலையெழுதும், கணக்கர் - கணக்கரது, ஒலி - ஓசை, அடங்கும் - ஒடுங்கும், புன் - புல்லிய, செக்கர் - செம்மையை யுடைய, மாலைப்பொழுதில் - மாலைக்காலத்திலே, மணந்தார் - கூடின வர், பிரிவு - பிரிவை, உள்ளி - நினைத்து, மாலை - பூமாலையை, பரிந் திட்டு - அறுத்தெறிந்து, வனம் - அழகிய, முலைமேல் - முலைமேல், கோலம் - அழகு, செய் - செய்திருக்கிற, சாந்தம் - சந்தனத்தை, திமிர்ந்து - அழித்து, அழுதாள் - புலம்பினள். எ-று.

இ-ம். தலைவனே தலைவி மாலைக்காலத்திலே - உமது பிரிவை நினைந்து மலர்மாலையை யறுத்தெறிந்து முலைமீதணிந்த சந்தனக் கோலத்தையு மழித்தழுதாள் என்பதாம். தலைமகள் - எழுவாய், அழுதாள் - பயனிலை. 7

உடன்போக்குப் பொருந்தின தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

கடக்கருங் கானத்துக் காளைபின் னாளை
நடக்கவும் வல்லையோ வென்றி—சுடர்த்தொடீஇ
பெற்றா னொருவன் பெருங்குதிரை யந்நிலையே
கற்றா னஃதூரு மாறு.

இ-ள். கடக்கரும்-கடத்தற்கரிய, கானத்து-காட்டிலே, காளை-நாயகனாகிய காளை, பின்-பின்னால், நாளை-நாளை, நடக்கவும்-நடந்து போகவும், வல்லையோ - வல்லமையையுடையையோ, என்றி - என்றென்னை வினவினாய், சுடர்-விளங்கிய, தொடீஇ-வளையல்களையுடையதாய், ஒருவன்-ஒருவன், பெரும்-பெரிய, குதிரை-குதிரையை, பெற்றான் -அடைந்தான், அந்நிலையே - அப்பொழுதே, அஃது - அக்குதிரையை, ஊருமாறு-செலுத்து முறைமையினையும், கற்றான்-கற்றுவல்லவனானன், (அதுபோலக் காதலன்பின் சேறற் கருமையில்லை. எ-று.

இ-ம். தோழியே நாளை காட்டிலே நடக்க வல்லமையுடையவளோவென்று கேட்டாய் ஒருவன் குதிரை கொண்டால் அதன்மேலேறவுங் கற்றிருப்பான் என்றாள் என்பதாம். அருமை - தோன்றா எழுவாய். இல்லை - தோன்றாப்பயனிலை. 8

மகளைப்போக்கிய தாயானவள் கவலையடைந்து
சொல்லியது.

முலைக்கண்ணு முத்து முழுமெய்யும் புல்லு
மிலக்கணம் யாது மறியேன்—கலைக்கணம்
வேங்கை வெரூஉ நெறிசெலிய போலுமென்
பூம்பாவை செய்த குறி.

இ-ள். முலைக் கண்ணும் - முலைக் காம்புகளையும், முத்தும் - முத்துமாலைகளையும், முழுமெய்யும் - சரீரமுழுமையும், புல்லும் - தன்னுடலிலிருந்த வென்னைத் தழுவிக்கொண்ட, இலக்கணம் - அடையாளம், யாதும் - எதுவும், அறியேன் - நேற்றறிந்திலேன், கலைக்கணம் - மான்கூட்டங்கள், வேங்கை - வேங்கைக்கு, வெரூஉம் - பயந்தோடும், நெறி - வழியை, செலியபோலும் - செல்வாள்போலும், என் - எனது, பூம்பாவை - அழகிய பெண்ணானவள், செய்த - பண்ணின, குறி - குறிகளை. எ-று.

இ-ம். முலைகளும் முத்துமாலைகளும் தன்மெய்யிலழுந்த என் மெய்யைத் தழுவிக்கொண்ட குறிகளை நேற்றறிந்திலேன் என் மகள் காட்டுவழிச் சென்றாள்போலும் என்பதாம். யான் - தோன்றா எழுவாய், அறியேன் - பயனிலை. 9

தலைமகள் பிரிவாற்றாமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

கண்மூன் றுடையானுங் காக்கையும் பையரவு
மென்னீன்ற யாயும் பிழைத்ததென்—பொன்னீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய் பொருள்வயிற்
பாங்கனார் சென்ற நெறி.

இ-ள். பொன்னீன்ற - பொன்போலு நிறமுடைய, கோங்கரும் பன்ன - கோங்கரும்புக்கொப்பான, முலையாய்-கனதனங்களையுடைய தோழியே, பொருள்வயின் - பொருள்வயிற் பிறந்த, பாங்கனார் சென்றநெறி - தலைவர் சென்றவழிக்கு, கண்மூன்றுடையானும் - மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவனும், காக்கையும் - காகமும், பையரவும் - படமுடைய சர்ப்பமும், என்னீன்ற - என்னைப்பெற்ற, யாயும் - தாயும், பிழைத்ததென் - எனக்குப் பிழைசெய்தது. எ-று.

இ-ம். தோழியே தலைவர் பொருள்மேற் பிரிந்த வழிக்கு எனக்குப் பிழைசெய்தது மன்மதனை யுருவழித்துப் பின்னும் உயிராக்கி விட்ட சிவனும், குயிலை வளர்த்துவிட்ட காகமும், சந்திரனை விழுங்கி விட்ட பாம்பும் பெற்ற காலத்தென்னைக் கொல்லாதுவிட்ட தாயுந் தான் என்றாள் என்பதாம். கண்மூன்றுடையான் - காக்கை அரவு - யாய் - எழுவாய், பிழைத்தது - பயனிலை. 10

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

ஆக பாடல் 3-க்கு அதிகாரம் 40-க்கும் கூடியசெய்யுள்-400.

நாலடியார் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

